Istoria senzaţională a Terrei

A câta generaţie suntem noi?

Pământul – un Rai... întrerupt!

Indiferent care ne este alegerea, de tip darwinian sau creaţionist, imediat ce viaţa a apărut pe Pământ, toată lumea este de acord că, exceptând câteva incidente, ea s-a dezvoltat progresiv, ajungând de la organismele unicelulare, la om, cu inteligenţa sa care cunoaşte un atât de înalt nivel de dezvoltare. Nu şi profesorul Sleep, a cărui ipoteză susţine că de fapt viaţa a fost... distrusă total, de mai multe ori, dispărând şi re-apărând după perioade de timp suficient de îndelungate pentru a permite refacerea condiţiilor care să-i facă posibilă dezvoltarea. „Ceva" a alungat, de fiecare dată, fiinţele vii din Raiul pe care şi-l găsiseră – sau şi-l creaseră – pe planeta noastră. Existenţa lor terestră a fost astfel un Rai întrerupt. Iar acest „ceva" care a produs atâtea tulburări şi, mai mult ca sigur, atâtea suferinţe, a fost de fiecare dată...

Asteroidul ucigaş

Un corp ceresc de 10 sau chiar 20 de ori mai înfricoşător decât cel care se crede că a dus la dispariţia speciei dinozaurilor! În fond însă, de ce să fi dispărut complet viaţa? Profesorul Norman Sleep ne spune simplu: pentru că „ştim că impactul unui mare asteroid are un efect de sterilizare totală sau parţială a planetei pe care cade". Mai precis, tot cu vorbele profesorului Sleep, pentru ca lucrurile spuse să aibă greutatea care li se cuvine, „un asteroid cu un diametru de câteva sute de kilometri va face să fiarbă cea mai mare parte din apa oceanelor, astfel încât tot ceea ce va mai supravieţui vor fi organismele care trăiesc la cele mai mari adâncimi sub scoarţă şi sunt adaptate la temperaturi ultraînalte." Atmosfera, pe de altă parte, va fi plină de vapori de apă şi de stâncă vaporizată la temperaturi de peste 1000 de grade Celsius. O singură specie de organisme mai poate rezista în asemenea condiţii: cele numite „termofile" – organismele care „se simt bine la căldură", dar care se află de fapt la adâncimi de aproximativ un kilometru sub Pământ, unde temperatura va atinge „doar" 100 de grade Celsius! „Goldilocks Zone", o numeşte Norman Sleep – o zonă suficient de adâncă pentru ca organismele să fie protejate de atmosfera arzătoare, dar nici atât de adâncă pentru a cădea pradă celeilalte catastrofe, cuptorul infernal pe care îl reprezintă căldura internă a zonelor centrale ale Pământului. Şi din această zonă provin, în cea mai mare parte, organismele din care s-au dezvoltat generaţiile succesive de viaţă pe Terra!

Dovada?

De fiecare dată când condiţiile de viaţă au devenit din nou acceptabile, „supravieţuitorii" au ieşit din ascunzişurile lor şi s-au răspândit din nou pe suprafaţa Terrei – până la următorul impact al unui asteroid! Şi ciclul s-a repetat. Doar că cele mai vechi forme de viaţă înregistrate pe Terra nu depăşesc 3,8 miliarde de ani. Cum s-ar putea deci verifica direct ipoteza lui Sleep? Direct poate nu, dar indirect – aici există chiar câteva „filiere" de-a lungul cărora să căutăm probele. În primul rând, două din cele trei mari categorii de fiinţe care există pe Pământ, araheenii şi bacteriile, au „debutat" tocmai cu asemenea organisme termofile, „proiectate" să trăiască în medii extrem de fierbinţi, ca cele care este de presupus că au continuat să existe timp de milioane de ani după impactul unui asteroid mare. Mai mult, numele multora dintre ele conţin rădăcina „termo": *Termococus, Termotoga, Termoproteus* etc., care pur şi simplu „tânjesc" după temperaturi de peste 80 de grade Celsius şi se simt foarte bine în condiţii în care altele pur şi simplu... ar fierbe! Despre cealaltă categorie – organismele eucariote (care, spre deosebire de procariote, au celule cu nucleul diferenţiat), organisme ce ne includ şi pe noi, oamenii – este greu de precizat dacă „rădăcinile" sunt tot termofile, dacă „am avut un strămoş termofil!". Oricum, două din trei familii de organisme ar putea foarte bine să fie dintre cele care au supravieţuit impactului unui asteroid.

Ce ne spune geofizica?

Evidenţa geofizică, cealaltă sursă de informaţii utile pentru verificarea ipotezei lui Norman Sleep, ne atrage atenţia că

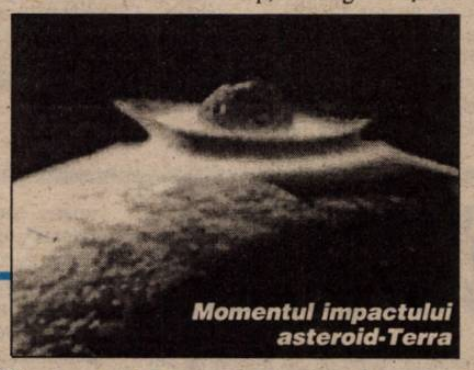

Momentul impactului asteroid-Terra

numărul asteroizilor de mari dimensiuni care au lovit Pământul în timpul scurs între şocul desprinderii Lunii şi apariţia primelor urme fosile de viaţă, este sub 20. Deci cade ipoteza, „în vogă" până nu de mult conform căreia un bombardament continuu cu asteroizi ar fi făcut ca viaţa să fie imposibilă pe Pământ. Câteva sute de milioane de ani sunt deci „la dispoziţie" între fiecare impact de asteroid, deci timp suficient pentru ca structuri complexe, inclusiv cele vii, să se dezvolte. Impactul următor a acţionat ca un fel de... factor de selecţie, supravieţuind doar organismele care au fost capabile să-şi găsească un tip oarecare de adăpost. Cel mai la îndemână se afla în însuşi interiorul Terrei. Dar ce se întâmplă dacă şocul este atât de puternic şi asteroidul atât de masiv încât efectele sale pătrund la cele mai mari adâncimi şi distrug literalmente orice formă de viaţă, indiferent de adâncimea la care s-a ascuns?!

Ipoteza-surpriză

Norman Sleep crede că în acest caz au intrat în joc posibilităţi de salvare... mai exotice. Pentru că exista cel puţin un alt loc unde viaţa să fi putut continua nu doar să existe, dar şi să evolueze până să revină pe suprafaţa Terrei: planeta Marte! care, acum patru miliarde de ani, s-ar fi putut să fi fost caldă, plină de apă – o adevărată oază, gazdă bună pentru viaţă, aşa cum este Pământul de astăzi. Şi pe urmă? Cum putea să reziste un microorganism „călătoriei" de pe Marte pe Terra? Şi anume după ce a mai trebuit să reziste unui al doilea impact, care să fi fost îndeajuns de puternic pentru a smulge o bucată de rocă marţiană, pentru a o „elibera" de forţa de gravitaţie a planetei şi a-i imprima o energie suficientă călătoriei până la Pământ, traversând un mediu cosmic mai vitreg decât cele mai rele condiţii de pe Marte sau de pe Terra: vid total, temperaturi aproape de zero absolut, radiaţii, ca să nu mai vorbim de un „zbor interplanetar" care a durat probabil câteva mii de ani! Şi, pentru a încheia, să mai aibă şi şansa de a scăpa să nu ardă la intrarea în atmosfera terestră! Prof. Sleep nu se descurajează totuşi: Marte este, în fond, o planetă de mici dimensiuni, cu o atmosferă destul de „subţire" şi cu o forţă de gravitaţie redusă – şocul iniţial al ejectării de pe planetă nu este necesar să fi fost unul mortal pentru un microb! Care, aşa cum s-a verificat pe diverşi meteoriţi marţieni, ar fi putut să reziste, fără probleme, la o deplasare spaţială de câţiva ani, aşa că nu există raţiuni serioase că nu ar fi putut rezista chiar şi câteva milenii...

Întrebarea crucială

„Condiţiile pentru microorganisme nu sunt bune, dar nu sunt nici rele", spune Sleep. ***Este*** posibil ca viaţa pe Terra să fi venit de pe altă planetă, dar, aşa s-a întâmplat cu adevărat? O evidenţă directă a existenţei vieţii pe alte corpuri cereşti nu avem încă – deşi condiţii pentru viaţă există pe Marte sau pe Europa (una din lunile interioare ale lui Jupiter). Cum spune prof. Sleep, nici unul din ele „nu este mai de nelocuit decât Antarctica!" Până când nu vom avea posibilitatea de a studia direct fragmente de planete sau de asteroizi, nu vom avea cum să obţinem un răspuns final. Problema originii vieţii este însă atât de fundamentală, încât, cum spune prof. Norman Sleep de la Universitatea Stanford, nu ne putem permite să o trecem cu vederea.

MIHAELA DOROBANŢU

Supermărul cibernetic

Compania Apple a venit recent pe piaţa computerelor cu o realizare ce a trezit interesul special al informaticienilor, în primul rând datorită designului original, ce conferă şi un plus de facilitate în utilizare. **Noul iMac** *este un computer cu unitatea centrală rotundă (sau, dacă vreţi, asemănătoare cu o... jumătate de măr), de numai 27*

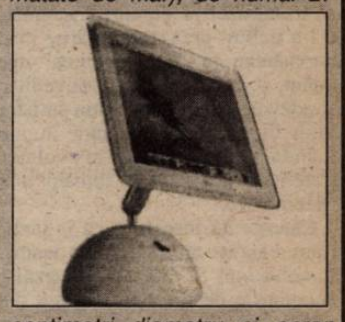

centimetri diametru şi ecran plat, cele două părţi fiind unite printr-un braţ metalic mobil, ce permite orientarea ecranului în poziţia dorită. Pe măsura acestei inovaţii seducătoare, performanţele celor trei modele ale Noului iMac se ridică la standardele cele mai înalte, explicând şi cele şase milioane de vânzări ale calculatorului colorat iMac, lansat în 1998. (A.N.P.)

Impact cosmic

Cea mai mare parte din miile de roci care se găsesc pe suprafaţa asteroidului Eros provin dintr-un singur crater. În urma unui impact, probabil cu un alt asteroid, s-a format un crater cu o lăţime de 8 km, denumit Shoemaker. Materia dislocată ar fi fost proiectată în jurul asteroidului (care se roteşte în jurul axei sale în cinci ore şi un sfert) după care s-ar fi depus pe suprafaţa sa sub influenţa forţei sale gravitaţionale La această concluzie a ajuns o echipă de astrofizicieni americani după prima analiză a fotografiilor (în număr de aproximativ 100000 de mii) luate de satelitul Near-Shoemaker care s-a învârtit pe orbită în jurul asteroidului timp de un an. (D.M.)

Dinţi albi pentru zile negre

Proverbialul şi deloc amuzantul neajuns al senectuţii, pierderea danturii, pare să-şi fi găsit un remediu de excepţie, datorită cercetătorilor Laboratorului de genetică aplicată la dentiţia umană, din San Antonio (Te-

xas). Ideea de bază o constituie reactivarea procesului care stă la originea dezvoltării dentiţiei, în care intervin genele. Deşi finalizarea proiectului ar mai putea dura încă două decenii, el are şanse mari de reuşită, întrucât se bazează pe studiul cazului unei familii, în care mama şi trei copii suferă de o boală foarte rară, manifestată prin creşterea neaşteptată a unor dinţi... suplimentari. Aşadar, zâmbiţi, vă rog! (A.N.P.)

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-şi pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Şi găseşte apoi răspunsul..."

1926 Racheta

Fascinantă şi totodată înfiorătoare invenţie! Dacă însă ne referim la partea ei pozitivă, de importanţă inestimabilă pentru omenire, avem drept reper temporal data de 16 martie 1926, când – la Auburn, în Massachusetts, SUA – fizicianul Robert H.Goddard a lansat prima rachetă modernă, cu carburant (benzină) şi comburant (oxigen) lichide. Valoarea reuşitei consta în faptul că, la greutate identică, puterea furnizată de racheta cu combustibil lichid era net superioară celei cu oricare fel de pulbere. Totuşi, inventatorul american punea de fapt în practică teoriile savantului rus Constantin Ţiolkovski şi ale germanului (originar din România) Hermann Oberth, despre racheta cu trepte şi cu combustibil lichid! Aparatul lui Goddard, lung de 3 metri, a urcat, în 21 secunde, până la 84 metri, dar... Era nevoie de un spectacol orbitor? Posibil, fiindcă inventatorul a fost deseori ridiculizat ori totalmente ignorat de confraţi şi de presă. „O rachetă lunară a ratat ţinta cu 384000 km" – arăta un titlu de ziar, în 1929, după ce un aparat similar al lui Goddard a explodat la sol. Numai că ironia muşcătoare s-a transformat în spaimă, când inginerul german Werner von Braun a realizat, în anii '40, temutele V2, cu „bătaie" de 300 km. Paradoxal sau nu, Braun a fost cel care, „recuperat" de americani după război, a realizat rachetele de tipul *Saturn V* (110 m lungime şi 2700 t greutate), care au permis omului să păşească pe Lună, împlinind astfel visul – deloc utopic – al lui Goddard.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ÎNGHIŢITORII DE NORI

Într-un viitor apropiat, oamenii de ştiinţă ar putea controla unele evenimente sau efecte climatice. O serie de experimente confirmă acest lucru.

Ceea ce a reuşit să realizeze în urmă cu un an americanul Peter Cordani şi echipa sa de piloţi, afiliaţi firmei Dyn-O Mat din Miami (California), nu constituie o premieră absolută ci doar o experienţă reuşită, aproape incredibilă. Ei au reuşit să dea peste cap buletinul meteo dintr-o zonă apropiată de Miami, făcând să dispară de pe ecranele radar un nor cumulo-nimbus ameninţător, lung de 3 km şi lat de 1 km, care se pregătea să declanşeze o furtună. În linii mari, se poate vorbi de o pulbere capabilă să absoarbă o cantitate de apă de 2000 de ori mai mare decât propriul ei volum. Eficacitatea granulelor din care e constituită pulberea constă în materialul folosit şi în forma specială care asigură o absorbţie maximă. Forma granulelor, ce poate fi observată doar sub microscop, este aceea a unui bob de grâu care, în acţiune, pluteşte ca un fulg de zăpadă printr-un nor, absorbind prin trecerea sa umiditatea. Primele experienţe au fost efectuate cu granule care traversau norul în cădere liberă, timpul necesar pentru o absorbţie maximă fiind cu mult prea scurt. Dispersate din avion, particulele, denumite Dyn O-Gel, absorb umiditatea ambiantă şi o transformă într-un gel iar particulele pline cu apă provoacă o ploaie precoce. Dyn O-Gel este solubil în apă şi se evaporă după ce ajunge pe pământ. Experienţe de acest gen au mai fost efectuate în SUA, dar şi în Africa de Sud, Thailanda, Mexic etc. Din păcate, costul operaţiunilor extrem de ridicat a dus la abandonarea unora din aceste programe de cercetare. În unele aeroporturi se practică cu succes, în ciuda eforturilor financiare, tehnici eficace de risipire a ceţii prin bombardarea acesteia cu particule higroscopice. Când temperatura este pozitivă, evaporarea picăturilor de ceaţă poate fi produsă cu ajutorul generatoarelor de aer cald. Unii specialişti şi-au manifestat protestul faţă de „arta" de a perturba funcţionarea internă a norilor, considerând această practică periculoasă întrucât norii, care nu se formează întâmplător, asigură un anumit echilibru între straturile joase şi cele înalte ale atmosferei. Echipa de la Dyn-O Mat este însă mereu gata să înfrunte scepticismul oamenilor de ştiinţă. Următoarea provocare o constituie lupta cu cicloanele şi furtunile.

DORIN MĂRAN

Inexplicabilul de lângă noi

Fericirea totală şi „omul stupid"

Partea din titlu transcrisă între ghilimele nu-mi aparţine, ea a fost exprimată, la începutul secolului trecut, de părintele metapsihicii, francezul Charles Richet, precursor remarcabil al parapsihologiei. Savantul şi universitarul francez îşi începea gândurile pe tema „omului stupid", de la *Homo sapiens*, în tălmăcirea curentă însemnând *omul înţelept*. Nu i-a trebuit prea multă hârtie marelui iniţiat ca să demonstreze că „înţelepciunea" minunii apărute pe pământ, a *sapiens*-ului, a dovedit cu prisosinţă că, într-adevăr, omul în evoluţia sa istorică a folosit nepermis de multă înţelepciune împotriva sa, obstrucţionându-şi şi maculându-şi evoluţia cu atâtea rele şi păcate încât atributul de *înţelept* a început demult să se deprecieze...

Ceea ce nu înseamnă că în lanţul speciilor terestre am avea un alt „model de viaţă" care ar echivala miracolul om. Şi nici că francezul şi-ar fi întemeiat comentariile despre omul stupid dintr-o perspectivă perfecţionistă sau supermorală irealizabilă. Richet face o trecere în revistă a noxelor şi relelor generate de om împotriva omului. Dezagreabil este să constatăm că la aproape un secol de la menţiunile francezului, critice şi pline de îngrijorare, societatea planetară trăieşte aceleaşi noxe şi „nelegiuiri", dar într-un grad de manifestare mult mai accentuat şi într-o proporţie neegalată de trecut. Dacă la începutul secolului douăzeci agresivitatea, prostituţia, libertinajul subminant mai erau camuflate de rigori religioase sau tradiţii morale, azi acestea fac parte din monologurile prin care adeseori se evocă „inviolabilitatea dreptului de opţiune" şi a „drepturilor omului". Cu câtă convingere şi sinceritate vorbea deunăzi un primar moldovenesc despre „firescul căsătoriei" dintre subiecţi de acelaşi sex! Aproape că ne convingea că aşa ceva ar fi „natural" şi ar face parte din „drepturile omului"! Extinzând raţionamentul oricum destul de bolnav, ce-ar fi să ne pomenim, în numele aceloraşi inviolabilităţi din sfera drepturilor, cu revendicări de masă în favoarea libertăţii absolute de a consuma marihuana „după cum simte şi vrea cineva"? Mitinguri, proteste, declaraţii, „argumente", mişcări de stradă sub stindardul dreptului liberei opţiuni pentru marihuana!

Exagerarea de mai sus era necesară tocmai pentru că ea nu ricoşează din „virtuala realitate" a debusolării. Comentariul lui Richet, repet, cu aproape un secol în urmă, este înspăimântător de actual: „Omul dă prilej atâtor îmbelşugate pilde de prostie înspăimântătoare, încât ar trebui numit, pentru a fi potrivit cu realitatea lucrurilor, cu totul altfel: *Homo stultus*", adică omul stupid! Iar actualitatea noastră este plină de stupidităţi. Participarea presei scrise, vorbite şi ilustrate prin imagini la proiectarea „arhetipului stupidităţii" este de prim rang. Zile la rând ascult la un post de radio un elogiu deşănţat prin care se aureolează „superlativ" o vedetă a muzicii uşoare (de altfel o cântăreaţă remarcabilă). Între „valorile" existenţiale ale vedetei comentariul radiofonic enumără şi... faptul că a trecut prin patul celor mai importanţi bărbaţi contemporani cu ea! Într-adevăr, o performanţă! Nu se ştie ce valoare înaltă o asemenea realitate, fiind vorba de patologia sexuală!

Omul stupid este întâlnit la ora actuală pe o arie prea întinsă de manifestări, dar ce poate să întristeze este uşurinţa cu care gazetari sau comentatori ai tuturor nivelelor de libertate de exprimare debitează stupidităţi în numele senzaţionalului, aruncând afectele în zoologie şi domeniul veterinar! Multiplicarea retorică a unor asemenea „virtuţi" devine, de la caz la caz, un fel de „legitimaţie sufletească" a învoielii cu prostituţia. Într-o interpelare pornită din curiozitate, „voluntare ocazionale" fiind mai multe fete până în douăzeci de ani, am putut reţine „proiectele lor sentimentale şi de viaţă" pe termen lung: bărbatul iubit de ele (cât o fi să fie!) trebuie să întrunească următoarele „calităţi" – să aibă bani, să fie viril şi aspectuos! Cum ar spune Charles Richet, *utilitate, sexualitate* şi *provizorat!* În faţa acestor „concepţii", deloc habotnic sau iraţional, plânge istoria!

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

Când un parapsiholog se teme de colegii săi...

Dilema pe care o menţionează dr. David P. Rogers este specifică de fapt atitudinii multora în faţa fenomenului paranormal în general: se confruntă *o teamă* iraţională de puterile acestuia şi *o... încredere* super-raţională în manifestările sale. Se merge chiar până acolo încât unii cercetători şi practicanţi cunoscuţi ai paranormalului să califice mediile în care îşi duc viaţa şi reacţiile colegilor lor drept „nesănătoase". Un prieten al dr. Rogers şi apreciat parapsiholog, Montague Ullmann, a refuzat, de pildă, din această cauză, să relateze o serie de interesante experimente de percepţie extrasenzorială în care el însuşi s-a oferit drept subiect.

Întâlnirea cu un medium cu vădite şi bogate disponibilităţi, recunoaşte dr. Rogers, îi produce o evidentă stare de anxietate. „Latura" lui de cercetător îl face să se gândească imediat cum ar putea face pentru a verifica toate cele spuse sau făcute de medium. Pe de altă parte, se întreabă dacă nu cumva este vorba de încă un „vrăjitor" care încearcă să-l păcălească şi să profite astfel de pe urma lui. Această serie de îndoieli are un efect categoric pozitiv: impune creşterea exigenţelor în acceptarea şi practicarea actului paranormal. Pe de altă parte, dacă s-ar ţine o evidenţă riguroasă a tot ce se spune şi tot ce se face în timpul acestor experimente, s-ar observa o anume duplicitate a medium-urilor confruntate cu fenomenul „psi". Sunt prea multe forţe şi prea multe semnificaţii în materia care ne înconjoară şi din care suntem făcuţi – spune cu multă putere dr. Rogers – pentru a ne putea permite să nu o cunoaştem cum trebuie! Şi aceasta se referă şi la atitudinea parapsihologului la adresa subiectului său: uneori perturbat, fără ca cel care a făcut-o să-şi dea seama. Nu diminuează însă cu nimic responsabilitatea care îi revine maestrului în faţa ucenicului, dacă în subiect se caută un nou adept al acestor practici sau a „simplului" subiect care a venit pentru a-şi rezolva o problemă pentru care practicile tradţionale nu-i mai oferă nici o speranţă.

Dumneavoastră, cei care citiţi această rubrică, ştiţi foarte bine, câte drame sau chiar adevărate tragedii sunt generate tocmai din cauza neglijării acestei responsabilităţi.

MIHAELA DOROBANŢU

În cărţile sale, dar mai ales în „The Secret School" (1997) Whitley Strieber emite ipoteza că extratereştrii organizează, pretutindeni în lume, forme de îndoctrinare a pământenilor. Participanţii sunt momiţi sau răpiţi şi aduşi sistematic la nişte „cercuri" sau „şcoli", dar apoi nu-şi mai aduc aminte de ele decât foarte vag sau deloc, rămânând însă cu cele învăţate.

ŞCOALA SECRETĂ

O universitate veche de un milion de ani...

După ce şedinţele de hipnoză i-au răscolit memoria, Strieber şi-a adus aminte spontan că în vacanţa sa de student din 1968, a plecat singur într-o excursie mai lungă prin Europa. O parte din excursie îi era imposibil să şi-o mai reamintească altfel decât fragmentar şi fără o înlănţuire logică. Se vede astfel primind parcă un bilet al companiei *Egyptair*, apoi zburând într-un avion bizar şi zgomotos în care membrii echipajului semănau cu extratereştrii. La un moment dat i s-a făcut rău şi, ca remediu, o „stewardesă" i-a picurat pe limbă trei picături dintr-un lichid foarte amar.

S-a văzut apoi într-un mare deşert (pe Pământ? în altă parte?). Pe o stâncă se înălţa o zidire atât de veche încât parcă se contopea cu roca. I se spune că e o *universitate veche de un milion de ani.* Nu i se permite să intre deoarece doi indivizi cu ochi negri, imenşi, migdalaţi, spun că „încă nu e pregătit" pentru asta. A fost obligat să petreacă un timp în aşteptare, într-o clădire de lut aflată alături, într-o încăpere fără nici un mobilier. Urmează fragmente de amintiri la fel de bizare luate parcă din lumea visurilor. Şirul acestor amintiri se curmă brusc după ce a fost pus să muşte dintr-un fruct îngrozitor de amar.

Cercul de copii

Whitley Strieber, după mai multe şedinţe de regresie hipnotică, va descoperi în memoria sa amintirea unui „cerc de copii" la care, în copilărie, se ducea frecvent. Istoria a început în 1954, la vârsta de nouă ani, când locuia, cu părinţii, în San Antonio (Texas). În vacanţa de vară a fost recrutat de o persoană stranie, foarte bătrână, pentru nişte „lecţii de astronomie". După aceasta se vedea pedalând pe bicicletă, noaptea, când toată lumea dormea, către un imens parc sălbatic, numit „*Bazinul Olmos*", aflat nu departe de centrul oraşului. Aici stăteau aşezaţi, în cerc, mai mulţi copii de vârsta lui, iar o făptură cu înfăţişare nepământeană le arăta imagini din Cosmos, le urmărea reacţiile emoţionale la anumite cuvinte, îi învăţa să... danseze etc. Strieber a participat la câte nouă astfel de lecţii, în fiecare vară, câţiva ani la rând.

DAN D. FARCAŞ

PUBLICITATE

TRATAMENTE PRIN FLUX BIOENERGETIC COMBINAT CU FLUXUL TELEPATIC

Prof. Ştefania MANEA ANGHEL – maestru internaţional în medicină alternativă – psiho-bio-corecţie – tratează: boli ale aparatului renal, respirator, cardiovasculare, reumatologice, dermatologice, endocrinologice, gastroenterologice, oftalmologice, neurologice, ginecologice, psihice, boli ale aparatului locomotor, boli ORL.

În cazul persoanelor care au suferit intervenţii chirurgicale, tratamentele doamnei Ştefania Manea Anghel reduc durata convalescenţei şi refac părţile din corp afectate, ducând la creşterea imunităţii organismului.

Tratamentele se desfăşoară pe trei serii de şedinţe – prima, 15 şedinţe, iar următoarele două, câte 10 şedinţe. Între seriile de tratament se fac pauze de 14-30 zile.

Persoanele din provincie beneficiază de tratament cumulat, prin aplicarea a două şedinţe consecutive.

Acest tratament terapeutic este compatibil cu cel al medicinei alopate.

Asociaţia de Medicină Naturistă „TOTUL PENTRU SĂNĂTATE"
(Afiliată la Centrul Mondial de Medicină Complementară)
str. Witting nr. 18 – Bucureşti
Telefon 01/637.78.03; 092/761.443.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/5

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Predicţie şi raţiune

Unul dintre cei mai mari adepţi ai previziunilor a fost Chilon din Sparta, care a trăit în secolul VI î.Ch. Surprinzătoarea şi interpretabila sa deviză principală este, aşa cum o aflăm de la Diogene Laerţios, următoarea: „ ... *meritul unui om e să prevadă viitorul, în măsura în care acesta poate fi înţeles de raţiune*" (sublinierea noastră, P.I.).

Ce voia de fapt să spună Chilon prin cele două idei ale sale reunite în aceeaşi sintagmă? Prin „meritul" de clarvizionar (cum am zice astăzi cu un termen consacrat) filosoful şi poetul din Sparta (contemporan cu Esop) se referea, probabil, la posibilitatea de a comunica cu zeii dătători de informaţii muritorilor aleşi – oficianţi sau nu ai oracolelor ce împânzeau Elada. Însă Chilon nu s-a referit niciodată, în predicţiile sale, la vreun zeu anume, ca şi cum ar fi „funcţionat" el însuşi precum un clarvăzător total independent, neajutat nici de starea de transă, nici de vreo divinitate. Pe de altă parte, stârneşte controverse implicarea „raţiunii" în actul precognitiv. Astăzi, o astfel de aserţiune pare absurdă, căci nici unei clarviziuni nu i se poate atribui vreo logică anume, căci dacă lucrurile ar sta aşa, atunci cu elementele de manifestare a fenomenului s-ar putea alcătui un corp de legi specifice şi starea de graţie, de comunicare cu o altă dimensiune timp-spaţiu ar fi una previzibilă şi nu una aleatorie.

Pe lângă importantele sale preziceri privind soarta diverselor confruntări importante ale vremurilor sale (inclusiv războiul peloponeziac şi soarta insulei Cythera, cucerită de atenieni în dauna spartanilor), sau preziceri făcute către unele persoane de vază ale epocii (cum ar fi Hippocrates şi Periandru), Chilon şi-a întrevăzut propria moarte. Filosoful spusese unor apropiaţi că va deceda când va avea o mare bucurie. Şi aşa s-a şi întâmplat. În timpul Olimpiadei a 52-a (anul 572/569 î.Ch.), fiul său a cucerit ramura de măslin a probei de luptă cu pumnii. Pe când îl îmbrăţişa extrem de emoţionat, inima lui Chilon s-a oprit pentru totdeauna.

Venerat în Sparta şi Atena, cel care n-a încetat niciodată să-şi sfătuiască semenii „să nu urască arta de a proroci" a lăsat în urma sa enigma coabitării dintre previziune (ca fenomen parapsihologic) şi raţiune, termeni consideraţi incompatibili astăzi.

PAUL IOAN

Pulsul planetei

CLONAREA UMANĂ

Dolly: viciile ascunse ale unui experiment

Problemele de etică legate de clonare sunt însă depăşite de problemele strict biologice şi medicale, chiar cele de supravieţuire. La cinci ani de la naşterea lui Dolly, prima clonă realizată vreodată, se pune problema eutanasierii sale. Entuziasmul cercetătorilor a înregistrat o scădere masivă! Numărul clonelor care supravieţuiesc este de fapt de numai câteva procente din numărul organismelor clonate, indiferent de specie! Şi situaţia pare a fi chiar şi mai gravă: după cum demonstrează rezultate recente pe şoareci clonaţi, o serie de clone care par a se bucura de o sănătate perfectă, ascund de fapt grave anomalii genetice. Cu toate progresele tehnice notabile, metodele actuale de clonare prin transfer nuclear fiind mai eficace şi mai sigure decât cele folosite în cazul lui Dolly. Anomaliile genetice observate existau deja în genomul celulelor! Aceasta deoarece celulele clonelor moşteneau instabilităţi genetice care se „moşteneau" de la celulele donoare.

Şi atunci, ce rămâne de făcut în cazul omului, unde este deocamdată permisă legal clonarea în scopuri terapeutice? Soluţia pare a fi verificarea celulelor embrionare umane în cultură şi decelarea la timp a oricăror instabilităţi genetice, mai ales ale celor cunoscute în prezent, cele identificate la şoareci. Cel mai „simplu" lucru care se poate întâmpla este îmbătrânirea prematură şi accelerată. Aceasta poate fi explicaţia în cazul lui Dolly, după cum apreciază prof. Ian Wilmut, cel care a creat-o la Institutul Roslin din Edinburgh. „Artrită la membrul stâng posterior, genunchi şi şold" este diagnosticul. Poate fi totuşi o coincidenţă, pentru că nu există, aşa cum comentează prof. Wilmut, nici o posibilitate de a verifica dacă ceea ce i se întâmplă lui Dolly este sau nu o consecinţă a procesului de clonare.

Aventura geneticii de acum cinci ani – poate cea mai mare realizată vreodată – s-ar putea să aibă deci un sfârşit pe cât de neaşteptat, pe atât de dramatic. „Vrem să facem tot ce este posibil pentru ca sărmanul animal să nu sufere", declară prof. Wilmut. Dar ce s-ar întâmpla când şi dacă asemenea anomalii ar apărea la clone umane? Dacă acestea se vor dovedi adevăraţi monştri umani, cu ele cum se va proceda, pentru că aici legile sunt cu totul altele. Şi dacă la Ian Wilmut este vorba şi de suferinţa unui adevărat părinte, se observă parcă o îngrijorare din ce în ce mai pronunţată la geneticieni şi la toţi ceilalţi specialişti care şi-au pus atât de mari speranţe în clonare ca una din soluţiile pentru un viitor mai limpede, mai sigur şi în orice caz mai sănătos pentru întreaga omenire...

Un eşec sau o farsă?

Se va trece la reprogramarea celulelor?

Indiferent de atitudinea faţă de problema clonării umane, anunţul făcut în toamna trecută de către ACT – Advanced Cell Technology – privind crearea unor embrioni umani clonaţi, a produs în egală măsură emoţie şi senzaţie.

Ideea era de a obţine blastocite, din care celulele staminale să poată fi izolate şi folosite mai departe pentru a cultiva ţesuturi specifice care să le înlocuiască pe cele bolnave.

Profesorul japonez Noryo Nakatsuzi, Universitatea din Kyoto, a „denunţat" însă totul ca fiind un eşec, deoarece după 70 de zile s-au format doar 4-6 celule, în loc de cele peste 100 aşteptate, din care să se formeze mai departe embrionul. Şi chiar şi acestea au murit! Dr. Harry Griffin, Institutul Roslin, Edinburgh, cel care a clonat-o pe Dolly, este şi mai precis în comentariile sale din revista *Nature*, la sfârşitul lui noiembrie 2001: „Un stadiu critic al dezvoltării este să introduci acolo gene. Ei nu au trecut peste acest prag." Ceea ce a făcut de fapt echipa ACT a fost să transfere nuclee de celule de piele adultă şi celule ovariene în 19 ovule umane din care au fost scoşi propriii cromozomi. 15 dintre aceste ovule au depăşit stadiul de dezvoltare embrionară, formând un proto-nucleu, o structură care se formează şi în celulele fertilizate cu spermatozoizi; 2 dintre acestea au continuat şi s-au divizat în 4 celule şi una din ele, în 6 celule.

Cercetătorii sunt preocupaţi acum de înţelegerea mecanismului prin care nucleele adulte, la care s-a stopat diviziunea celulară, să poată fi reprogramate, înlocuindu-li-se genele adulte şi fiind transformate în nuclee embrionare. Lucrându-se atât de mult până acum pe animale, despre oameni nu se ştie mai nimic, după cum subliniază Prof. Richard Gurdon, Universitatea Oxford. Identificarea semnalelor de stopare va putea fi însă folosită pentru „intervenţia directă" asupra celulelor adulte, transformându-le în celule de ţesut! Harry Griffin crede chiar că se poate sări peste primul stadiu şi să se treacă direct la reprogramarea celulelor! S-ar evita astfel integral procedura clonării şi, implicit, riscurile de defecte genetice care au fost deja semnalate în unele animale clonate.

A fost într-adevăr un eşec această primă încercare, anunţată oficial, de clonare umană? Din punctul de vedere al partizanilor înfocaţi, a fost. Pe de altă parte, poate că s-a învăţat foarte mult din aceste experienţe. Echipa ACT însăşi lucrează deja la diferite alternative posibile la clonarea umană!

Oricum, scepticii sunt de părere că, deocamdată, mult mediatizata clonare a embrionilor umani este, pentru a-l parafraza pe Neil Armstrong şi primul său pas pe Lună, „mai curând un pas foarte mic pentru omenire, decât un salt uriaş"...

Dar – poate că uneori, în unele cazuri, ştiinţa are nevoie şi de asemenea paşi mici. Pentru a vedea mai bine direcţia în care se îndreaptă. Şi recenta aventură a clonării umane este cu siguranţă unul dintre aceştia.

MIHAELA DOROBANŢU

Maladiile... electromagnetice

Antene-relee, linii de înaltă tensiune, telefoane portabile, monitoare informatice... Aceste, aparent inofensive, generatoare de radio-frecvenţe îngrijorează opinia publică. Sunt ele cu adevărat un pericol pentru sănătate?

În ultimul secol, mediul înconjurător a fost invadat de surse de câmpuri electromagnetice din domeniul electricităţii, radiofoniei şi televiziunii. După microunde, ale căror efecte termice au fost recunoscute drept cancerigene în urmă cu câţiva ani, frecvenţele foarte joase fac obiectul mai multor studii, fiind suspectate de efecte biologice atermice dăunătoare pe termen lung. Aceste câmpuri electromagnetice sunt generate de liniile de înaltă tensiune, de antenele relee şi de o bună parte din aparatele electronice pe care le folosim zilnic.

Liniile de înaltă tensiune. *Cancer la copii.* Despre existenţa unei legături între liniile de înaltă tensiune şi apariţia unor tipuri de cancer în cazul copiilor care trăiesc în apropierea acestor instalaţii s-a vorbit pentru prima oară în SUA la începutul anilor '70. În mod oficial acest fenomen a fost recunoscut însă de-abia la începutul anului 2000.

Monitoare şi televizoare. *Stres şi tulburări vizuale?* Radiaţiile electromagnetice ale ecranelor ar fi responsabile de o serie de simptome ale stresului provocat de monitoare şi televizoare. Examenele oftalmologice au semnalat faptul că după patru ore de practicare a jocurilor video au apărut, în cazul unor utilizatori, ulceraţii ale corneei.

Antenele-relee. *De la stres la cancer.* Oboseală cronică, iritabilitate, cefalee, insomnii, angoase... Acestea ar fi principalele simptome invocate de cei care locuiesc în preajma antenelor-relee. Este foarte posibil ca acestea să fie responsabile şi de boli mai grave, cum ar fi avortul şi chiar leucemia în cazul copiilor.

Telefoanele portabile. *„Moarte celulară?"* după ce au fost semnalate cazuri de tumori cerebrale în urmă cu câţiva ani, puse pe seama microundelor şi a primei generaţii de telefoane portabile, o parte din utilizatorii noilor generaţii de astfel de telefoane se plâng de dureri de cap şi oboseală. Un recent studiu efectuat la Academia de Ştiinţe din Moscova relevă o creştere semnificativă a nivelului de monoxid de azot din organism în cazul utilizatorilor de telefoane GSM, după cel puţin 45 de minute de convorbiri zilnice. Monoxidul de azot este toxic pentru neuroni şi o superproducţie a acestuia în organism ar putea duce la moarte celulară.

Incertitudini teoretice

Conform principiilor elementare ale biofizicii, cu cât frecvenţa este mai joasă, cu atât undele electromagnetice afectează mai mult organismul. Dacă microundele sunt absorbite de primii milimetri din ţesuturile de suprafaţă ale corpului omenesc, nimic nu le mai poate opri sau atenua agresiunea ulterioară. Cercetările efectuate atestă faptul că aceste frecvenţe corespund cu cele ale ionilor de calciu, magneziu, sodiu, potasiu etc. În mod logic s-ar produce o interacţiune între câmpurile electromagnetice şi organismul nostru. În acest sens, informaţiile sunt încă vagi. Cercetările sunt însă foarte intense şi, peste un an sau doi, vom şti mai precis care vor fi efectele pe termen lung ale mult incriminatelor frecvenţe.

DORIN MĂRAN

Anatomia secundei

ANUL 2001 ÎN ŞTIINŢE

Celebra revistă americană *Discover* („soră" a la fel de celebrului post *TV Discovery*), are obiceiul ca în luna ianuarie să facă un „inventar" al invenţiilor şi descoperirilor anului precedent şi să aranjeze un top al celor mai importante 100 de întâmplări din lumea ştiinţei şi tehnologiilor (pe care jurnaliştii revistei o consideră a 4-a Putere a lumii moderne, (după Legislativ, Executiv şi Puterea Judecătorească – şi înaintea Puterii Financiar-Economice (!) şi a Mass Media). Desigur, nu poate fi vorba de un clasament în adevăratul sens al cuvântului (căci nu poţi compara rezultatele din arheologie cu cele din astronomie sau informatică), dar o listă a valorilor se poate face, fără o ordine de prioritate, firească. Înşir, pentru cititorii *Magazin*-ului, câteva dintre aceste producţii ale lui Homo faber, alegerea fiind, bineînţeles, personală. Iată-le...

S-a bucurat de mare apreciere ideea construirii unui bloc de locuinţe de 48 de etaje, din materiale speciale (oţel, sticlă, beton, compozite), cu tuneluri de vânt pe suprafaţa clădirii şi spaţii goale între coloanele turnului, spaţii în care vor fi instalate turbine eoliene silenţioase (palete de 7 metri) şi capabile să asigure 20% din nevoia de energie a straniului zgârie-nori. Proiectanta: firma BDSP Partnership, un consorţiu anglo-germano-olandez.

A doua, în clasamentul meu, ar fi cea a modelului matematic de transfer al căldurii pe glob, elaborat de meteorologii Kevin Trenberth şi Julie Caron. Analizând datele furnizate de reţeaua de sateliţi meteo şi folosind un supercomputer pentru calcule, cei doi au descoperit că atmosfera planetei este o „uzină de aer" extraordinar de complexă, care la latitudinea de 35 grade transferă 78% din fluxul total de căldură al emisferei nordice şi 92% din cel al emisferei sudice; abia de la acest nou model se poate studia corect fenomenul încălzirii globale şi efectului de seră, spun cercetătorii.

Trei: surprinzătoarea observaţie a microbiologului Derel Lovley de la Universitatea Massachussets din Amherst, aceea că nişte micro-organisme de tipul bacteriilor, numite extremophile , incredibile vieţuitoare pe lângă „hornurile" din fundul oceanelor, la temperaturi şi presiuni foarte înalte sunt capabile să sintetizeze aurul dintr-o soluţie conţinând preţiosul metal. Concluzii: depozitele aurifere de pe Terra ar putea fi pur şi simplu excreţii ale acestor bacterii, din perioada când atmosfera Pământului nu conţinea deloc oxigen, organismele primitive apărute în oceanul primar supravieţuind prin metabolizarea metalelor dizolvate în apă; dar şi: extremophilele pot deveni, de ce nu, „mineri", în minele de aur ale oceanului planetar sau în bazinele cu reziduuri aurifere.

Hyperion este al patrulea favorit al meu, cules din revista *Discover*: o cvadricicletă construită de roboticienii de la Universitatea americană *Carnegie Mellon*, pentru viitoarele expediţii pe Marte. *Hyperion* se „hrăneşte" cu raze de soare, pe care le culege cu un panou solar orientabil, mişcat de un mic computer sofisticat în aşa fel încât să-l urmărească permanent pe „părintele Sistemului Solar. Electromotorul, microsupercomputerul şi întregul sistem de locomoţie au răspuns perfect la toate testele la care a fost supus *Hyperion*, într-un coclau de pe lângă Cercul Polar de Nord – şi a fost în consecinţă, trimis la *Jet Propulsion Laboratory*, pentru ca NASA să-i pună la treabă.

Cinci: *spintronica*. A apărut în cultura lumii o nouă tehnologie care combină elementul spin, moment de rotaţie a electronului, cu computeristica. Inginerii de la *IBM* (Centrul de Cercetări Almaden) şi universitarii de la Maryland se ocupă de asta, folosindu-se de stranietatea fizicii cuantice, vor aduce, spun ei, pe scena festivă a minţilor lumii, microcircuite de mii de ori mai rapide.

În sfârşit, al şaselea eveniment ingineresc pe care îl aleg, din cele 100 *Discover*-iene: isprava robotului cosmic NEAR, care s-a întâlnit cu asteroidul Eros, în februarie trecut, dezvăluindu-şi toate secretele, prin cele 160000 de fotografii pe care le-a luat, transmise toate, în bună regulă, pe Pământ, „marfă" pentru viitori cavaleri cuceritori ai Sistemului Solar. O performanţă extraordinară, pentru care NASA merită aplauzele noastre.

ALEXANDRU MIRONOV

Poşta redacţiei

Stimată redacţie,

Sunt Monica Vlădoiu, din Ploieşti. Îndrăznesc să vă scriu pentru prima oară, deşi pot spune că am crescut cu revista *Magazin*, tatăl meu fiind abonat încă de la apariţie (cred). Podul casei de la ţară este plin cu colecţia revistei şi uneori, vara când avem timp, recitim *Magazine* mai vechi. Este o experienţă plăcuta şi uneori incitantă.

Deci revista este importantă pentru noi şi pot spune că-i datorez aplecarea mea spre ştiinţă şi cunoaştere, chiar dacă am avut şi alte înclinaţii. Vorba unei adolescente, care vă scria de curând: *am crescut sperând să pot înţelege într-o zi articolele ştiinţifice.* Dar subiectul nu este acesta, ci o replică la articolul despre obezitate din numărul trecut. Fapt este că eu ştiu o cură, se zice chinezească, pe care am folosit-o şi eu cu succes de 2 ori şi au mai folosit-o destule persoane cu acelaşi succes. Ceea ce o face să fie mai bună, cred eu, este faptul că funcţionează pe un principiu diferit faţă de cele din revistă: ea modifică metabolismul, în sensul că îi reduce nevoile de hrană, în special de grăsimi, din exterior. Te simţi ca o focă pentru că trăieşti mâncând mai puţin decât de obicei, fără să te chinui ca în restul curelor de slăbire.

Cura este simplă, numai că durează mult (6 luni): ea constă în a lua un număr de boabe de orez, dimineaţa pe stomacul gol şi a nu mânca/bea 2 ore. În rest poţi să mănânci şi să bei ce vrei. Se începe cu o boabă în prima zi, 2 în a doua, ş.a.m.d. până la 90 de boabe, după care se revine, descrescător până la o boabă. Este recomandat ca să fii activ în cele 2 ore. Este bine să începi cura pe o dată de întâi ca să socoteşti mai uşor. Se slăbeşte în jur de 6-8 kilograme, pe care nu le mai pui la loc niciodată. Practic organismul îşi găseşte un nou echilibru, la noua greutate. Nu ştiu exact care este explicaţia ştiinţifică – poate, dacă vă va interesa, veţi cere ajutorul unui nutriţionist în acest sens.

Bun, asta este tot. Îmi cer scuze pentru timpul răpit, dar am crezut că aş putea fi de folos pentru cei care se luptă cu kilogramele.

Cu bine,
Monica Vlădoiu

Reflecţii psihologice

Culoarea şi personalitatea 2

Galbenul, culoare solară, ce semnifică optimism şi bucurie, are capacitatea de a-i bine dispune chiar şi pe cei mai capricioşi. Este ideală pentru holuri sau pentru o cameră insuficient luminată. Cei ce preferă această culoare, spun psihologii, sunt optimişti originali, creatori, spirituali. Adoră provocările, sunt prieteni pe care se poate conta, sunt mereu într-o dispoziţie bună şi întreţin în jurul lor un climat destins.

Portocaliul simbolizează confort şi căldură, fiind potrivit pentru living sau camera de zi. Pe suprafeţe mari poate deveni obositor. Cei cărora le place această culoare sunt harnici, entuziaşti şi iubesc aventura. Sunt extrovertiţi, hotărâţi, cu voinţă deosebită, datele temperamentale asigurându-le, într-o oarecare măsură succes în afaceri. Nu le plac „corvezile" în gospodărie, nu le plac îngâmfaţii, acceptă cu greutate să-şi petreacă timpul cu persoane abia cunoscute.

Rozul exprimă tinereţe, fericire şi este ideal pentru camera copilului sau pentru baie. Cei care preferă rozul sunt romantici, talentaţi, cuceritori în conversaţii, deşi par uşor naivi.

Maroul, culoare subtilă, prin excelenţă masculină, se potriveşte cu biblioteca sau cu biroul de lucru. Cei care preferă această culoare au un simţ al datoriei dezvoltat, sunt loiali, au opinii puternice, sunt stabili în dragoste, prezintă încredere, le plac confortul şi simplitatea în decorarea propriei locuinţe. Familia este foarte importantă pentru ei.

Verdele, simbolul naturii, al creşterii şi al relaxării, este o culoare liniştitoare, extrem de potrivită pentru bucătărie. Persoanele cărora le place această culoare sunt echilibrate, generoase, meticuloase. Nu le place să-şi asume riscuri şi nu sunt persoane sociabile.

Albastrul reflectă cerul şi induce relaxare şi odihnă. Este culoarea ideală pentru dormitor. Persoanele care preferă albastrul sunt calme, au mare încredere în forţele proprii, dar în acelaşi timp se simt vulnerabile. Sunt sociabile, în ciuda faptului că preferă un cerc restrâns de prieteni.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Scurt tratat de chirologie 8

SĂNĂTATEA, ÎN VÂRFUL DEGETELOR

Reflexologia poate ameliora micile disconforturi cotidiene privind starea de sănătate. Pentru că, masând mâinile, reuşim să ne destindem, ne aminteşte dr. Denis Lamboley, ofetrală foarte blândă, la îndemâna oricui. Este o terapie naturală ale cărei origini orientale sunt identice cu cele ale acupuncturii. Principiul este simplu: o presiune a degetelor asupra unei zone speciale – punctul reflex – permite acţiunea la distanţă asupra unui organ sau a anumitor părţi ale corpului. Zonele reflexogene sunt situate la nivelul palmelor şi tălpilor picioarelor. Reflexologia nu se substituie în nici-un caz stabilirii diagnosticului şi a tratamentului de medicină clasică, dar permite tratarea unor afecţiuni curente (gutural, disconfort ocular), eliminarea unor crize dureroase, a stresului şi a tensiunilor cotidiene. Automasajul se poate practica în orice condiţii: în faţa televizorului, în maşină sau la birou. Socotiţi, în medie, două minute pentru a stimula punctul reflex. Durata fiecărei „şedinţe" depinde de numărul zonelor de tratat. În cazul unei dureri rebele sau a unei crize, se recomandă o şedinţă la două zile, iar în cazul unei afecţiuni cronice, două şedinţe pe săptămână. *Săptămâna viitoare, toate amănuntele despre punctele reflexe.*

De bine de ştiut

Alte AFECŢIUNI O.R.L.

Rinita poate fi ca o banală răceală, dar repetarea acestei maladii bulversează ritmul normal al vieţii, deoarece copilul bolnav poate lipsi zile întregi de la grădiniţă sau de la şcoală. Rinita este produsă de un virus, care trece cu uşurinţă de la o persoană la alta, mai ales în colectivităţile şcolare dar şi în familie. În anotimpul rece şi umed (cum este această iarnă), virusul cauzator al rinitei se cantonează în salivă şi în secreţiile nazale. Un simplu strănut neprotejat, şi picăturile Pflüger duc rinita mai departe... Aşadar, mucoasa nazală, căptuşită cu virus, se inflamează, din nas curge lichid, ce pare că nu mai poate fi controlat – micuţul bolnav este fonfăit şi plânge din orice. Drept complicaţii posibile, după răceală, urmează atacul viral, rinita se poate superinfecta, sfera ORL este atacată şi urmările sunt dintre cele mai complicate: bonşite, laringite şi otite...

Ca tratament principal, tinerele mame trebuie să îngrijească în aşa mod copilul bolnav încât acesta să nu suporte obstruarea cu mucus a acestor căi respiratorii. Celor mai mici care nu ştiu să îşi sufle nasul, mamele le vor curăţa narinele de 4-6 ori pe zi, cu puţină vată muiată în ser fiziologic. Cei mai mari, de 2-4 ani, vor fi sfătuiţi cum să facă singuri operaţia de eliberare a narinelor, acestea fiind suflate separat, cu uşoară apăsare pe narina liberă. În orice caz, fiind vorba de o afecţiune virală, antibioticele sunt inutile. Şi totuşi, unii copii pot contacta până la zece stări de rinită pe an. În astfel de situaţii, trebuie avut grijă de umidificarea aerului din camera copilului întrebuinţând drept umidificator unul special care se ataşază la sursa de căldură sau cearceafuri ude şi întinse pe calorifer. În plus, pentru prevenirea rinitelor, sub nici un motiv nu se va fuma în camera copilului.

Sinuzita se catacterizează printr-o inflamaţie a sinusurilor. Boala se enumeră printre afecţiunile deosebite de natură ORL. La cei mai mici „pacienţi", sinusurile frontale nu sunt formate de la bun început. Singurul existent, încă de la naştere, este sinusul etmoidal, care se găseşte în apropiere de orbite. După vârsta de 3-4 ani, sinusurile frontale sunt deja construite, deci pot fi atacate de viruşi.

La început se constată o „rinofaringită" care persistă. Nasul curge cu lichid uşor purulent, bolnavul are febră şi mai ales o tuse plină, grasă, care, aparent, se rupe. În caz de etmoidită, edemele apar în unghiul intern, către ochi. Pleoapele sunt inflamate, copilul deschide cu greu ochii şi sinuzita poate trece în stadiu cronic. Copilul bolnav respiră greu, tuşeşete, nasul îi curge şi el se plânge de dureri de cap.

Cel mai adesea poate fi o sinuzită de origine alergică, agravată de infecţia mucoasei. La radiografii, sinusurile – în aceste cazuri – apar opace. Specialiştii prescriu antiinflamatoare, pe bază de cortizon şi un antibiotic, tolerat de bolnav. Când inflamaţia dispare – sub tratament – sinusurile sunt din nou libere. Este însă posibil ca sinuzita să fie cronică şi alergică, caz în care se prescriu tratamente de natură cortizonică, date numai sub control medical. Ameliorarea sinuzitei nu trebuie însă să ducă la abandonarea tratamentului. Zona rămâne alergică şi desensibilizarea se impune imediat! Procedeul ultim este actul chirurgical. Realizat cu mare grijă şi numai sub control de specialitate, acesta va readuce sănătatea copilului mic la parametrii normali!

Dr. VALERIU MANTA

Dosarele frumuseţii

AZI - COSMETICA LA DOMICILIU

De această dată vă prezentăm 8 elixiruri uşor de realizat de orice femeie preocupată de aspectul ei.

◆100 g miere + 4-5 picături zeamă de lămâie – aplicaţii sub formă de comprese sau tamponări energice pentru ***tenul seboreic cu pori deschişi.***

◆un cartof fiert frecat cu puţin lapte + o linguriţă de miere se aplică în strat subţire – pentru ***tenul predispus la uscăciune.***

◆½ măr fiert în puţin lapte se freacă cu o linguriţă de miere şi se aplică pe ***tenul obosit.***

◆o linguriţă de miere + o linguriţă tărâţe de grâu + o linguriţă de infuzie de anghinare se aplică în strat gros pe ***tenul cuperozic.***

◆o linguriţă de miere + banană (cât o nucă) se aplică zilnic, timp de 7 zile, pe ***tenul deshidratat, sensibil.***

◆o linguriţă de miere + o linguriţă de morcov ras + un gălbenuş de ou + 2-3 picături de ulei din germeni de porumb – se aplică zilnic, timp de 10 zile, pe ***tenul ofilit, predispus la ridare.***

◆o linguriţă de miere + 2-3 picături ulei de măsline – se aplică zilnic, timp de 7 zile, pe ***tenul asfixic (cu puncte negre).***

◆10 g miere + 20 g suc de kiwi – se aplică sub formă de comprese pe ***tenul ridat,*** uns în prealabil cu cremă grasă.

Toate aceste „mici elixiruri" pot fi completate cu un tratament cosmetic apicol care poate completa şi îndrepta neajunsurile tenului dumneavoastră oferindu-vă totodată un plus de energie pozitivă, o stare psihică confortabilă.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 5 Valabil până pe data de: 7 FEBRUARIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

În această săptămână câteva reţete rapide.

Rissole

120 g făină, 50 g unt, 1 gălbenuş de ou, 3-4 linguri de lapte, şuncă.

Se face un aluat din făină, unt, gălbenuş şi lapte. Se întinde o foaie subţire. Se presară deasupra şuncă tăiată mărunt, apoi se rulează. Rulada se taie felii care se prăjesc în untură fierbinte, Se servesc ca aperitiv.

Cartofi à l'allemande

Se fierb cartofii în coajă. Se curăţă şi se sfărâmă. Se rumenesc în unt, apoi se adaugă smântână. Se pun puţin pe foc, până se îmbibă cartofii bine cu smântâna. Se ia o cratiţă mai joasă, se unge cu unt şi se presară cu pesmet fin, apoi se pun cartofii îmbibaţi cu smântână şi se dau la cuptor. Când cartofii se desprind uşor de pe pereţii vasului, îi scoatem, îi aşezăm pe o farfurie, servindu-i drept garnitură la orice friptură de vacă, viţel, pasăre (gâscă sau raţă). La cină, pot fi un fel de mâncare consistent.

Roşii umplute cu cârnaţi

4 roşii, 2-3 cârnaţi afumaţi, 1-2 linguri ardei măcinat sau tocat mărunt.

Se trec cârnaţii prin maşina de tocat şi se amestecă împreună cu ardeii tocaţi. Se taie capacul la roşii, se scobesc, se lasă să se scurgă. Roşiile se umplu cu pasta de cârnaţi afumaţi. Nu trebuie puse la copt. Se consumă crude, cu orez călit.

Ficat pane cu sote de mazăre

½ kg ficat de porc, de viţel sau de vacă, 1 ou, 3-4 linguri făină, lapte sau apă minerală, sare, 1 ceapă roşie, boia.

Se tranşează ficatul. Din făină, ou, lapte sau sifon, puţină sare, se face un aluat de plăcinte. Se introduc feliile de ficat şi se frig în ulei încins. Se serveşte cu sote de mazăre. Se călesţe în grăsimea rămasă o ceapă mică, se adaugă puţină boia, apoi se amestecă împreună cu mazărea fiartă.

Salată

300 g salam (sau şuncă), 2-3 morcovi fierţi în supă, 2 castraveţi muraţi, 3-4 cartofi fierţi în coajă, 200-300 ml maioneză, 150-200 ml smântână, 1 ceapă mică, muştar, sare, piper.

Pentru ornat: *puţină maioneză, 3-4 ouă, mazăre, 100 g caşcaval, pătrunjel verde.*

Salamul sau şunca se taie cubuleţe. Tot în cubuleţe mici se taie şi cartofii şi zarzavatul din supă, şi ouăle precum şi castraveţii. Se prepară maioneza, se adaugă smântâna. Se dă pe răzătoare ceapa care se amestecă împreună cu maioneza (nu înainte de a opri o parte din ea pentru ornat). Se adaugă muştarul, se condimentează, se amestecă totul în afară de ouă. Se aşază compoziţia pe un platou rotund. Ouăle se taie în patru şi se aşază deasupra. Cu maioneza păstrată se ornează ouăle. Se presară pătrunjel verde tocat şi caşcaval ras. Se pune 1-2 ore la frigider înainte de a se servi.

Nuci

3 linguri de miere se amestecă împreună cu o lingură de zeamă de lămâie şi o lingură de rom. Se dă un clocot, se ia de pe foc, se adaugă 150 g nuci măcinate. Se omogenizează. Se formează bile de mărimea unei nuci. Se tăvălesc prin ciocolata rasă.

Remedii naturale

CEAPA

În medicina tradiţională, ceapa este unul dintre... „medicamentele" de bază în tratarea unor boli, efectele benefice putându-se constata „cu ochiul liber". Ştiinţa a confirmat la rândul ei valoarea terapeutică a acestei legume, considerând-o un

adjuvant preţios în tratamentul multor afecţiuni. Astfel, a fost pus în evidenţă potenţialul său de a reduce nivelul tensiunii arteriale şi de a preveni accidentele vasculare deoarece îmbunătăţeşte circulaţia sângelui în capilarele situate în inimă şi în creier; s-a costatat că are acţiune diuretică accentuată, ducând la eliminarea ureei şi acidului uric din organism, calităţi care o recomandă în litiaza urică; reechilibrează sistemul endocrin în cazurile de îmbolnăviri sau de disfuncţii datorate avansării în vârstă, menţinând la un nivel optim metabolismul; are acţiune antiseptică şi antitusivă, contribuind la eliminarea secreţiilor din traseul respirator.

Câteva reţete pe bază de ceapă:

◆ Macerat contra gripei: se taie felii două cepe, se pun la macerat cu 500 g de apă într-un vas de sticlă, timp de 6 ore; lichidul care se formează se bea în trei doze, între mese, ultima porţie fiind seara la culcare. Cura se poate urma 15 zile.

◆ Sirop pentru tuse şi guturai: se taie ceapa în rondele subţiri, se pun într-un castron, se adaugă 1-2 linguri de zahăr şi se lasă la macerat 24 de ore. Din lichidul obţinut se beau 2-5 linguri pe zi, în funcţie de vârstă.

◆ Suc proaspăt: se trece ceapa prin storcător şi se amestecă sucul obţinut cu o cantitate egală de lapte cald, îndulcit cu miere. Se bea o cană cu suc pe zi, fiind recomandat în ascită.

◆ Sucul de ceapă coaptă la cuptor: îndulcit cu miere se foloseşte pentru liniştirea tusei în gripă şi răceli, pentru calmarea durerilor din gât, precum şi în tratamentul afecţiunilor vezicii urinare.

◆ Cataplasme cu ceapă: se toacă mărunt ceapa, se stropeşte cu spirt şi se aplică pe zona afectată de lovituri sau entorse; durerea dispare iar umflătura se retrage mult mai repede.

Ceapa este contraindicată în cazurile de ulcer şi gastrită hiperacidă.

Operaţie de varice

Ce trebuie să ştim înainte şi după ?

Reţeaua de vene situată la nivelul membrelor inferioare are rolul de a drena sângele dezoxigenat şi de a-l dirija către inimă pentru a fi repurificat. Reţeaua profundă de vene este destinată ţesuturilor profunde din organism (muşchii, de exemplu), iar reţeaua superficială drenează sângele de la nivelul pielii şi al ţesuturilor subcutanate.

În mod normal, sângele urcă spre inimă datorită existenţei unor valve a căror deschidere şi închidere împiedică sângele să curgă înapoi, către laba piciorului. Sistemul de valve este ajutat şi de activitatea musculară care acţionează ca o pompă asupra venelor profunde.

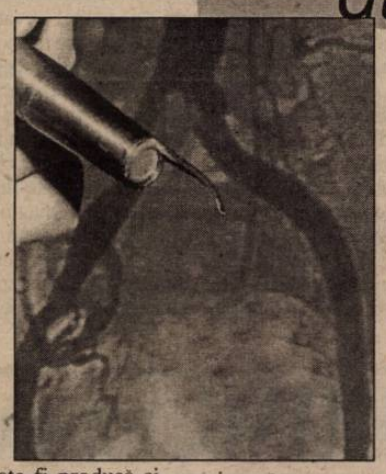

Venele superficiale, aflându-se imediat sub piele, nu beneficiază însă de pomparea realizată prin contracţiile musculare, ci doar pe mecanismul valvelor.

În cazul apariţiei varicelor, tocmai aceste valve sunt deteriorate, funcţionarea lor este defectuoasă, ceea ce face ca o parte din sânge să se acumuleze, să stagneze.

Apariţia varicelor poate fi produsă şi din cauza structurii peretelui venos, mai puţin rezistent decât este normal.

Consecinţa apariţiei varicelor nu este legată doar de criteriul estetic (venele se umflă, devin vineţii şi vizibile), ci şi de cel funcţional: iniţial, apare senzaţia de greutate în piciorul afectat de varice, apoi umflarea acestuia şi durere; în timp, boala se cronicizează şi, netratată, poate duce la ulceraţii ale pielii dar şi la complicaţii mult mai grave, cum ar fi hemoragia sau tromboflebita.

Medicamentele, sub formă de tablete sau unguente, care vizează repararea peretelui venos nu şi-au dovedit eficacitatea.

Intervenţia chirurgicală de corectare a circuitului normal al sângelui este metoda de tratament cea mai eficientă la ora actuală. Se suprimă porţiunea venoasă afectată de boală şi se modifică configuraţia locală a reţelei de vene astfel încât returul sângelui să se realizeze pe un traseu sănătos. Procedura este destul de simplă şi eficientă.

Nu rămân cicatrice, iar echimozele de după operaţie dispar în câteva zile, maximum două săptămâni în intervenţiile de mai mare amploare.

Ce se recomandă în perioada de după intervenţie?

◆ Mersul din primele zile. ◆ În funcţie de caz, purtarea unui bandaj elastic, timp de câteva săptămâni. ◆ Plimbarea cu bicicleta, înotul, gimnastica.

Ce trebuie evitat imediat după operaţie?

◆ Purtarea de ciorapi sau şosete cu margine elastică, pantaloni, portjartiere foarte strâmte etc. care acţionează în unele zone ca un garou, împiedicând circulaţia lejeră a sângelui. ◆ Purtarea de încălţăminte incomodă. ◆ Poziţia şezând cu picioarele încrucişate. ◆ Practicarea de sporturi care presupun alergări şi opriri bruşte (tenis, baschet, volei). ◆ Îmbăierea în cadă, cu apă prea fierbinte. ◆ Epilarea cu ceară fierbinte. ◆ Sauna.

Radiaţiile solare sunt periculoase şi iarna

Week-end-urile petrecute la munte – pe pârtiile de schi, la cabane sau în staţiuni generoase în privinţa zăpezii – constituie, pentru multe persoane, una dintre cele mai mari bucurii ale iernii. Îmbrăcămintea şi încălţămintea adecvate – uşoare, călduroase, potrivite ca dimensiune – sunt obligatorii pentru ca răceala, rosăturile, luxaţiile sau alte neplăceri legate de sănătate să fie ţinute la distanţă. Şi, la fel de important este ca ochii să fie protejaţi de radiaţiile solare, deosebit de puternice şi de nocive, în special în zonele situate la mare altitudine. Cercetările au demonstrat că zăpada reflectă 85% din razele ultraviolete, spre deosebire de nisip care reflectă doar 20% şi apă – între 5 şi 10%. Iar cantitatea de ultraviolete creşte cu aproximativ 10% la fiecare 1000 de metri altitudine.

Spre deosebire de reacţia pielii la impactul razelor soare, efectul expunerii prelungite a ochilor la soare nu se manifestă imediat sau cel mult după 3-4 ore. Cel mai adesea, consecinţele „arsurilor" provocate de... iradierea zăpezii se manifestă după 12-24 de ore, iniţial prin senzaţia de „nisip în ochi" şi nevoia de a clipi

pericolul există, în sensul scăderii în timp a acuităţii vizuale. Mai mult decât adulţii, copiii sunt sensibili la radiaţiile zăpezii, cu atât mai mult cu cât până în jurul vârstei de 13 ani, cristalinul nu-şi execută pe deplin rolul de barieră naturală contra razelor nocive ale soarelui, care afectează retina.

Când trăieşti clipa, orgoliul păleşte

– O emoţionantă scrisoare ne-a venit din partea lui Ovidiu din Roşiorii de Vede. El a gustat din amarul unei iubiri încheiată dramatic iar acum încearcă să învingă depresia şi să cunoască o nouă dragoste.

– Dragă Ovidiu, experienţa unei relaţii de iubire cu final trist, aşa cum ţi s-a întâmplat ţie, poate afecta pe oricine. Cu atât mai mult cu cât până atunci viaţa păruse frumoasă şi senină. A fost, practic, prima deziluzie. Se întâmplă, destul de des, ca după o astfel de despărţire cel părăsit să cadă într-o stare depresivă, aşa cum ne povesteşti. E greu să trăieşti fără persoana de care ai fost legat atâta timp. Trebuie să găseşti în tine resorturi să o iei de la capăt, să ai motiv pentru a trăi mai departe.

Acesta e riscul iubirilor romantice, adolescentine: fuziunea cu partenerul; dacă el dispare şi dispare viaţa însăşi. Abia mai târziu învăţăm (unii da, alţii nu) să ne iubim întâi pe noi, să învăţăm să gustăm viaţa oriunde şi oricând, şi pornind de la această stare de împăcare cu sine să dorim să ne împărtăşim iubirea de viaţă şi altcuiva cu care ne asemănăm sau care pur şi simplu ne atrage şi ajungem să îl iubim. Pentru ceea ce este ca persoană, indiferent de relaţia cu noi. E iubirea care nu răneşte şi nu ne răneşte, pentru că dă tot ce poate şi ia tot ce i se dă, de bunăvoie; o iubire liberă.

Încearcă să trăieşti fiecare zi ca şi când nu a existat o altă zi înainte şi nu va exista nici mâine. Să uiţi tot ce a fost trist şi să nu te temi de ce va fi rău în viitor. Astfel nu te va mai afecta, sau în orice caz te va afecta mai puţin faptul că prietena ta de acum îţi vorbeşte de cea mai frumoasă noapte de dragoste a ei cu un alt bărbat. Asta nu înseamnă că nu ai putea şi tu să petreci cu ea o noapte cel puţin la fel de „tare". Când trăieşti clipa, orgoliul îşi pierde din valoare. Şi trecutul trist, la fel. Există numai aici şi acum. Poate dacă ai fi gândit până acum aşa, nu ai fi trecut printr-o perioadă de abstinenţă care să te facă să te îndoieşti de performanţele tale în materie de sex. De ce trebuie neapărat să amesteci sexul cu dragostea? Sau dragostea cu suferinţa? Pot exista şi una fără cealaltă. Câteodată s-ar putea să te temi să-ţi placă o femeie, ca să nu te dezamăgească aşa cum a făcut-o cea din trecut. Cum să ştii dacă puteţi avea o relaţie dacă tu nu te laşi să simţi nimic? Poate dacă ai încerca o relaţie mai detaşată de sentimente, ţi-ar fi mai uşor să accepţi, după aceea, dragostea. Poate ar fi ca în proverbul „Pofta vine mâncând". Problema e că eu cred că ţie şi-e frică să mai faci orice, crezând că obligatoriu vei suferi. Dar acum nu suferi? Faptul că nu simţi nimic, sau ai impresia că nu simţi nimic, nu e tot o suferinţă? Să fii „condamnat" la o viaţă fără trăiri e mai bine decât să rişti să suferi, dar să fii şi fericit? În final, e alegerea ta, dar am impresia că tocmai stilul tău de viaţă e acela care te nemulţumeşte şi te-a determinat să ne scrii. Cred că ţi-am dat o idee despre ce ai putea să faci în continuare cu viaţa ta. Dacă simţi că te-ar ajuta, poţi apela la un psiholog cu care să poţi discuta mai pe larg despre problemele care te frământă. Succes!

MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

CHIRILĂ ANASTASIA din Craiova. *Durerile de la nivelul cefei (de tip nevralgic, resimţite în muşchii cefei şi care uneori iradiază în umăr, braţ, mână, chiar şi degete), cărora li se mai adaugă – după cum spuneţi – şi senzaţia de amorţeală şi furnicătură pot fi cauzate de o*

SPONDILOZĂ CERVICALĂ

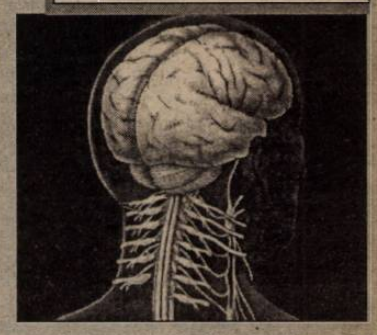

spondiloză cervicală. Şi ameţelile pe care le acuzaţi, chiar dacă nu sunt frecvente, pot fi puse pe seama acestei boli, deoarece se produc modificări de irigare a creierului. Medicii se confruntă des cu situaţii în care pacienţii se prezintă la cabinet nu din cauza durerilor de ceafă sau de cap, ci din cauza senzaţiei de ameţeală, pe care o resimt, ca şi dv., sub forma unei confuzii, mahmureală, dezechilibru. Modificările de presiune şi de temperatură sunt şi ele un simptom al spondilozei cervicale şi se explică prin faptul că aceste variaţii îşi pun mai uşor amprenta asupra sistemului circulator din zona cervicală şi cerebrală, care funcţionează deficitar. Normal este să vă prezentaţi la medic pentru un consult amănunţit, o precizare de diagnostic şi un tratament adecvat situaţiei dv. Puteţi să încercaţi să atenuaţi durerea şi senzaţia de înţepenire a cefei făcând pe parcursul orelor de muncă la birou câte o pauză pentru mişcări ale capului (lateral, în faţă şi în spate, rotaţii în ambele sensuri), precum şi pentru un masaj uşor al musculaturii cefei şi articulaţiei cervicale. Cât timp lucraţi la calculator încercaţi să păstraţi o poziţie cât mai dreaptă a spatelui şi gâtului, dar nu încordată. Încercaţi să dormiţi pe o pernă mică, pe care să o aşezaţi în timpul somnului în regiunea cervicală. Tratamentul constă de obicei în medicamente analgezice-antiinflamatoare, de uz intern sau extern (comprimate sau creme, unguente, geluri etc.), fizioterapie şi, mai nou, laserterapie. Toate acestea au ca scop declanşarea unui proces reparator, dar mai ales suprimarea durerii.

MUCOVISCIDOZA şi inhalaţiile cu antibiotice

Un studiu german, publicat recent în revista „The Lancet", evidenţiază eficacitatea inhalaţiilor cu un antibiotic (tobramicină) în tratamentul infecţiilor respiratorii bacteriene, la persoanele care suferă de mucoviscidoză. Specialiştii estimează că peste 80% dintre pacienţii cu mucoviscidoză sunt cronic infectaţi cu bacteria Pseudomonas aeruginosa. Infecţiile respiratorii repetate, mai apreciază cercetătorii, reduc în timp capacitatea respiratorie, având repercusiuni chiar şi asupra duratei de viaţă, pe care o scurtează. În general, acestea se tratează cu antibiotice injectabile, dar eficacitatea nu este întotdeauna cea dorită. De aceea, oamenii de ştiinţă îşi îndreaptă atenţia spre găsirea unor noi modalităţi de tratament.

Astfel, dr. Felix Ratjen şi colaboratorii săi de la Universitatea Essen din Germania au studiat un lot de 15 pacienţi suferinzi de mucoviscidoză, cu vârste cuprinse între 1 şi 22 de ani. Toţi au fost depistaţi cu infecţie cu Pseudomonas aeruginosa. Pacienţilor li s-au administrat, sub formă de inhalaţie, câte 80 mg de tobramicină, de două ori pe zi, timp de 12 luni. La sfârşitul perioadei de tratament, pe baza analizei secreţiei prelevate din faringe, s-a constatat că bacteria fusese eradicată la 14 din cei 15 pacienţi. Timp de un an, aceştia nu au mai prezentat infecţii datorate bacteriei respective. La capătul a doi ani, doar 9 persoane erau „curate".

Rezultatele obţinute le-au oferit cercetătorilor posibilitatea să concluzioneze că majoritatea pacienţilor trataţi cu antibiotic inhalat nu mai recidivează. Mai mult, aceştia apreciază că tratamentul, administrat chiar de la debutul primei infecţii, constituie un remediu al infecţiilor cronice pulmonare provocate de Pseudomonas aeruginosa.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Bikini în antichitate

Costumaţia foarte sumară, cunoscută astăzi sub denumirea de bikini, este mult mai veche decât se credea. Un mozaic descoperit la Roma şi datând din secolul IV d.Ch. ne prezintă două tinere fete cu sânii şi mijlocul acoperite cu veşminte din pânză. Însă această costumaţie nu era folosită în timpul îmbăierii, ci pentru activitatea sportivă. De obicei, baia se efectua fără nici un acoperământ. Cele două tinere ale mozaicului roman simbolizează efectuarea a două probe specifice femeilor care vor să-şi menţină silueta, şi anume aruncarea discului şi săritura în lungime cu două mici haltere în mâini. În acea perioadă, în capitala Imperiului Roman se instaurase, spun specialiştii, moda femeilor musculoase şi cu sânii cât mai mici – criterii de frumuseţe abandonate în evul mediu. Probele amintite mai sus făceau parte din probele pentatlonului de atunci, care mai cuprindea aruncarea suliţei, sprintul şi aruncarea cercului.

„COPIII" LUI DARWIN

Strămoşul crocodililor

Paleontologul Paul Sereno (de la Universitatea din Chicago) şi echipa sa de cercetători americano-nigerieni şi-au făcut recent cunoscute rezultatele studiilor efectuate asupra rămăşiţelor unuia dintre strămoşii crocodililor de astăzi (numiţi şi „moderni"). Este vorba de monstrul** Sarcosuchus imperator, ***un impresionant prădător care a trăit în Triasic (acum 230 de milioane de ani) şi a dispărut în Jurassic (acum 150 de milioane de ani).

Vechimea exemplarului găsit în valea Gadufaua, în regiunea Tenere a Nigerului, este de 110 milioane de ani. Cu toate că doar craniul şi alte câteva oase au stat la dispoziţia oamenilor de ştiinţă, în urma măsurătorilor efectuate asupra mai multor specii de crocodili moderni s-a stabilit că lungimea lui Sarcosuchus a fost de aproximativ 12 metri, iar greutatea de peste 8 tone! Paul Sereno şi echipa sa îl consideră cel mai mare crocodilian trăitor vreodată pe Pământ şi una din întrebările extrem de interesante la care au mai răspuns cercetătorii este următoarea: la aceste dimensiuni impresionante şi cu o forţă de apăsare excepţională a falcilor sale gigantice (prevăzute cu peste o sută de dinţi), se putea hrăni acest Goliat al râurilor şi mlaştinilor cu dinozauri?

Răspunsul este pozitiv. În pofida mărimii sale, în mediul acvatic Sarcosuchus imperator se putea mişca foarte uşor şi poseda aceleaşi tehnici perfide de a-şi ascunde prezenţa. S-a calculat că, pândind dinozaurii ce veneau să se adape (unii chiar cu dimensiuni mai mari decât ale lui), masivele maxilare alungite ale crocodilului din Triasic puteau străpunge osteoderma („veşmântul" solzos) prăzii. Sugrumarea era urmată de tragerea victimei în apă şi înecarea ei... O imagine de coşmar, dar foarte aproape de realitate, spun specialiştii. Reconstituirea lui Sarcosuchus imperator este un eveniment epocal pentru paleoantropologie şi evoluţia speciilor. Însă trebuie menţionat faptul că există unele ipoteze care infirmă superlativul acestui crocodilian gigantic. Astfel, cel mai mare crocodil care a existat pe Terra este considerat a fi Deinosuchus riograndensis („înfiorătorul"), ale cărui rămăşiţe au fost găsite în Texas şi care ar fi măsurat aproape... 15 metri! De asemenea, şi pe teritoriul Indiei ar fi existat cel mai recent crocodilian gigantic, Rhamphosuchus, care ar fi avut o lungime de 14 metri şi ar fi dispărut doar acum 2 milioane de ani (în Pliocen)... Oricare ar fi adevărul ştiinţific, Sarcosuchus imperator este cel mai bine cunoscut dintre toţi strămoşii crocodililor de azi – a căror lungime nu depăşeşte şase metri.

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

EL DORADO

Un alt posibil „Pol al aurului" (din seria de ipoteze începută într-un număr precedent cu Ţara Ophir, localizată în estul Africii australe) este Ţara Condorilor, actuala Columbie. Amerindienii făcând parte din etnia Chibchas aveau periodic o sărbătoare ciudată, desfăşurată în preajma miraculosului lac Guatavita, în timpul căreia preotul (vraciul) oficiant apărea în faţa mulţimii îmbrăcat în aur. Era celebrul El Hombre Dorado. Pe ce se baza această ceremonie în care metalul galben era folosit cu atâta generozitate? Acest mister au vrut să-l afle nesăţioşii conchistadori, dar se pare că au eşuat.

Speranţe spulberate

Mitul El Dorado – denumire care a început să fie dată unui ipotetic imperiu amerindian, şi nu unei simple localităţi – s-a născut atât din datele reale furnizate de băştinaşi şi parţial constatate de invadatorii europeni ai Noului Continent, cât şi din disperare. Contextul istoric al descoperirii Americii fusese unul favorabil răspândirii unor astfel de zvonuri. Regatul spaniol era aproape secătuit de îndelungatele lupte pentru alungarea musulmanilor din ţară (Reconchista), iar una din misiunile (promisiunile) lui Columb a fost şi aceea a aducerii unor bogăţii inimaginabile Coroanei spaniole. Astfel, începând din veacul al XVI-lea şi până în secolul XX, aşa-numitul imperiu El Dorado a fost căutat cu o fervoare uriaşă. Nenumărate expediţii spaniole (şi nu numai) s-au orientat iniţial după spusele cronicarului Gonzalo Fernandez de Oviedo.

Conform relatărilor acestuia, o veche tradiţie a indienilor Chibchas amintea de „depozitarea" unor cantităţi inestimabile de obiecte din aur în Lacul Guatavita, ca mijloc de adorare a unui zeu ancestral. Şeful religios al comunităţii respective, „cacicul", se înveşmânta cu praf de aur şi se scufunda o dată pe an în mijlocul lacului, pretinzând că astfel comunică cu divinitatea şi „verifică" existenţa comorilor în adâncuri...

Evident, în zona respectivă ar fi trebuit să existe mine de aur. Unde? La această întrebare au încercat să răspundă expediţiile sângeroase ale europenilor, a căror arie de desfăşurare s-a extins din Venezuela şi până în Peru. Nici o etnie amerindiană găsită în cale şi măcelărită n-a divulgat secretul „Imperiului de aur". Cu toate acestea, împotriva unei realităţi dezamăgitoare, legendele înfloreau. Chiar şi marele explorator englez Sir Walter Raleigh a propagat cu înflăcărare acest mit (în secolul XVIII).

Podoabă din aur masiv, cu funcţie ritualică, aparţinând civilizaţiei mixtece.

O ipoteză ştiinţifică

O dată cu evoluţia ştiinţifică şi tehnologică a metodelor de căutare a metalelor preţioase, lacul Guatavita, cel în jurul căruia s-au conturat atâtea speranţe (după ce cercetătorii au ajuns la concluzia că El Dorado nu există), a fost „atacat" cu mijloacele cele mai eficiente. Pomparea apelor şi dragarea, operaţiuni începute la sfârşitul secolului XIX, s-au încheiat definitiv în anul 1912. N-a fost găsit nici un obiect de aur care să confirme existenţa unui tezaur incomensurabil. Astfel, în acel an 1912 se încheia (oficial) căutarea presupusei comori, care debutase în 1540. Mai mult, geologii columbieni au legat mitul omului de aur de un incident petrecut, probabil, la începutul mileniului I d.Ch., şi anume căderea unui meteorit impresionant în apele acelui lac. Băştinaşii acelor vremuri puseseră fenomenul pe seama unui zeu al Soarelui, care dăduse astfel un avertisment sever asupra bunăstării localnicilor. În aceste circumstanţe, a fost firească naşterea unei legende legate de acea divinitate celestă, care nu putea fi înduplecată decât cu un ceremonial având în centrul său metalul cel mai preţios.

Cu toate acestea, toate popoarele amerindiene dispuneau de cantităţi apreciabile de aur. Dovada indubitabilă o reprezintă splendidele podoabe găsite de arheologi, dar şi „laboratoarele" în care nepreţuita materie primă era modelată cu mare pricepere de artizani specializaţi. Iar sursele respective de aur vor rămâne pentru totdeauna necunoscute.

BERING, un explorator ghinionist

Strâmtoarea Bering, una dintre cele mai importante din punct de vedere geografic şi istoric, desparte Alaska de extremul nord-est al Rusiei. Pe aici, în vremuri preistorice (acum aproximativ zece mii de ani), oamenii primitivi au putut migra din Asia în America de Nord, aşa cum o atestă numeroase descoperiri paleoantropologice. Numele provine de la marele explorator danez Vitus Jonassen Bering, care a efectuat două expediţii ştiinţifice de pionierat în acea zonă străbătută de Cercul polar artic.

De ce nu a păşit pe pământul Alaskăi?

Născut în 1681, în localitatea Jylland de la Marea Baltică, Bering se angajează la vârsta de 18 ani în marina rusească, aflată mereu în căutarea unor specialişti străini. După 20 de ani de carieră strălucită, ţarul Petru cel Mare îi acordă (în 1724) titlul de şef expediţionar în extremul orient al Rusiei – pe atunci prea puţin cunoscut. Danezul se înconjoară de reputaţi oameni de ştiinţă ai epocii, în vederea efectuării unor studii plurivalente în regiunea Siberiei şi peninsulei Kamceatka. Însuşi Bering urmăreşte construirea navelor şi organizarea strategiei călătoriilor care aveau să înfrunte un mediu extrem de ostil atât din punct de vedere al climei, cât şi al reacţiilor localnicilor – iakuţi, eschimoşi.

Prima expediţie a durat între 1724 şi 1730. Cu acest prilej, marele explorator şi oamenii de ştiinţă ce-l însoţeau au făcut importante documentări de natură biologică, etnologică şi cartografică. Hărţile realizate atunci şi pe care erau trecute cu mare precizie toate reperele geografice din nord-estul Rusiei şi legătura dintre Oceanul Pacific şi Oceanul Îngheţat de Nord (strâmtoarea care urma să se numească Bering) au fost folosite cu succes, treizeci de ani mai târziu, de James Cook.

A doua expediţie, organizată în întregime tot de Vitus Bering, a debutat în 1741. Nava „Sfântul Petru" pe care se afla exploratorul danez a depăşit Insulele Aleutine şi a ajuns până în apropierea Alaskăi, pe Insula Kayak. Datorită frigului şi a perfidelor banchize care ameninţau integritatea îmbarcaţiunilor, Bering a decis să nu se avânte pe noul teritoriu şi să aştepte îndreptarea vremii. Din păcate, au urmat patru luni de furtuni polare îngrozitoare şi în noiembrie 1741 exploratorul şi mulţi dintre oamenii săi au murit de epuizare, de frig sau de scorbut... Fusese o amară ironie a soartei ca acela care a clarificat primul legăturile maritime ale Rusiei cu America de Nord să nu pună piciorul pe teritoriul Alaskăi.

Abia în 1991 a fost descoperit mormântul lui Vitus Bering şi ale altor opt camarazi, pe insula care-i poartă numele şi care se află în preajma Peninsulei Kamceatka. Însoţitorii exploratorului avuseseră grijă, cu eforturi disperate, ca trupul neînsufleţit al şefului lor să fie închis într-un sicriu. Apoi, ştiind că vor muri de foame şi de frig, rămaseseră lângă locul îngropăciunii, aşteptând inevitabila moarte.

Pe lângă cartografierea excepţională a acelei regiuni a globului, expediţiile lui Bering au evidenţiat pentru prima oară înrudirile dintre locuitorii Siberiei şi Alaskăi, aflaţi pe două continente care în vremuri preistorice nu erau despărţite de ape.

ARHEOLOGIE

Cea mai veche capelă megalitică

Civilizaţiile megalitice europene, din Peninsula Iberică şi până-n Peninsula Scandinavică, aparţin epocii pietrei şlefuite (eneolitic) şi epocii bronzului, adică populaţiilor trăitoare acum 1500-3500 de ani. Dintre cele trei tipuri de megaliţi, dolmenul este cel mai rar întâlnit; acesta este alcătuit din dale verticale imense, peste care este aşezată, ca un fel de tavan, o altă piatră imensă. Scopul ridicării acestor construcţii este încă greu de elucidat, dar ipoteza predominantă face trimitere fie la un cult al morţilor, fie la un cult al Soarelui legat de binefacerile vieţii. Un dolmen de dimensiuni mai reduse (cu înălţimea comparabilă cu statura unui om), descoperit în Ţara Galilor (în zona localităţii Garmon) a ridicat serioase probleme de interpretare. Şi asta întrucât „camera" dedicată meditaţiilor şi altor ritualuri are drept anexă un lung culoar săpat în pământ şi consolidat cu stânci. Direcţia acestui fost tunel (tavanul nu mai există astăzi) este, cu o precizie impresionantă, nord-sud. Aşa cum au fost concepute intrarea şi ieşirea din sanctuar, reiese că el era unul secret, dedicat exclusiv unei elite a cultului. Întreg ansamblul era iniţial acoperit cu pământ, iar în dreptul „camerei" se forma, probabil, o movilă.

Unicitatea dolmenului de la Garmon i-a făcut pe cercetători să emită ipoteza conform căreia construcţia reprezintă una din cele mai vechi capele din lume, dedicată unui zeu arhaic suprem al celţilor, şi anume Droyn. Acesta guverna atât regiunile paradisiace, cât şi pe cele pe care le-am putea asocia astăzi Infernului. Faptul că în acest dolmen-capelă trebuia să fie un întuneric deplin în timpul ceremoniilor cultuale (nu s-au găsit urme care să ateste o iluminare cu ajutorul focului) ar putea demonstra că în perioada durării misteriosului complex ritualic zeul Droyn era adorat doar ca divinitate a tenebrelor. Practicanţii simulau în acest fel migrarea sufletelor din credinţa druidică. Totodată, acest mod de manifestare accentuează o caracteristică aparte a celţilor, şi anume absenţa thanatofobiei (nu le era frică de moarte). De unde s-au inspirat arhitecţii acestei capele? Răspunsul cercetătorilor încă nu s-a conturat.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ ...pictura japoneză realizată pe rulouri de mătase sau hârtie de orez de formă dreptun-

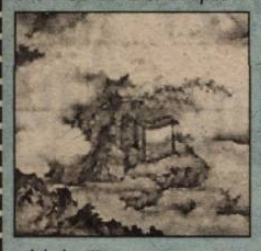

ghiulară se numește kakemono? Este executată în tuș sau în acuarelă.

◆ ...„pas-de-trois" este denumirea franceză a unui dans clasic executat de obicei de un balerin și două balerine? Asemenea dansuri există în balete celebre ca „Giselle" de Adam, „Spărgătorul de nuci" sau „Lacul lebedelor" de Ceaicovski.

◆ ...hidromelul este o băutură alcoolică? Se obține din fermentarea mierii cu apă.

◆ ...Marele Zid Chinezesc este cunoscut și sub denumirea „Zidul celor 10000 de

„li"? În măsurătorile chinezești 2 „li" echivalează cu un kilometru.

◆ ...fondatorul fiziologiei moderne este medicul englez William Harvey (1578-1657). În 1628 el a descris circulația sangvină.

◆ ...orașul Nicosia este capitala statului Cipru? Este situat

în nordul insulei, pe râul Pediaios.

◆ ...prin „lapidariu" se înțelege atât o colecție de pietre sculptate sau gravate (basoreliefuri, pietre funerare, pisanii ș.a.) cât și locul unde se păstrează acestea? În evul mediu acest nume îl purta de asemenea orice tratat despre însușirile curative ale pietrelor prețioase.

◆ ...statuia lui Ștefan cel Mare din Piața Centrală a orașului Vaslui este opera sculptorului ieșan Iftimie Bârleanu? Ea a fost dezvelită în decembrie 1972.

◆ ...creatorul teatrului clasic rus este considerat Alexei Petrovici Sumarokov (1718-1777)? El a scris tragedii sub influența clasicilor francezi. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

Peștera Meziad

între măreție și firesc

Situată în Munții Pădurea Craiului, *Peștera Meziad* își deschide porțile la o altitudine de 435 m, în versantul drept al Văii Peșterii, la 3,7 km amonte de confluența acesteia cu Valea Meziadului, care este un afluent al Văii Roșia. Suntem în bazinul Crișului Negru. Pentru a putea urca la peșteră este absolut necesar să ajungem în orașul Beiuș. De aici plecăm spre Roșia-Aleșd până în comuna Remetea de unde, pe un drum neasfaltat, de-a lungul Văii Meziadului, ajungem în satul cu aceleași nume. La capătul de sus al localității se ramifică spre stânga Valea Peșterii. Admirăm frumusețea unor chei și după aproximativ 1,2 km ne trezim în fața intrării peșterii Meziad.

Prima semnalare a peșterii în literatura de specialitate aparține geografului austriac Adolf Schmidl (1863), care a publicat și un crochiu al cavității. Urmează apoi o explorare a peșterii între anii 1921-1926 întreprinsă de Institutul de speologie din Cluj. În 1932 lungimea peșterii, după ample lucrări de topometrie, este stabilită la 3464 m, pentru ca între anii 1968-1972, o echipă de speologi, formată din T. Rusu, Gh. Racoviță și V. Crăciun să stabilească lungimea rețelei subterane la 4750 m și plasează Peștera Meziad, în acel moment, pe locul 9 în ierarhia românească.

Peștera Meziad se desfășoară pe două niveluri de carstificare, deosebite în mare măsură atât sub raportul lungimii lor, cât și sub al aspectului pe care-l prezintă.

Nivelul inferior însumează 1542 m și se înfățișează sub forma unei galerii neobișnuit de spațioase, măsurând 20-30 m lățime și 15-20 m înălțime. Această notă de grandoare este dată de marele portal de la intrarea în peșteră, care se ridică la 15 m înălțime iar bolta se arcuiește într-o geometrie aproape perfectă.

Nivelul superior totalizează 3208 m și arată că un arc de cerc larg deschis, cu trei zone principale de racord cu galeria inferioară: *Galeria Descendentă, Galeria de Joncțiune și Gâtul Dracului.* Un spectacol deosebit de impresionant, înălțimea totală a cavernamentului ajungând aici până la 35 m, poate fi văzut în regiunea *Podului Natural*, prin suprapunerea celor două niveluri.

Galeria Gururilor are planșeul în întregime acoperit cu o rețea de mici baraje de calcit.

Peștera Meziad a luat naștere ca urmare a captării subterane a două pâraie subterane: Pârâul Bradului și Pârâul Gropilor.

Peștera Meziad a fost declarată monument al naturii. Doar *Sala Mare* poate fi vizitată fără ghid, restul peșterii cu sectorul labirintic fiind un loc greu accesibil iar vizitatorul se poate rătăci cu ușurință.

IOANA PROCA-FLORIA

Lumini și umbre în București de odinioară

Palatul Cantacuzino

Într-o zi de joi seara, acum câțiva ani, un pianist francez era invitat să dea un recital în sala mare a Muzeului Enescu. Ultima piesă din recital era „Carillon nocturne" din Suita a treia pentru pian iar pianistul – oaspete, vădit emoționat – a ținut să se adreseze publicului și să explice că nu își imaginase să ajungă vreodată să cânte muzică de Enescu chiar acasă la marele compozitor. Atunci ne-am dat seama cu toții, poate mai mult decât altădată, că într-adevăr ne aflam acasă la George Enescu. Într-o casă care a constituit de când ne știm unul din simbolurile Bucureștiului și căreia, chiar și atunci când nu era voie, i-am spus „Palatul Cantacuzino".

– Povestea acestei superbe clădiri vă invit, stimate Domnule ADRIAN MAJURU, să o spuneți astăzi cititorilor revistei noastre...

– Familia Cantacuzinilor a avut mari domenii și proprietăți în zona Căii Victoriei de astăzi, încă din veacul al XVIII-lea. Constantin Brâncoveanu, fiind rudă apropiată a Cantacuzinilor, a tăiat Podul Mogoșoaiei, secționând astfel proprietatea acestei familii boierești. La sfârșitul veacului al XIX-lea, familia Cantacuzinilor avea un corp de case în partea superioară a Căii Victoriei.

Către 1900, Gogu Cantacuzino a început un vast proiect, pe locul fostelor case ale Păduroaiei Cantacuzino, vizând ridicarea unei reședințe cantacuzine de către arhitectul Berindey. Acesta (a trăit între 1871 și 1928) a mai ridicat printre altele Casa Kalinderu, Palatul Culturii din Iași, Hipodromul Băneasa și Biblioteca V.A. Ureche din Galați...

– ...unul din cele mai frumoase sedii ale unei instituții culturale românești, care emoționează și astăzi. Dar, spuneți-ne, Gogu Cantacuzino a fost și un important om politic conservator...

– Într-adevăr, el a fost Ministru de Finanțe, căsătorit cu Elena Constantinescu, și a mai fost supranumit și „Nababul", din cauza imenselor sale domenii funciare care îi aduceau venituri substanțiale, în special din vânzările de cereale. Ei bine, Gogu Cantacuzino a dorit o reședință care să reprezinte emblematic îndepărtatele origini ale familiei sale. Așa s-a născut Palatul, cel pe care îl știm astăzi. A fost finalizat după 1900, o serie de finisări fiind întrerupte de anii războiului, întregul proiect rămânând, de altfel, neterminat, deoarece veniturile familiei s-au redus simțitor din cauza reformei agrare.

– Cum a ajuns să fie legat Palatul de numele lui George Enescu?

– Palatul a rămas în posesia familiei în anii interbelici, aici locuind Elena Cantacuzino, căsătorită cu George Enescu. Situația a continuat până în anii crizei financiare din 1945-1947, când Palatul a fost cumpărat de un zarzavagiu bulgar foarte bogat, prin speculă. Mai mult, chiar și acești bani încasați din vânzare au fost pierduți de Cantacuzini datorită stabilizării monetare. Dar nici bulgarul nu a avut parte de noua sa locuință, din cauza naționalizării care a urmat la puțină vreme. Astăzi, așa cum știm cu toții, Palatul Cantacuzino, numit și „Casa cu lei", adăpostește Muzeul Enescu, devenind astfel un lăcaș al muzicii clasice universale.

MIHAELA DOROBANȚU

10 ani pentru eternitate

Muzeul Van Gogh

Puțini artiști au avut o perioadă de creație atât de scurtă – numai 10 ani înainte de moarte – ca marele artist Vincent Van Gogh (1853-1890), una dintre personalitățile de primă mărime ale artei olandeze.

Bolnav și nefericit, a lăsat în urmă o operă imensă, a cărei recunoaștere a venit numai după tragica sa moarte. Au fost păstrate și înregistrate peste 840 de tablouri și 1000 de desene ale marelui artist, un mare număr de acuarele și litografii ale celui care, din nevoia de a picta, a realizat peste 27 de autoportrete, neavând bani să-și plătească modelele.

Muzeul din Amsterdam, muzeu care îi poartă numele, constituie cea mai mare colecție din creația artistului, reușind să adune peste 200 de tablouri, în jur de 500 de desene și circa 700 de scrisori adresate unor prieteni sau fratelui său.

Muzeul și-a deschis porțile în 1973 expunând inițial numai operele adunate de Theo, fratele mai mic al pictorului, cunoscut negustor de tablouri și colecționar. În timpul scurtei sale cariere, Van Gogh a trimis o bună parte din tablouri fratelui său care colecționa de asemenea opere ale lui Paul Gogain, Cammile Pissaro și Adolphe Monticelli. Văduva lui Theo, Johana Gogh-Bouger, a păstrat intactă cea mai mare parte din colecție. Fiul lor, Vincent William Van Gogh a încredințat-o fundației cu numele pictorului, fundație care a reușit s-o adăpostească în muzeul special construit după planurile arhitectului Gerrit Rietveld.

Primul etaj expune o vastă colecție din tablourile artistului, prezentate într-o ordine cronologică sugerând cât se poate de corect evoluția artistului. Fragilitatea desenelor și scrisorilor sale împiedică însă o expunere permanentă a multora dintre ele.

O selecție din colecții de artă ale unor artiști din secolul al XIX-lea este prezentată la parter și la etajul al treilea. Acestea sunt adesea asociate cu tablouri de Van Gogh. Lucrările realizate pe hârtie sunt expuse la etajul al doilea unde se află de asemenea o sală de studiu.

Operele expuse sunt mutate din când în când mai ales atunci când sunt aduse noi achiziții, dar ele nu părăsesc muzeul. Acesta reprezentând și opere ale prietenilor artistului, sau ale unor creatori pe care acesta îi admira, capătă un caracter polivalent constituind una dintre cele mai mari colecții de artă din secolul al XIX-lea.

Picturile, sculpturile, gravurile și desenele sunt reunite astfel în așezământul în care marele olandez oferă posterității o fărâmă din cei 10 ani de frumusețe.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

EXISTĂ APĂ LA... 500 ani-lumină?!

La finele deceniului precedent, Agenția spațială americană NASA a lansat un robot interplanetar denumit SWAS (Satelit pentru cercetarea astronomică submilimetrică), care a primit misiunea științifică de a descoperi prezența apei, sub diferite forme, în interiorul galaxiei noastre. Aparatele științifice de la bordul sondei SWAS au detectat în vecinătatea stelei CW-LEONIS prezența unui foarte mare număr de comete care evoluează în jurul stelei, formând o zonă mult mai extinsă decât cunoscuta Centură Kuiper, situată dincolo de orbita planetei Neptun și care constituie misiunea unei sonde automate după 2005.

Cometele, corpuri cerești aparținând unui sistem stelar și care au aspectul unei stele cu coadă, au nucleul sub forma unui conglomerat cu spectru continuu, format din bucăți de gheață și materie solidificată, constituită din praf, dioxid de carbon, metan, amoniac. Este foarte probabil că spectrometrul de pe SWAS a detectat spectrul de emisie în ultraviolet al unor nori de hidrogen care înconjoară cometele din apropierea stelei CW. Întrucât specialiștii sunt de acord că majoritatea cometelor provin din așa numitul „nor originar" al unui sistem stelar, studiul cometelor este apreciat că ar putea aduce noi date cosmogonice. Mai mult, prezența apei solidificate a cometelor din apropierea unei stele ar putea oferi indicii asupra potențialei prezențe a unor planete, asupra modului în care s-au format acestea și chiar ar putea confirma că aceste comete sunt cele care, probabil, au adus pe planete apa necesară apariției și menținerii vieții... Câteva date despre CW-LEONIS: aceasta este o stea gigantică, ce a intrat în procesul de stingere și care este situată la aproximativ 500 de ani-lumină, în direcția constelației zodiacale Leul din emisfera nordică. Această constelație este vizibilă și din țara noastră primăvara. Opinia astrofizicianului G. Melnick este că descoperirea apei poate demonstra că mai sunt planete ce adăpostesc... viața!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Dispăruți fără urmă

O SPECIE BIZARĂ

Homo Neanderthalensis... *Specie enigmatică, apărută acum 150000 de ani de nu se știe unde, după un hiatus evolutiv de peste 250000 de ani. „Oamenii cavernelor", denumiți astfel datorită faptului că perioada în care au trăit a fost dominată de ultima glaciație (Würm: 120000 – 25000 î.e.n.), erau populația cea mai bine înzestrată pentru supraviețuire din câte se născuseră până atunci pe Terra. Aveau o talie medie de 1,55 m, capacitatea cutiei craniene (1600 cm³) aproape dublă față de veriga anterioară (**Homo erectus:** 900 cm³), dantura tipic umană, prelucrau piatra, osul și lemnul, foloseau focul, vânau cu topoare și suliță... Dar ceea ce este mai important, trăiau în cete, aveau limbaj semiarticulat – completat de semne și gesturi cu semnificație precisă –, ritualuri de vânătoare și înmormântare, inventaseră capcane simple, iar când temperatura scădea prea mult se acopereau cu blănuri de animale.*

Această specie reprezentând apogeul evoluției în momentul terminării perioadei glaciare a dispărut din unele zone ale Terrei fără nici un motiv aparent, exact când clima se încălzise considerabil, ușurând enorm lupta pentru existență. Scheletele descoperite de paleontologi dovedesc faptul că neanderthalienii *nu* au fost eliminați de populațiile ulterioare *(Homo sapiens Cro-Magnon)*, apărute în Europa și Africa după stingerea ultimilor „oameni ai cavernelor". În Asia, aceștia au rezistat însă, dând naștere raselor mongolidă și australidă, care au trecut ulterior în cele două Americi și respectiv Jawa, Australia, Tasmania, Noua Guinee și Micronezia. Ascendența lor neanderthaliană poate fi ușor demonstrată, datorită numeroaselor caractere antropologice comune: statura mică, pigmentația, prognatismul și capacitatea craniană specifice, aspectul anatomic al corpului (în special la femei) și, mai ales, rezervorul genetic propriu – toate acestea fiind relativ diferite de cele ale rasei Cro-Magnon. Este posibil ca neanderthalienii să fi fost prea puțin capabili de abstractizări și anticipări, căci nu par să-și fi dezvoltat vreo formă de artă, însă aveau probabil o memorie extraordinară, datorată dezvoltării lobilor parietali și occipitali ai creierului în dauna celor frontali (ca urmare a presiunii exercitate de apăsarea osului frontal care se teșea mult spre arcade). Poate că, din această cauză societatea lor era oarecum „statică", dar în mod sigur a fost mai civilizată decât credem astăzi, din moment ce unul dintre scheletele descoperite în grota Shanidar din Irak aparținuse unui bătrân sexagenar, atât de deformat de artrită, încât nu mai putea folosi un braț și fusese fără îndoială incapabil să participe la vânătoare sau alte activități ale comunității din care făcea parte, supraviețuind totuși mult timp, datorită ajutorului celorlalți membri ai tribului.

Dispariția bruscă și aparent completă din Europa, Africa și chiar o parte a Asiei a lui *Homo Neanderthalensis* constituie una dintre marile enigme ale preistoriei. În anii 1974-1975, o echipă de savanți americani, lingvistul Phillip Lieberman de la Universitatea Brown din Providence (Rhode Island) și anatomistul Edmund Crelin de la Facultatea de Medicină a Universității Yale din New Haven (Connecticut) au lansat o ipoteză îndrăzneață, conform căreia oamenii de Neanderthal, al căror craniu diferă simțitor de al speciei *Homo sapiens Cro-Magnon*, au dispărut datorită conformației specifice a cavității bucale și laringelui, ce nu le permitea dezvoltarea unui limbaj rapid și ușor inteligibil, provocând astfel stagnarea relațiilor sociale inter și intracomunități.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

SECRETELE CEL MAI BINE PĂSTRATE

Sfârșitul de secol XIX și începutul de secol XX marchează răspândirea europeană a scrierilor și informațiilor provenind din zonele cele mai greu accesibile ale continentului asiatic.

Această perioadă coincide cu consolidarea unor societăți secrete deja existente dar și cu înființarea altora noi, multe dintre ele legate de zona Germaniei. S-a spus de către diverși comentatori că a fost vorba de o căutare a unei identități germane pierdute, de un apel la arhetipuri, totul cu scopul unei renașteri la nivel național. Pe de altă parte s-a vorbit despre revenirea la un fel de „drept natural", o cultură bazată pe legile Naturii, încercând să contracareze consecințele unei civilizații distrugătoare de viață.

După ce la 1 mai 1776, Adam Weishaupt înființează Ordinul Iluminaților, în 1912 se înființează Ordinul German din care, mai ales datorită activității intense a lui Rudolf von Serbottendorff, se dezvoltă Societatea Thule. Thule, după cum se știe, este o insulă în nordul extrem, un fel de pereche a Atlantidei, a cărei dispariție a însemnat și ea pierderea realizărilor și secretelor unei formidabile civilizații – deși nu o pierdere totală (nici în cazul Atlantidei nu a fost), puținii supraviețuitori refugiindu-se și ei într-una din ...lumile de dincolo de lume.

Venirea nazismului la putere înseamnă chiar și înființarea, în 1935, a unui departament special în cadrul SS-ului (Ahnernerbe – moștenirea strămoșilor) dedicat cercetărilor oculte (condus de colonelul SS Wolfram von Sievers). Cercetători angajați de SS au ajuns chiar și în Tibet! De ce?

A existat în permanență un contact cu reprezentanții acestor lumi, pornind uneori de la întâlniri întâmplătoare, dar și în urma unei „selecții" pe care reprezentanți ai acestor lumi le-au făcut și în urma cărora alți și alți oameni obișnuiți au fost „inițiați" (parțial) în secretele acestor lumi paralele. Inițiații adevărați au știut întotdeauna cum să stabilească contacte cu aceste ființe speciale, uneori prin intermediul unor ritualuri. Într-o formulare potrivită secolelor trecute, scopul ar fi fost obținerea puterii. La început de secol XXI am spune mai curând că cel mai important lucru care se obține este informația – ceea ce uneori înseamnă de fapt același lucru.

Germania – regimul nazist – și-a dorit să folosească aceste energii secrete pentru crearea unei rase de Supraoameni. Unul dintre cei extrem de interesați de aceste aspecte a fost directorul Institutului de Geopolitică din München, Generalul Karl Haushoffer. A întemeiat și el o societate – Loja Luminoasă, sau Societatea Vril-ului, dedicată cunoașterii originii arianismului. Studiase buddhismul zen și se știa despre el că fusese inițiat direct de către călugări lama tibetani. Tot din aceeași sursă afirma Helena Blavatsky că și-a primit și ea inițierea, aducând în Europa unele din cele mai secrete învățături tibetane. Ea pretindea a fi fost în permanent contact cu „Stăpânii Ascunși", sau „șefii Secreți" – Superiorii Necunoscuți. Când fondurile de care dispunea guvernul nazist au fost suficiente, s-au organizat expedițiile din Tibet care au durat neîntrerupt până în anul 1943! Scopul era pătrunderea în regiunea subterană de sub munții Himalaia. Adică atât de aproape de Aggartha, dacă nu direct acolo...

MIHAELA DOROBANȚU

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica Gurasada

Județul Hunedoara se mândrește cu construcțiile sale defensive ridicate încă din secolul al XIII-lea și chiar mai înainte, cea mai faimoasă dintre ele fiind Cetatea Devei.

Pe lângă acestea există trei biserici vestite în satele Deusuș, Streisângeorgiu și Gurasada care, pe lângă importanța lor în menținerea credinței oamenilor, sunt reprezentative pentru perioada de început a arhitecturii românești de sat.

Satul Gurasada (sau Gura-Sada) este menționat documentar încă din anul 1292. Din nefericire nu există și date referitoare la înălțarea bisericii Sfântul Mihail, una dintre cele mai vechi mărturii ale credinței noastre ortodoxe. Cercetarea structurii și caracteristicilor sale arhitectonice ne permit însă datarea începutului construcției în secolul al XIII-lea.

Biserica a fost înălțată în mai multe etape. Ca și aceea din Deusuș aparține tipului structural central dar de cu totul alt gen. Caracterul edificiului este determinat de încăperea centrală formată din patru abside. Două dintre ele sunt ușor alungite iar două semicirculare, toate fiind dispuse în formă de cruce în jurul unui pătrat deasupra căruia se ridică o turlă. Un exonartex supralărgit, un fel de pridvor, se prelungea înspre apus învăluind și absida apuseană a naosului. Cele mai vechi elemente ale bisericii sunt constituite tocmai din acest naos și din partea răsăriteană a altarului. De-a lungul timpului, partea din față a bisericii a fost grav deteriorată și a fost supusă unei restaurări care i-a alterat forma inițială. Cu acest prilej s-a refăcut exonartextul și s-a adăugat în față un turn clopotniță. Renovările s-au făcut după modelul unei biserici mai noi de tip romano-gotic.

Pictura interioară, haivă, a fost executată în 1765 de Ioan din Deva și Nicolae din Pitești. Remarcabilă este „Judecata de Apoi" în care 30 de păcate omenești sunt redate cu un umor deosebit. Exteriorul este sobru, singurul ornament fiind ferestrele prelungi iar acoperișul este din șindrilă. Turnurile amintesc de fleșele bisericilor de lemn iar verdeața din jur îmbie credincioșii la popas și rugăciune făcându-i să se simtă într-un colțișor de paradis.

IRINA STOICA

Enigma CICLOPILOR

Straniile ființe antropofage înzestrate cu un singur ochi nu reprezintă rodul fanteziei scriitoricești ori al imaginației populare. Noi, românii, îl cunoaștem bine pe năstrușnicul Ochilă, un fel de gigant cu mintea nu tocmai evoluată, dar dotat cu capacități... extrasenzoriale. Dar cel care a răscolit destul de mult însăși lumea științifică a fost Polifem, fiu al zeului mării și devorator de oameni, despre care Homer ne vorbește în detaliu, în „Odiseea". Personajul central, Ulise, reușește să-l înșele pe vigilentul gigant, orbindu-l împreună cu oamenii săi și evadând apoi din peștera în care trăia ciclopul. Locul, situat în Sicilia, era de fapt cunoscut ca „tărâmul ciclopilor".

Într-o cavernă din Sicilia

Aventurile lui Ulise și ale echipajului său erau povestite de Homer în urmă cu peste 2700 de ani. Vreo două milenii mai târziu, în secolul al XIV-lea, un grup de navigatori rămași anonimi a făcut o descoperire senzațională, într-o cavernă din nordul Siciliei: cranii uriașe, care aveau în mijlocul frunții câte o gaură ciudată, exact ca orbitele oculare. La vremea respectivă, nimeni nu a putut explica proveniența bizarelor relicve. Misterul părea însă a fi spulberat de faimosul poet Boccaccio, la jumătatea veacului amintit. Puținele informații, amintite și de noi, l-au determinat pe acesta să afirme cu toată convingerea că nu putea fi vorba decât despre legendarul Polifem și confrații săi. În plus, Boccaccio mai deținea un argument – să spunem – indirect raportat la cazul sicilian: filosoful grec Empedocle relata deja în sec. al V-lea î.Hr. despre descoperirea unor oseminte de mărimi impresionante, atribuite unor giganți.

Elefanții lui Hannibal

Unul dintre contestatarii cei mai tenace ai „teoriei ciclopice" a fost iezuitul german Athanasius Kircher. Împotriva unui adevărat curent pro-giganți, existent în rândul savanților epocii, el și-a expus cu destul sarcasm concluziile, într-o lucrare publicată în 1678. El constată mai întâi că Boccaccio – potrivit căruia Polifem ar fi atins în jur de 100 metri înălțime! – ar fi pus un zero în plus la acest număr, căci în realitate animalul (deci, nu un hominid) măsura doar 10 metri. Mai departe, lansează ipoteza ce avea să se transforme în lovitură de grație: controversatele cranii aparținuseră, de fapt, unor elefanți, iar orificiul din mijlocul frunții nu reprezenta altceva decât locul exact în care trompa se unește cu capul pachidermului; sau, altfel spus, cavitatea nazală. Dar de unde să fi venit elefanți în Sicilia? Iezuitul găsește repede răspuns, și de această dată: din celebra armată a lui Hannibal, ori poate chiar din cea a Romei, uriașe forțe militare care s-au înfruntat în Sicilia, în jurul anului 250 î.Hr.

Și, totuși, există...

Controversa părea rezolvată. O dată cu nașterea paleontologiei, austriacul Othenio Abel studia, în 1914, straniile cranii siciliene și dădea un verdict final: era vorba despre o specie de elefant pitic, *Elephas mnaidriensis*, trăitor pe insulă în urmă cu 10.000 de ani. Ceea ce mai atenua cumva valabilitatea argumentelor lui Kircher, fără însă a susține, câtuși de puțin, ceea ce am numit „teoria ciclopică". Mai ales că savanții știau bine că nici o știință nu putea explica unele descoperiri bizare. Astfel, în 1785, faimosul zoolog francez Cuvier genera stupoare între colegii săi, prezentând relicvele unui animal imens, totalmente necunoscut, descoperite în America de Sud. Prin urmare, apărea evident faptul că animale astăzi dispărute au populat planeta noastră cândva, în vremuri foarte îndepărtate.

Totuși, ciclopi există (și) în zilele noastre. Nu de tipul lui Polifem, ci făpturi – animale sau oameni – născute cu un singur ochi, în mijlocul frunții. Teribila malformație, denumită chiar ciclopie, își găsește originea în perioada prenatală. Fătul uman are, până în a șasea săptămână după fecundare, ochii foarte distanțați. Ulterior, ei încep să se apropie, ocupându-și locurile normale în orbite, dar se întâmplă și ca apropierea să fie... totală: nasul fătului atins de ciclopie dispare și în loc se instalează un ochi unic. Asemenea făpturi nu au însă șanse de supraviețuire, căci malformația amintită este însoțită și de încetarea precoce a dezvoltării creierului embrionului. Încă nu se cunosc cauzele exacte ale acestei anomalii – care nu este genetică, afirmă cercetătorii – dar se merge pe ideea supraabundenței de vitamina A, cauzatoare de malformații ale feței fătului. Oricum, până una-alta, trebuie să acceptăm ideea că ciclopii nu sunt simple plăsmuiri fanteziste. E greu de apreciat, totuși, cum rămâne cu Polifem și cu ai săi ciclopi sicilieni!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

LUME NEBUNĂ

Un donator de spermă din Stockholm, care a făcut posibilă aducerea pe lume a trei copii într-un cuplu de homosexuali (femei), a fost obligat prin sentinţă judecătorească să plătească pensie alimentară, după ce femeile s-au despărţit. Tribunalul a luat în considerare faptul că donatorul era în mod indiscutabil tatăl biologic al copiilor, aşa că, după separarea celor două mame, el trebuie să contribuie lunar cu 2838 de coroane (265 de dolari) la întreţinerea copiilor. Cele două femei – mame ale copiilor – trăiseră împreună 10 ani. Verdictul a stârnit ample comentarii deoarece, potrivit legii suedeze, donatorul de spermă nu este considerat părinte legal al copilului conceput prin fertilizare artificială. În acest caz, există însă o problemă: tot legea prevede ca identitatea donatorului de spermă să fie păstrată în secret, cu mare strictețe, or, bărbatul care... le-a ajutat pe femei să devină mame era chiar un prieten de familie. Aşa că identitatea donatorului era indiscutabilă. Totuşi, bărbatul cel mărinimos consideră că i s-a făcut o nedreptate şi a făcut recurs la tribunal.

Conform tradiţiei, în Iran, tinerii care îşi unesc destinele în faţa altarului trebuie să-şi lingă reciproc degetele înmuiate în miere, semn că viaţa lor împreună va fi dulce. S-a întâmplat însă că în momentul acestui ritual, mirele, după ce a savurat mierea de pe degetele alesei lui, a dat semne de sufocare şi a căzut la pământ, într-un acces de tuse şi convulsii vecine cu moartea. O unghie falsă a miresei îi alunecase pe gât o dată cu mierea şi îl înecase. În câteva secunde şi-a pierdut cunoştinţa, dar din fericire ambulanţa a sosit suficient de repede pentru a-i salva viaţa şi a-l transporta la spital pentru îngrijiri suplimentare. Întâmplarea s-a petrecut la Qazin, iar ghinionistul mire are 28 de ani. Primele zile ale... lunii de miere le-a petrecut în spital, pentru a depăşi starea de şoc pricinuită de stupidul început al vieţii lui de om căsătorit. (A.P.)

Ce le trece unora prin minte?

Concursurile de frumuseţe organizate pentru diverse vieţuitoare care trăiesc în preajma omului pot apărea drept un moft pentru cei mai mulţi dintre noi. Însă, dincolo de excentricitatea unor astfel de competiţii, nuanţa mercantilă a acestor iniţiative este deloc neglijabilă. Astfel, un concurs de frumuseţe pentru găini şi cocoşi desfăşurat în Australia poate ridica preţul exemplarului câştigător la nivelul câtorva mii de dolari. Cocoşul Gimmy, cu cei mai frumoşi ochi, cu cele mai frumoase picioare, cu creasta cea mai impresionantă şi cu dimensiunile cele mai mari a fost vândut pentru suma de 10 mii de dolari. Ulterior, împerecherea cu Gimmy costa la rândul ei sute de dolari, fapt care a făcut din proprietarul său un om mai mult decât fericit.

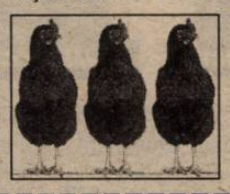

În timpul unui concurs de frumuseţe pentru pisici, o birmaneză foarte mândră de aspectul ei s-a înfuriat atunci când stăpânul său a mângâiat o mâţă rivală. Sitty, birmaneza plină de orgolii, a ţâşnit din coşuleţul în care se prefăcea că moţăie şi a zgâriat mai multe persoane din juriu, după care s-a încins o bătaie generală cu unii concurenţi care parcă atât aşteptau. Faptul s-a petrecut la Londra, iar Sitty a fost eliminată din concurs. Dar nu pentru atitudine lipsită de fair-play, ci pentru că magnifica-i blană fusese „ciuruită" de dinţii pisicilor aristocrate cu care se încăierase.

Cea mai frumoasă reptilă din lume este considerată a fi iguana Theta, proprietate a lui Sergio Mallone, un italian de profesie biolog. Theta, pe lângă alura ei de minidinozaur, avea o incredibilă pată albă pe cap, semn de distincţie absolută printre suratele sale. (P.I.)

O femeie ambiţioasă

Denisse Raleigh are douăzeci şi nouă de ani şi lucrează de câţiva ani, cot la cot cu bărbaţii, într-o rafinărie. Este o meserie foarte dură pentru femei; a extrage produse înnobilate din ţiţei este o meserie periculoasă, specific masculină. De ce se încăpăţânează Denisse să muncească într-un astfel de mediu profesional atât de inospitalier? Răspunsul este unul încărcat de amărăciune.

Pe când avea numai paisprezece ani şi locuia cu părinţii în apropierea localităţii Corpus Christi, un grup de trei borfaşi a dat năvală în casă, în toiul nopţii. Deşi familia Raleigh nu era deloc vestită pentru averea sa, hoţii îşi aleseseră acea ţintă pentru că gospodăria respectivă era foarte izolată. John, tatăl fetei, a reacţionat foarte prompt, luându-şi arma şi trăgând spre intruşi. Scena se petrecea la parterul casei. Din păcate, tâlharii uciseseră câinele şi credeau că puteau opera în voie. A început un aprig schimb de focuri, în care John a fost rănit la piciorul drept. Prinzând curaj, doi dintre atacatori s-au repezit la etaj şi le-au luat ostatice pe Mary, mama Denissei, şi pe fiica acesteia. Al treilea stătea de pază.

Sub ameninţarea revolverelor, făptaşii l-au somat pe John să le pună la dispoziţie tot ce era preţios. Prefăcându-se că se supune, tatăl adolescentei riscă şi trage asupra tâlharilor, reuşind să-i ucidă pe amândoi. Cel rămas să supravegheze şoseaua, dându-şi seama că are de-a face cu un om curajos şi hotărât, s-a urcat în maşină şi a dispărut... Partea cea mai ciudată a acestei întâmplări abia urmează. Nedorind să aibă de-a face cu autorităţile, deşi fusese în legitimă apărare, John Raleigh se decide să îngroape trupurile neînsufleţite ale infractorilor undeva, departe de casă, în plin câmp. Şi, săpând o groapă „încăpătoare" pentru cei doi, pur şi simplu dă de un zăcământ de ţiţei aflat foarte aproape de suprafaţa pământului. Gazele ce însoţeau petrolul (care ţâşnise în trombă) s-au autoaprins, iar incendiul, vizibil de foarte departe, a fost sesizat de o patrulă a poliţiei. Aşa au început necazurile lui John, acuzat de încercarea de a ascunde faptele petrecute, dar şi bucuria descoperirii unei surse importante de venituri.

În cele din urmă, lucrurile s-au lămurit, tatăl Denissei scăpând basma curată. Cu ajutorul micii exploatări petrolifere, fata a putut să facă studii de specialitate şi să se dedice meseriei de petrolist. Ea s-a specializat şi în lucrările de detectare a zăcămintelor de ţiţei, poate, cine ştie, norocul îi va surâde din nou în condiţii mai puţin dramatice. *(P.I.)*

REMUŞCĂRI

Inginerul Vito Alfieri Fontana a fabricat şi vândut, într-o serie de ţări, mii de mine antipersonal. În urma numeroaselor luări de poziţie pe plan mondial pentru interzicerea acestor cumplite arme, italianul şi-a făcut mea culpa încetând fabricarea minelor. După ce şi-a retehnologizat fabrica, acesta a început să producă exclusiv obiecte casnice. Lucrurile nu s-au oprit însă aici. După ce a luat legătura cu oficialităţi ale ONU, Vito Alfieri Fontana a participat efectiv la acţiunile de depistare şi dezamorsare a minelor din Kosovo. O muncă extrem de periculoasă pe care a desfăşurat-o cu abnegaţie de dimineaţă şi până seara împreună cu alţi specialişti. Din fericire, nu s-a produs nici un eveniment nefericit. „Ştiu că mi-am riscat viaţa, a mărturisit el. Când mă aplecam să identific şi să

scot mina, mi se părea că mă aflu în faţa unei prăpăstii, dar fiecare metru pătrat deminat a constituit pentru mine un metru pătrat în plus destinat păcii." *(Gh.R.)*

Piraţilor nu le place la grădiniţă!

Când Eileen Ogilvy, din Texas, Statele Unite, a cumpărat acum peste 30 de ani hanul Olde Sea din Plymouth, Anglia, l-a cumpărat şi pe... Căpitanul Silas Blake, fantoma locului, care a înspăimânat şi atras generaţii întregi de turişti americani.

Acesta a fost un personaj absolut real, care teroriza mările prin anii 1700, până când a fost capturat în largul coastelor Floridei în 1779 şi adus în lanţuri în Anglia mamă. Pentru a fi spânzurat pe 20 august 1780, la Plymouth. Locul fiindu-i probabil foarte cunoscut şi Olde Sea Inn fiind un refugiu în care îşi petrecuse cu plăcere mare parte din timp, „s-a mutat" aici de îndată ce a fost spânzurat! Mai ales că hanul – o adevărată speluncă, gata să se dărâme când a fost cumpărat de doamna Ogilvy – se afla la câteva zeci de metri doar de locul unde se ridicase spânzurătoarea.

Sunt mulţi cei care îşi amintesc cum bântuia Căpitanul Blake prin han (a făcut-o timp de peste două secole!). Un oaspete din Milwakee povesteşte şi astăzi cum erau toţi îngroziţi când se făcea ora 11 seara (ora la care fusese spânzurat) şi Căpitanul apărea în holul mare al hanului, uitându-se fără nici o plăcere la clienţi şi făcându-i pe domni hoţi şi tâlhari, iar pe doamnele lor, mai ales dacă erau frumoase, tratându-le într-un mod... care nu poate fi descris aici! Asta când nu arunca în ei cu sticle de rom, Dna Ogilvy presupunând de fapt că el încerca să le ia din bar pentru a le bea, dar scăpându-le din mână printre degetele lui de fantomă.

Când Eileen Ogilvy a împlinit 60 de ani, s-a gândit că nu poate să vadă mai departe de han şi, neavând cui să-l lase, s-a hotărât să-l scoată la vânzare. Cea mai interesată a fost Primăria oraşului Plymouth, care s-a şi grăbit să-l achiziţioneze şi să-l transforme în grădiniţă pentru copii! Aceasta a fost însă prea mult pentru Căpitanul Silas Blake! Într-o seară, a sosit ora 11 şi a trecut şi el nu s-a mai arătat. Pe un perete, dimineaţa imediat următoare dispariţiei lui, s-a văzut scris cu o mână tremurătoare: „eu aici nu mă mai întorc cât mai sunt nebunii aştia de copii!". De văzut nu l-a mai văzut nimeni. Dar, curios, oamenii povestesc că pe dealurile din vecinătatea hanului transformat în grădiniţă văd câteodată un bătrân care îi ameninţă cu pumnul... *(M.D.)*

PROTEST original

Se pare că moda de a protesta pe clădiri, sau pe tot felul de alte înălţimi este răspândită în toată lumea. Un asemenea „protestatar" a alertat autorităţile dar în acelaşi timp i-a contrariat pe locuitorii oraşului Szczecin din Polonia.

În urma unei călătorii cu taxiul, un bărbat, în jur de 35 de ani, a refuzat categoric să plătească taxa respectivă, cei câţiva zloţi care reprezentau costul cursei. Mai mult decât atât pasagerul a reuşit să fugă cu tot cu sacoşa grea pe care o avea la el şi pe care şi-a agăţat-o de umăr.

Urmărit de şofer, a scăpat căţărându-se pur şi simplu într-un copac. Mulţimea s-a strâns repede în jurul pomului, în care omul se legăna pe o creangă, urla şi arunca în oameni cu bananele pe care le avea în sacoşă. A fost nevoie de o duzină de pompieri, de un psihiatru şi de o plasă întinsă dedesubt, pentru ca originalul protestatar să se hotărască să coboare trezindu-se cu o amendă de 18000 de zloţi. *(I.S.)*

„Mamă, îţi las rinichii mei"

Tiziana Ravelini (28 ani), înainte de a se sinucide, a lăsat o scrisoare prin care căuta să explice motivele care au determinat-o la gestul sinucigaş. Misiva cuprindea în prima parte neajunsurile pe care le-a întâmpinat în viaţă legate de neînţelegerile cu prietenul ei, Ricardo Tossi, cu care trăia de cinci ani şi cu care avea un copil. Mesajul lăsat de tânăra din Genova avea un final zguduitor: „Mamă, îţi las prin acest gest rinichii mei în vederea unui transplant ca să poţi pune capăt suferinţelor tale, căci eşti constrânsă să trăieşti cu ajutorul dializelor". Din păcate, sinuciderea ei (s-a aruncat de la etajul patru al locuinţei sale din cartierul Sampierdarena din Genova) a fost zadarnică, pentru că organele sale deveniseră inutilizabile în urma impactului cu solul.
(Gh.R.)

Săptămâna 1 - 7 FEBRUARIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **9.10** Film: „Tristan şi Isolda" (r) **11.05** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.40** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.35** Film: „Blaze" (SUA, 1989). Cu: Paul Newman **22.35** Ştirile de sâmbăta asta **23.05** Serial: „Amy" **0.25** Film: „Fraţii" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **10.20** Serial: „Necazuri de puştoaică" **12.45** Debut 50 Plus **14.25** Film: „Orfanii" (Canada, 1997) **16.00** Garantat 100% **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Muzica e viaţa mea! **20.00** Jurnal **20.35** Serial: „Titanii" **21.35** Film: „Înotând printre rechini" (SUA, 1994). Cu: Kevin Spacey **23.30** Film: „Ia banii şi fugi!" (SUA, 1969). Cu: Woody Allen.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.10** Desene animate **9.40** Serial: „Domnişoara Zorro" **10.30** Viaţa satului **13.00** Conferinţa de presă **14.30** Film: „Copii de închiriat" (SUA, 1995) **16.00** Bun de tipar **17.30** Bravo, bravissimo! **19.00** Glume, boacăne, aventuri **20.00** Jurnal **20.35** Ghici cine vine la tine? **21.35** Film: „Cop Land" (SUA, 1997). Cu: Sylvester Stallone, Robert De Niro.

LUNI 7.30 Strict necesar **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.45** Iartă-mă! **21.45** Serial: „Oraşul îngerilor" **0.45** Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Timişoara **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Sunt cu toţii bine!" (coprod., 1990). Cu: Marcello Mastroianni **22.50** Frontal **0.05** Lumea dansului.

MIERCURI 7.30 Strict necesar **11.15** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" **21.45** Cu ochii' 4.

JOI 7.30 Strict necesar **11.10** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Prinţesa şi cerşetorul" (coprod., 1997, partea I) **22.40** Euroatlantica.

KEVIN SPACEY
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 21.35

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 X femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **0.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Îngeraşul" **15.00** Căsuţa poveştilor **16.00** Serial: „Femei înşelate" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Seducţie" **21.30** Serial: „Curcanii" **22.20** Serial: „Femeile lui Andrew" (ultimul ep.) **22.50** Serial: „Dădaca" **0.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngeraşul" **14.15** Serial: „Lumi diferite" **15.00** Căsuţa poveştilor **15.30** La casa de vis **16.00** Ia-mă acasă! **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Seducţie" **21.30** Film: „Roşii verzi" (SUA, 1991) **23.40** Serial: „O mamă şi jumătate" **0.35** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **1.25** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.30 Reluări **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

SANDRA BULLOCK
PRO TV vineri, 20.00

EWAN MCGREGOR
PRIMA TV marți, 21.00

BRIDGET FONDA
ANTENA 1 miercuri, 23.40

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: „Nebun după tine" **12.30** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **13.00** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **19.50** Film: „Vremea războinicilor" Cu: Sandra Bullock **22.30** Film: „Box: Noaptea campionilor – Se caută un greu" **0.30** Film: „Dovezi de curaj" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate **10.50** Film: „Tinerii oraşului" (SUA, 1940) **13.00** Serial: „Lano şi Woodley" (ep.1) **13.30** Serial: „News Radio" **14.00** Film: „Crime imaginare" (SUA, 1994). Cu: Harvey Keitel **15.50** Charlie Chaplin **17.00** Film: „Înapoi în viitor 3" (SUA, 1990) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Omul care ştia prea puţin" (SUA, 1997). Cu: Bill Murray **22.00** Serial: „Totul despre sex" **22.30** Serial: „Oz, închisoarea federală" **23.15** Serial: „Prinţul tenebrelor" (ultimul ep.) **0.00** Film erotic: „Asistenta" (SUA) **1.30** Film: „Miraj" (SUA, 1966).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **11.00** Parte de carte **13.00** Film: „A opta zi" (coprod., 1996). Cu: Daniel Auteuil **15.00** Film: „Se prescrie: crimă" (SUA, 1968). Cu: Peter Falk **17.20** Film: „Adevărul despre Sarah" (SUA, 1994) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Sfera" (SUA, 1998). Cu: Dustin Hoffman, Sharon Stone **22.20** Serial: „Prietenii tăi" **22.45** Film: „Ciuliţi-vă urechile!" (M. Britanie, 1987). Cu: Gary Oldman **0.45** Film: „Misterul nopţii" (SUA).

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Nebun după tine" **12.00** Serial: „Cei mai frumoşi ani" (ultimul ep.) **13.00** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Războiul sexelor pe Wall Street" (SUA, 1996). Cu: Whoopi Goldberg **22.45** Film: „Scandal la baza militară" (SUA, 1994) **1.00** Film: „Pizzeria lui Sal" (SUA, 1989).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: „Nebun după tine" **12.30** Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" (ep.1) **13.15** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Urmărire generală **21.00** Serial: „Răzbunare fără limite" **22.45** Film: „Povestea unei mame" (SUA, 1998). Cu: Rosanna Arquette **0.45** Film: „Destinul sfânt" (SUA, 1996).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: Nebun după tine" **12.30** Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" **13.30** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Kung-fu: Leganda continuă" (SUA, 1992) **22.45** Film: „Crimă în lumea avocaţilor" (SUA, 1993) **0.45** Film: „Pierdut în Yonkers" (SUA, 1993). Cu: Richard Dreyfuss.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: „Nebun după tine" **12.30** Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" **13.00** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Un bărbat pentru două femei" (SUA, 1992) **22.45** Film: „Vis de dragoste" (coprod., 1991) **0.30** Film: „Grace şi Glorie" (SUA, 1998).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix **13.00** Cu Tibanu' la pescuit şi vânătoare **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **19.30** Real TV **20.00** Film: „În urmărire" (SUA, 2000). Cu: Daniel Baldwin, Claudia Schiffer **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **11.00** Sport Magazin **14.00** Motor **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **19.30** Real TV **20.00** Film: „Numele trandafirului" (SUA, 1986). Cu: Sean Connery, Christian Slater **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Serial: „Justiţie militară".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Creaturi sălbatice **11.00** Tradiţiile românilor **14.00** Camera de râs **15.00** Real TV **18.00** Focus **20.00** Film: „Minciuni" (SUA, 1997) **22.00** Serial: Providence" (ep.1) **23.00** Serial: „Justiţie militară".

LUNI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Serial: „Patrula aeriană" **21.00** Film: „Misiune dublă" (SUA, 1997) **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

MARŢI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Film: „Martor din umbră" (coprod., 1999). Cu: Ewan McGregor **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

MIERCURI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Peripeţii în L.A." (SUA, 1988). Cu: Keanu Reeves **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

JOI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Film: „Arşiţa" (SUA, 1991). Cu: Faye Dunaway **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

2 TVR

VINERI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **16.50** Primul pas **18.05** Documentar **19.05** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.00** D'ale lu' Mitică **22.30** Film: „În numele dreptăţii" (SUA, 1998) **0.55** Remix.

SÂMBĂTĂ 8.40 Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chit-Chiţ **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.40** Serial: „Poliţia judiciară" **14.05** Planeta singuratică **15.05** Bărbaţi, la cratiţă! **16.15** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **18.00** Rugby: Anglia – Scoţia **19.45** Fete **20.00** Film: „Zâmbeşte-mi frumos!" (Italia, 2000) **21.30** Serial: „Ce nemaipomenit!" **22.05** Serial: „Jocurile minţii" (ultimul ep.) **22.05** Documentar: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.45** Serial: „Wishbone – Latră cât poţi" **14.05** Doc.: „Splendorile naturii" **15.15** Doc.: „Corpul uman" **16.10** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.00** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.35** Scurte povestiri cinematografice: „Fereastra deschisă" **19.00** Campionatul european de handbal masculin **20.30** Film: „Manny şi Lo" (SUA, 1996) **22.05** Serial: „Ce nemaipomenit!" **22.35** Serial: „Prietenii" (ep.1) **0.15** Film: „Visul disperării" (SUA, 1997).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă **9.30** Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.55** Doc.: „Festivalul «forţei» în ţara bascilor" **17.25** Răscruci **19.05** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.00** Puls 2002 **22.00** Telejurnal **22.30** Teatrul Naţional TV prezintă: „Un deţinut la Auschwitz" de Alain Bosquet.

MARŢI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **17.30** E dreptul tău! **18.05** Cinematograful, o istorie vie **19.15** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.10** Serial: „În plină acţiune" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Lunga călătorie cu trenul" (România, 1997).

MIERCURI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **17.30** Mit şi istorie **18.05** Doc.: „Civilizaţia tibetului" **19.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.10** Serial: „În plină acţiune" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Însoţitori periculoşi" (SUA, 1961).

JOI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.30** Din coasta Evei **17.30** Afaceri la cheie **18.05** Documentar **19.05** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.10** Serial: „În plină acţiune" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Mască de ceară" (Italia, 1997).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" (r) **13.20** Documentar **16.00** Serial: „Amazon" **17.15** Serial: „Milagros" **18.00** Un bărbat pe zi **19.00** Observator **20.00** Gong Show **22.35** Film: „Creatura" (SUA, 1998, partea I).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „A fost odată..." (SUA, 1944). Cu: Cary Grant **8.30** Serial: „Calea misterelor" **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Misiune imposibilă" **16.00** Film: „Necazuri mari" (SUA, 1986). Cu: Peter Falk **18.00** Serial: „Millagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Harta crimei" (SUA, 1993). Cu: Bruce Willis, Sarah Jessica Parker **22.00** Fotbal din Primera Division.

SARAH JESSICA PARKER
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

DUMINICĂ 10.00 Desene animate **11.30** Serial: „Bette!" **12.00** Serial: „MacGyver" **13.00** Hi-Q cu noi **15.00** Film: „Numai pentru tine" (SUA, 1990) **17.00** Serial: „Millagros" **18.00** Şapte zile **19.00** Observator **20.00** Film: „Hacker-ul" (SUA, 1998) **22.00** Film: „Ceasul războinicului" (SUA, 1995).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Maestrul samurai" (SUA, 1992) **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Dorinţa de libertate" (SUA, 1988).

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.30** Film: „Riscurile meseriei" (SUA, 1991) **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Nopţi în Tennessee" (SUA, 1989).

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Strict autentic **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Afaceri de familie" (SUA, 1991). Cu: Bridget Fonda.

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Film: „Afaceri de familie" (r) **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Atac rapid" (SUA, 2000) **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Muschetarii zilelor noastre" (SUA, 1998). Cu: Michael Dudikoff.

PRIMA
duminică, 22.00
«PROVIDENCE»

PRO TV duminică, 20.00
SHARON STONE

PRO TV duminică, 13.00
DANIEL AUTEUIL

PRIMA vineri, 20.00
CLAUDIA SCHIFFER

tele 7 abc

VINERI 10.00-17.30 Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Rufe murdare" (SUA, 1997) **21.00** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Reportaj 7 abc.

SÂMBĂTĂ 10.00-12.00 Reluări **12.30** Cinetour **13.30** Melodii, melodii **16.00** Club ABC **17.00** As show **18.30** Telejurnal **19.30** Film **22.00** Film **23.45** Muzică.

DUMINICĂ 10.00-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Bădăranii" (România, 1960) **22.00** Loto – Pariu Trio – Bingo **23.45** Muzică.

LUNI 7.35-17.15 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film **21.30** Serial: „Apel: Crima" **22.30** Reportaj 7 abc **23.45** Muzică.

MARŢI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Ecaterina Teodoroiu" (România, 1979) **21.30** Serial: „Apel: Crima" **23.45** Muzică.

MIERCURI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film **21.15** Serial: „Apel: Crima" **23.45** Muzica.

JOI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.35** Film: „Septembrie" (România, 1978) **21.30** Serial: „Apel: Crima" **23.10** Loto – Joker – Pariul Trio **23.45** Muzică.

ZIG-ZAG-UI DESTINELOR

Liz Hurley şi Hugh Grant

Dacă în urmă cu câţiva ani actorul englez Hugh Grant a constituit, pentru o bună perioadă de timp, subiectul numărul unu al revistelor de scandal din Europa şi de peste ocean, a venit momentul ca fosta sa logodnică, Liz Hurley, să fie ţinta publicaţiilor avide de can-canuri. De când a recunoscut în mod oficial că este însărcinată şi că tatăl viitorului ei copil este miliardarul Steve Bing, Liz Hurley a declanşat o adevărată furtună. Dialogul incendiar între viitoarea mamă şi presupusul tată s-a purtat doar pe calea comunicatelor de presă, ruptura dintre cei doi foşti iubiţi nelăsând loc unei relaţii cordiale. Ba mai mult, acuzele reciproce s-au succedat ca nişte episoade de telenovelă, spre deliciul publicului. „Nu ştiu cum poate să afirme cu certitudine că eu sunt tatăl copilului când ea a avut mai multe legături în perioada în care pretinde că a fost doar cu mine, susţine Steve Bing. Povestea inventată de această mizerabilă a pricinuit mult rău familiei mele şi mi-a distrus viaţa." Liz este însă de altă părere şi susţine că l-a iubit enorm pe Steve Bing şi, evident, că i-a fost fidelă. Sfârşitul anului trecut a fost pentru ea un adevărat coşmar: oricât de avidă ar fi fost după publicitate, ce-i prea mult e greu de suportat. Unii gazetari şi-au amintit că actriţa e celebră mai mult datorită rochiilor mulate şi decoltate pe care le poartă decât datorită talentului, alţii au reamintit usturătoarea umilinţă prin care a trecut când Hugh Grant a fost surprins cu o prostituată într-o parcare, şi prea puţini au fost cei care au compătimit-o pentru războiul nervilor suportat acum, în urma despărţirii de ultimul ei iubit, Steve Bing. Şi, ca şi cum toate acestea n-ar fi fost de-ajuns, Liz a trebuit să mai suporte şi hărţuielile unui maniac care îi trimitea scrisori de ameninţare şi o îndemna să renunţe la copil. Din fericire, poliţia a reuşit să pună capăt acestei situaţii, după ce l-a identificat şi arestat pe hărţuitor, un bărbat de 32 de ani pe nume Petar Mihalovic.

Dar tot răul poate fi uneori spre bine; în cazul actriţei, suita de necazuri prin care a trecut a ajutat-o să se reapropie de fostul ei logodnic, Hugh Grant, alături de care şi-a petrecut 13 ani din viaţă. Aşa cum Liz, călcându-şi pe suflet şi pe orgoliu, l-a susţinut pe Hugh când a fost prins în flagrant cu prostituata, la fel el a ajutat-o să depăşească acum încercările la care a fost supusă. Ba, mai mult, cei doi s-au hotărât să reediteze succesul filmului „Patru nunţi şi o înmormântare", care i-a făcut celebri şi le-a unit, cu mulţi ani în urmă, destinele, şi să lucreze împreună la proiectul unui film în care tot ei să fie fericitul cuplu de pe ecran. „Ideea aceasta s-ar putea să însemne pentru noi un nou început. Ideea filmului îi aparţine lui Hugh, iar eu, a declarat Liz, am venit cu unele modificări. Aş vrea ca el să scrie scenariul." Dacă lucrurile vor evolua în sensul dorit în prezent de cei doi, filmul va fi produs de propria lor companie, Simian Films.

Angelica Huston, pe scaunul regizorului

La vârsta deplinei maturităţi, Angelica Huston ţine morţiş să calce pe urmele tatălui său, legendarul regizor, scenarist şi actor John Huston. Ca actriţă, şi-a dovedit potenţialul, aşa că, de câţiva ani e preocupată de cariera regizorală. În prezent, pregăteşte cel de-al treilea film al său, o ecranizare a romanului lui Dawn Powel, „A Time to Be Born". Rolurile principale au fost atribuite actorilor Neve Campbell şi John Cusack. Filmul este povestea unui triunghi amoros din New York-ul anilor 1939, perioadă care, după propriile ei mărturisiri, o fascinează pe Angelica Huston. „Aceea a fost o perioadă binecuvântată: femeile erau exuberante în timp ce bărbaţii se pregăteau să plece la război", declara regizoarea.

Matthew Perry, prietenul cel gras

Matthew Perry, actorul din serialul „Prietenii tăi" s-a săturat să se tot facă glume... „nesărate" pe seama faptului că s-a îngrăşat peste măsură. Un timp a suportat, aparent cu nonşalanţă, atacurile... prietenilor lui, dar în cele din urmă şi-a pierdut controlul şi în plină filmare a izbucnit într-o cumplită criză de nervi. Picătura care a umplut paharul a fost chiar o replică din serial, o nouă aluzie la kilogramele lui suplimentare. A refuzat să mai joace şi a cerut producătorilor să retragă acea replică din scenariu. Aceştia s-au văzut nevoiţi să-i accepte condiţia, deşi i-au atras atenţia că, aşa cum i-au pus în vedere de câtăva vreme, el trebuie neapărat să slăbească. Şi asta cât mai repede! Din nefericire pentru Matthew Perry, fiecare cură forţată de slăbire e urmată de o şi mai mare creştere în greutate. În plus, actorul mai are de luptat şi cu dependenţa de droguri, ceea ce, pentru psihicul lui, e prea mult...

Julia Roberts, protagonista unui film „plictisitor"

„Ocean's Eleven" este filmul pe al cărui generic defilează o suită de nume celebre: regizor – Steven Soderbergh, încununat cu un Oscar în 2001; actori – Brad Pitt, George Clooney, Matt Damon, Julia Roberts, Andy Garcia. În plus, filmul, care narează povestea unei bande de hoţi care pun gând rău cazinourilor din Las Vegas, are succes la public şi speră, totodată, să se numere printre marii câştigători ai premiilor Oscar de anul acesta. Cu toate acestea, Julia Roberts mărturiseşte că nu a avut niciodată răbdare să vizioneze filmul de la cap la coadă, pentru că i s-a părut plictisitor. „Am încercat de două ori să văd filmul, dar de fiecare dată am adormit." Se pare că actriţa, premiată la rândul ei anul trecut cu un Oscar pentru rolul din „Erin Brockovich" îşi permite să se joace cu asemenea afirmaţii, de vreme ce filmul s-a dovedit deja a fi un succes. Filmul este un remake al producţiei din 1960, care s-a bucurat, la vremea respectivă, de o distribuţie de zile mari – Frank Sinatra, Dean Martin, Sammy Davis Jr., Angie Dickinson – şi a făcut săli pline.

Robert De Niro, alesul englezilor

Robert De Niro troneză în fruntea unui clasament al celor mai apreciate staruri, din toate timpurile. Cel puţin aceasta a fost concluzia sondajului efectuat de un canal britanic de televiziune. Cu alte cuvinte, englezii sunt morţi după De Niro de vreme ce de pe lista cu 100 de personalităţi dintre cele mai marcante ale filmului l-au ales pe el. Numărul persoanelor care au participat la sondaj a fost de 13500. Interesant este faptul că primele 22 de poziţii din acest clasament au fost ocupate de staruri masculine. Abia pe locul 23 s-a situat o vedetă-femeie, Jodie Foster care, de altfel, în „Taxi Driver" a fost partenera de joc... a lui De Niro. După Robert De Niro, următoarele patru locuri au fost atribuite lui Al Pacino, Kevin Spacey, Jack Nicholson şi Sean Connery.

Nicole Kidman aspiră la Harry Potter

Fascinată de succesul incredibil al filmului „Harry Potter", pentru care se prevede o continuare, Nicole Kidman şi-a anunţat... candidatura la un rol. Ea şi-a justificat interesul de a juca în viitorul film declarând că vrea să-şi impresioneze propriii copii, pe Isabelle şi Connor, care sunt deja fani înfocaţi ai micului magician englez. „I-aş epata dacă le-aş spune că joc în al doilea „Harry Potter", ca să nu mai amintesc de faptul că, dacă i-aş lua cu mine şi la filmări, aş fi în ochii lor o super-mămică", mărturisea frumoasa cea roşcată. Rămâne totuşi de văzut dacă australianca va avea mai mult noroc decât Robin Williams. Şi el şi-a dorit enorm să obţină un rol în actualul „Harry Potter", ba chiar se spune că îşi făcuse o listă cu persoane influente la care ar fi vrut să apeleze ca să fie distribuit în film. Visul lui s-a năruit când a aflat că J.K.Rowling nu dorea să angajeze actori americani pentru filmul său. Totuşi, Nicole speră că, fiind australiancă, va avea mai multe şanse să pătrundă în... casta actorilor englezi.

Sarah Michelle Gellar, închisă într-un sicriu

Tânăra Sarah Michelle Gellar, alias Buffy care se luptă cu vampirii, se teme de sicrie şi cimitire. Şi, din nefericire pentru ea, scenariştii care pun la cale aventurile din serial nu ţin seamă de fobiile ei. Aşa se face că într-un episod din ultima serie la care a lucrat, Buffy a trebuit să iasă... din propriul ei sicriu. Nici ei şi nici echipei nu le-a fost uşor să ducă la bun sfârşit această scenă, pentru că obişnuitul curaj ce caracterizează personajul Buffy a fost gata să sucombe. „Nu înţeleg de ce trebuia să trec printr-un asemenea chin, a declarat actriţa. După un episod din primul sezon al serialului în care am fost nevoită să ies dintr-un mormânt mi-am promis să nu mai accept să repet o experienţă asemănătoare. Dar aia a fost nimic faţă de ideea de a sta închisă într-un sicriu din care trebuie să ies." Se vede însă treaba că spaimele şi comentariile tinerei vedete nu i-au impresionat pe producători.

Tom Hanks ar vrea să fie rockstar

...Aşa că a negociat cu Dream Works rolul care i-ar oferi această posibilitate, cel din filmul „Comrade Rockstar", ce îşi propune să reînvie pe ecrane viaţa lui Dean Reed, muzician şi cântăreţ de origine americană, care însă nu a reuşit să se impună în Statele Unite, dar a cunoscut gloria în America Latină, apoi în Uniunea Sovietică. A fost supranumit „Elvis Cel Roşu". Reed a evoluat şi ca actor în câteva western-uri fără mari pretenţii, cum ar fi „Adios", „Sabata" sau „Blindman". Împărtăşind o atitudine de critic sever al războiului din Vietnam, Dean Reed a avut numeroase probleme cu administraţia superioară americană. Născut la Denver în 1938, starul rock s-a sinucis în 1986.

Personalitatea şi traiectoria sinuoasă a vieţii acestui nonconformist l-a sedus pe multioscarizatul Tom Hanks.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

TEHNICA NEUTRALĂ un tratament unic în lume

Motto: „Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte întreg Universul, cu toate forţele sale ascunse."
Inscripţie pe frontonul templului din Delphi

Doina-Elena şi ***Aliodor MANOLEA,*** doctori în ştiinţe, autori a opt manuale de referinţă în domeniul Energeticii Subtile a Fiinţei umane, a fenomenologiei PSI în complexitatea ei, sunt cercetători ai acestui vast fenomen, cu stagii de pregătire, experimentare şi lucru la centre de medicină tradiţională, spitale universitare şi centre de cercetări în domeniul „bio". Au prezentat lucrări ştiinţifice în cadrul Academiei Române, la simpozioane naţionale şi internaţionale, la congrese mondiale de medicină alternativă. Extrasenzori, vindecători proximali şi distali cu performanţe practice deosebite, sunt autori ai metodei de tratament prin TEHNICA NEUTRALĂ. Competenţa lor este recunoscută de Organizaţia Mondială a Sănătăţii şi de The United States Licensing Authority. Între altele, cursul lor de pregătire personală prezintă, prioritar şi pe plan mondial, deformările, decalările, rupturile şi fisurile din corpurile energetice, ca şi evaluarea, recuperarea, conservarea şi creşterea performanţei umane, prin această nouă cunoaştere care este Tehnica Neutrală (TN).

„Independenţa energetică permite libertatea actului terapeutic"

Impresionanta carte de vizită a soţilor Manolea e bine să fie cunoscută de toţi cei care pot beneficia de ajutorul lor. Nu e o afirmaţie gratuită; ea îşi are o solidă argumentare pe tărâm ştiinţific, adică exact acel domeniu ce elimină orice suspiciune potenţială, legată de tehnicile terapeutice venite din sfera extrasenzorialului. Pentru că influenţarea câmpului energetic, în acest caz, se face fără transfer energetic: „terapeutul TN nu primeşte energie «din cer» şi nu o «canalizează» spre pacient, nu «cedează» din preaplinul

energetic propriu, pentru a efectua o «energizare». Independenţa energetică a TN permite libertatea actului terapeutic şi, mai ales, securitatea energetică a terapeutului."

Contextul ştiinţific actual, aplicat pe acest vital aspect cotidian al existenţei umane, care este starea de sănătate (sau, dacă vreţi, tendinţa de a o redobândi, prin diverse terapii), oferă toate motivele pentru a nu ne mai feri să apreciem la justa valoare performanţe cu totul de excepţie, precum cele obţinute de soţii Manolea. De altfel, numeroşi medici de la spitale renumite au participat la teste sau cel puţin cunosc bine aceste realizări.

„Pacientul trebuie să adopte un mod de viaţă echilibrat"

Ce fac, concret, Aliodor şi Doina Manolea? „Terapeutul dă acel mic impuls care pune în echilibru partea energetică. Aportul majoritar trebuie să-l aibă subiectul, să conştientizeze cum a ajuns şi de ce a ajuns în situaţia respectivă şi să-şi schimbe modul de viaţă. Echilibrarea şi dobândirea stării de sănătate – pacientul şi-o menţine prin metode destul de simple. Ca să ne exprimăm mai plastic, noi băgăm stekerul în priză şi reparăm cablurile, fiindcă aici apar marile probleme".

Fără a intra în alte detalii tehnice, precizăm că pacientul programat pentru tratament prin TN este mai întâi evaluat (dacă există un diagnostic clinic, nu este comentat), tabloul terapeutic făcându-se din momentul intrării pe uşă, pe baza indicatorilor non-verbali (gestică, mimică, comportament general etc.). În toate cazurile, se acţionează şi asupra celorlalte probleme de sănătate, întrucât întregul sistem trebuie tratat, altfel nerealizându-se echilibrul dorit. De cele mai multe ori, se impun tratamentul prin kinetoterapie monahală, masaj, reflexoterapie, presopunctură şi se continuă cu TN, cu elemente de destresare, echilibrare emoţională şi psihică, exerciţii de respiraţie. Un punct foarte important îl constituie deprinderea de către pacient a unei tehnici de lucru simple, prin care să-şi realizeze

singur întreţinerea, acasă. În funcţie de protocolul de lucru stabilit de comun acord, se poate lucra şi prin influenţă distală (la distanţă; au tratat astfel şi pacienţi aflaţi în SUA!).

„Să nu uităm cât de importantă e mângâierea!"

Din cazuistica înregistrată de soţii Manolea, reiese o stare mai mult decât îngrijorătoare a sănătăţii românilor. Afecţiunile psihice (depresii, anxietăţi, stresul emoţional, al schimbării, al nesiguranţei, comportamentul deviant) au luat o amploare deosebită, cu incidenţă sporită în rândul tinerilor. Bolile digestive şi hepatice, cele localizate la sâni şi la organele genitale, tulburările vederii, obezitatea, alcoolismul şi tabagismul, probleme de coloană, cardiologice şi respiratorii – toate acestea evoluând în ritm ascendent, transmit semnale tranşante: alimentaţie deficitară (prezenţa adaosurilor sintetice gen „E-uri" în foarte multe produse alimentare de consum curent etc.), poluarea aerului, a apei (care reprezintă circa 70% din corpul omului), dar şi poluarea morală şi a mentalităţii generale (exacerbarea problemelor sexuale la tineri, amploarea consumului de droguri, de alcool, a tabagismului), sedentarismul şi dependenţa de televizor sau de calculator (care şterge graniţa dintre iluzia virtuală şi realitate) ş.a.m.d.

Privitor la remedierea problemelor prezentate de bolnavii veniţi la cabinet, soţii Manolea sunt optimişti, cu excepţia cazurilor incurabile în care – totuşi – au capacitatea de a elimina durerile şi a reda tonusul moral, gândirea pozitivă, celor afectaţi. Întru totul realistă este şi poziţia optimistă recomandată tuturor, pentru că numai prin voinţa de a ne pune în funcţiune resursele interne pozitive putem depăşi dificultăţile obiective sau subiective: „Este nevoie să ducem o viaţă echilibrată psihic şi emoţional, să vedem mereu, cum se spune, jumătatea plină a paharului. Să îmbinăm plăcutul cu utilul, apoi să eliminăm cauza conflictelor. Să nu uităm că mişcarea, gândirea, alimentaţia şi achiziţia informaţională constituie un întreg ce trebuie dezvoltat sub semnul echilibrului. Remediile sunt naturale, fireşti, numai că deseori sunt neglijate. Iar nu în ultimul rând, dacă reuşim să redescoperim importanţa relaxării, a timpului liber pentru noi înşine, să ne reamintim cât de importantă este mângâierea – fizică sau cu privirea sau cu vorba blândă – şi pentru copil, şi pentru adult, şi pentru omul vârstnic". Altfel spus, niciodată nu e prea târziu să învăţăm ce înseamnă iubirea, care aduce sănătatea trupului, a sufletului şi a spiritului.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Bioenergia şi psihanaliza – în vindecarea viului

Emilia VLĂDESCU, colaboratoarea revistei noastre, reprezintă – dacă putem să ne exprimăm astfel – „generaţia tânără" ce se afirmă astăzi în domeniul terapiilor complementare, cu accent special pus pe psihoterapie şi pe tratamentele bioenergetice. Pe lângă calităţile native educate ca atare, aceşti tineri beneficiază şi de avantaje substanţiale, ce dau speranţa că asemenea terapii, utilizate în mod responsabil, corect şi competent, alături de medicina alopată, vor primi oficial statutul cuvenit, într-un viitor nu foarte îndepărtat. La ce avantaje mă refer: lipsa părerilor preconcepute şi a nevoii unor compromisuri de conjunctură, confirmarea şi argumentarea valabilităţii şi valorii acţiunilor lor prin intermediul ştiinţelor, deschiderea tot mai largă a publicului către terapiile complementare, ca o revenire la ştiinţe milenare despre vindecarea trupului, dar şi a sufletului şi a spiritului.

Experienţa dobândită de Emilia Vlădescu în ultimul timp a îndemnat-o să se adreseze cititorilor noştri, pentru a clarifica o serie de aspecte ale tratamentelor sale, incomplet sau greşit interpretate de unii pacienţi.

Conştientizarea faptului că toate evenimentele vieţii, mai mult sau mai puţin semnificative, decisive, nu sunt întâmplătoare, trebuie să reprezinte un punct de pornire către abordarea terapiilor complementare. Păstrarea măsurii în această privinţă este foarte importantă, câtă vreme – afirmă colaboratoarea noastră – numeroase persoane au predispoziţie către a da vina pe farmece, pe magie, pentru problemele lor. Or, asemenea practici nu pot „accesa" presupusa victimă, decât dacă aceasta se dovedeşte deschisă, permeabilă la agresiunile respective. Un om cu gândire echilibrată, cu mentalitate realistă nu poate fi doborât pe căi oculte, decât de indivizi foarte dotaţi şi cu personalitate neîndoielnic malefică.

Credinţa şi încrederea în eficacitatea metodei abordate ajută foarte mult la comunicarea dintre terapeut şi pacient, deci, implicit, la remedierea problemelor de sănătate. Emilia spune că există indivizi care abordează tonuri agresive, care nu sunt împăcaţi cu Divinitatea (de fapt, cu ei înşişi), care vin la cabinet animaţi de gânduri negative ori din curiozitate şi din dorinţa de a „verifica" într-un fel capacităţile terapeutei. Ca şi aceşti oameni, cei ce par goi din punct de vedere afectiv, care cer multe pentru ei, fără a oferi nimic (înţelegere, iubire, compasiune ş.a.m.d.) nu pot fi ajutaţi, întrucât nu se ajută ei înşişi; dimpotrivă. Rugăciunea şi meditaţia oferă cunoaştere de sine şi a lumii, trezire, evoluţie spirituală şi materială, sănătate, conducându-l pe om spre renaştere.

Prezenţa fizică devine condiţie pentru eficacitatea terapiei, în multe cazuri când se simte nevoia unor informaţii în plus, faţă de studierea unei fotografii. Aici, intră în discuţie problema comunicării. Emilia spune că foarte mulţi dintre cei ce o abordează dovedesc lipsă de sinceritate, cer rezolvarea problemelor lor, fără însă a-şi deschide sufletul, câtă vreme indicii aparent minore pot reprezenta cheia suferinţelor. În ce priveşte fotografiile primite, fie pe suport color, fie pe alb-negru, persoana care apare acolo trebuie să aibă faţa – privirea, în mod esenţial – perfect vizibilă, clară.

Decorporalizarea spontană se realizează numai în prezenţa subiectului, iar în privinţa *regresiei* în vieţile anterioare, solicitanţii trebuie să ştie că Emilia Vlădescu abordează această tehnică numai în scop terapeutic, şi niciodată pentru a satisface curiozitatea cuiva. În aceeaşi idee, ea precizează în mod expres că nu se ocupă de ghicit, de magie, nu „sugerează" ce numere să joace la loto anumite persoane (a avut şi asemenea solicitări!), după cum nu poate ajuta bolnavi, la solicitarea unor rude, dacă aceştia nu ştiu sau nu vor să apeleze la capacităţile ei.

Accesul la informaţie se face în funcţie de persoana care-l solicită. Există cazuri când apar bariere şi important este ca, în cazul bolilor, să nu se aştepte până la fazele cele mai grave, pentru că atunci riscul de a nu mai putea fi ajutaţi creşte. La polul opus, dependenţa – manifestată rareori, e drept – de sprijinul bio-psiho-terapeutului poate fi gravă. Emilia spune că ea nu pronunţă diagnostice medicale, ci depistează organul sau zona corpului atinsă de boală, fie că aceasta se manifestă în plan fizic, fie încă nemanifestată. Sub acest aspect, unii pacienţi se arată suspicioşi, însă în cele mai multe cazuri, dacă au neglijat avertismentele terapeutei, au revenit ulterior pentru a confirma valabilitatea prognozei sale.

În fine, să mai precizăm că Emilia Vlădescu foloseşte, deopotrivă, bioterapia şi psihoterapia, colaborând cu d-na Elena Vlădescu, mama sa, în domeniul tratamentului bioenergetic şi cu d-l Valeriu Iancu, în psihoterapie – domeniu încă destul de puţin cunoscut şi înţeles la noi. Şi încă ceva: minima cerinţă pe care Emilia o are faţă de toţi cei ce i se adresează, este acel (firesc!) „vă rog", ca şi (la fel de firescul) „mulţumesc" – nu neapărat pentru ea, ci în primul rând pentru Divinitatea căreia îi datorează capacităţile puse în slujba oamenilor.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUBLICITATE

SALIN
aparatul care alungă răceala şi gripa

Purificatorul de aer – SALIN, invenţia domnului inginer *Constantin PASCU* din Buzău (principalul realizator al aparatului de purificat apa cunoscut sub numele de AQUATOR), ajută substanţial la *remedierea afecţiunilor aparatului respirator.*

SALIN poate fi folosit acasă, la birou, în maşină, îmbunătăţind calitatea aerului prin reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (transpiraţie, mucegai, cărţi vechi etc.) şi împrospătând totodată atmosfera, prin realizarea unui conţinut discret, dar permanent, de aerosoli.

Efectul terapeutic remarcabil, semnalat de cunoscuţi medici din clinici renumite şi menţionat şi de pacienţi, se referă preponderent la boli localizate la toate nivelele aparatului respirator. Astfel, afecţiunile ORL, pneumologice şi generale se remediază după o durată mult redusă şi fără medicaţie abundentă. *Rinite, sinuzite, alergii, astm bronşic, silicoze, mucoviscidoză, recuperări în TBC* – iată doar câteva boli cu evoluţie dramatică, în care SALIN a demonstrat o eficienţă deosebită.

Apreciat ca atare în întreaga lume, purificatorul de aer cu plăci saline *alungă bolile specifice iernii,* dar vă ajută şi la dobândirea unui *confort general al organismului,* la preţ foarte avantajos.

Pentru comenzi, persoanele sau instituţiile din provincie se pot adresa firmei producătoare - S.C. TEHNO BIONIC S.R.L. Buzău, fie prin poştă, la adresa str. Triumfului nr. 39, cod 5100, fie telefonic, la 038/719.188. Pentru Bucureşti, doritorii se vor adresa la CENTROFARM - telefon: 01/315.78.96 sau la 093/703.121 (Tiberiu Gheorghe, directorul reprezentanţei Bucureşti). Menţionăm că se asigură şi setul de plăcuţe saline cu perioadă medie de folosire de 6 luni.

DE RÂSUL LUMII

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	U	R	A	S	■	S	A	G	A
2	A	M	U	Z	A	M	E	N	T	E
3	R	O	■	I	L	A	R	E	■	R
4	U	R	S	■	T	■	A	C	R	E
5	T	I	C	A	I	T	■	D	O	■
6	■	S	A	R	M	■	C	O	L	B
7	A	T	R	I	B	U	I	T	■	U
8	R	Â	R	■	A	Z	■	A	L	F
9	S	C	O	R	N	I	T	■	U	O
10	I	E	N	■	C	A	N	C	A	N

ORIZONTAL: 1) Pui de râs – Gluma moldoveanului. 2) Momente vesele 3) Roşu la faţă! – Făcute de râs. 4) A râs vulpea de el – Ajunse de râs (fig.). 5) Unul care se face de râs la muncă – Primul la muzică. 6) Cine-l are nu se face de râs – Praf (şi-n ochi). 7) Pus pe socoteala cuiva. 8) Cap în Maroc – Încheierea cu haz a unui necaz! – Suflet de calfă! 9) Născocit (stârneşte râsul) – Unu la zero! 10) Bani galbeni, nu albi (sing.) – Bârfă, nu glumă.

VERTICAL: 1) Pecete a dragostei (uneori să nu te râdă lumea) – Li s-a jucat o farsă. 2) Provoacă râsul (fem. pl.). 3) Careu! – Prozator francez, autorul volumelor de proză picarească „Nuvele tragicomice" şi „Roman comic" (Paul). 4) Astăzi – La satirizări... cele din coadă! 5) Artist comic de circ. 6) Cap de măgar! – Dregător al regelui David (v. test.). 7) Grădină de iarnă – Cinici şi la început şi la sfârşit! – Ten uscat! 8) Glumă cultă. 9) George Topârceanu – Atribuţie într-o farsă – A apuca. 10) Ifose (ajunse de râsul lumii) – Măscărici.

DICŢIONAR: RIR, IEN, UZIA.

GHEORGHE NISTOROAIA
Bucureşti

SOLUŢIA CAREULUI (*De râsul lumii*): SURAS - SAGA - AMUZAMENTE - RO - ILARE - R - URS - T - ACRE - TICAIT - DO - SARM - COLB - ATRIBUIT - U - RIR - AZ - ALF - SCORNIT - UO - IEN - CANCAN.

– Mâine mă însor! îi spune un tânăr prietenului său căsătorit. Nu-mi dai nici un sfat?
– Deja e prea târziu.

– Fiul meu, se laudă un tată, îmi seamănă leit!
– Acuma... asta e! Sănătos să fie el!

– Cum a fost la premiera piesei tale?
– Jumătate din sală n-a prea aplaudat!
– Dar cealaltă jumătate?
– Cealaltă n-a venit la spectacol!

– Popescule, de câte ori ţi-am spus să nu mai vii târziu la serviciu?
– Nu ştiu, domnule director, credeam că ţineţi dumneavoastră evidenţa!

– Ce-ai face dacă ai avea acum 20 de ani? îşi întreabă ea, visătoare, soţul.
– Armata!

La 20 de ani femeia e fermecătoare, la 30 fascinantă, iar la 40 sofisticată?
– Dar după 40?
– Există oare vreo femeie care să aibă mai mult de 40?

PERSPICACITATE

În desenul alăturat apar două jumătăţi de imagine rezultate în cadrul unei transmisiuni televizate, în urma unei defecţiuni tehnice. Jumătatea de jos nu corespunde exact celei de sus pentru că desenatorul căruia i s-a încredinţat sarcina să refacă imaginea completă a comis cinci greşeli. Care? (Gh.R.)

SOLUŢIA: *Încălţămintea omului cu foarfeca în mână 2-3) Femeia cu părul negru are trei mâini, iar desenele de pe rochie sunt înclinate invers 4) Buchetul de flori al femeii cu părul blond este ţinut cu mâna dreaptă şi nu cu mâna stângă 5) Îmbrăcămintea omului din dreapta (are linii verticale şi nu orizontale).*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

BERGER · KOSS, 1882

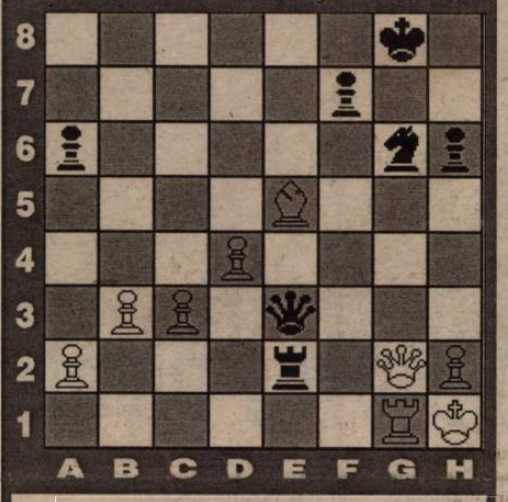

DEZLEGARE: *1. Da8 Rh7 2. Dh8!! (se deschide coloana „g") 2... Ch8 3. Tg7 mat.*

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PROFESORI ŞI ÎNVĂŢĂCEI

Acest set de întrebări este realizat în mare parte de cititoarea şi prietena revistei şi a rubricii, doamna ELENA ISPAS din Piatra Neamţ care a răspuns invitaţiei adresate în acest sens.

1) Cărui filozof şi scriitor latin îi aparţin cuvintele: „Lung este drumul urmat prin învăţături, scurt şi eficace prin pilde."

2) Ce mare compozitor, reprezentant al clasicismului, s-a stabilit la Viena în dorinţa de a-l avea profesor pe Mozart?

3) Cui i-a dedicat Mihai Eminescu prima poezie şi unde a fost ea publicată?

4) Cine a scris poezia „Mâhniri de tânăr cărturar"?

5) Cine a fost protagonistul filmului „Cercul poeţilor dispăruţi" realizat în 1989, film care abordează, într-o manieră inedită, relaţia profesor-elev?

6) Cine a scris piesa de teatru „Steaua fără nume", al cărei erou este un profesor de provincie?

7) Ce mare sculptor român a părăsit atelierul maestrului său din Paris după numai câteva luni spunându-i: „la umbra marilor copaci nu poate creşte iarbă!"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Vrăjitorul care l-a crescut şi educat pe regele Arthur se numea Merlin. 2) Spada regelui Arthur se numea Excalibur. 3) Sfântul Graal era cupa din care băuse Iisus la Cina cea de Taină şi în care Iosif din Arimathea a adunat apoi sângele care curgea din şoldul străpuns de un centurion când Mântuitorul era pe cruce. 4) Soţia regelui Arthur se numea Guenievra. 5) Cele opt romane inspirate de legendele din ciclul arthurian au fost realizate în secolul al XV-lea de prozatorul englez Thomas Malory. 6) Muzica operei Parsifal aparţine compozitorului german Richard Wagner (1813-1883). 7) Rolul regelui „Arthur" din filmul „Cavalerii Mesei Rotunde", realizat în 1995, a fost interpretat de actorul britanic Sean Connery.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 51 al anului trecut am primit scrisori cu mai multe răspunsuri bune de la următorii cititori.

– 7 răspunsuri corecte: Elena Ispas – Piatra-Neamţ, prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvaniei şi Waspusch Mihai – Bucureşti.

– 5 răspunsuri corecte: Dan Victor Miresçu – Galaţi *căruia i-am luat în considerare şi un răspuns uşor confuz.*

Pentru întrebările din numărul 52 cu tema Anul Nou am primit foarte puţine scrisori. Sărbătorile şi-au pus amprenta şi pe răspunsuri pentru că nici cei mai exigenţi nu au dat toate răspunsurile corecte. Trebuie menţionaţi însă prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvaniei, Waspusch Mihai – Bucureşti *şi* Dan Ioan Miresçu – Galaţi *care pe lângă cele 6 răspunsuri corecte ne-au adresat şi cele mai aprecieri.*

Mulţumind încă o dată tuturor cititorilor noştri pentru cuvintele frumoase, din numărul viitor, păşim cu răspunsurile în noul an. (I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„VULPENII"

ÎMBULZEALĂ / CA O BUTONIERĂ	1	A ÎNTUI / ŞIRAGURI, SALBE	G	DATE DE EXEMPLU / MOS CE ADOARME	C	LOCOTENENT... CULT / DÂNSA	L	GARĂ MICĂ / A SE ÎMPOTRIVI	H	SOS PICANT DE ROŞII / PARADIS	C / K
1	M	C	H	E	I	E	T	O	A	R	E
VRERE / VALE ÎNGUSTĂ	V	O	I	N	T	A	NETED / PĂRĂLUŢE	P	L	A	T
V	Â	L	C	E	A	PRĂVĂLIE DE IMPORT / SAU	B	U	T	I	C
BRUNET / CÂNTEC NAŢIONAL	L	A	I	MOFTUL ROMÂN / A INVESTIGA	T	O	A	N	A	LUAŢI ÎN CĂTAREA ARMEI	H
I	M	N	A TRECE PRIN SITĂ / CURB!	C	E	R	N	DUMNEATA / LINIE DE MARGINE	T	U	
IFOSE / VISUL LUI AZOR	A	E	R	E	FINAL DE RALIU! / TRASEU	I	U	VORBA VRĂBIUŢEI / JOCUL CU BANII	C	I	P
O	S	EXCLAMAŢIE DE FRIG / FLOAREA PURITĂŢII	B	R	R	SCAUNUL LUI VODĂ / CUVĂ!	T	R	O	N	SUITĂ, CORTEGIU
ÎN BECI! / COVORAŞ	E	C	DECENŢĂ / MIZĂ CU JOC	C	U	V	E	I	N	T	A
C	A	R	P	E	T	A	MANIERĂ PERSONALĂ / AVE!	S	T	I	C
MASĂ STRÂNSĂ / PELERINĂ	L	I	A	T	A	CA O NOTĂ... ÎNALTĂ	A	C	U	T	A
M	A	N	T	A	PENE SERIOASE	A	V	A	R	I	I

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „BRAŞOAVE". *Orizontal:* B - D - C - D - M - M - BINEFACATORI - BELELE - ICAR - BLAT - CASCADA - IMAS - SANSE - GO - PAS - FII - I - TALCURI - NUN - TEMA - TARM - LU - CANCAN - OTET - PATII - AVARII - ROSTI - IREAL - PARTICIPANTI.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Mai mulţi cititori ai revistei noastre ne-au cerut sfaturi în legătură cu îngrijirea, înmulţirea şi... unele secrete ale begoniilor, menite să ajute planta să înflorească.

Problema este că genul begonia cuprinde extrem de multe specii (sute), unele decorative doar prin frunze, iar altele prin flori. Aşadar, nu orice begonie ne poate delecta privirea prin flori. De exemplu, *Begonia coralina* care are frunzele mai mult lungi decât late, colorate în verde intens cu pete argintii neregulate şi de mărimi variabile face şi flori frumoase, roşu-corai. Sau, *Begonia lucerna*, cu frunze mari, lucioase, verzi-arămii, cu pete argintii pe faţa superioară şi roşiatice pe cea inferioară dezvoltă ciorchini florali roşii, care apar mai tot timpul anului. Spre deosebire de acestea, *Begonia metalica* se face remarcată îndeosebi prin frunzele groase, cărnoase, pieloase, de culoare verde-arămiu, cu luciu metalic pe faţa superioară şi roşii pe cea inferioară, dar nu şi prin flori, pentru că acestea sunt mici, albe sau roz, aşezate pe pedunculi lungi şi roşiatici. Totuşi, această specie de begonie este foarte răspândită deoarece prezintă o rezistenţă deosebită la condiţiile oferite din locuinţe. De asemenea, *Begonia rex*, care se prezintă într-o varietate largă de hibrizi, are flori roz sau roşii insignifiante, dar planta este fascinantă prin fiecare componentă a ei: tulpina rizomatoasă şi cărnoasă, frunzele asimetrice, gofrate, cu vârful ascuţit şi marginea ondulată, uşor dinţată. Coloritul frunzelor este foarte variat, de

la verde intens, la roşu purpuriu sau argintiu, cu zone concentrice, pete sau mozaicuri în nuanţe şi culori diferite, deosebit de atractive.

Begoniile au capacitatea de a fi „în formă" pe parcursul întregului an. Cu toate acestea, ideal este ca în timpul iernii să fie menţinute în stare de semirepaus prin amplasarea în camere cu temperaturi de 14-15 grade C şi udări mai rare şi cu apă mai puţină. Moartea lentă a frunzelor, care se produce în aceste condiţii, nu este o problemă deoarece în primăvară, o dată cu intensificarea udării şi reluarea fertilizărilor, apar altele mai viguroase şi mai frumoase. În general, begoniilor le merge bine la o căldură de 20-25 grade, în locuri luminoase, dar fără soare direct (frunzele se ard uşor), bine aerisite, planta fiind sensibilă totuşi la curenţii de aer. Are nevoie de pământ permeabil, care trebuie păstrat permanent reavăn, nu umed.

Begoniile decorative prin frunze se înmulţesc prin butaşi de frunze şi de tulpini (fragmente de 3-4 cm). În cazul primului tip de înmulţire, cel mai des folosit, fragmentul de frunză trebuie să cuprindă o parte din nervura principală. Înrădăcinarea cea mai bună se face în nisip cu turbă fibroasă, la căldură (22-25 grade C) şi umiditate relativă. În 3-4 săptămâni, pe secţiunea nervurii principale apar 2-4 plăntuţe, care se lasă să se dezvolte bine încă două luni. Apoi acestea se repică şi se plantează în ghivece mici. După alte două luni se pot muta în ghivece mai mari (7-8 cm în diametru) şi, pe măsură ce plantele se dezvoltă, se mută în ghivece mai mari (12-14 cm, maximum 16-18 cm). Begoniile nu necesită ghivece prea mari şi mai ales înalte, fiind de preferat hrănirea prin îngrăşăminte aplicate bilunar, din primăvară până toamna, în concentraţie de 0,05 – 0,1%.

SECRETE ◆ *suprimarea frunzelor îngălbenite sau a florilor trecute pentru a asigura plantei stare prospătă;* ◆ *udarea moderată, fără apă în exces pentru a nu provoca îngălbenirea frunzelor, încetinirea creşterii sau putrezirea rădăcinilor;* ◆ *pulverizarea apei în aer, întrucât begoniile nu suportă mediul uscat.* (A. Popescu)

Vikingii vor fi cu noi la europene!

Evenimentul săptămânii trecute a fost, fără îndoială, plasat în lumea fotbalului. Şi asta pentru că cei pasionaţi de acest sport au putut afla cam cu cine vom juca noi în grupă pentru a ajunge, în 2004, la Campionatul european din Portugalia, ţara panterei negre, Eusebio. În final, am aflat. Cu Norvegia, cu Danemarca, cu Bosnia-Herţegovina şi cu Luxemburgul. Ca o părere personală, naţionala noastră condusă de generalul Iordănescu nu cred că va avea probleme în partidele cu Luxemburgul. Dar dormitul pe o ureche se opreşte aici. Pentru că, în rest, situaţia e încurcată. Şi e încurcată mai ales din perspectiva situaţiei încurcate de la naţională. Echipa noastră reprezentativă, care se învăţase cu statutul de participantă la turneele mondiale de fotbal s-a văzut brusc, o dată cu aducerea la cârma ei a lui Bölöni, intrând într-o nemeritată vrie. S-a spus că această vrie se datorează schimbării de generaţii în cadrul lotului. E drept că sub conducerea lui Bölöni schimbarea s-a făcut cu satârul, absolut aiuritor. Piesele garniturii trebuiau schimbate una câte una, pe rând, nu toate odată. Mulţumit de „opera" sa prin care echipa ajunsese în scaunul cu rotile, Bölöni a predat procesul verbal lui Hagi şi a plecat plin de încredere la Bemfica, unde nimeni nu-i permite să facă experimentele aiuritoare care i s-au permis în România. Cu un Hagi imatur într-un post care cere responsabilitate, tact şi discernământ, nimeni nu se miră că naţionala României a ajuns ciur. Sosirea lui Iordănescu părea să aducă un plus de claritate măcar în atitudinea faţă de lot. Poate că această atitudine se lasă aşteptată sau nu se poate realiza „din prima". Pentru că în faţa echipei de tineret a Greciei, amical, nimic de zis, naţionala Generalului s-a făcut de râs. Cum pot privi fanii fotbalului campania de calificare la europene, într-o atare situaţie? Doar cu o convingere cuibărită în piept conform căreia vom pierde şi această calificare, ca să fie masa bogată. Motive ar fi, ce-i drept. Antrenorul Iordănescu a venit prea târziu sau nu va putea face mare brânză. Gică Popescu şi Dorinel Munteanu vor ajunge de neutilizat peste un an. Cu un Mutu care se uită mai mult în oglindă şi visează la Hollywood n-o să facem mare lucru. El strică toate fazele şi cel mai bun ajutor care i s-ar putea da ar fi să nu se mizeze pe el la lot. Nu avem un campionat intern competitiv, cu blaturi nu se ajunge la mondiale sau europene. Nici măcar conducătorii cluburilor nu mai sunt interesaţi de vreo performanţă, ideea asta dispărând din portofoliul lor de mai multă vreme, de când ei au devenit mai puternici decât fotbalul românesc.

SPORT FLASH

Frecţii la piciorul mesei

Şi dacă naţionala nu-şi găseşte încă suflul, să nu credeţi că alţii şi l-au pierdut de tot. În campionatul intern se fac tot felul de frecţii prin care cineva ar putea crede că se încearcă revigorarea campionatului, redescoperirea fotbalului adevărat. Rapid, de pildă, speră că va câştiga titlul naţional pentru că l-au adus pe Dennis şi pe portarul Stelea. N-o să-l câştige. Decât poate cu ajutorul blaturilor de altădată! La Dinamo încearcă să facă valuri şi aproape deloc fotbal, portarul Prunea. După ce a vrut să plece la Perugia pentru a rupe gura târgului şi a eşuat lamentabil, Prunea se aştepta să fie purtat pe braţe între buturile echipei mari. Numai că Ion Marin l-a trimis pe portarul rătăcit să se antreneze cu echipa mică, de tineret. Pentru afrontul ăsta, Prunea s-a decis să acţionezе clubul Dinamo în judecată! Somn uşor, Prunea!

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

4 – 10 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai remarcabil aspect al acestui interval este creşterea accelerată a curbei financiare. Joi sau vineri aceasta are un maxim de toată frumuseţea, ceea ce poate însemna că primiţi o sumă importantă de bani.

TAUR (21.04-21.05): Se pare că vă obsedează scenariul unui vis avut de curând, sau o întâmplare curioasă povestită de cineva din anturaj. Nu este cazul să vă faceţi gânduri negre, astrele sunt total de partea dv.

GEMENI (22.05-21.06): Un prieten foarte apropiat vă va face o surpriză foarte plăcută (miercuri sau joi), în urma căreia veţi dobândi unele avantaje materiale. Atenţie, în weekend pot apărea mici probleme de sănătate.

RAC (22.06-22.07): Curba psihicului are oscilaţii destul de periculoase, fapt care demonstrează că parcurgeţi o perioadă în care aţi abandonat, temporar, optimismul. Din fericire, curba financiară se situează la cote înalte.

LEU (23.07-22.08): Astrele vă menajează în această săptămână, nimic important nu intervine în destinul dv. Este posibil ca spre finele perioadei să primiţi o veste excelentă din mediul familial.

FECIOARĂ (23.08-21.09): O ştire foarte bună, de natură profesională, vă aşteaptă luni sau marţi. Se pare că va interveni un fapt remarcabil în cariera dv., cu consecinţe financiare pe măsură.

BALANŢĂ (22.09-22.10): În această săptămână se va produce un lucru foarte rar. Este vorba de faptul că zbuciumata curbă financiară va avea două maxime! S-ar putea să daţi lovitura, nu ocoliţi jocurile oficiale de noroc.

SCORPION (23.10-21.11): Şi la dv. există o situaţie foarte interesantă. Atât curba financiară, cât şi cea a afectului au câte un maxim. S-ar putea spune că totul şi toate vă merg din plin. Nu ezitaţi să profitaţi de conjunctură.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Având în vedere că, în primele zile ale intervalului, curba financiară scade până sub normal, ar trebui să fiţi foarte precaut în ceea ce priveşte cheltuielile. Lucrurile se redresează după ziua de joi.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două evenimente remarcabile vor umple această perioadă. Ambele provin din sfera materială şi sunt pozitive. Se pare că veţi reuşi să vă achitaţi toate datoriile, în cel mai scurt timp.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba afectiv-emoţională este acum cea mai zglobie, dovadă a faptului că aveţi relaţii excelente în cuplu şi nimic din ceea ce se întâmplă în jurul dv. Nu vă mai interesează...

PEŞTI (19.02-20.03): O persoană de sex opus din anturajul profesional vă va produce o surpriză ciudată, dar veţi reveni foarte repede. Joi sau vineri primiţi o sumă consistentă de bani.

Personalităţile săptămânii: *Miron Radu Paraschivescu, Alecu Russo, Geo Bogza, Dinicu Golescu, Dan Hăulică, Anton Holban, Victor Rebengiuc,* Victor Hugo, Jules Verne, Bertolt Brecht, Ronald Reagan, Mia Farrow, John Lennon.

Ofrandă neobişnuită

Balinezii simt din plin bucuria de a dărui, în special hrană. În timpul sărbătorilor, vase cu orez sau prăjituri tradiţionale sunt expuse pretutindeni. [illegible] o asemenea „turtă", [illegible]tru şi jumătate [illegible] zeului Vişnu. (I.S.)

URECHEA MINCINOASĂ

Dacă cineva v-ar spune că nu prea vede bine cu... urechile, în mod sigur l-aţi privi cel puţin suspicios. Totuşi, câţiva cercetători californieni au stabilit, prin teste, că auzul poate influenţa impresiile vizuale, inducând unele erori. Demonstraţia se referă la asocierea a două bipuri sonore cu semnale luminoase foarte apropiate, acestea din urmă fiind percepute ca serii de scânteieri duble. Iluzia se estompează o dată cu spaţializarea segmentelor luminoase. Dar poate că n-ar fi rău să ne căutăm temeinic un al şaselea, un al şaptelea simţ! *(A.N.P.)*

Labirintul namibian

Un sat namibian pare un adevărat labirint. Colibele din pământ, strâns grupate, sunt înconjurate cu garduri de nuiele, printre care şerpuiesc tot felul de cărări înguste ducând de la o locuinţă la alta. Aceasta este o măsură de prevedere, atât împotriva animalelor sălbatice, cât şi a inundaţiilor care ameninţă locuitorii din octombrie până în aprilie. (I.S.)

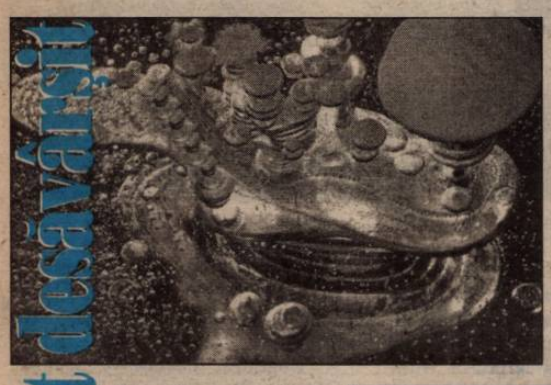

Ulciorul - artist

Ceea ce vedeţi în imagine nu este, cum ar părea la prima vedere, opera vreunui artist. Este doar gheaţa formată deasupra unei capcane pentru castori. Gerul a determinat îngheţarea rapidă a apei, care, deasupra tulpinelor de plante acvatice, a luat forme perfecte datorită bulelor de aer. *(I.S.)*

Gorile... acvatice

În Parcul Nouabalé-Ndoki din Congo, s-a observat recent un tip de comportament al gorilelor încă necunoscut. Până acum, se ştia că maimuţele mari nu agreează deloc apa. Cu atât mai mare a fost surpriza cercetătorilor care au observat masculi trăitori într-o zonă mlăştinoasă, plonjând în apă şi bătând puternic suprafaţa acesteia, pentru a produce stropi cât mai mulţi. Nu este vorba despre o simplă plăcere. Masculii respectivi încearcă astfel să-şi impresioneze adversarii prin această nouă şi insolită „strategie" şi, totodată, să atragă admiraţia femelelor; în teritoriu deschis, demonstraţia lor de forţă e vizibilă până la cel puţin 500 metri. Din nefericire, aceiaşi cercetători, care probează cu dovezi clare inteligenţa uriaşelor primate, prognozează şi un viitor sumbru al acestora, cauzat de iresponsabilitatea omului: dacă braconajul şi comerţul ilicit cu carne de gorilă nu vor fi stopate, gorila poate dispărea, în cel mult 40-50 de ani. *(A.N.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Un observator astronomic va studia „în direct" structura spaţiu-timpului! ■ De ce pinguinii părăsesc Antarctica? ■ Femina club ■ Alzheimer. O maladie în plină expansiune ■ Los Angeles, noul Turn Babel ■ Cine l-a ucis pe Rasputin? ■ Întâmplări adevărate ■ Bilet de călătorie către „unchiul Oscar" ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 559 • ANUL XLV • 7 FEBRUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 6 (2309)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *„Ah! ce chin să vezi adevărul şi să nu-l poţi arăta celorlalţi!"*
(Psichari)

■ *„Cel care-i veşnic cu mâna întinsă nu poate fi privit cu plăcere, chiar dacă-i un prieten."*
(Pañcatantra)

Norme morale în derivă

Unul dintre cele mai ample programe dezvoltate de către organismele specializate ale ONU în privinţa stadiului de degradare naturală a ecosistemelor Terrei are sigla PAGE (Pilot Analysis of Global Ecosystems, adică Analiza Pilot a Ecosistemelor Mondiale) şi a fost conturat în anul 2000. Anul trecut, în 2001, a debutat proiectul complementar MEA (Millennium Ecosystem Assesment – Evaluarea Ecosistemelor în cadrul programului Millennium). Ambele iniţiative se bazează pe conlucrarea a numeroase institute internaţionale de supraveghere a mediului (printre care şi World Watch Institute din Washington, un important furnizor de statistici), cu toate componentele sale, având câteva capitole esenţiale ale statisticilor la nivel planetar, cum ar fi: degradarea solului şi deşertificarea, reducerea biodiversităţii faunistice şi florale, potenţialul apelor dulci, poluarea aerului, apei şi solului, accidentele chimice, biochimice şi nucleare, impactul organismelor modificate genetic asupra metabolismului uman, micşorarea suprafeţelor împădurite şi nu în ultimul rând urbanizarea anarhică.

PAUL IOAN

(Continuare în pag. 5)

Sacralitatea relaţiilor om-natură

De ce PINGUINII părăsesc Antarctica?

Terra X

Un templu GIGANTIC

Spectacolul cunoaşterii

Emoţie în lumea exploratorilor cerului

Femina club

Parisul rămâne capitala modei

Consultaţii fără plată

Alzheimer. O maladie în plină expansiune

Terra X

Los Angeles, noul Turn Babel

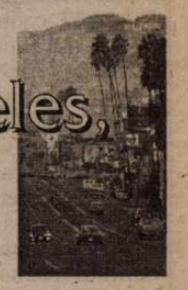

Terapii complementare

Lumina din palme – armonie universală

Misterele lumii

Când a apărut limbajul vorbit?

Stele fragile

IMPERIUL MAYA şi clima

Cercetătorii olandezi au concluzionat că dispariţia civilizaţiei maya a avut un efect catastrofal asupra climatului din Mexicul meridional. Ei au ajuns la această concluzie în urma studierii polenului fosil, care indica o uscăciune deosebită a pământului.

Depopularea regiunii şi lipsa unei agriculturi organizate au dus la uscarea unor plante care nu creşteau decât în anumite condiţii. Dispărând locuitorii s-a distrus şi viaţa sălbatică, ceea ce a dus la eroziunea solului.

Modificările climatice au început să se producă spre anii 1000, la circa 100 de ani după declinul Imperiului Maya. Cercetările au stabilit că s-au schimbat în egală măsură temperaturile şi nivelul precipitaţiilor. *(I.S.)*

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

ISTORIA ROMÂNILOR, o operă totalizantă

Pe 22 ianuarie, în Aula Academiei Române a avut loc lansarea celor patru volume din tratatul *Istoria Românilor* şi a 9 volume din colecţia *Opere Fundamentale* (Rebreanu, Goga, Slavici, Ion Luca Caragiale, Mateiu I. Caragiale, Bacovia). La acest eveniment au participat, alături de academicienii români, preşedintele României şi Preşedintele Academiei Române. Despre volumele din colecţia „Opere Fundamentale" voi vorbi săptămâna viitoare, acum o să mă opresc puţin asupra celor patru volume care alcătuiesc „Istoria Românilor". Editate, în condiţii tipografice excepţionale, de către Editura Enciclopedică, sub egida Academiei Române (secţia de ştiinţe istorice şi arheologie), tratatul este un monument ştiinţific necesar şi aşteptat de lumea ştiinţifică românească, dar nu numai. La acest edificiu au contribuit nume mari ale istoriei noastre, dar cel mai bine a subliniat importanţa acestei lucrări acad. Eugen Simion, care în *Argumentul* ce deschide primul volum scrie: „Dorinţa noastră este ca Academia Română să dea românilor şi celor interesaţi de istoria lor o operă într-adevăr totalizantă, adică o operă lucidă, dreaptă, cuprinzătoare, o operă care să nu înfrumuseţeze istoria noastră, dar nici s-o denigreze... Sinteza pe care o oferă Academia Română încearcă să valorifice numeroasele documente descoperite şi, totodată, libertatea pe care poporul român şi-a câştigat-o după 1989. Libertatea în cazul ştiinţei istorice înseamnă, înainte de orice, libertatea de a spune integral adevărul despre ceea ce a fost înaintea noastră, adică libertatea de a conjuga fericit *pasiunea cu exigenţa*". Încercând să fac o prezentare scurtă a Tratatului, voi începe prin a aminti coordonatorii celor patru volume. Volumul I, coordonat de acad. Mircea Petrescu-Dâmboviţă şi prof. Alexandru Vulpe, tratează istoria teritoriului românesc din cele mai vechi timpuri până la ocuparea Daciei de către romani. Volumul II, coordonat de prof. univ. Dumitru Protase şi Alexandru Suceveanu, prezintă istoria regiunilor pontice şi carpato-dunărene de la cucerirea romană până la începutul sec. al VI-lea, a Daciei romane şi post romane, a Dobrogei romane şi romano-bizantine, a teritoriilor locuite de dacii liberi şi de populaţia romanică, a valurilor migratoare şi a conviețuirii lor cu autohtonii. Volumul III, coordonat de acad. Ştefan Pascu şi acad. Răzvan Theodorescu (actualul ministru al Culturii şi Cultelor) analizează evoluţia societăţii carpato-dunubiano-pontice din momentul cristalizării şi individualizării, în cadrul lumii romanice, a limbii şi poporului român (sec. al VII-lea), până la constituirea statelor medievale româneşti de la mijlocul secolului al XIV-lea, perioadă ce stă sub Sigiliul Romei, iar volumul IV, coordonat de acad. Ştefan Ştefănescu şi acad. Camil Mureşanu, închinat împlinirii a 400 de ani de la Unirea înfăptuită de Mihai Viteazul şi de la dispariţia tragică a-voievodului, prezintă evoluţia societăţii româneşti de la mijlocul secolului al XIV-lea până în zorii veacului al XVII-lea. În *Prefaţa* Tratatului, acad. Dan Berindei, preşedintele Secţiei de Ştiinţe Istorice şi Arheologice, anunţă continuarea acestui important eveniment cultural, şi anume apariţia viitoarelor volume din „Istoria Românilor", cuprinzând procesele istorice din secolul al XVII-lea până la 30 decembrie 1947.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MARIA N., Bucureşti: „... Iar de când a apărut această rubrică, parcă nu mă mai simt atât de singură în suferinţa mea. Şi eu fac parte din categoria acelor fete dezamăgite de prima iubire, pe care însă nu cred că o s-o uit vreodată. Ceea ce mi se pare interesant, este că se poate face o legătură între viaţa sentimentală şi zodia în care s-a născut o persoană sau alta. Din fericire, după prima iubire – un băiat născut în zodia Taurului – a urmat o nouă, cunoştinţă (încă nu-i pot spune cu certitudine iubire), un băiat născut în zodia Berbecului. Ne întâlnim de aproape şapte luni şi niciodată nu s-a întâmplat să ne certăm, nici măcar să avem opinii diferite despre o problemă sau alta. Eu sunt născută în Fecioară şi aş vrea să ştiu cât de mult va dura noua mea legătură sentimentală?"

– Dragă Maria, deşi nu mi-ai precizat ce vârstă ai, bănuiesc faptul că nu ai depăşit încă un sfert de secol de viaţă. Schimbările de prieten (termen pe care îl poţi lua în cel mai nobil sens) sunt oarecum firești la această etate, dar dacă din experienţele personale nu rămâi cu câteva învăţăminte pentru viitor, atunci fluctuaţiile vor continua nestingherite şi psihicul tău va avea de suferit. S-ar putea să ajungi în situaţia de a nu mai avea încredere în nimeni şi asta nu poate conduce decât la o singurătate greu suportabilă. Sper din toată inima să nu fie cazul tău. Detaşarea cu care te exprimi demonstrează că ai suficientă tărie de caracter.

În legătură cu aspectele astrologice solicitate, trebuie să-ţi spun de la bun început că atunci când este dominantă, femeia-Fecioară are o afinitate maximă faţă de Gemeni şi Peşti, iar faţă de Berbec, Rac şi Vărsător manifestă o atracţie minimă. În rest, sunt relaţii de indiferenţă, fără nici un fel de exces. Cu toate acestea, faptul că al doilea amic al tău este Berbec nu înseamnă că deja trebuie să te pregăteşti de despărţire sau să devii susceptibilă. Aşa spun „regulile" stabilite după relaţia Venus-Marte. Dacă avem în vedere zodiacul chinezesc, atunci află că tu eşti născută în zodia Cocoşului şi faci o casă foarte bună cu Şarpele (Taur) şi Boul (Capricorn). În final, îţi spun şi ţie aşa cum am spus multor altor corespondenţi: viaţa nu depinde de astre, iar informaţiile astrologice sunt orientative.

*

– Dragă Letiţia, am să încep cu sfârşitul. O veche şi anonimă broşură cu tematică astrologică spune că „Leul are toate calităţile din lume, însă nu le exteriorizează decât dacă este neapărat apreciat, lăudat, chiar idolatrizat de cei din jur"... Este o afirmaţie cam alunecoasă, pe care n-am s-o comentez, te las pe tine să tragi concluziile. În privinţa femeii-Leu, tradiţia astrologică arată că are afinitate maximă faţă de Berbec, Leu şi Scorpion, şi afinitate minimă faţă de Taur şi Capricorn. Atunci când femeia-Leu se lasă dominată, e a formează o pereche foarte armonioasă cu Gemeni şi Balanţă. Aruncând o privire asupra filosofiei zodiacale chineze, constat că Leii (Maimuţele) au legături excelente cu Săgetătorii (Şobolanii) şi Berbecii (Dragonii). Şi, în fine, o ultimă apreciere asupra Leilor din punct de vedere al astrologiei clasice europene: dat fiind patronajul Soarelui, s-ar părea că nativii acestei zodii ştiu cel mai bine să-şi creioneze un ideal şi să se zbată pentru a-l atinge. Din nefericire, orgoliul Leilor, deseori nemăsurat, reprezintă un obstacol insurmontabil.

RADU IANIERI

LETIŢIA M., Ploieşti: „Mă socotesc printre persoanele care citesc horoscoape pentru amuzament şi comentarii cu prietenii, fără să le dau o importanţă foarte mare. Nici atunci când am citit la Leu, zodia mea, că va parcurge o perioadă financiară foarte grea la sfârşitul anului 2001, nu am devenit suspicioasă, nu m-am alarmat deloc. Şi totuşi, în luna decembrie a lui 2001 am pierdut foarte mulţi bani într-o împrejurare nefericită (eram la o cabană din Buşteni, unde mi s-au furat toţi banii). N-am făcut nici o legătură cu ceea ce citisem despre Lei în horoscop, însă în ceea ce priveşte viaţa sentimentală aş vrea unele lămuriri, şi anume: care este cea mai compatibilă zodie (faţă de Lei) şi care este caracteristica negativă principală a Leilor? Vă mulţumesc anticipat pentru răspuns".

Lăsaţi la o parte timiditatea!

„Am în jurul meu colegi, prieteni care, deşi sunt înnebuniţi după fete, aşteaptă parcă să vină ele să le facă reverenţe, să îi invite la o cafea sau la o petrecere. Mulţi dintre ei vor doar să lase această impresie ca să-şi ascundă timiditatea. Nu înţeleg de ce trebuie să fii timid în faţa fetelor. Ele nu sunt timide deloc şi nici nu le plac băieţii timizi. Înţeleg să fii timid când te duci să te spovedeşti dar nu când te afli în prezenţa unei fete. Zău aşa... Eu nu ratez nici o ocazie. Adică atac, domnilor, atac ori de câte ori mă întâlnesc cu „inamicul" nr.1 al bărbaţilor, chiar dacă uneori pierd bătălia. Uneori pe un ton glumeţ, alteori strecor puţin romantism şi seriozitate în iniţiativa mea. De cele mai multe ori sunt sigur pe mine, detaşat, direct şi uneori puţin obraznic. Ca să încit, nu ca să jignesc. Şi ţine! Vă spun eu că ţine".

Poate fi infarctul miocardic declanşat de sexualitate?

Riscul e minor, apreciază specialiştii. Unul dintre numeroasele studii întreprinse pe această temă aparţine unei echipe de cercetători suedezi care au ţinut „sub observaţie" nu mai puţin de 700 de persoane cu o bogată activitate sexuală. Doar 1,3 la sută din subiecţi au fost victimele unui infarct, aceştia declarând că au făcut sex cu câteva ore înainte de accident. Se pare că cei predispuşi acestui risc sunt persoanele sedentare.

Oana a luat iniţiativa

„Mi-a plăcut foarte mult Raul. Era un băiat drăguţ, în banca lui. Era diferit de alţi băieţi. Ne vedeam, mai precis treceam unul pe lângă celălalt la liceu sau la ştrand. Cred că mă plăcea dar nu a avut curajul să mi-o spună. Poate pentru că îi păream inabordabilă – şi eram! – şi pentru că eram cu un cap mai înaltă ca el. Arătam bine, făceam parte din echipa de volei a liceului şi cred, adică sigur aveam cele mai lungi picioare din oraş. Aveam pe cineva, un tip căsătorit, cânta într-o formaţie de jazz şi uneori nu ne vedeam cu săptămânile. Dar iată că am făcut o pasiune pentru Raul şi n-am aşteptat să facă el primul pas. Am devenit prieteni. Au trecut câteva săptămâni, ne simţeam bine împreună, ne plimbam, ne sărutam tot timpul, lumea era a noastră.

O premieră absolută

Lipsea însă ceva. Nu făceam dragoste. Am uitat să vă spun că relaţia mea dinainte a încetat în momentul în care m-am decis pentru Raul. Problema e că tot eu a trebuit să fac primul pas şi în chestia asta. Îşi închipuia, cred, că eram virgină. Până la urmă s-a întâmplat. Am fost prima lui femeie. Nu mi-a spus dar am simţit asta.

Tăcerea e de aur

La numai câteva zile după primul contact am aflat că Raul a început să se laude cu trofeul lui, cu potenţa lui de taur. L-am întrebat cum şi-a putut permite să facă asta şi a negat totul. Eram foarte supărată. Mă simţeam de parcă eram obiectul unui pariu grosolan. De atunci n-am mai vrut să-l văd sau să-l aud. Mă căuta disperat, mă urmărea. Aş fi vrut să fim din nou

împreună dar exista ceva, dincolo de sentimentele mele, de voinţa mea, care mă îndepărta de el. Nu pot să-l înţeleg şi nu pot admite un astfel de comportament atâta vreme cât m-au legat de el sentimente adevărate. *(Oana din Oţelul Roşu, 18 ani)*

Răspuns

Confesiuni iresponsabile?

De obicei, după primul act sexual din viaţa lor, unii adolescenţi simt nevoia să se laude cu această izbândă, lăsând de regulă să se înţeleagă că nu sunt la prima experienţă de acest gen. Un comportament lipsit de demnitate, de eleganţă şi mai ales de responsabilitate dar care are circumstanţe atenuante. Pentru orice tânăr, prima „noapte" de dragoste din viaţa sa marchează sfârşitul – temporar – al unei lungi serii de obsesii, dorinţe, inhibiţii şi frustrări sexuale. Emoţia, bucuria, entuziasmul pe care ţi le procură această premieră sexuală sunt uneori atât de puternice încât e greu să le ţii în tine şi să nu le împărtăşeşti unui apropiat. Pentru unii adolescenţi acest lucru e normal. Nu confesat „discret", efectele acestui gest fiind amplificate însă de „duhovnicul" sau duhovniciii săi, comportamentul lui poate fi înţeles şi iertat. Dacă eşti sigură că a bătut toba, cu prea multă frenezie, în cercul de prieteni, afectându-ţi sensibilitatea şi imaginea, nu cred că are rost să-i mai acorzi vreo atenţie.

şi pentru tinerii maturizaţi, echilibraţi, cu experienţă sexuală. Dacă Raul s-a

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Cortsiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Emoție în lumea exploratorilor cerului

Un observator astronomic va studia „în direct" structura spațiu-timpului!

„La scară cosmică – ne învață fizica modernă – doar fantasticul are unele șanse de a fi adevărat". Această frază extraordinară aparține lui Pierre Teilhard de Chardin, scriitor iezuit și paleontolog francez, care și-a dedicat viața apropierii între catolicism și știință și care a elaborat concepția omului ca un „punct omega", un stadiu final al integrării cosmice într-o spiritualitate perfectă. Apoi, într-o cu totul altă zonă, Jacques Bergier și Louis Pauwels în a lor „Dimineața Magicienilor" au venit să vorbească despre „realismul fantastic". Singura care a păstrat o tăcere destul de... distantă a fost știința. Aceasta însă doar până anul trecut. Când, poate spre nedumerirea unora, mai ales oameni de știință „tradiționaliști", am fost martorii unui...

...început de mileniu... exploziv

Sigur că știința în general – în mod cu totul și cu totul particular fizica – furnizează la tot pasul surprize, dar cele ale anului 2001 au fost unele cât se poate de speciale, pentru că au (re)adus în discuție subiecte pe care nu ne-am fi așteptat poate niciodată să le vedem publicate în prestigioase reviste de specialitate. Așa s-a făcut că publicațiile științifice ale anului au inclus articole despre teleportare, despre viteze mai mari decât viteza luminii, despre călătoria în timp și mașina timpului și altele

Una din componentele rețelei Observatorului Pierre Auger

asemenea, subiecte pe care până nu demult nici un cercetător serios probabil că nu ar fi îndrăznit să le abordeze nici măcar într-o discuție la o cafea cu colegii de laborator. Însă subiectul cel mai straniu care a fost adus în atenția publică este altul. Pentru că dacă cele de mai sus sunt... „prelungiri" ale realității în care trăim și nu contrazic intuiția noastră omenească, ideea existenței unor extra-dimensiuni spațio-temporale o face! Chiar și dincolo de simplul exercițiu teoretic! De aceea, o știre făcută publică (la începutul lunii ianuarie, anul acesta) de una din cele mai serioase și prestigioase reviste de știință din lume, revista britanică „Nature", ne determină să v-o aducem la cunoștință.

Surpriza razelor cosmice

De fapt, totul a pornit de la o problemă mai veche, cea a razelor cosmice – un adevărat torent de particule elementare care inundă atmosfera terestră provenind din adâncurile spațiului cosmic. De unde exact, nimeni nu știe nici astăzi! Și cum „misterul" acestor radiații trebuia rezolvat odată și-odată, *s-a proiectat construcția, până în anul 2004, a unui mare observator astronomic în Argentina, observator care se va numi „Pierre Auger". El va fi de fapt constituit din... două observatoare, „perechea" celui argentinian urmând a fi montată într-un loc încă nestabilit în emisfera nordică. Vor fi două rețele acoperind fiecare o suprafață de 3000 de kilometri pătrați cu câte 1600 de detectoare de particule elementare fiecare.* Acestea vor înregistra „dușurile" de particule rezultate din ciocnirile care au loc între atomii din straturile superioare ale atmosferei și radiația cosmică. Surpriza este însă alta: conform calculelor, unele din aceste ciocniri pot fi atât de puternice încât să creeze... găuri negre în miniatură! Mai mici chiar decât un atom! Și care să „se evapore" rapid, trădându-și existența doar prin „dușuri" încă și mai intense de particule care să cadă pe Terra.

Și totuși: energia razelor cosmice nu pare să fie chiar suficientă pentru a crea asemenea găuri negre. Doar dacă nu ne trezim, și-au spus cercetătorii.

La marginea absolută a realității

Altfel spus, tot ce știu astăzi fizicienii despre structura și proprietățile Universului se poate spune că se află rezumat în cea mai spectaculoasă teorie de fizică realizată în ultimele câteva zeci de ani – Modelul Standard. Conform acestuia însă, pentru a produce o mini-gaură neagră este nevoie de o energie enormă, pe care radiațiile cosmice nu o pot niciodată avea. Niciodată – revin fizicienii, în particular Jonathan Feng și Alfred Shapere de la Massachusetts Institute of Technology din Cambridge, Massachusetts – cu excepția situației în care Universul nu ar conține... mai multe dimensiuni decât cele trei spațiale și una temporală pe care i le cunoaștem noi în prezent! Vi se pare „ceva" în afara oricărei intuiții omenești? Dar ce „vedem" dacă privim de la etajul 10, de pildă, cum un grădinar folosește un furtun pentru udat florile? Vedem... o linie dreaptă. Dacă însă coborâm până la nivelul furtunului realizăm cu ușurință cele două dimensiuni „suplimentare" față de ceea ce putem noi vedea de departe! Bine, veți spune, dar *noi ne aflăm efectiv la nivelul realității*! Și atunci fizicienii ne vor întreba: care realitate? Pentru că „sub noi", în adâncimile materiei din care suntem compuși, se află o întreagă lume, extrem de complexă și de complicată, lume în raport cu care noi ne aflăm aproximativ în aceeași poziție în care s-ar afla o entitate de dimensiuni cosmice încercând să privească la noi. Și acolo, „în străfundurile absolute ale materiei" s-ar putea foarte bine să se afle acele extra-dimensiuni spațiale care să facă posibile fenomene, cum ar fi crearea de mini-găuri negre, imposibil de explicat dacă ne limităm doar la lumea dimensiunilor vizibile.

Spectaculoasa Nebuloasă a Vulturului

Și ce dacă?

În premieră absolută în știință, Observatorul Pierre Auger își propune să extindă investigarea radiației cosmice la studiul însuși spațiu-timpului și, implicit, la identificarea așa-ziselor dimensiuni suplimentare. Acestea vor putea fi puse în evidență prin intermediul unei adevărate avalanșe de găuri negre generate la energii mult inferioare celor calculate „în condiții normale", adică în doar trei dimensiuni spațiale. Dacă rezultatele vor confirma existența acestor extra-dimensiuni, ceea ce va însemna încă... un cutremur în concepția noastră despre Univers. Inclusiv deschiderea unor orizonturi neașteptate pentru includerea în discuție a aspectelor de conștiință sau, dacă preferați, a influenței directe a „factorului uman" asupra realității „obiective" a Universului. Să fi avut dreptate tot Teilhard de Chardin când spunea că „adevărata fizică este aceea care va ajunge să integreze omul într-o reprezentare coerentă a lumii"?

MIHAELA DOROBANȚU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-și pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Și găsește apoi răspunsul..."

1928 Antibioticele

Au fost numite „medicamentul secolului" și trebuie remarcat faptul că au salvat numeroase vieți, chiar dacă astăzi – când asemenea produse chimice se consumă, cum se spune, „cu pumnul" – se aud tot mai multe voci împotriva lor; și, se pare, perfect justificat pentru momentul prezent. Surprinzător, nici începutul nu a fost unul fericit: lucrările savantului britanic Alexander Fleming despre penicilină au fost pur și simplu ignorate de comunitatea științifică. Abia în anul 1938, la zece ani după primele observații, Fleming a remarcat că o cultură de *Penicillium notatum* contaminase și decimase coloniile sale de bacterii *(Staphyloccocus aureus)*. A fost „întâmplarea" (?) care a dus la inventarea antibioticelor, multă vreme armă invincibilă împotriva infecțiilor bacteriene. În ultimii ani, pe fondul unei dezvoltări extraordinare a industriei medicamentelor, antibioticele sunt tot mai des contestate, pentru rolul lor nefast în slăbirea sistemului imunitar, pe de o parte și, pe de altă parte, în perfecționarea sistemului de apărare și imunizarea bacteriilor, ce-și găsesc, rapid și eficient, forme superioare de supraviețuire. Totuși, în istoria medicinei și a farmacologiei, Fleming și invenția sa rămân ca salvatori a milioane de vieți.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

O gaură neagră „imortalizată"

Pentru prima oară, o gaură neagră „nonconformistă" s-a dezvăluit astronomilor. „Monstrul cosmic" a fost surprins aruncând jeturi de energie deși se știe că găurile negre aspiră și nu refulează materia.

O imensă surpriză pentru astronomi. Până acum nici o gaură neagră nu a mai fost surprinsă dispersând, ca o fântână arteziană, o ploaie de energie incandescentă în jurul ei. Acest tip de „astru" este invizibil. Astronomii îi deduc însă prezența observând comportamentul materiei cosmice din vecinătatea sa. Stelele și norii de gaz care sunt antrenați spre centrul găurii negre, formează un vârtej de materie denumit disc de acreție, care devine tot mai incandescent și mai dinamic. Înainte de a dispărea din Universul vizibil, acest disc de materie emite raze X, ca un ultim strigăt de ajutor.

Astronomii care au analizat aceste raze X au remarcat existența unei „amprente" de atomi de fier cu mult mai mare decât era apreciată teoretic. După ce au confruntat aceste observații cu modelele teoretice de formare a discurilor de acreție, s-a constatat că unul dintre acestea, denumit „mecanismul Blandford-Znajek" (BZ), ar putea explica formarea acestor jeturi de energie. „Mecanismul BZ" a fost elaborat prin anii '70 de către doi astronomi englezi care au avansat următorul scenariu. Gravitația la marginile unei găuri negre este atât de mare, încât spațiul însuși se cutează și antrenează, o dată cu el, liniile de forță ale câmpului magnetic. Gaura neagră se vede astfel strânsa într-un fel de chingi magnetice a căror putere concentrată îi frânează rotația. Printr-un efect dinamoelectric, energia produsă de rotația găurii negre este expulzată de-a lungul liniilor de câmp magnetic spre marginea interioară a discului de acreție care se supraîncălzește. „Dacă ideile noastre vor fi confirmate de această descoperire – spune astronomul Roger Blandford, cercetător la Institutul Californian de Tehnologie (Caltech) – aceasta ar fi dovada cea mai solidă că într-adevăr a fost observată o gaură neagră". Totodată, descoperirea ar putea constitui o nouă dovadă privind înțelegerea și confirmarea relativității generalizate.

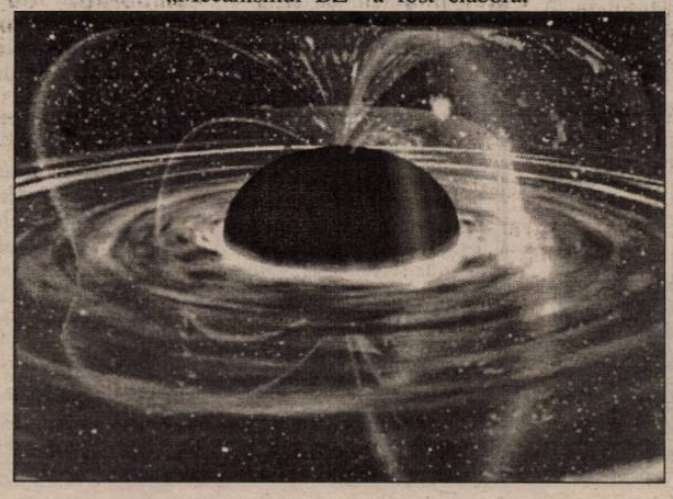

DORIN MĂRAN

ALGE PENTRU HÂRTIE

Câțiva cercetători americani au demonstrat faptul că unele alge marine au capacitatea de a sintetiza celuloza, un polimer ce conferă plantelor rigiditate. Acest lucru permite reali-

zarea culturilor de alge, așa cum se întâmplă cu viermii de mătase, pentru producerea de fibre de celuloză necesare în industria hârtiei. *(D.M.)*

ZIP 268 – ÎN AJUTORUL MEMORIEI

Este vorba despre o genă numită astfel, pusă în evidență în urma constatării că... șoarecii au memorie scurtă. Se știa că procesul de memorare presupune conexiunile dintre neuroni (sinapsele), în interiorul creierului. Sinapsele stochează informații, modulând transmisia către neuroni și pot chiar să-i învețe pe aceștia să-și amintească, folosindu-se de mecanismul numit LTP („potențializare pe termen lung"). Studiul hipocampului (zonă a creierului) a arătat că LTP este condiționată de reacții chimice în care intervin o serie de proteine coordonate de gene, Zif 268 fiind una dintre ele. Or, șoarecii lipsiți de aceasta s-a observat că au memoria mai scurtă și greoaie. *(A.N.P.)*

CRIOTERAPIA ÎNVINGE DUREREA

Un grup de specialiști francezi a realizat un instrument criogenic care introduce microcristale de bioxid de carbon cu o temperatură de minus 78 de grade, în părțile corpului

care necesită tratament. Șocul termic provocat acestor zone s-a dovedit a fi eficient în tratarea entorsei, hematomului și în bolile reumatice. *(D.M.)*

VEHICUL „SPAȚIAL"

Un astronaut englez asistat de studenți de la Universitatea de tehnologie din Delft, Anglia, a creat un autovehicul bazat pe tehnologie spațială. Panoul solar este realizat din fotocelule dispuse în straturi multiple care absorb un spectru larg de radiații îmbunătățind randamentul electric și mărind efectul fotovoltaic al fotocelulelor. Caroseria ușoară este alcătuită din fibre de carbon întărite cu

Kevlar, un tip de nylon ultrarezistent la foc. Întreaga aparatură a fost testată pe sateliți. *(D.M.)*

Inexplicabilul de lângă noi

ŞTIINŢĂ ŞI OCULTISM

Două concepte care la ora actuală par să traverseze interesul general fără prejudecăţi şi reproşuri – mai ales dinspre ştiinţe spre ocultism. Încă de la începuturile ei, ştiinţa a generat şi a confirmat certitudini; încă de la începuturile sale, ocultismul a încercat să spargă barierele rămase încă ridicate de experimentul ştiinţific. A fi de partea ştiinţei este o opţiune normală şi raţională; a fi de partea ocultismului, înseamnă a te rătăci într-o lume abstractă lipsită, aparent, de o bază profitabilă pentru evoluţia cunoaşterii...

Poate oare ocultismul să susţină un dialog serios cu ştiinţele? Această întrebare şi-o punea omul de ştiinţă şi îşi răspundea singur de regulă printr-o ironie. Dar pe măsură ce aventurile ştiinţei au sărit de pragul cunoaştere-experiment-reproducere, iar un Einstein spunea despre astrologie (spre exemplu), că aceasta este „o ştiinţă iluminatorie", confirmând faptul că în mod sigur „cunoştinţele geofizice scot în relief puterea astrelor asupra destinului terestru", lumea ştiinţifică a început să accepte planul invizibil al misterelor asupra cărora nu putem porni vreo aventură deoarece acestea „scapă legilor fizice" şi nu ştim căror „altor legi" aparţin ele!

O dată cu intuiţia lumii subcuantice şi cu ipotezele privind manifestările aparent fizice într-o lume subatomică, s-a instalat un complex, nu de inferioritate, al ştiinţei, ci faţă de neajunsurile care sunt generate chiar de către evoluţia cunoaşterii. Ne-am pomenit aşadar că putem suferi de o „cunoaştere limitată" într-o lume care de fapt scapă, încă, unei cunoaşteri care are şi nostalgii integrale, totale. Ceea ce scapă cunoaşterii integrale ca năzuinţă şi speranţă, intră de fapt în ocultism. Iar ocultismul oferă soluţii şi „dezlegări" care pot zdruncina bunul simţ al raţiunii, dar nu pot eradica interesul pasionat şi curiozitatea...

De pildă cum s-ar putea „experimenta" ciclicitatea evenimentelor supusă pur şi simplu cifrei 13? Un adevăr care scapă ştiinţei, şi iată câteva argumente incontestabile oferite cu ani în urmă de regretatul Florian Onitza:

„Până şi zborurile spaţiale sunt urmărite de acest agent misterios al destinului (cifra 13!). După cum se ştie, primul satelit artificial al Pământului a fost lansat de (fosta) URSS în anul 1957. După 13 ani de la această lansare, americanii au trimis primii oameni pe Lună. În 1970, în România, după două cicluri de 13 ani de la bombardamentele din 1944, au loc inundaţii catastrofale şi distrugeri fără precedent. În fine, prezenţa lui 13 în vieţile unor personalităţi politice din URSS şi SUA. Hrusciov a murit la 13 ani de la numirea sa ca prim-ministru; preşedintele Nixon a plecat de la conducerea Americii în 1974, deci după 13 ani de la data plecării sale de la Casa Albă, când a fost vice-preşedinte şi a fost înfrânt în alegerile prezidenţiale. Iar misteriosul 13 se face prezent şi în viaţa lui Franco; dictatorul spaniol va epuiza trei cicluri de 13 de la preluarea puterii în Spania".

Legat de prezenţa acestei cifre în destinul istoric al societăţii se poate ilustra „modelul" pe zeci de pagini. Trebuie menţionat că acest model şi ciclicitatea ca atare nu intră în nici un fel sub regula probabilistică a întâmplării, coincidenţelor, ci este, sau pare, mai degrabă, o „predestinare", o normare ciclică cu manifestări scadente precise. Cum s-ar putea lămuri o situaţie de această natură prin mijloacele ştiinţei?

Spiritul cooperant dintre domenii ale cunoaşterii diametral opuse începe să se instaureze cu lentoare. În lume au loc tot mai multe simpozioane şi manifestări importante dedicate relaţiei dintre ştiinţă şi religie; acelaşi lucru se întâmplă azi şi în privinţa relaţiei dintre ştiinţă şi ocultism. Toate acestea, evident, se speră că vor intra în beneficiul cunoaşterii, în beneficiul unor certitudini pe care în momentul acesta nu le avem precum am dori: rotunde şi clarificatoare...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

REVENIREA FIINŢEI

11 iunie 1904. Un medium parizian, o femeie, anunţă ora la care Regele Alexandru al Serbiei şi soţia sa, Regina Draga, aveau să fie asasinaţi; nu există nici o posibilitate ca acea femeie să fi putut avea o informaţie directă asupra evenimentelor pe cale de desfăşurare la o asemenea distanţă! Decât poate o... „înţelegere" prealabilă cu asasinul, ipoteză care probabil că poate fi înlăturată fără nici o ezitare. Cam în aceeaşi perioadă, Eusepia Paladino, un alt caz asupra căruia vom reveni, practic imobilizată fizic, determină ridicarea unei măsuţe de lemn la peste un metru de la suprafaţa camerei unde se află, prezenţi fiind şi oameni de ştiinţă de o neîndoielnică probitate profesională. Şi, cum vom vedea şi în episoadele următoare, exemplele sunt numeroase. Arătând toate că există totuşi fenomene, fapte, întâmplări, evenimente, care... „nu încap" în domeniul celor pentru care ştiinţa prezintă (mai corect spus, poate prezenta) o explicaţie conform cu regulile, normele şi, de ce nu, cu dogmele sale. Dar, cum spune Charles Richet, indiferent că le putem sau nu explica, indiferent că le putem sau nu încadra în rândul noţiunilor acceptate de rigoarea formulării ştiinţifice, sau că pur şi simplu... ne facem că nu ştim de ele, asemenea fenomene există.

Şi dacă aţi uitat de el şi vă întrebaţi cine este în fond acest Charles Richet, răspunsul este simplu şi se găseşte în orice dicţionar enciclopedic sau de personalităţi: este un cunoscut medic francez, descoperitor în 1902, împreună cu Paul Portier, al fenomenului de anafilaxie – sensibilitatea crescută a unui organism la o substanţă străină, determinată de pătrunderea în corp a unei doze minime de asemenea substanţe prin ingerare sau injectare. Această descoperire, precum şi întreaga lui activitate, i-au fost răsplătite cu Premiul Nobel pentru medicină în anul 1913! Greu de presupus că un asemenea om fie îşi riscă platforma profesională, fie a înnebunit subit, lansându-se în discuţii şi aprecieri la adresa unuia din subiectele cele mai fiebinţi ale secolului XX, şi care cu siguranţă că va ocupa un loc încă şi mai important în secolul actual: paranormalul.

Inspirat de Aristotel, Richet propune în 1905 un termen nou: *Metapsihica*. Un nou domeniu al ştiinţei, care să studieze fenomenele şi manifestările aflate dincolo (*meta*!) de psihicul „obişnuit". Există deci fapte metapsihice, le spune Charles Richet, aşa cum există fapte, fenomene, fizice sau psihice. Doar că ele sunt produse de o cauză, de o inteligenţă necunoscută, de origine umană sau non-umană. Lăsând psihologiei „clasice" manifestările fiinţelor vii, oameni sau animale, *Metapsihica* porneşte studiul său de la forţele inteligente şi necunoscute care produc diverse fenomene, incluzând printre acestea şi fenomenele intelectuale care îşi au izvorul în propriul nostru inconştient. Fiinţa, omul se află din nou în centrul tuturor lucrurilor...

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

CAZURILE DIN GULF BREEZE

***Ed Walters**, de 41 de ani, era un prosper proiectant şi antreprenor de construcţii în Gulf Breeze, un oraşel din sudul Statelor Unite, pe un grind în golful Mexic. În anii 1987 şi 1988 el a trecut printr-o serie de întâmplări, publicate în volumele „The Gulf Breeze Sightings" (1989) şi „UFO Abductions in Gulf Breeze" (1994). În urma lor, el a devenit celebru, iar oraşelul s-a transformat într-un soi de Meca al amatorilor de OZN-uri.*

Vizitatorii se lasă fotografiaţi

Ed Walters nu fusese până atunci câtuşi de puţin preocupat de OZN-uri. În ziua de *11 noiembrie 1987*, pe înserat, în timp ce lucra singur în biroul amenajat în vila sa, zăreşte o lumină stranie. Ieşind din casă, vede plutind la câteva zeci de metri deasupra solului un vehicul cilindric turtit (semănând cu o tobă), luminos, cu diametrul apreciat la zece metri (ulterior s-au avansat valori de circa 4-5 metri), cu un moţ luminos în vârf şi un cerc cu diametrul de vreo cinci metri la bază. În interior pulsa o lumină puternică; jur-împrejur erau dispuse regulat lumini şi pete întunecate pătrate, posibil hublouri. Absolut nici un sunet nu însoţea înfricoşătoarea apariţie.

Convins că nu va fi crezut, Ed intră în casă, ia aparatul său Polaroid, face patru fotografii, după care reîncarcă aparatul şi mai apucă să facă o fotografie. Brusc o rază albastră ţâşneşte din vehicul izbindu-l şi ţintuindu-l locului. Aude în minte voci; una pare să-i spună „nu vrem să-ţi facem nici un rău", alta încearcă să-l calmeze. Între timp constată că raza albastră l-a „prins" cumva, încercând să-l ridice de la pământ. Ajunge la un moment dat să plutească la o înălţime de peste un metru. Simte că se sufocă. În jur nu era nici un martor. Se zbate şi ţipă să fie lăsat în pace. Dintr-o dată strânsoarea slăbeşte şi Ed cade la pământ, în genunchi. Până să se ridice, OZN-ul dispăruse. Cele cinci fotografii erau însă acolo, developate, împrăştiate pe sol, semn că n-a avut doar simple vedenii.

Peste puţin timp soseşte soţia sa *Frances*. După ce se sfătuiesc, decid să nu le spună copiilor nimic şi să publice fotografiile şi istorisirea păţaniei într-o publicaţie locală, negând însă că ei ar fi autorii sau eroii lor.

Alte întâlniri

În următoarele luni au avut loc şi alte întâlniri cu OZN-ul. Ed „aude" parcă dindărătul jumătăţii drepte a frunţii, un zumzet care anunţă apropierea obiectului, ca şi discuţii bizare, unele adresate lui. Într-o noapte este vizitat de un omuleţ înalt cam de 1,20 metri, gri închis, cu ochi negri imenşi, ca de lăcustă. Arătarea ţinea în mână o baghetă argintie ca o rază de energie solidificată cu care-l va paraliza pe Ed care se repezise spre el. Vizitele OZN-ului, ca şi conversaţiile sau întâlnirile cu omuleţii se repetă de mai multe ori până la 1 mai 1988. Rezultatul: o serie de fotografii polaroid deosebit de spectaculoase. De la o vreme adevărul nu mai poate fi ascuns şi lumea află că Ed şi familia sa sunt ţinta principală a vizitatorilor.

Dovezile se înmulţesc

În seara de *28 decembrie* Ed reuşeşte să filmeze obiectul pe o casetă video, timp de un minut şi 38 de secunde (cu treizeci de imagini pe secundă), de la o distanţă de circa 100 de metri. La un moment dat se vede clar cum OZN-ul trece prin spatele unei tufe, apoi pe după ramurile unui pin aflat la circa 30 de metri. La *12 ianuarie 1988*, Walters fotografiază obiectul plutind deasupra unei şosele. În imaginea, mult reprodusă ulterior, lumina emanată din baza straniului vehicul se reflectă în asfaltul drumului.

Walters organizează un mic grup de prieteni şi oficiali MUFON care să se alerteze reciproc în cazul unor apariţii. Totuşi se pare că OZN-urile se arată doar anumitor persoane şi niciodată unui grup mai mare. După 1 mai 1988 şirul observaţiilor s-a întrerupt pentru circa doi ani. Cele de mai sus, împreună cu fotografiile, au constituit substanţa cărţii de mare succes scrisă de soţii Walters – *The Gulf Breeze Sightings* (1989). Autorul principal a fost supus la numeroase teste. Fotografiile şi înregistrările video de asemenea. Mai multe organizaţii de cercetare a fenomenului OZN au fost implicate, fără a putea dovedi existenţa unei farse.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/6

***NOTA REDACŢIEI:** Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

PRESIMŢIREA MORŢII

Se ştiu puţine lucruri despre filosoful Ferekyde din Syros, profesor al lui Pitagora şi, se pare, un maestru al precogniţiei clasice de care ne ocupăm. Şi Ferekyde a trăit în secolul VI î.Ch. Şi în viaţa lui, ca şi în cazul altor filosofi antici greci de care ne-am ocupat până acum (Thales, Epimenide şi Chilos), nimeni nu poate preciza unde se sfârşeşte realitatea şi unde începe fabulaţia. Cu toate acestea, îi luăm în consideraţie pe aceşti învăţaţi, precursori ai marilor fondatori de şcoli de gândire veche grecească. Din puţinătatea relatărilor despre ei transpare vechimea fenomenelor parapsihologice în acea zonă a lumii numită Elada.

Cel mai spectaculos fapt amintit de Diogene Laertios este legătura onirică dintre Ferekyde şi eroul grec Heracles (Hercule la romani). În multe dintre visele pe care filosoful din Syros le-a dezvăluit apropiaţilor, Heracles este un fel de coordonator al principiilor şi activităţilor muritorului care-l adora. Unul din aceste principii era acela al modestiei materiale a grecilor şi a cumpătării – idei pe care le va promova peste secole doctrina christică. Tot Heracles a fost acela care, apărându-i în vis lui Ferekyde, îi „spunea" ce strategie ar trebui să urmeze suveranii diverselor cetăţi greceşti în faţa unor conflicte iminente. Şi, dacă relatările istoricilor sunt cât de cât veridice, ceea ce prevestea Ferekyde se confirma.

Ca şi în cazul multor altor vizionari (indiferent de modul de a scruta viitorul), filosoful din Syros şi-a văzut propriul sfârşit. Dar nu oricum, ci într-un mod spectaculos, tocmai parcă pentru a atrage atenţia asupra capacităţilor sale precognitive. Astfel, pe când războinicii din Efes se confruntau cu cei din Magnesia, Ferekyde i-a cerut eruditului Hermip din Smyrna să-l îngroape într-un loc anume, după terminarea bătăliei. Ciudat este faptul că locul îngropăciunii se situa pe teritoriul Magnesiei, în timp ce filosoful îi susţinea moral pe efesenieni... Lucrurile s-au petrecut precum a prezis învăţatul, Efesul a ieşit învingător, iar prezicătorul a fost găsit mort. Această viziune, cu toată aroma ei de legendă, pare să fi fost o ambiţionare a luptătorilor din Efes pentru a se convinge ei înşişi că premoniţia (?) lui Ferekyde a fost exactă, trebuind pentru aceasta să cucerească Magnesia. Acest fel de a se despărţi de viaţă urma să devină un simbol pentru marii clarvizionari ai lumii.

PAUL IOAN

Norme morale în derivă

SACRALITATEA RELAȚIILOR OM-NATURĂ

„Stăpâniți peste tot Pământul"

Acest îndemn cu care Creatorul și-a împroprietărit Creația, Omul, nu are în capitolul de debut al Bibliei o conotație ecologică evidentă. Nici nu avea cum, toate Cărțile Vechiului și Noului Testament au fost elaborate pe parcursul mai multor veacuri aparținătoare de o antichitate târzie, atunci când Natura părea o *ofrandă inepuizabilă* la îndemâna ultimei și celei mai nobile specii apărute pe Pământ. Indiferent dacă acceptăm modelul creaționist sau evoluționist al ontogenezei, nu putem să nu recunoaștem că pe parcursul desfășurării istoriei, grija față de sine a omului a fost una primordială și bivalentă: supraviețuirea materială (condiție a unei existențe decente) și, treptat, acel captatio benevolentiae față de divinitate. Cu alte cuvinte, sufletul și trupul (în această ordine) sunt esențiale în derularea oricărui destin și în nici o referire biblică nu intervine raportul om-natură. Chiar dacă creștinismul pare să mute neechivoc accentul pe averea sufletească, sintagma „pâinea cea de toate zilele" include implicit o exploatare permanentă a elementelor naturii. Cu ce intensitate?

Ar fi fost imposibil de prevăzut acum 2500-2000 de ani, în epocile conturării mesajelor biblice, faptul că asigurarea existenței individuale și colective, prin manifestarea instinctului de proprietate, va conduce la o agresiune vehementă și pe alocuri absurdă a omului contra naturii. Practic, evoluția istorică a mijloacelor de muncă a declanșat gradual un adevărat *război al proprietarului contra proprietății sale*. Care profet al antichității biblice (deci din spațiul iudeo-creștin) ar fi putut anticipa că, la nivelul colectivității planetare, importanța conservării naturii, ca dar divin, va deveni sinonimă cu însăși supraviețuirea pe această lume în care omul este un musafir trecător?

Abia în ultimele patru-cinci decenii, acei semeni ai noștri desemnați de soartă să fie doctori ai naturii au început să pună un diagnostic global: natura se răzbună împotriva exercitării abuzive a dreptului la proprietate al omului față de ea. Și ecologia, ca știință a sănătății mediului și corectitudinii relațiilor om-natură, tinde astfel să sacralizeze ceea ce în vremurile biblice nici nu putea fi conceput: curățenia aerului, a apelor, a solurilor, conviețuirea cu necuvântătoarele etc. Căci fără a face din aceste elemente ale naturii un ideal, salvgardarea acelui dat fundamental din Geneză este imposibilă. Ingratitudinea omului față de mediu (a Creației care a precedat umanitatea) este, la limită, un atentat moral asupra Creatorului. Cu atât mai condamnabil, cu cât omul de azi disprețuiește faptul că are urmași, adică încalcă...

...Principiul moștenirii

O dată cu avertismentele (din ce în ce mai severe) ecologilor cu privire la secătuirea și îmbolnăvirea naturii se conturează,

*De multe din aceste probleme ne-am ocupat succint în articolele noastre din această pagină și, privindu-le acum retrospectiv, ne permitem să recunoaștem, în modul cum sunt expuse gravele situații ecologice ale lumii, câteva arhetipuri sau principii biblice. **Proprietatea, moștenirea și „contabilizarea" cauzelor și efectelor** sunt, iată, după mii de ani de la redactarea celor două Testamente (sau Legăminte, așa cum li s-a spus inițial) ale Bibliei, elementele fundamentale ale unei MACROETICI care trece de granițele conceptuale ale tuturor religiilor și care încearcă să ne unească pe noi, terrienii, sub una și aceeași cupolă a respectului față de un dat fundamental pe care nu l-am creat noi și pe care trebuie să-l respectăm ca atare: NATURA. Vom încerca să evidențiem, pe scurt, arhetipurile sus-pomenite în tentativa de a răspunde la delicata și acuta întrebare: nu cumva în noul mileniu se conturează deja și o „Biblie a ecologiei", cu propriile ei norme etice și comportamentale în relația om-natură?*

față de atitudinea belicoasă a omului față de mediu, și principiul biblic de succesiune a generațiilor, deci de moștenire. Două cupluri fundamentale ale Cărții Sfinte, Avram și Sarah pe de o parte, și Zaharia și Elisabeta pe de altă parte (părinții tomnatici ai lui Ioan Botezătorul) reprezintă simbolul disperării de a nu putea avea urmași cărora să le încredințeze „averea" lor. Nevoia obsesivă de descendenți, care transpare în Biblie, și-a pierdut actualitatea individuală, dar și-o menține pe cea colectivă, a fiecărei națiuni. Am depășit, la finele secolului XX, granița celor șase miliarde de terrieni. Și, poate tocmai din această cauză, ceea ce se întâmplă în contemporaneitate frizează absurdul și inconștiența. Lucrurile se petrec ca și cum nu ar exista viitorime sau nu ne-ar păsa de ea. Proprietatea colectivă de astăzi, natura, se află într-o continuă degradare, fără să ținem seama că, la nivelul umanității, avem o legătură testamentară, succesorală cu generațiile viitoare. Ce-ar putea scrie pe testamentul generației de azi? Cum se prezintă patrimoniul care revine drept moștenire succesorilor noștri?

Peste o sută de țări sunt atinse de deșertificarea solului (cele mai grave situații fiind în Africa și Asia, care înglobează peste 1,3 miliarde de hectare degradate); o treime din speciile de plante și arbori au dispărut în veacul trecut; o cincime din speciile de necuvântătoare nu se mai regăsesc în natură, față de începutul secolului XX; încălzirea globală (datorată poluării și deforestărilor galopante) calamitează periodic existența omului... Respectul față de moștenitori este, se pare, inexistent și, în raport cu dumnezeiescul respect pe care-l datorăm descendenților, conform moralei biblice, etica omului modern pare să se supună unui exacerbat egoism nivelul inconștientului colectiv. Și în această privință apare, ca ultimă șansă, morala pe care ecologii vor s-o impună. Ei „redactează", cu din ce în ce mai multă obstinație, noi norme comportamentale față de proprietate și moștenitori. Ceea ce fac organismele ONU, institutele de cercetare și supraveghere a mediului nu reprezintă altceva decât o încercare disperată de „divinizare" a naturii. Preceptele ecologilor nu sunt versete adunate în capitole străbătute de forță supremă, însă semnalele lor de alarmă creează un paralelism evident între respectul față de sacru. Și, din nefericire, abuzurile față de generozitatea naturii au sacralizat-o fără voia noastră. Disprețul față de proprietate se metamorfozează în dispreț față de principiul moștenirii. Până când?

O „listă" din ce în ce mai săracă

Într-o imaginară dar deja palpabilă „Biblie a ecologiei" se poate observa un paralelism evident între ceea ce Andrei Cornea numea (în „Scriere și oralitate în cultura antică" Ed. Cartea Românească, 1988) *principiul listei* în Vechiul Testament. Ce altceva reprezintă statisticile ONU și ale organismelor ecologice internaționale decât o listare a gravelor răni pe care omul le produce frenetic naturii? Procentele suprafețelor de pădure tropicală dispărute, numărul de specii pe cale de dispariție, numărul de litri de apă dulce pe cap de locuitor și, mai nou, numărul de metri cubi de aer care pot fi poluați de țările dezvoltate și în curs de dezvoltare etc. nu fac decât să alcătuiască o listă, o enumerare sau o contabilizare. Aceeași metodă de a crea o narațiune, un dat istoric este folosit de redactorii Bibliei. Fie că este vorba de generații de regi, de bunuri materiale, de precepte religioase sau de fapte miraculoase, textele biblice sunt impregnate cu „liste". Edificatoare, ca stil de a povesti prin enumerare, sunt, printre multe altele, Psalmul 77 (referitor la Geneză) și Faptele Apostolilor (referitoare la evenimentele de după Înălțarea lui Iisus Christos).

Involutar, oamenii de știință care supraveghează mediul întocmesc liste comparative între ceea ce a fost și ceea ce a rămas din bunurile oferite de natură umanității. Fiecare discurs ecologic este însoțit de liste de exemple pentru a-și amplifica forța de penetrare în conștiința celor ce au puterea economică să intervină. Fără „contabilizări" de genul: *dacă nu vom recicla 20 la sută din hârtia folosită, suprafețele împădurite se vor diminua cu o treime în viitorii 50 de ani, iar creșterea cantității de bioxid de carbon va amplifica efectul de seră cu 10 la sută, temperatura globală va crește cu 2 grade Celsius, nivelul oceanului planetar se va ridica cu un metru*, starea alarmantă a planetei n-ar putea face să se declanșeze activitățile de salvgardare a naturii în ansamblul ei.

Epilogul încercării noastre de a face o paralelă între unele principii biblice și modul de exteriorizare a ecologiei poate fi reprezentat de următoarea idee: în mod stânjenitor față de statutul pe care și-l dorește, Omul nu poate fi mai presus decât Natura, așa cum nu poate fi față de Divinitate. În ambele sensuri, aroganța generatoare de abuz devine un bumerang care, aruncat de generația de azi, izbește în inocenta generație de mâine. Este o altfel de imoralitate față de cea condamnată în spirtul biblic, dar la fel de impardonabilă.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

ODISEEA SPAȚIULUI

UNESCO și Universitatea Interdisciplinară din Paris au organizat, în decembrie trecut, un splendid colocviu la Paris, cu tema: *Odiseea spațială 2001*. Vă veți da seama de „greutatea întâlnirii dacă vă înșirui titlurile meselor rotunde și conferințelor ținute în cele două zile de „odisee": *Experiența noastră în spațiul cosmic, Viitorul omului în afara Pământului, În căutarea lumilor infinite, Viitorul Terrei, De la Marte la infinit, La limitele imaginarului, Tradițiile spațiului cosmic* (!). Au fost prezenți, printre alții, astronomul Michael Mayor, descoperitorul primei planete în afara Sistemului Solar, savantul (și scriitorul celebru) Hubert Reeves, profesorii Bassarab Nicolescu și Jean Staune, reprezentanții „curentului" *Știință și Spiritualitate*, tot mai puternic implicat în „democratizarea" științei și tehnologiilor, astronauții David Scott și Elena Kondakova, iar *Internet*-ul nostru, cel de toate zilele, a permis chiar și o videoconferință, al cărei animator a fost însuși Arthur C. Clarke, scriitorul demiurg, „inventator" (literar...) al satelitului de telecomunicații și autor al cărții și scenariului de film „Odiseea spațială 2001" – firește maestrul a vorbit spectatorilor din sala de conferințe a UNESCO (dar și sutelor de mii de fani de pe *Internet*), de la el de acasă, din Sri Lanka...

Mai adaug că am aflat, cu această ocazie, că la comunitatea astronomică concretă – adică la tribul celor 400 de pământeni care au ieșit în afara Pământului – alți peste 200 cosmonauți vor fi adăugați, în anii următori: este vorba de personalul de pe *International Space Station* (ISS Stația Spațială Internațională), care va lucra efectiv sau va face cercetare științifică pe acest artefact celest, mare cât un teren de fotbal și îngrozitor de scump, mai scump decât chiar *Proiectul Apollo*, cel care a trimis americanii pe Lună, în perioada 1969-1974.

În sfârșit, tot din lumea cercetătorilor Cosmosului aflăm despre o nouă acțiune practică: după ce, în primăvara trecută milionarul american Dennis Tito și-a plătit – și efectuat – o excursie în spațiul cosmic, iată că acum un alt milionar, sud africanul Mark Sluttleworth, va risipi, și el, o sumă zdravănă, pentru un voiaj pe *ISS*. Alții vor urma, desigur...

...Am cam uitat Luna, ne mai atenționează cercetătorii de la Centrul Național de Studii Spațiale (CNPS) al Franței – deși satelitul Terrei are câteva atuuri formidabile: este o „mină" încărcată cu toate mineralele de care au nevoie pământenii; fața sa ascunsă este un loc ideal pentru un observator astronomic de foarte mare acuitate; Selena poate fi o rampă de lansare perfectă pentru astronavele din viitor, cele care vor părăsi Pământul pentru a se avânta spre Marte și dincolo de Marte; dar, mai ales: pe Lună, noi, oamenii, am fost, am pus piciorul, Luna ne aparține și trebuie să demonstrăm că nu a fost doar o fericită întâmplare tehnică, ci unul din pașii esențiali ai speciei Sapieris în mersul ei către perfecțiune și necunoscut.

...Dar subiectul parizian cel mai fierbinte a fost Planeta Roșie, ținta principală a „odiseei spațiului" din viitorii 20-100 de ani, frontiera pe care savanții și-o propun, ca prim orizont pentru aventurile inevitabile ale acestui secol. „Vom pleca spre Marte!" a fost concluzia unanimă a publicului select prezent la colocviul de la Paris. „Și nu numai că vom pleca, dar vom și ajunge – și vom locui acolo...", promit ei urmașilor urmașilor noștri.

ALEXANDRU MIRONOV

De ce PINGUINII PĂRĂSESC ANTARCTICA?

...Oamenii de știință, care își petrec zilele cele mai extraordinare ale existenței și carierei lor făcând observații și cercetări în Antarctica, spun că întâlnești pinguinii aproape cu primul pas pe care îl faci în afara bazei. Ei sunt unul din marile spectacole oferite de Antarctica și cu siguranță una din marile surprize ale temerarilor care se aventurează la extremitatea sudică a Terrei. Plutesc pe iceberg-uri și se bucură de soarele polar alături și în bună prietenie cu focile. Vin... „până în poarta bazei", de multe ori în speranța că vor găsi ceva de mâncare. Și totuși lucrurile s-ar putea să se schimbe și pinguinii să plece. Decizia finală depinde de cât de puternic se va încălzi vremea...

Exod? O știre făcută publică de BBC la mijlocul lunii decembrie, anul trecut, readuce în atenție o problemă de a cărei gravitate uneori avem tendința să uităm: încălzirea globală. Dacă aceasta va continua în ritmul actual, unul din primele efecte s-ar putea să fie un exod al pinguinilor Adelie pe care temperaturile crescânde îi vor obliga să părăsească Antarctica. Concluzia aparține cercetătorilor de la baza britanică de la Rothera. Pe măsură ce vremea se încălzește, numărul acestora scade dramatic. Ei vin din cele mai reci zone ale Antarcticii și ținta lor preferată este așa-numita Peninsulă Antartică, unde însă creșterea temperaturii este mult mai pronunțată decât media continentală, după cum rezultă din cercetările Dr. David Vaughan: 2,5 grade în decursul ultimilor 50 de ani, față de media generală de 2/3 de grad de-a lungul întregeului secol XX! Unica soluție în aceste condiții pare a rămâne exodul!

Soarta pinguinilor. Adelie Profesorul Steve Emslie de la Universitatea Carolinei de Nord a descoperit că numărul pinguinilor Adelie prezenți în Peninsula Antarctică în perioadele calde a scăzut și se teme că acest lucru se poate repeta și în continuare. Iar situația pare a fi chiar și mai complicată. Pentru că ea se poate extinde și în zona Mării Ross, unde se află multe din taberele de cercetare ale specialiștilor americani, o zonă în care, tradițional, pinguinii Adelie s-au înmulțit în perioadele de creștere a temperaturii de acum 3000-4000 de ani. „Trăim o perioadă similară", spune prof. Emslie, doar că dacă „atunci" încălzirea a fost benefică, înlăturând o parte din gheața care bloca unele zone și deschizând astfel drumul pentru stabilirea de noi colonii. Creșterea continuă a temperaturii poate ajunge însă la ora actuală să afecteze major sursele de hrană – și aceasta într-un mod pe care încă nu-l înțelegem și nu-l putem prevedea!

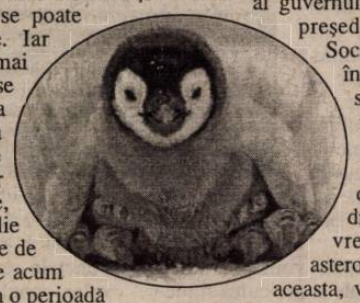

Când istoria se repetă... Nu toate speciile de pinguini „se sperie" totuși de încălzirea globală – unele chiar preferă să se înmulțească în zone care se încălzesc și numărul lor crește continuu. Dar problema rămâne una foarte gravă și ne obligă să ne amintim de cele cinci (!) momente diferite când istoria Terrei a cunoscut perioade de extincție a vieții animale și vegetale, provocate de evenimente semnificative. Lord May, un reputat om de știință britanic, fost consilier principal pentru știință al guvernului britanic și în prezent președintele celebrei Royal Society, este de părere că ne îndreptăm cu pași repezi spre cel de-al șaselea moment de distrugere a vieții pe planeta noastră. Doar că de data aceasta de vină nu vor mai fi dramaticele schimbări de vreme sau șocurile asteroizilor – de vină, de data aceasta, vom fi noi înșine! Cu o viață mai sănătoasă și mult mai lungă, am ajuns de exemplu să consumăm între un sfert și jumătate din totalul plantelor de pe Terra. Rezultatul: o rată de extincție a păsărilor și mamiferelor de aproape 1000 de ori mai mare decât media istorică de-a lungul milioanelor de ani a căror istorie o

găsim „înregistrată" în depozitele geologice ale Pământului! De ce? Cum am ajuns la o asemenea situație? Ce ne rezervă viitorul? Cum va trebui să procedăm? Nu există răspunsuri simple la nici una dintre aceste întrebări. Va trebui să privim însă poate cu alți ochi pinguinii Adelie și să „împrumutăm" din grija lor pentru propriul viitor, o grijă în plus pentru viitorul nostru. Ca specie, ca planetă, ca Univers.

Atarctica, sau continentul antarctic, cuprinde două mari unități distincte: la est, o platformă străveche, de aproximativ 10 milioane de kilometri pătrați, cu aspect de podiș înalt și vestul, cu o suprafață de trei ori mai mică, care este de fapt o prelungire spre sud, prin Peninsula Antartică, a munților Anzi. Cele două sunt separate printr-o zonă care leagă mările Wendell și Ross și care, dacă nu ar fi gheața, la nivelul scoarței terestre s-ar afla sub nivelul mării. Suprafața totală este de 13177000 km², altitudinea medie de 2263 m iar cea maximă de 5139 m. Populația este formată din personalul stațiunilor științifice, singura insulă locuită permanent fiind South Georgia, cu centrul Grytviken.

MIHAELA DOROBANȚU

E bine de ştiut

Tinerii părinţi se alarmează uneori, când nou-născutul doarme puţin, doarme rău, ori se trezeşte după câteva minute de somn şi plânge. Chiar din ziua naşterii şi până către vârsta de 4-5 ani, copilul îşi organizează, îşi structurează, orele sale în care doarme. Un studiu recent a stabilit că până către 3 ani, 60% dintre copii se trezesc în plină noapte, scâncesc, plâng câteva minute şi adorm din nou.

CUM DOARME COPILUL FOARTE MIC

Puţini dintre ei prezintă tulburări ale somnului cauzate fie de starea de vomă la laptele de vacă, cel cu care sunt hrăniţi, fie de o infecţie ORL, fie de respiraţia defectuoasă în timpul somnului. Dar, în marea lor majoritate, tulburările de somn ale copilului mic pot avea ca mobil relaţia lui cu mama. Este vorba despre un fel de depresie a micuţului. Un studiu special, arată că 15% dintre mamele care au născut sunt slăbite, anemice şi fără ajutorul cuiva din familie traversează greu zilele de lehuzie.

Nou-născutul resimte trăirile mamei lui. O caută, vrea să o ştie permanent lângă pătuţul lui, să-i audă vocea, să-i simtă prezenţa. Nou-născutul este parcă legat de mama sa prin al doilea cordon ombilical, cu care din nefericire şi nepricepere educativă, unii rămân ani buni.

Insomniile copilului abia născut pot avea şi cauze neurologice, disfuncţionalităţi ale sistemului său nervos, sau şi mai grav, un handicap mental ori cauze somatice ca: astm, tulburări respiratorii etc. În minutele de veghe nou-născutul cu somn dificil încearcă să atragă atenţia adulţilor asupra sa prin: ţipete şi scâncete sâcâitoare. Aceste manifestări se petrec numai în timpul nopţii. Peste zi copilul doarme, gângureşte, surâde anturajului familial. Şi totuşi medicamentele nu sunt indicate, din contră, hipnoticele administrate acestor copii pot fi dăunătoare, în acest timp când sistemul lor nervos se maturizează. Siropurile, chiar cele mai slabe, ce au ca efect inducerea somnului pot determina uneori o hiperexcitabilitate. Unele stări dificile de somn ale copilului mic pot fi legate şi de starea tensionată a relaţiilor dintre adulţi, dintre părinţi îndeosebi.

Dacă vi se pare că nou-născutul are dificultăţi de somn, mama trebuie să întocmească o agendă reproducând o zi din viaţa micuţului, timp de cel puţin 10 zile. Precizaţi ora de dormit, de veghe, de trezire în timpul nopţii, de câte ori s-a sculat şi a plâns ori nu. Cu acestea prezentaţi-vă la primul consult al medicului pediatru care vă va sfătui ce aveţi de făcut pentru deplina sănătate a micuţului.

Dr. VALERIU MANTA

Parisul rămâne capitala modei

În timp ce Yves Saint Laurent predă ştafeta, după o carieră strălucitoare de patru decenii, Parisul câştigă pariul cu noul secol în materie de haute couture. Iată câteva imagini-argument, urmând să revenim cu alte detalii săptămâna viitoare.

Scurt tratat de chirologie 9

Sănătatea, în vârful degetelor

După ce săptămâna trecută am prezentat argumentele dr. Denis Lamboly referitoare la reflexologie, astăzi vă oferim detaliile necesare.

Reflexologia este eficace în reglarea hormonală (a gonadelor, glandele sexuale) şi poate acţiona şi direct asupra organelor genitale (feminine sau masculine). Acţionarea zonelor reflexe permite tratarea unui mare număr de tulburări (ovulaţie dureroasă, cicluri neregulate, infecţii genitale etc.). În cazul ciclurilor dureroase se stimulează punctele reflexe ale uterului şi ovarelor. Pentru stimularea fecundaţiei presaţi punctele reflexe ale ovarelor şi hipofizei.

Sistemul urinar asigură formarea urinelor prin filtrarea sângelui şi permite eliminarea toxinelor din organism, care sunt, în egală măsură evacuate prin piele, ficat, vezica biliară, intestine şi plămâni.

Zonele reflexe: (rinichii, uretera, vezica) permit tratarea tulburărilor din sfera urinară, amelirarea problemelor legate de eliminarea toxinelor sau de circulaţia sangvină.

Pentru a veni de hac unei cistite, presaţi punctele reflexe ale rinichilor, vezicii şi aparatului genital.

În caz de hipertensiune arterială trebuie să stimulaţi punctele reflexe ale plexului solar, pe cele ale rinichilor şi zonele corespunzătoare capului.

Cei care suferă de enurezie trebuie să stimuleze punctele reflexe ale rinichilor şi vezicii.

Aparatul respirator furnizează tuturor celulelor organismului oxigenul de care au nevoie. Este suprasolicitat iarna, în birourile climatizate şi în zonele poluate. Zonele reflexe (gâtul, nasul, plămânii) permit tratarea tusei, a guturaiului, astmului.

Dacă aveţi sinuzită, stimulaţi punctele reflexe ale sinusurilor şi gâtului. Dacă vă doare în gât sau suferiţi de laringită, trebuie să stimulaţi punctele reflexe ale gâtului. Încă de la primele simptome ale tusei, stimulaţi punctele reflexe ale gâtului şi plămânilor.

Motorul care alimentează toate organele şi ţesuturile corpului, aparatul digestiv, are ca zone reflexe pancreasul, stomacul, colonul, ficatul, rectul, intestinul gros, vezica biliară şi permit tratarea tulburărilor digestive datorate unei intoxicaţii alimentare sau a celor legate de stres sau anxietate.

În caz de indigestie stimulaţi punctele reflexe ale stomacului de pe mâna stângă şi ale ficatului, stomacului şi vezicii biliare, de pe mâna dreaptă.

În caz de greaţă şi vomă, stimulaţi punctele reflexe ale stomacului şi plexul solar de pe mâna stângă şi plexului solar, ficatul, vezica şi stomacul de pe mâna dreaptă.

Misiunea principală a sistemului limfatic o reprezintă apărarea imunitară. Zonele reflexe (splina, drenajul limfatic) trebuie acţionate în caz de greaţă şi vomă, stimulaţi punctele reflexe ale stomacului şi plexul solar de pe mâna stângă şi plexului solar, ficatul, vezica şi stomacul de pe mâna dreaptă.

Misiunea principală a sistemului limfatic o reprezintă apărarea imunitară. Zonele reflexe (splina, drenajul limfatic) trebuie acţionate în cazurile de stare generală proastă, greutate în picioare.

Pentru a împiedica celulita, stimulaţi punctele reflexe ale sistemului limfatic, ale splinei, hipofizei, rinichilor şi vezicii.

Sistemul nervos reuneşte organele care înregistrează şi controlează informaţiile şi diferitele funcţii ale corpului. Zonele reflexe (creierul, sinusurile, ochii, urechile, nervul sciatic, plexul solar) permit înlăturarea durerilor de cap, a problemelor cu ochii, a bolilor sistemului nervos.

Dacă munca la calculator vă provoacă neplăceri oculare, respectiv conjunctivită cu senzaţia de nisip în ochi, arsuri sau înroşiri, stimulaţi punctul reflex al ochilor.

Dacă vă doare capul, stimulaţi punctele reflexe ale ochilor, plexului solar, capului şi gâtului.

Dacă suferiţi de insomnie stimulaţi punctele reflexe ale plexului solar, gâtului, hipofizei şi rinichilor.

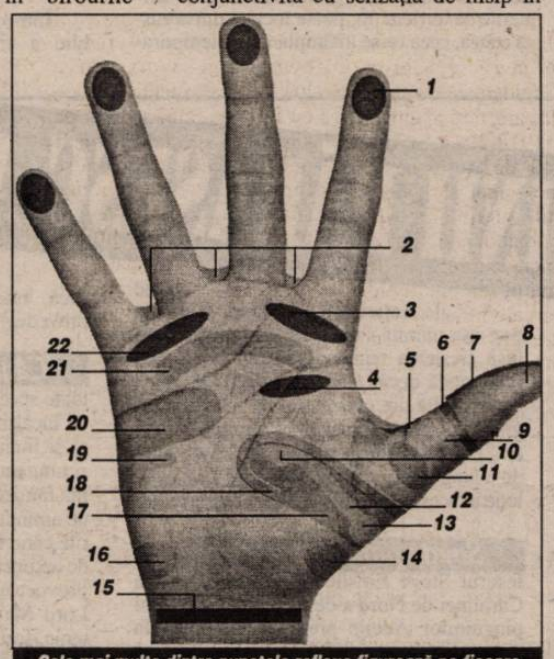

Cele mai multe dintre punctele reflexe figurează pe fiecare palmă, excepţie făcând ficatul care nu apare decât pe mâna dreaptă şi inima, ce nu apare decât pe mâna stângă. (1 – Sinus, calotă craniană; 2 – Drenaj limfatic; 3 – Ochi; 4 – Plex solar; 5 – Nas; 6 – Gât; 7 – Creier, cap; 8 – Hipofiză; 9 – Tiroidă; 10 – Rinichi; 11 – Pancreas, stomac; 12 – Uretere; 13 – Vezică; 14 – Uter sau prostată; 15 – Nerv sciatic; 16 – Ovare sau testicule; 17 – Colon; 18 – Intestin gros; 19 – Splină, vezică biliară; 20 – Ficat; 21 – Plămâni, gât; 22 – Urechi.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Specialiştii ne oferă soluţii pentru a arăta bine şi a avea un ten frumos. Astfel, presopunctura, prin stimularea anumitor puncte, conduce şi la întărirea musculaturii feţei.

◆ Cu degetul mare şi arătător masaţi urechile, de sus, până la lob. Repetaţi de trei ori, apoi apăsaţi timp de 30 de secunde lobul urechii. Efectul? Mai buna irigare sangvină a tenului conduce la întărirea musculaturii şi la atenuarea ridurilor.

◆ Deasupra urechilor şi, doi centimetri mai sus, pe tâmple se află trei puncte care influenţează musculatura frunţii şi obrazului. În plus, masarea acestor puncte poate calma durerile de cap şi poate ameliora insomnia.

◆ Următorul exerciţiu relaxează bărbia şi diminuează ridurile de la colţurile gurii. Aşadar, puneţi vârful degetelor după urechi şi împingeţi-le, cu blândeţe spre faţă. Lăsaţi-le să-şi revină, apoi repetaţi exerciţiul de cel puţin cinci ori.

EXERCIŢII... ANTIRID

◆ Ultimul exerciţiu sugerat reglează circulaţia, tenul capătă prospeţime şi culoare frumoasă. Cu degetele ambelor mâini bateţi uşor pielea capului, începând din creştet, coborând spre ceafă, apoi reluaţi mişcarea în sens invers. Repetaţi exerciţiul de cinci ori.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 6
Valabil până pe data de: 14 FEBRUARIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

5 REŢETE RAPIDE

Ghiveci

Sunt necesare: 500 g carne de vită, 2-3 linguri de ulei, 3-4 cartofi, 1 morcov, 2 ardei, 2 cepe, fasole verde şi mazăre, câteva bucheţele de conopidă, 3-4 roşii (sau pastă de roşii), smântână, 1 ou, sare, piper, pătrunjel verde.

Se spală carnea, se taie în bucăţi potrivite şi se pune într-o cratiţă cu ulei pentru a se rumeni puţin. Se adaugă cepele tăiate peştişori, morcovi tăiaţi rondele, ardeii fideluţă. Ulterior se adaugă cartofii tăiaţi cubuleţe, mazărea şi fasolea verde. Se completează cu două pahare de apă (sau zeamă de carne), se sărează, piperează şi se lasă să fiarbă la foc mic, apoi se pune la cuptor, să scadă bine. Cu zece minute înainte de a scoate ghiveciul de la cuptor se adaugă oul bătut cu smântână, iar la sfârşit, verdeaţa.

Cartofi cu brânză

Sunt necesare: 1 kg cartofi, 1 ceapă, ulei, 40 g brânză rasă, plus alte 4-5 felii de brânză.

Cartofii curăţaţi se spală, se rad, se sărează şi împreună cu ceapa tăiată peştişori se păjesc în ulei bine încălzit. Când sunt aproape pătrunşi, se adaugă brânză rasă, se amestecă totul bine şi se lasă cratiţa pe foc până formează o crustă aurie. „Clătita" se întoarce şi pe cealaltă parte, se ornează cu feliile de brânză şi se acoperă cu un capac până se topeşte brânza. Se poate servi cu şuncă, salată sau legume soté.

Şarlotă cu nuci

Sunt necesare: 250 g biscuiţi, 170 g unt, 170 g zahăr, 100 g nuci curăţate. Crema: 1 pahar lapte, 2 gălbenuşuri, 3 linguri de zahăr, 1 linguriţă plină cu nescafe. Garnitura: 200 g frişcă.

Se taie fin nucile, se freacă untul spumă şi se amestecă cu zahărul şi nucile tăiate. Se prepară crema amestecând gălbenuşurile cu zahărul, apoi se adaugă laptele cald, turnând puţin câte puţin, fără a înceta frecarea. Se pune la foc moale pentru a se îngroşa puţin, evitând fierberea şi amestecând într-una. Se ia de pe foc şi se adaugă nescafe-ul. Când s-a răcorit, se amestecă cu preparatul de nuci. Se îmbracă o formă cu hârtie, se tapetează cu biscuiţi şi, în mijloc, se toarnă crema de mai sus. Se acoperă cu un strat de biscuiţi şi se dă la rece. Se răstoarnă şi se garniseşte cu frişca în momentul servirii.

Salată de fructe uscate

Sunt necesare: 250 g fructe uscate (mere, caise, prune etc.), 200 g zahăr, coaja de la 1/2 lămâie tăiată mărunt, 2-3 cuişoare, o bucăţică scorţişoară, zeamă de lămâie după gust, câteva nuci, migdale sau alune.

Fructele uscate se spală bucată cu bucată, cu multă grijă, în cât mai multe ape. Din zahăr şi 3 pahare de apă se face un sirop care se dă în clocot. Se introduc în acest sirop fierbinte fructele spălate, se dau de câteva ori în clocot, se adaugă scorţişoara, cuişoarele, coaja şi zeama de lămâie, se mai lasă câteva minute pe foc şi apoi se dau la rece. A doua zi, când siropul a pătruns bine în fructe şi acestea s-au umflat, absorbind cea mai mare parte din sirop, se toarnă totul într-o salatieră sau compotieră, se presară deasupra nuci, sau migdale, tocate mărunt şi prăjite la cuptor cu puţin timp înainte. Se servesc cu sosul în care au fiert.

Remedii naturale

CIUBOŢICA CUCULUI şi SĂPUNĂRIŢĂ

În timpul răcelilor puternice, virozelor respiratorii sau gripelor, dar şi după aceea, când forma acută a bolii a trecut, bronhiile şi alveolele pulmonare se resimt, respiraţia încă pare îngreunată, tusea îşi mai face de cap, iar senzaţia de expectoraţie e totuşi prezentă. Există o serie de plante care, având acţiune antibacteriană, ajută la calmarea inflamaţiei bronhiilor şi alveolelor, precum şi la uşurarea expectoraţiei. Câteva dintre acestea sunt: ciuboţica cucului, săpunăriţa, lemnul dulce, anasonul, scaiul vânăt.

Ciuboţica cucului, de exemplu, se poate folosi sub formă de infuzie sau ca decoct. Infuzia se prepară din 2 linguriţe de flori, peste care se toarnă o cană cu apă clocotită; se lasă acoperit circa 5 minute, se strecoară şi se bea conţinutul treptat, pe parcursul unei zile. Rădăcinile plantei folosesc la pregătirea unui decoct: acestea se mărunţesc, se pun două linguriţe într-o cană cu apă, peste care se presară un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu. La interval de 3 ore se beau 1-2 linguri până la terminarea într-o singură zi a întregii cantităţi preparate.

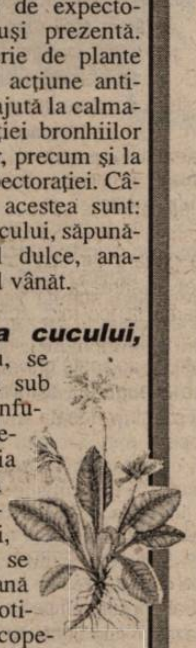

Rădăcina de ***săpunăriţă,*** cu puternicele ei proprietăţi expectorante, se administrează tot sub formă de decoct, preparat dintr-o linguriţă de plantă adăugată la o cană cu apă. Se lasă peste noapte la macerat şi se iau câte 3 până la 5 linguri pe zi.

ALZHEIMER

O maladie în plină expansiune

◆ În prezent, 18 milioane de persoane din întreaga lume sunt victime ale maladiei Alzheimer, ceea ce reprezintă 5% din populaţia în vârstă de peste 65 de ani ◆ Se estimează că în viitorii 10 ani, cifra se va dubla, ca urmare a creşterii duratei de viaţă a populaţiei din ţările industrializate.

Boala Alzheimer este o afecţiune degenerativă a sistemului nervos central care apare, în general, după vârsta de 60 de ani şi reprezintă cauza cea mai frecventă a sindromului demenţei senile. Boala debutează prin tulburări de memorie, adesea subestimate de persoana în cauză sau de membrii familiei sale, fiind considerate consecinţe normale ale procesului de îmbătrânire a organismului. Dar, nu după foarte mult timp, apar şi alte neplăceri şi se manifestă în incapacitatea de a mai efectua anumite activităţi cotidiene; persoana în cauză nu mai ştie când şi cum trebuie să-şi ia medicamentele, nu mai e în stare să-şi administreze bugetul personal şi să folosească în mod corect banii la cumpărături, nu mai e capabilă să utilizeze telefonul sau mijloacele de transport în comun...

De ce se întâmplă toate astea? Cauza nu este pe deplin cunoscută, dar cercetările de până acum evidenţiază faptul că declanşarea şi evoluţia maladiei Alzheimer se caracterizează prin fabricarea la nivelul creierului a unor depozite de substanţă proteică, suspectată că ar ucide celulele cerebrale. Din punctul de vedere a numeroşi oameni de ştiinţă maladia Alzheimer, care evoluează ca o boală cronică, din păcate fără să beneficieze, deocamdată, de un tratament eficient, poate fi asemănată cu o formă de cancer.

Şi totuşi, cauza, factorii de risc, mecanismele bolii încep să fie descifrate. Bunăoară, un recent studiu olandez emite ipoteze legate de factorii care ar facilita apariţia maladiei Alzheimer: bolile cardiovasculare se asociază în general cu diminuarea funcţiilor cognitive (memorie, atenţie, orientare etc.), simptome care, în ultimă instanţă, guvernează demenţa senilă indusă de Alzheimer. Pornind de la aceste observaţii, cercetătorii sugerează tratamentul factorilor de risc de acest tip, specifici bolilor cardiovasculare, în speranţa prevenirii apariţiei maladiei Alzheimer. Concret, îngrijirea corectă a bolnavilor cu hipertensiune arterială sau cu ateroscleroză ar putea micşora numărul persoanelor ce riscă să facă Alzheimer.

Alte cercetări se orientează către reducerea riscurilor generate de menopauză, prin punerea la punct a unor tratamente hormonale de substituţie (estrogeni). De câţiva ani încoace, numeroase studii îşi opresc atenţia asupra posibilului efect protector al unor medicamente antiinflamatoare vizavi de maladia Alzheimer. Autorii acestei ipoteze estimează că riscurile ar putea să fie reduse cu 50%.

Cea mai revoluţionară ipoteză

Unul dintre cele mai recente studii privind cauzele declanşării maladiei Alzheimer aparţine unui grup de chimişti din Texas care susţin că boala ar fi favorizată de excesul de colesterol, care, antrenând un întreg complex chimic, atacă ireversibil celulele creierului, consecinţele fiind legate îndeosebi de afectarea memoriei şi a capacităţii cognitive ale omului. Asemănător afirmaţiilor cercetătorilor olandezi, americanii emit ipoteza că boala e provocată de crearea unei proteine, cunoscută deja sub denumirea de „placă senilă". Aceasta generează un proces biochimic, ce duce la distrugerea neuronilor. Chimiştii texani susţin că, dacă nivelul colesterolului este menţinut la limite normale, posibilităţile de atac asupra neuronilor din partea plăcilor senile scad semnificativ. Şi, cum un medicament eficient în tratarea bolii încă nu a fost pus la punct, una din modalităţile de a diminua riscul de îmbolnăvire este adoptarea unei diete cât mai săracă în colesterol.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MARINESCU STELIAN din Bucureşti. *Valorile crescute ale colesterolului pot avea numeroase cauze şi una dintre acestea poate fi pusă pe seama componentei genetice (mulţi membri ai aceleiaşi familii au un nivel crescut al colesterolului). Explicaţia*

COLESTEROL CRESCUT

constă în faptul că organismul persoanelor respective nu metabolizează corespunzător colesterolul exogen (cel care provine din alimente). E de precizat că substanţa grasă numită colesterol, care circulă în sânge, este furnizată pe de-o parte de alimente, iar pe de alta este produsă chiar de organism (colesterolul endogen). Excesul de colesterol duce în timp la îngustarea sau blocarea arterelor, consecinţele posibile fiind infarctul de miocard sau accidentul vascular cerebral. Indiferent de cauza nivelului crescut de colesterol (consumul de grăsimi, fumat, stress, obezitate, sedentarism), acesta poate fi scăzut şi ţinut sub control respectând câteva reguli: ◆ schimbarea obiceiurilor alimentare, adică adoptarea unei diete cu un aport scăzut de grăsimi. Aceasta trebuie păstrată pe termen lung, doar „la ocazii" permiţându-se excepţii rezonabile totuşi. ◆ Diminuarea drastică a alimentelor bogate în grăsimi saturate (untură, slănină, kaiser, unt, carne grasă etc.) în favoarea grăsimilor polinesaturate (ulei de floarea soarelui, de porumb sau soia, margarină vegetală, peşte şi carne de pasăre, lactate cu un conţinut mic de grăsimi). ◆ reducerea consumului de gălbenuş de ou (maximum 2-3 pe săptămână); albuşul în schimb este permis. ◆ prepararea mâncării prin metode care nu implică folosirea grăsimii (grătar, fierbere în apă sau la aburi). ◆ eliminarea dulciurilor, ciocolatei, prăjiturilor cu cremă, a îngheţatei din alimentaţia curentă. ◆ înlocuirea pâinii albe şi a pastelor făinoase cu pâine neagră. ◆ consumul de alimente care au calitatea de a scădea nivelul colesterolului (usturoi, morcovi, soia, mazăre). Scăderea în greutate, în cazul supraponderalilor; organismul supraponderalilor produce mai mult colesterol. ◆ evitarea sedentarismului (mersul pe jos, cel puţin 20-30 de minute zilnic). ◆ renunţarea la fumat şi la alcool. Evident, când există şi o boală coronariană, medicul recomandă şi un tratament medicamentos care trebuie urmat cu strictеţe.

GRIPA, un „terorist" uitat?

Antraxul, SIDA, boala vacii nebune sunt doar câteva dintre spaimele care se înghesuie să se înscrie cu prioritate pe lista subiectelor de interes ale marilor institute de cercetare medicală din lume. Dar gripa, cui o lăsăm?, se întreabă oamenii de ştiinţă de la Centrul pentru Gripă din Olanda, amintind în sprijinul îngrijorării lor ravagiile epidemiei de gripă spaniolă care, numai într-un an, în 1918-1919, a ucis peste 40 de milioane de persoane – mai mult decât numărul victimelor din primul război mondial şi, de asemenea, mai mare decât numărul seropozitivilor (purtători ai virusului HIV) din întreaga lume (33 de milioane de persoane). Şi dezastrul nu s-a oprit doar la acel episod. Epidemiile şi-au făcut simţită prezenţa dureroasă şi în 1957-1958, apoi în 1968-1969, fiecare soldându-se cu câte un milion de victime.

Potrivit statisticilor, cele mai virulente tulpini de virus ale gripei atacă o dată la 30 de ani. „Dar, problema nu este dacă ne vom confrunta cu alte epidemii devastatoare în viitorul apropiat, ci când vor avea loc acestea", menţionează – cu intenţia unui semnal de alarmă – specialiştii olandezi. De ce ar trebui să se îngrijoreze comunitatea ştiinţifică? Pentru că, potrivit statisticilor Centrului pentru gripă din Olanda:

- în fiecare an, din cauza gripei, mor 50000 de europeni, numărul celor care decedează din cauza acestei boli fiind mai mare decât al celor ucişi în accidente rutiere;
- copiii şi bătrânii sunt cei mai vulnerabili;
- într-o epidemie de proporţii, există riscul ca 30% din populaţie să contacteze boala;
- germenii gripei, asemănători celor care au provocat devastatoarea epidemie din 1918-1919, pot fi cultivaţi pentru a deveni o redutabilă armă biologică în mâna teroriştilor.

Ce ar trebui făcut?

Să se urgenteze obţinerea de vaccinuri eficiente în combaterea gripei, deoarece, potrivit estimărilor Centrului pentru Gripă din Olanda, o epidemie de amploare ar putea face ravagii în Europa din anii imediat următori.

Capcană pentru CELULELE CANCEROASE

O echipă de cercetători de la Universitatea din Glasgow susţine că a descoperit o metodă de tratare a cancerului cu ajutorul unei metode care constă în determinarea celulelor canceroase să „se sinucidă". Această metodă de tratament ar presupune introducerea în celulele canceroase a unei gene care activează altă genă existentă la nivelul oricărei celule din corpul uman şi care are rolul de a distruge ţesutul afectat, nu însă şi pe cel sănătos din jur. „Este un fel de troc genetic, afirmă cercetătorii. Celulele canceroase cad în capcana sinuciderii, întinsă de terapeut. Efectele secundare sunt excluse, iar şansa de vindecare este maximă." Până în prezent, rezultatele acestei descoperiri nu au fost testate prin experimente de laborator menite să susţină valabilitatea lor, dar, evident, cercetările în acest sens îşi continuă cursul.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Două probleme cu caracter... general

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE (Spitalul CFR – Iaşi)

– Prima întrebare de astăzi ne soseşte de la un cititor din judeţul Olt care pare să fie îngrijorat de... „fertilitatea" sa, având impresia că „produce" prea puţină spermă. Întrebarea, cum spuneam, generală, ar fi deci: ce cantitate de spermă produce un bărbat?

– La fiecare ejaculare sunt produşi în jur de 3,5 mililitri de spermă. Aceasta înseamnă că prin intermediul penisului sunt ejaculaţi între 200 şi 400 de milioane de spermatozoizi, ce se află într-un lichid alcalin care mai conţine în plus proteine, enzime, grăsimi şi zaharuri. Spasmul ejaculator „proiectează" spermatozoizii la o distanţă de 18-20 cm, dar se pare că recordul înregistrat până în prezent este de... 91 cm!

– Cea de a doua întrebare aparţine de fapt mai multor cititori care se interesează – iată că este vorba de o problemă care revine şi anume: – care sunt cele mai performante metode de planificare familială.

– În ţările în curs de dezvoltare cea mai utilizată metodă contraceptivă rămâne sterilizarea, utilizată în peste 40% din cazuri. Ea este urmată de sterilete – utilizat mai ales în China, începând din anul 1992 (metoda preferată de 30% din cupluri) dar şi în ţările industrializate. Contraceptivele orale (pilula) se întâlnesc peste tot, cu excepţia Japoniei unde mult timp au fost interzise, din teama că făcând aparent inutile alte metode profilactice, ar fi putut duce la creşterea incidenţei bolilor cu transmisie sexuală, în primul rând SIDA. Mai trebuie spus că în ultimii ani creşterea populaţiei a fost mai mică decât se aştepta, graţie inclusiv intervenţiilor planificării familiale şi mai ales unei bune politici de informare a femeilor. Statisticile Organizaţiei Naţiunilor Unite sunt foarte clare în această privinţă: metodele de planificare familială sunt cele care dau cele mai bune rezultate!

MIHAELA DOROBANŢU

Cafea şi ceai CONTRA DURERILOR DE CAP

Mult hulita cafea – care, băută în exces, este considerată un drog pe seama căruia sunt puse multe boli, ca şi ceaiul negru, concentrat – considerat un excitant dacă e băut la ore nepotrivite –, au totuşi şi calităţi. Şi nu le vom aminti pe cele deja cunoscute, fie ele de ordin subiectiv (invocate de consumatori) sau de ordin obiectiv (demonstrate de cercetători). Ne vom referi la cea mai nouă virtute a cafelei şi a ceaiului, descoperită de un grup de cercetători din Chicago, care susţin că medicamentele împotriva durerilor de cap, înghiţite cu unul din cele două lichide, amplifică şi grăbesc efectul calmant al pastilelor. Explicaţia constă în conţinutul de cofeină al cafelei sau al ceaiului, care are efect analgezic. Cercetătorii susţin că, folosind această metodă pe loturile experimentale de pacienţi, au obţinut rezultate pozitive incontestabile.

Grotele sacre ale lui BUDDHA

În nord-vestul Birmaniei se află celebrele grote Po Win Daung, care adăpostesc cel mai mare tezaur artistic închinat buddhismului. Aici au fost descoperite peste două mii de statui ale lui Buddha, cu dimensiuni cuprinse între jumătate de metru și douăzeci și doi de metri, acoperite cu aur pur, și numeroase picturi rupestre dedicate vieții și principiilor fondatorului acestei foarte răspândite religii asiatice. Ascunse de cel puțin trei secole în „pântecele" Muntelui Meru, galeriile naturale sau săpate de artizani anonimi se întind pe distanța mai multor kilometri, având ramificații sub forma unor labirinturi „desenate" după criterii încă necunoscute. Există și numeroase săli de inițiere dotate cu statuete așezate după reguli precise, conform ritualurilor călugărești buddhiste. Întregul ansamblu subteran, datând din secolul XVII, este considerat de adepți ca fiind „axa cosmică a lumii", așa cum a văzut-o „Iluminatul", Buddha Gautama. Sanctuarul natural Po Win Daung („Grota Marelui Labirint") este un unicat artistic și spiritual cel puțin din două motive. Aici se află singulara statuie „Buddha cu fiul" – operă de artă care amintește de faptul că, înainte de a porni pe calea meditației și a iluminării, cel ce avea să devină Buddha a avut un unic copil, Rahula, de la frumoasa Yashodhara. Un alt aspect nemaîntâlnit în alte centre de venerare buddhiste este adorația concomitentă față de „Mama protectoare" a Muntelui Meru. Într-o grotă ușor accesibilă pelerinilor există un altar special, în centrul căruia tronează statueta acestei „Shin Ma": În fiecare zi, credincioșii depun în fața altarului diverse ofrande (flori și fructe), iar peste noapte statueta este luată acasă de o femeie-gardian a lui Shin Ma. Diferența între reprezentările sculpturale ale lui Buddha și ale celorlalte divinități constă în gradul de aurire a operelor respective. De asemenea, culorile cu care sunt pictate portretele Iluminatului sunt mult mai vii și mai rezistente la intemperii.

Rarisima sculptură „Buddha cu fiul"

CU OCHII PE HARTĂ

Între Deșertul Mohave și Oceanul Pacific, pe o panglică pe pământ binecuvântat de clima blajină și blestemat de agitata falie San Andreas, metropola Los Angeles este mândră de unicitatea ei populațională. Este, într-adevăr, un modern Turn Babel pe orizontală (din cauza nervozității seismice): aici conviețuiesc optzeci și patru de etnii, se vorbesc optzeci și patru de limbi și dialecte, iar cei 15 milioane de locuitori sunt răspândiți în optzeci și patru de cartiere durate pe o lungime de 150 de kilometri... Se pare că, spune un mucalit, dintre toate națiile lumii, doar eschimoșii lipsesc de aici.

LOS ANGELES, noul Turn Babel

Cine sunt los angelinos?

Locuitorii își spun cu mândrie *angelinos*, iar modul de organizare al naționalităților este unul singular în SUA. În Los Angeles există cartiere numite „Micul Tokyo", Chinatown, „Micul Saigon", Koreatown etc., simbolizând cât se poate de clar proveniența sutelor de mii de imigranți care le populează. Recensămintele arată că predomină hispanicii și albii nevorbitori ai limbii spaniole, iar afro-americanii și asiaticii sunt în minoritate. Unul din cinci nouveniți în SUA se stabilește în Los Angeles. De aproape douăzeci de ani, principalele creiere științifice provin din Taiwan și India, dar și din Rusia și Europa centrală și de est.

Din punct de vedere religios, bisericile catolice, protestante și ortodoxe se alătură sinagogilor, templelor buddhiste și shintoiste; de asemenea, Biserica scientologică este puternic reprezentată aici, pe artera care poartă numele fondatorului ei, Ron Hubbard. Amestecul uluitor de etnii este omniprezent; poate că emblematică este „întâlnirea" dintre cartierul evreiesc Fairfax cu cel al homosexualilor, West Hollywood (unde de fapt doar 34 la sută din locuitori sunt pederaști și lesbiene)... Deși tensiunile rasiale nu lipsesc – populația de culoare considerându-se cea mai defavorizată, ea alimentând din plin categoria homeless (fără adăpost) –, Los Angeles deține recordul mondial al căsătoriilor mixte, toți imigranții având un singur scop: copiii lor să reușească în viață.

Cel mai lung bulevard al lumii

I se spune Sunset Boulevard (al Amurgului) și are o lungime de 42 de kilometri. De-a lungul lui se ramifică o uriașă diversitate de cartiere (organizate în comitate), de la cele mai sărace și până la celebrele „B"-uri: Beverly Hills, Bel Air și Brentwood. Pentru a ne da seama cine are acces aici, amintim că un loc de parcare costă peste 25 de dolari pe oră! Hollywood-ul și Studiourile Paramount, complexul artistic Getty sau cartierul Santa Monica (unde nu circulă mașini) sunt inundate obsesiv de parcuri, verdele reprezentând pentru autorități o prioritate absolută. Sunt nu mai puțin de 90 de mii de arbori și arbuști, din peste 50 de specii, care asigură o respirație sănătoasă pentru angelinos. Apa limpede este colectată din patru râuri șerpuind din Munții Sierra Nevada și transportată de unul din cele mai mari apeducte din lume, având 383 de kilometri. Seismicitatea, care amenință în permanență metropola, a impus construirea unui rezervor pantagruelic de aproape 1 miliard de litri, capabil să alimenteze cu apă 16,5 milioane de locuitori timp de șase luni...

Colecționar împătimit de contraste, Los Angeles-ul oferă turiștilor atât localurile unde John Wayne își sorbea whisky-ul zilnic și unde Charlie Chaplin fuma trabuc după trabuc, bungalourile unde Yves Montand și Marilyn Monroe își făceau declarații de dragoste, cât și oazele mizere unde viața se scurge în cutiile de carton ale refuzaților soartei.

De unde a plecat acest oraș ca să ajungă ceea ce este astăzi? Până în anul 1769, aici exista o minusculă comunitate de indieni numită Yang-Na. Descoperită de spanioli, așezarea misionarilor creștini a primit numele de El Pueblo de Nuestra Senora la Reina de Los Angeles de Porciuncula. Mexicul a cedat California, în 1848, americanilor. S-a descoperit aur, dar mai ales petrol. În 1900, orașul avea 100 de mii de locuitori; industria cinematografică s-a mutat aici, începea mitul Hollywood-ului, căci aici se poate filma în toate anotimpurile. Și cine n-ar dori să aibă la dispoziție o plajă precum Malibu, lungă de 150 de kilometri, unde Pacificul binecuvântează Orașul Îngerilor?

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

Pe parcursul îndelungatului proces de evoluție a speciilor, instinctele de apărare ale mamiferelor, și, în cele din urmă, ale omului au avut, la nivel emoțional, o însușire comună: *frica față de șerpi și păianjeni*. Aceasta este opinia unor paleontologi și psihologi din mai multe centre de cercetare din lume, bazată pe studiile de profil publicate de Institutul Karolinska din Stockholm, Suedia. Pare un domeniu foarte îngust în analiza neurofuncțională a creierului, însă supraviețuirea și perfecționarea metodelor de autoapărare a mamiferelor au depins foarte mult

Testele fricii

de reacțiile rapide mai ales față de reptile, viețuitoare care și astăzi stârnesc panică prin prezența lor. Experimentatorii acestei ipoteze s-au folosit de două teste psihlogice pentru concluziile lor. Primul *test al fricii* a fost unul static: subiecții au avut de identificat dîntr-o sumă de imagini pe cea care reprezintă un șarpe și/sau un păianjen. Întotdeauna, recunoașterea acestor necuvântătoare s-a făcut mult mai rapid decât recunoașterea unor flori, a diverselor forme geometrice sau a animalelor mai puțin periculoase.

Al doilea *test al fricii* a fost unul dinamic. Subiecților li se prezentau câte o singură imagine, care trebuia schimbată cu alta după identificare. Și în acest caz identificarea reptilelor s-a făcut extrem de repede în raport cu alte specii de animale. Aceste rezultate demonstrează, la nivel neurofuncțional, faptul că în anumiți centri emoționali ai creierului preexistă o legătură, o asociere legată de frica față de reptile și păianjeni. Această spaimă s-a transmis evolutiv tuturor mamiferelor, în special celor superioare. Însuși omul, cu toate mijloacele sale de apărare în astfel de cazuri, are o secreție de adrenalină crescută chiar atunci când are de-a face, fie și numai prin intermediul imaginilor, cu ființele respective.

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

Cine l-a ucis pe RASPUTIN

Acum treizeci și cinci de ani, în 1967, ziarele parisiene anunțau – ca pe un fapt divers – „Moartea asasinului lui Gregori Rasputin". Era vorba de prințul Felix Yusupov. Un ziarist dorise să obțină un interviu de la acel personaj controversat de la Curtea țarului Nicolae al II-lea și așa a aflat că ultimul martor al morții lui Rasputin și-a dat sufletul. Însă o analiză a desfășurării ultimei zile de viață a celui supranumit „țarul țarilor" lasă o umbră de îndoială asupra adevăratului ucigaș.

Omul cu șapte vieți

Un țăran din Siberia pe nume Gregori Novik se consacră de timpuriu meditației și credinței. Cel puțin așa lăsa să se înțeleagă în comunitatea în care trăia. Cu această reputație, Gregori este acceptat în 1904 la Academia teologică din Sankt Petersburg, unde înalții prelați îi acordă toată încrederea. Datorită capacităților lui de „vindecător nonconformist", călugărul siberian ajunge la Curtea țarului. Deja i se spunea „starețul" și familia imperială își punea mari speranțe în el. Țareviciul Alexis (moștenitorul tronului) suferea de hemofilie și, practic, era condamnat la suferințe cumplite și moarte precoce. Țarina Alexandra îl primește ca pe un sfânt la căpătâiul fiului ei și, după primele vizite ale lui Rasputin, țareviciul se simte mai bine. Așa a început o carieră și o viață uluitoare pentru necunoscutul „adoptat" de suveranul Rusiei de atunci.

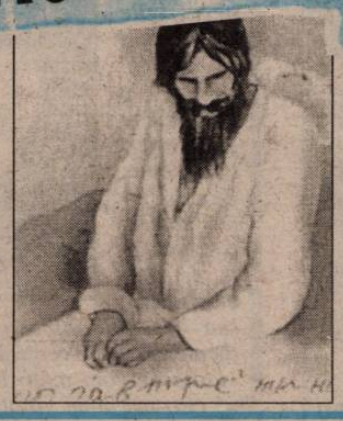

Specialiștii nu pot face nici acum o legătură directă între contactele lui Rasputin cu micul Alexis și îmbunătățirea stării de sănătate a acestuia. Cert este faptul că țarina începuse să aibă un fel de adorație pentru cel care i-a salvat copilul de la moarte sigură. Și, treptat, „starețul" și-a dat arama pe față. Un trai plin de vicii, din care nu lipseau femeile și râurile de votcă, se desfășura deja la vedere în anul 1916. Anturajul țarului nu-l mai suporta, nici pe privilegiatul Rasputin și nici influența din ce în ce mai mare a lui în treburile statului. Și cum lucrurile mergeau prost pentru armata rusă, „călugărul" a fost suspectat că ar fi spion german... Așa s-a ajuns la organizarea unui complot împotriva sa, al cărui erou principal a fost prințul Yusupov.

Capcana a reprezentat-o invitația la reședința de la Moika a prințului. În timpul cinei din seara de 29 decembrie 1916, lui Rasputin i s-au servit băuturi și prăjituri otrăvite cu cianură. Dar orele trec și „starețul" nu dă semne de „oboseală". Yusupov trage asupra lui. Victima se prăbușește, în sfârșit, și este dusă în pivniță. După câtva timp, complotiștii vor să-l examineze și Rasputin „învie" și vrea să-l sugrume pe prinț. Acesta scapă din strânsoare, iar rănitul fuge. Atunci nepotul țarului, Dimitri Pavlovici, trage patru gloanțe în „omul-minune" și acesta se prăbușește într-un lac de sânge. Convinși că de data asta Rasputin a murit, vor să-l facă pierdut și-i aruncă trupul în Neva... Dar, după cum se va constata mai târziu, favoritul țarinei Alexandra a decedat înecat. Nici otrava și nici gloanțele nu-i fuseseră fatale. Probabil că dacă ar fi reușit să înoate, ar fi supraviețuit, dar apele fluviului erau atât de reci, încât i-au paralizat orice mișcare. Și atunci, cine este cu adevărat asasinul lui Rasputin? Mai în glumă, mai în serios, am putea spune că răspunsul este: fluviul Neva!

Așa cum întreaga viață a controversatului personaj rusesc pare o legendă, tot așa și sfârșitul său pare unul de basm, pe măsura faimei îndoielnice de care se bucurase. Însă detaliile de mai sus au fost relatate de însuși Yusupov, într-o declarație făcută publică în epocă. Ar fi fost ilogică inventarea unui astfel de scenariu, care amplifică mitul, de către unul din cei mai vehemenți inamici ai lui Rasputin. Numai că atribuirea crimei unei singure persoane este inexactă.

În urma dispariției „țarului țarilor" rămân două enigme nerezolvate. A fost falsul călugăr un vindecător autentic? A luat el vreodată legătura cu spionii germani în timpul primului război mondial? Datele istorice arată că țareviciul Alexis, grav bolnav de hemofilie și tratat de Rasputin între 1905 și 1916, a murit în brațele tatălui său, la 17 iulie 1918, când toată familia imperială a fost executată.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...biologul englez Hugh Esmer Huxley a explicat la nivelul biologiei moleculare

structura mușchilor și procesul contracției musculare? El a folosit difracția cu raze X și microscopia electronică.

◆ ...Carmina Burana este o celebră culegere de cântece de petrecere, de dragoste și satirice din evul mediu? Această culegere i-a inspirat compozitorului german Carl Orff (1895-1982) oratoriul cu același nume.

◆ ...lufa este o plantă anuală din familia cucurbitaceelor, originară din India? Fructul, de formă alungită, se consumă înainte de maturitate iar după coacere deplină din el se separă buretele vegetal.

◆ ...perseidele sunt stele căzătoare care vin din direcția constelației Perseu? Evenimentul se petrece în prima jumătate a lunii august.

◆ ...perlitul este o rocă riolitică sticloasă? Datorită crăpăturilor sale sferoidale prezintă separații în fragmente cu aspectul perlelor.

◆ ...diplodocul era o specie dinozauriană fosilă din jurasicul superior, găsită în

America de Nord? Era un animal ierbivor, lung de circa 26 m.

◆ ...elfii sunt personaje mitologice reprezentate adesea ca pitici? Se întâlnesc în legendele anglo-saxone, germane și scandinave.

◆ ...podbalul este o plantă erbacee cu flori galbene și frunze

rotunde? Este folosit în calmarea tusei la astmatici. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

Valea Drăganului

din ținuturile bihorene

Visul oricărui turist iubitor de locuri sălbatice dar și al pescarilor înfundați mai multe zile în adâncul codrilor și-al apelor limpezi se vede împlinit doar dacă ajung pe Valea Drăganului. La obârșiile sale largi, valea Drăganului rămâne un colț uitat de lume, patrie a sălbăticiunilor ce-și găsesc aici liniștea desăvârșită. De sub coroana așezată pe fruntea munților, din vârful Briței, prin Șaua Cumpănă-

țelului, până în vârful Poieni, pornesc la vale o mulțime de pâraie limpezi și reci.

Lungul drum al Drăganului pornește din locul numit Fântâna Rece. În zilele călduroase drumeții își astâmpără setea cu apa de cleștar, rece ca gheața, rămânând uimiți de frumusețea pădurilor Drăganului, întinse până departe, sub vârful Vlădeasa ca și de plaiurile domoale ce coboară în vale însoțite de liniștea ce domnește în jur.

Din plantațiile de molid pornește un mic pârâiaș cu numele său Groapa Ungurului ce își unește apele cu Drăganul, la altitudinea de 1300 m. Pârâul Poieni, încă o apă ce îmbogățește debitul văii Drăganului, este patria păstrăvilor. Doar câteva lespezi de stâncă dau culoare apei în curgerea ei printre bolovani. Pe vale pârâul Ciripa adună ape multe de sub vârful Poieni, străbate Dealul Popii și își aduce apele limpezi în poiana Ciripa. Tot aici sosește și Moara Dracului, apă care-și aruncă o cascadă în două trepte pentru a-și domoli trecerea mai la vale.

Ieșit din poiană, Drăganul intră la adăpostul pădurii de molid ce se întinde atât pe malul drept cât și pe cel stâng al râului. Apa lui se scurge peste lespezi de stâncă și intră cu vuiet mare în strânsoarea de la gura pârâului Chențu pentru a se arunca apoi în repezișuri peste bolovani până la locul larg numit *La Vilă*. Zbuciumul Drăganului continuă până ce o altă apă, Crăciunul îi domolește apele. Un adevărat trifoi de pâraie se adună la obârșia Crăciunului.

Pe Valea Drăganului există multe trasee turistice ce-și etalează splendoarea. Cel mai ușor de parcurs este cel ce pleacă de la Ciripa și ajunge la frumoasa cascadă Moara Dracului. Dacă lăsăm la stânga cascada și urcăm spre culmea Vlădesei, ajungem la Fântâna Rece de la obârșia Drăganului.

De la Fântâna Rece, pe sub vârfurile Bohodei și Poieni, se coboară la Stâna de Vale pe un drum pitoresc fără egal. Prin locuri priporoase, prin păduri și pe firul pârâului, după o oră de mers, vom poposi la frumoasa Sărituare a Bohodeiului, monument al naturii.

IOANA PROCA-FLORIA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Negustorii

Negustor de pepeni la București, pe la 1812. Gravură în lemn, după Gh. Doussault

În alte mari orașe, capitale sau nu ale țărilor lor, există câte o Königstrasse, sau o Kaiserstrasse – strada Regelui sau a Împăratului, străzi de referință pe care le știe oricine. Sau câte un Corso pe care iese lumea la plimbare. Sau pur și simplu „Bulevardul"... În București, una din străzile cunoscute se numește „Negustori", iar o alta se numește „Lipscani". Ea a rămas și astăzi, pe lângă faptul că este una dintre puținele străzi unde accesul automobilelor este interzis, să amintească de acei oameni care au dat viață și, de atât de multe ori, strălucire, acestei atât de speciale capitale europene de pe malul Dâmboviței, pe care încă mulți dintre noi, fie că o recunoaștem, fie că nu, o iubim.

– Cum a început, domnule ADRIAN MAJURU, povestea negustorilor bucureșteni?

– Bucureștiul a fost dintotdeauna un adevărat microcosmos negustoresc. Aici veneau negustori din toată lumea și din cele mai variate branșe profesionale. Cei mai mulți au venit din Balcani – greci, bulgari, albanezi, turci, everei, sârbi. Ei aduceau profesii noi, cum ar fi calpacii (meșteșugari de fesuri și căciuli), ceaprazarii, marchidanii (negustori de mărunțișuri), telalii (negustori de haine vechi), abagiii (pentru țesături de lână), tufeccii (mercenari), arnăuții (soldați), brutarii, cazangiii, boiangiii (vopsitori), simigiii (plăcintari), bragagiii, cârciumarii, precum și marii egustori de mărfuri en gros.

– Dar veneau și din alte părți ale Europei...

– Evident. Veneau din Europa Centrală și de Vest, reprezentând și alte branșe profesionale: dentiști, chirurgi, opticieni, fotografi, grădinari, birjari și alți diverși servitori, apoi artiști plastici, ingineri etc. Și acești negustori au dat în București nume de străzi. Așa se face că avem astăzi străzile Șelari, Blănari, Cavafii Vechi, Făinari, Lipscani, dar și nume de mahalale, cum ar fi Tabaci, Sârbi, Armenească, Negustori, Postăvari, Precupeți etc. Amintim ca o curiozitate primul magazin de mezeluri al cehului Carol Pațac. Acesta venise de la Praga în 1850. Apoi magazinul de comerciale, fondat în anul 1824 de germanul Josef Marcus...

– Dar, parafrazându-l pe Caragiale, mai ales că ne aflăm în anul care îi este dedicat, toți negustorii erau străini?

– Au fost și negustori români, bineînțeles. Cazul cel mai clasic este al lui Hagi Tudorache, a cărui afacere începe în 1830 cu mărfuri variate, en gros, exportate până în Germania. Afacerea avea să fie continuată de fiul său, Dimitrie Tudorache, care în anii '20 avea și o bancă pe Lipscani. Acești negustori sunt cei care au dat Bucureștilor o parte din aerul cosmopolit de care un oraș modern are nevoie. Astăzi, locul negustorilor europeni este luat de negustorii afro-asiatici, ceea ce se va resimți în structurile de comportament și mentalitate, așa cum le observăm...

MIHAELA DOROBANȚU

Un templu GIGANTIC

Presărat cu adevărate minuni de piatră, pământul Greciei își dezvăluie la tot pasul comorile. Una dintre acestea este, fără îndoială, sanctuarul lui Zeus Olimpianul, cel mai mare dintre vechile temple ale țării. Dimensiunile acestuia sunt impresionate, după Pausanias suprafața sa fiind egală cu cea a patru stadioane.

Construcția a început în jurul anului 515 sub conducerea lui Peisistratis cel Tânăr. Lucrarea s-a executat pe o fundație mai mică a unui templu doric, legat de cultul preistoric al lui Zeus, cult inspirat de mitul lui Deucalion. Peisistratis intenționa să egaleze, prin dimensiunile templului său, uriașul templu ionic din Efes dar nu a reușit să-și ducă intențiile până la capăt. Construcția a continuat să fie completată sub regele sirian Antiochos IV Epiphanes și mai târziu, până la Hadrian căruia i-a fost dedicat în anul 132 d.c. în timpul unei vizite la Atena. Conform scrierilor vremii, împăratul roman a fost deosebit de impresionat de darul atenienilor, mai ales de propria lui statuie plasată în centru, ca un semn de omagiu din partea orașelor-cetate pe care le stăpânea. La fel de impresionat fusese împăratul de colosala statuie criselefantină reprezentându-l pe Zeus, fiind executată din lemn, fildeș și abanos și acoperită cu aur, considerată una dintre cele 7 minuni ale lumii antice.

Sanctuarul, așa cum se prezintă el astăzi, include ruinele câtorva temple dar, cel mai reprezentativ rămâne cel al lui Zeus Olimpianul. Cu o structură rectangulară, acesta atingea 100 metri lungime și aproximativ 50 metri lățime, fiind înconjurat de 104 coloane dorice cu capiteluri corintiene, fiecare dintre acestea având o înălțime de 17 metri. Din nefericire numai 20 de coloane au rămas până în zilele noastre, doar 15 dintre ele nefiind căzute. În cea mai mare parte au fost distruse în secolul al XV-lea, în evul mediu fiind folosit drept carieră de piatră, iar alte coloane au fost dărâmate în urma unui ciclon. Situl respectiv a devenit cunoscut în urma cercetărilor făcute de Societatea Arheologică, și, mai târziu de școala Germană. Mândrie a vechii Grecii, a Atenei și a lumii antice în general, templul lui Zeus Olimpianul este dovada concretă a aspirațiilor către frumos, către măreție, a oamenilor acestor locuri, oameni care au adus o uriașă contribuție la cultura și civilizația întregii lumi.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

UN RACHETOPLAN pentru mileniul III!

Administrația americană pentru spațiu, NASA a lansat încă din 1999 Programul „Inițiativa pentru lansări în spațiu" (SLI) în cadrul căruia un loc bine definit revine construcției de aparate spațiale reutilizabile; după ce, la începutul anului precedent, din lipsa de fonduri, aparatele aerospațiale X-33 și X-34 au fost abandonate, singurul care se mai menține este rachetoplanul X-37, pentru care prim-contractant și constructor principal este firma Boeing. Specialiștii de la firma Boeing au reușit, în anul precedent, să finalizeze programul de teste la sol și în zbor cu două modele experimentale X-40A, considerate de către proiectant ca necesare pentru a verifica și valida tehnologiile apreciate ca fiind critice pentru securitatea zborurilor rachetoplanului X-37. Conform programului, urma ca în 2002 Boeing să finalizeze cele două prototipuri de X-37 și să înceapă testele la sol, finalizarea acestora și a celor în zbor trebuind să fie perfectată până în 2003. Din lipsă de fonduri și nefiind ajutată de Forțele Aeriene – un potențial beneficiar –, NASA nu și-a achitat obligațiile față de Boeing, perturbând totodată și Programul SLI... Mai mult, nici măcar nu a fost ales vectorul de lansare, între navete și racheta DELTA-IV... Față de această poveste „cu cântec" (!), recent s-a sesizat Subcomitetul pentru aeronautică și spațiu al Comitetului senatorial pentru știință, care a autorizat NASA să se folosească de bugetul pentru 2002 (465 milioane dolari) al SLI și a cerut firmei Boeing ca, până în aprilie a.c., să prezinte programul de finalizare a aparatelor

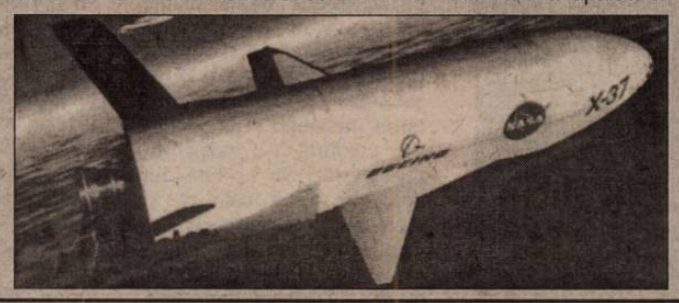

X-37 și etapizarea testelor la sol și în zbor necesar să fie parcurse de X-37 pentru a fi validat!

În noile condiții, se pare că programul va fi decalat până în 2004-2005, mai ales că Boeing consideră absolut necesară construirea a două prototipuri, lungi de 8,2 m, cu anvergura aripilor delta de 4,5 m și care vor dispune fiecare de câte un motor cu propergoli lichizi de 32 kN tracțiune; pentru teste vor fi parcurse câte două orbite joase, după care aterizarea se va face automat!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Dispăruți fără urmă

Când a apărut limbajul vorbit?

După aproape cinci ani de cercetări comparative între craniile fosile neanderthaliene, craniile maimuțelor antropoide și cele ale speciei *Sapiens* (adulți și nou-născuți), Crelin a reușit să reconstituie un model complet de cavitate bucală și laringe al omului de Neanderthal, realizare supusă ulterior de Lieberman unor studii pe calculator pentru a determina cu exactitate ce sunete putea produce. S-a constatat astfel că neanderthalienii nu puteau pronunța vocalele A, I și U, asemenea maimuțelor antropoide și nounăscuților speciei *Homo sapiens*, care nu izbutesc să articuleze toate aceste sunete (decât cel mult foarte neclar) deoarece laringele lor (zona unde este produs sunetul) se deschide direct în cavitatea bucală, organul vocal având deci un singur „tub" rezonant. Adulții speciei *Homo sapiens* au în schimb un sistem format din două „tuburi": cavitatea faringiană și cea bucală. Sunetul născut în laringe penetrează mai întâi cavitatea faringiană și abia apoi pe cea bucală, omul modern dispunând deci de doi modificatori sonori, care funcționează independent ori simultan.

Având doar cavitate bucală, neanderthalienii nu puteau pronunța probabil principalele vocale (întâlnite practic în toate limbile cunoscute, vii sau moarte), singurele nemodificabile de mișcările limbii și considerate de către lingviști esențiale pentru o vorbire inteligibilă și eficientă. (De altfel, A, I și U sunt elementele cheie în majoritatea experienților de înțelegere și interpretare prin ordinator a limbajului uman modern.) Or, în cursul evoluției a două specii concurente (căci în unele locuri din Europa, Israel și Zimbabwe au fost descoperite schelete de neanderthalieni, alături de rămășițele omului de Cro-Magnon, în aceleași peșteri și provenind din aceeași perioadă), dezavantajul unei vorbiri elementare sau al lipsei totale de limbaj articulat se putea dovedi un handicap important în lupta pentru existență.

Așa cum scria revista *„Science et Vie"* în martie 1975: „Momentul apariției omului modern *(Homo sapiens Cro-Magnon – n.a.)* rămâne un mister, necunoscându-se nici mecanismul precis, nici cauzele ce l-au provocat. Dar o caracteristică determinantă a speciei *Sapiens* este limbajul vorbit, care, alături de o spectaculoasă dezvoltare a volumului creierului, a dat naștere unei facultăți umane prin excelență, și anume capacitatea de abstractizare".

Potrivit observațiilor antropologului Glynn Isaac și prof. A. Leroi-Gourhan, prima cultură capabilă să se exprime printr-o formă oarecare de artă a fost cea a oamenilor de Cro-Magnon, or, se pare că diferențele dintre aceștia și neanderthalieni sunt destul de mari pentru ca mulți antropologi de prestigiu să considere cele două specii ca fiind etape independente una de alta.

Dacă lanțul evolutiv este discontinuu și conține hiatusuri urmate de salturi calitative neașteptate, procesul umanizării nu mai poate fi prezentat ca fiind de o comodă regularitate, iar apariția speciei *Homo sapiens Cro-Magnon* rămâne o enigmă. Nici dispariția oamenilor de Neanderthal nu este pe deplin elucidată de ipoteza celor doi americani, Lieberman și Crelin, recunoscând ei înșiși că dovezile pe care le prezintă nu sunt decisive, dar argumentând că dezavantajul lingvistic, minor în aparență, își sporește importanța o dată cu trecerea timpului. În acest caz însă, de ce au supraviețuit neanderthalienii mai bine de 100000 de ani, fiind eliminați abia acum 30000 –40000 de ani, o dată cu apariția oamenilor moderni, care nu puteau extermina o populație atât de numeroasă (dovezile despre asemenea masacre lipsind de altfel cu desăvârșire)?

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

REVENIRE ÎN AGGARTHA

Nu este probabil nici pentru dumneavoastră vreo surpriză că drumurile ne poartă înapoi la Aggartha. Nici măcar faptul că această revenire se datorește excursiei făcute printre influențele oculte resimțite încă de la început în organizarea viitorului Reich nazist (în fond întâlnim asemenea elemente în aproape orice regim totalitar). Ceea ce poate fi totuși neașteptat în această legătură este un aspect semnalat de Robert Charroux: o „pereche" pe care legenda o face între Lhassa și Insula Paștelui. Care ar fi astfel nu doar cei doi poli magici ai lumii, în ordine, cel alb și cel negru, dar chiar mai mult, pentru că uriașele și încă inexplicabilele statui de pe Insulă sunt uneori considerate ca fiind de fapt niște antene calculate pentru a capta undele malefice ale Universului și, implicit, pentru a păstra puritatea albă a Lhassei. Și astfel a întregii zone unde se află una – poate cea mai importantă – dintre intrările în Aggartha. Pe aici, prin „dolmenul de la Do-King", cum specifică Saint-Yves d'Alveydre, autorul celebrei „Misiune în India", prima carte din care europenii au aflat despre Aggartha, ar fi pătruns în viitorul regat subteran strămoșii „superiori" ai pământenilor, veniți poate de pe Venus sau de pe Marte, oricum din una din lumile extraterestre.

Aceasta deschide și o altă interpretare, extrem de interesantă, întrucât leagă „fondarea" Aggarthei de un element perfect rezonabil, în momentul, evident, în care depășim pragul acceptării ipotezei vizitatorilor ET pe Terra. Aceștia ar fi încercat deci să se adapteze condițiilor Pământului de acum peste 56000 de ani, fără a reuși însă, pe de-a-ntregul. Aceasta i-a determinat să-și caute refugiul într-o lume subterană pe care au putut-o adapta mai bine cerințelor lor.

În cartea sa, publicată postum, d'Alveydre vorbește pentru prima oară despre „Regele Lumii", în același timp Suveranul Pontif și conducătorul absolut al Aggarthei. Inaccesibil, cu excepția unui mic număr de inițiați de nivel extrem de înalt, marea sa putere vine mai ales din faptul că este deținătorul, împreună cu principalele sale ajutoare, a celei mai înalte cunoașteri, al cărei depozitar este de altfel marea bibliotecă din Aggartha, alături de universitățile sale.

Transpunerea în viață a cuvântului divin, Aggartha, al cărei nume înseamnă inaccesibil la violență și anarhie, este o confederație organizată în jurul unei populații de bază de aproximativ 20 de milioane de locuitori, extinsă însă pe teritoriile înconjurătoare până la încă pe atât. Un adevărat scut de apărare, de netrecut pentru nimeni. Cum ține să sublinieze d'Alveydre, „forța este ineficientă acolo unde o alianță loială poate obține totul." Din nou un element straniu: cum s-ar fi putut gândi ambasadorii Reichului la o asemenea alternativă, chiar dacă „împrumutaseră" Swastika, cel mai mistic dintre simbolurile tibetane, drept emblemă? Poate că explicația se află în modul de organizare politico-socială al Aggarthei, sau la imensele sale cunoștințe. Sau poate că cineva dintre ei realizase că în ciclul imediat anterior celui al vieților noastre, numele Aggarthei de astăzi era Pradesha – regiunea supremă, în sanscrită – de unde vine Paradisul terestru al mai tuturor religiilor noastre...

MIHAELA DOROBANȚU

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica Sf. Spiridon, din București, pe la 1860. Acuarelă de Carol Pop de Szathmary.

Biserica Sfântul Spiridon-Nou

Aflată în plin centrul Capitalei, la întretăierea de drumuri, biserica Sfântul Spiridon-Nou este o construcție monumentală, de factură eclectică, având o fațadă impunătoare cu două turnuri clopotniță. Construcția ei a început în 1766, fiind ctitorie a domnitorului Scarlat Ghica (1758-1761; 1765-1766) și a fiului său Alexandru Ghica (1766-1768) ea a fost refăcută în 1858 de Mitropolitul Nifon. Acestei reconstrucții îi este datorată înfățișarea de astăzi a monumentului. Predominant este stilul gotic cu nervurile caracteristice, întărind cupola impresionantă ca dimensiuni. Interiorul, de proporții remarcabile, este pictat de Gheorghe Tattarescu, o bună parte din opera maestrului fiind conservată foarte bine până în zilele noaste. Locașul se poate mândri nu doar cu frumusețea odoarelor și a elementelor arhitecturale, ci și cu aceea a vitraliilor reprezentând scene biblice. Necropolă domnească, biserica adăpostește în peretele dinspre sud mormintele domnitorilor Scarlat Ghica, C. Hangerli (1797-1799) al cărui sfârșit a reprezentat o pagină sângeroasă din istoria țării, fiind decapitat de trimisul sultanului, și Al. Șuțu (1806: 1818-1821), mort în ajunul declanșării uriașei mișcări condusă de Tudor Vladimirescu. În biserică se află de asemenea moaște ale Sfântului Spiridon iar locașul constituit un adevărat magnet pentru locuitorii din zonă și din alte colțuri ale orașului aici desfășurându-se pe lângă slujbele obișnuite și alte activități cu caracter religios, cum sunt concertele închinate marilor sărbători. Cu toate că biserica a avut mult de suferit în urma evenimentelor istorice tragice și mai ales în urma cutremurelor, ea a reușit să rămână neclintită ca o fărâmă din vechiul București, scăpând chiar și de furia demolărilor, deși era prezentă la capătul uneia din marile artere. Supusă de ani de zile unor permanente și serioase restaurări, construcția își va recăpăta întreaga forță a zidurilor, fără a pierde nimic din strălucirea ei.

IRINA STOICA

Desfătarea privirilor în Mizoram

Țara montagnarzilor indieni, *Mizoramul,* este din 1972 (când și-a câștigăt independența), al 24-lea stat al Uniunii Indiene, limitat de Bangladesh și Tripua la vest, de Birmania la est și sud, de Manipur și Assam la nord. Relieful este muntos, altitudinea medie fiind de 900 m, dar vârful Phawngpui (Muntele Albastru) ajungând la 2165 m. Cursurile de apă sunt numeroase, Mizoramul cuprinzând și o salbă de lacuri, cel mai mare fiind Palak Lake. Vegetația este luxuriantă, fără a cuprinde foarte multe plante decorative, iar fauna, în concordanță cu clima și vegetația, este foarte bogată. După sosirea-n Mizoram a primilor misionari (1891), religia creștină s-a răspândit mult, astăzi 95 la sută din populație fiind catolică și protestantă. În vechime oamenii locurilor credeau într-un singur zeu suprem, *Pathian,* dar și-n alți demoni (Ramhues).

Mizoșii și-au adaptat repede viața la obiceiurile occidentale, modul lor de viață fiind un fericit compromis între vechile tradiții și modernitate. Pawiștii sunt mai puțin sofisticați și mai conservatori decât Lizașii, iar Lakharșii păstrează cu sfințenie diversele tradiții. Chakmașii sunt buddhiști și venerează anumite divinități hinduse (Laksmi, Ganga)și propriile lor divinități, precum Sugoleng zeița prosperității). Toate religiile populației și toate cutumele sociale sunt un amestec al vechilor tradiții tribale și al principiilor buddhiste și hinduse. Chakmașii sunt seminomazi, iubind viața liberă în apropierea rivierelor sau de-a lungul văilor, pe când Mizoșii trăiesc, în general, pe înălțimile platourilor montane. Pădurile acoperă două treimi din teritoriu, cei mai exploatați arbori fiind bambusul și tekul, apoi cei care asigură materia primă pentru industria hârtiei. S-a dezvoltat mult industria conservelor, a morilor și a fabricilor de ulei. Firește, cultura populară se bazează, prioritar, pe meșteșugurile artizanale și pe vestimentația tradițională, adiacente fiind feroneria și tâmplăria artistică (decorativă).

Extrem de bogată este paleta datinilor și obiceiurilor tradiționale, pline de mister și exotism. Principalele festivaluri folclorice, cu tentă agrară, celebrate de Mizoși, sunt: *Mimkut* (festivalul porumbului), desfășurat în august-septembrie, după recoltare; *Chapchonkut* (însămânțare), în martie, după dura operație de defrișare a junglei, în vederea cultivării pământului ars; *Pawlkut* (fără datare și mai puțin cunoscut) și festivalul *cerealelor,* în decembrie-ianuarie. *Cheraw* este celebrul dans popular al Mizoșilor, mai spectaculos decât intens-coloratul dans Rajastham, jocul împletindu-se cu manevrarea ritmică și acrobatică, imitând mișcările lucrative agrare, a bastoanelor de bambus, acestea semnificând permanența utilitară, în cele mai importante momente ale vieții, a lemnului sacru (bambusul). Pe plan istoric, este general admisă ipoteza că Mizoșii aparțin rasei mongolide, fiind veniți și stabiliți aici în sec. 18, din munții chinezi ai Birmaniei, unde fiinșau deja pe la începutul sec. 15. Un trib, *Lushai,* a migrat spre vest. Sunt organizați în clanuri, conduse de un șef, cu veșminte și însemnuri totemice multicromatice. Au avut loc violente lupte intertribale (interclanuri), care au degenerat în conflicte dure. Urmare a acestor lupte, societatea *Mizo* a fost fondată în sate și clanuri, fiecare comunitate fiind condusă de un șef sacru *(Lal),* asistat de un consiliu al bătrânilor înțelepți *(Upas).* Funcția de Lal este ereditară și se transmite numai fiilor (moda dinastiilor salice se poată și acolo!). Mizoramul este un teritoriu atrăgător pentru turiști, Mizoșii fiind oameni generoși și ospitalieri, iar peisajul muntos este unul de basm.

VLAD ANDREI ORHEIANU

Sfârşitul unui bătrân combatant

Deşi cu puţin timp în urmă Marjan a murit, el rămâne un leu celebru în Afganistan. A trăit în grădina zoologică din Kabul şi a supravieţuit tuturor războaielor care au măcinat ţara de-a lungul anilor. Marjan a fost adus din Germania în Afganistan în urmă cu 38 de ani. Pe bună dreptate, a fost considerat „un vechi combatant": a traversat cu bine loviturile de stat, invazia sovietică, războiul civil, atacul american. Ce-i drept, Marjan a ajuns orb şi şchiop, copiii îl necăjeau şi râdeau de el, în ultima parte a vieţii lui deşi avusese şi el epoca sa de glorie. În 1990, când grădina zoologică se afla în vârful de front între facţiunea mujahedinilor şi rivalii lor, un tânăr combatant a intrat în cuşca lui Marjan, considerând că-i poate atrage pe alţii în capcană. N-a apucat să-şi ducă planul la bun sfârşit, că leul înfometat l-a mâncat. A doua zi, fratele victimei a venit să se răzbune şi a lansat o grenadă împotriva fiarei. Atunci şi-a pierdut Marjan vederea. Din fericire, nu şi viaţa, aşa cum s-a întâmplat cu cele mai multe dintre animalele din grădina zoologică. A fost o perioadă grea: cerbii şi iepurii s-au transformat în hrană pentru mujahedini, chiar şi un elefant a avut aceeaşi soartă. Un obuz a atins şi clădirea principală, distrugând acvariul. În 1996, venirea talibanilor la putere n-a îmbunătăţit soarta... locatarilor de la grădina zoologică, ba, mai mult, această instituţie a fost trecută pe lista neagră. Cei 11 angajaţi ai grădinii zoologice n-au mai primit salariu şi, pentru a hrăni animalele, au fost nevoiţi să se ducă în piaţe să cerşească. Marjan, care mânca în jur de 12 kg de carne pe zi, s-a obişnuit să flămânzească. Dar a fost printre puţinele animale care au supravieţuit şi în acea perioadă. În 1990, grădina zoologică din Kabul avea 40 de specii de animale, în prezent doar 19. Doar doi lupi, un urs şi câteva maimuţe mai jucăuşe mai atrag atenţia vizitatorilor. Şi, desigur, şi bătrânul Marjan până să moară. *(A.P.)*

Mania... poligamiei

Doamna Mira Sheldon este o americancă respectabilă, o septuagenară care ar putea da lecţii de viaţă oricărei femei din lume. Şi asta pentru că Mira, încă de la 24 de ani, şi-a propus să demonstreze că bărbaţii, după opinia ei, „nu sunt altceva decât nişte băieţi ajunşi degeaba la maturitate". Prima dragoste a ei a fost o dezamăgire cumplită. Jimmy o ţinea în puf, avea bani gârlă, mai toate serile şi nopţile le petreceau împreună prin baruri şi restaurante, bijuteriile nu-i lipseau... Căsnicia lor a durat un an şi jumătate, adică până-n clipa când izvorul râului de dolari a fost depistat de poliţie: Jimmy şantaja o femeie mult mai în vârstă, despre trecutul căreia ştia lucruri necurate de la un prieten al său, poliţist. Mira a divorţat imediat şi în câteva luni s-a măritat cu Samuel, un bărbat cu cincisprezece ani mai în vârstă decât ea. Însă numai după două-trei luni, ea află că acesta, comis-voiajor, mai avea trei neveste în trei oraşe diferite din SUA. Inocenta noastră eroină s-a pomenit într-o „bună" zi cu cele trei neveste furioase pe cap, reproşându-i că Samuel nu prea mai are bani şi pentru ele şi obligând-o să-şi ia tălpăşiţa. A treia încercare matrimonială a durat şi mai puţin, numai trei săptămâni. Carol, al treilea soţ, se ocupa cu falsificarea cecurilor şi cărţilor de credit. A divorţat şi de acesta, însă a rămas cu o avere impresionantă, nedeclarată de Carol şi nedescoperită de poliţie. Cu puzderia de bani la ciorap şi fără noroc în dragoste, Mira s-a decis să-şi petreacă restul vieţii amuzându-se pe seama bărbaţilor.

A plecat în Europa şi s-a măritat la Paris cu Léon, un cartofor înrăit. După câteva luni, a plecat în Anglia cu toţi banii lui Léon. După ce şi-a pierdut urma în Albion, Mira a pus ochii pe James, un mare proprietar de cai din Manchester. A stat cu acesta peste cinci ani, un adevărat record în viaţa ei. Prinzând gustul poligamiei, Mira a fugit în Spania cu o sumă fabuloasă „preluată" din conturile lui James. Aici nu putea să nu se îndrăgostească de un toreador. L-a ademenit pe Luis, s-a măritat cu el şi apoi, după aceleaşi operaţiuni bancare, s-a avântat pe continentul african, tocmai în Congo. Nu i-a trebuit prea mult pentru a se căsători, în urma unor ritualuri care i-au dat fiori, cu fiul unui şef de trib... Timpul trecea şi Mira nu prea mai putea să scape de tânărul N'ganashimba, soţul iubitor care o înconjurase cu slujnice devotate şi omniprezente. În cele din urmă a reuşit, după ce într-o seară a pus somnifere în apă şi-n toate băuturile obişnuite ale casei. Cu chiu, cu vai, s-a întors în SUA, unde şi-a propus să-şi petreacă viaţa pe un iaht. A găsit luxoasa ambarcaţiune „sub forma" lui Peter, un bancher din San Francisco. Atât de mult a îndrăgit croazierele, încât a rezistat lângă Peter unsprezece ani. Apoi, pur şi simplu i-a venit chef să trăiască în mijlocul zăpezilor din Alaska. Şi cum ultimul ei soţ nu putea să-şi abandoneze afacerile, l-a părăsit şi pe acesta şi, fără bilet de adio şi fără remuşcări, s-a instalat la Klondike, în renumita regiune a căutătorilor de aur. Aici n-a mai putut să aburească nici un bărbat şi şi-a deschis propria afacere cu blănuri şi whisky... Pe când credea că nimeni din trecutul său n-o va mai găsi, anul trecut i-a sunat la uşă Ginette, o tânără de douăzeci şi patru de ani, care pretindea că este fiica ei din căsătoria cu Carol. Documentele pe care le avea necunoscuta (abandonată în maternitate) erau indubitabile. În cele din urmă, cele două femei s-au îmbrăţişat. Ginette a promis să nu divulge secretul aventurilor mamei sale, iar Mira a obligat-o să jure că nu se va mărita niciodată. Dar Ginette a făcut dezvăluiri presei atunci când trecuse perioada de prescriere a „şotiilor" mult încercatei sale mame. *(P.I.)*

PAGUBE COLATERALE...

Sfârşit de mileniu în Balcani. Războiul, un coşmar ce revine periodic în realitate, ca să-şi ia tributul greu, de vieţi şi de destine mutilate. În satul albanez Zhegra, din Kosovo, primăvara a adus lacrimi şi disperare. O descindere a unor soldaţi sârbi, încheiată cu uciderea unor localnici, a declanşat exodul. Mitant Zimani, împreună cu soţul şi cu copiii, şi-au luat în grabă câteva lucruri strict necesare şi au urmat cărările refugiului, peste munţi. Dincolo de frontieră, în Macedonia, au fost primiţi de o altă familie albaneză, cea a lui Rexhep Murseli. În atmosfera de haos creată prin declanşarea războiului, un asemenea gest pare absolut firesc: oamenii îi ajută pe oameni. Ceilalţi, care ţin degetul pe trăgaciul armei, sunt altfel de făpturi, înrobite de forţele răului, indiferent de ce parte a frontului ar lupta. Trei luni, familiile Zimani şi Murseli şi-au împărţit sărăcia şi necazurile. Albanezii au preluat însă din nou controlul în Kosovo şi refugiaţii

din Zhegra s-au putut întoarce acasă, sub escortă NATO. Fragila flacără a speranţei a început să pâlpâie iarăşi în Balcani, dar forţele din umbră nu pot renunţa atât de uşor la ţinta lor: distrugerea echilibrului lumii, înrobirea civilizaţiei umane. Şi iarăşi armele au început să intoneze marşul lor funebru, de data aceasta în Macedonia. La fel ca înainte cu doi ani, populaţia civilă a primit cele mai dure lovituri. „Pagube colaterale" i-au numit cinicii regizori ai războiului pe aceşti nefericiţi. De data aceasta, soarta a făcut ca familia Murseli să fie aruncată pe drumul exilului. Acelaşi drum străbătut nu demult de Zimani a fost parcurs peste munţi, dar în sens invers, de albanezii macedoneni, gazduiţi acum de foştii lor oaspeţi de vremuri vitrege: 25 de făpturi umane – copii şi adulţi – s-au adunat astfel în cele patru încăperi ale locuinţei kosovarilor, aşteptând semn că urgia a trecut. Mănâncă împreună, dorm cum pot, iar copiii merg împreună la şcoală. Astăzi, ei încă speră, încă aşteaptă. Ar vrea ca un „mâine", sosit cât mai grabnic, să le ofere prilejul de a se revedea periodic, dar nu siliţi de război, ci fiecare aducând din satul de baştină veşti bune şi gânduri senine. Până atunci, până când acel „mâine" va deveni realitate, Zimani, Murseli, ca şi alte milioane de civili albanezi, sârbi, macedoneni, ţigani şi Dumnezeu ştie câte asemenea seminţii năpăstuite vor fi pribegind prin Balcani, rămân să îngroaşe rândurile celor numiţi, într-un limbaj rece, inuman, „pagube colaterale". *(A.N.P.)*

Cu puţin înainte de sfârşitul anului trecut, un amator de poezie din Lausanne a reuşit să-şi îngrozească vecinii; s-a căţărat pe acoperişul imobilului cu cinci etaje în care locuia şi, ca şi cum ar fi fost în transă, a început să recite versurile unei poezii scrise pe o coală de hârtie. Oamenii au crezut că e vorba de o intenţie sinucigaşă, aşa că au alertat poliţia. Observând vânzoleala din jurul imobilului, bărbatul s-a întors în apartamentul său. Interogat de poliţie, a declarat că tocmai terminase de compus o poezie pe care voia să o recite cu voce amplă, dar, pentru a nu o deranja pe prietena lui care dormea, s-a gândit că locul ideal ar fi acoperişul imobilului. A insistat apoi să citească şi echipajului de poliţie creaţia sa. (A.P.)

ŞI COŞMARURILE AU (UNEORI) UN SFÂRŞIT

Se întâmplă uneori ca într-o familie sau într-un cuplu, unul dintre soţi – unul dintre parteneri în general – să ajungă să aibă o mare problemă, care mai apoi se transformă într-un adevărat coşmar. Se întâmplă şi ca celălalt partener să reuşească, de multe ori printr-o luptă impresionantă, să pună capăt tragediei. Când însă cei doi mai sunt şi persoane publice, emoţia pe care o produce toată povestea este una deosebită. Aşa s-a întâmplat cu Rob Lowe, o cunoscută vedetă a televiziunii americane, unul din starurile serialului *The West Wing*, în care juca alături de Martin Sheen. La începutul anilor '80 însă, frumosul Rob şi-a văzut dintr-o dată cariera compromisă din cauza abuzurilor sale de droguri care erau depăşite doar de... scandalurile amoroase în care era implicat! Şi lucrurile au mers din rău în mai rău, mai ales că idolul tineretului american era în acelaşi timp şi un tenace activist politic. „Explozia" finală a avut loc în 1988 când a părăsit Convenţia Naţională a Democraţilor pretextând obligaţii profesionale, dar grăbindu-se de fapt la o foarte „fierbinte" întâlnire cu două fermecătoare tinere, pe care a mai şi filmat-o! Caseta a ajuns însă la presă. Cariera politică i-a fost distrusă. La Hollywood a devenit... un actor de rezervă. Ca de obicei în asemenea situaţii, nimeni nu mai vroia să-l cunoască.

Întâmplarea face să o reîntâlnească pe Sheryl Berkoff. Şi-o amintea vag drept „parteneră" de o seară, dar nu putea să o uite ca fiind cea care îi făcuse cele mai bune machiaje pe timpul filmărilor pentru serial. Pleacă amândoi pentru o scurtă vacanţă în Insulele Fiji. Acolo, Shirley realizează subit că... este îndrăgostită de Rob! Îl anunţă însă scurt că nu se va încurca cu un beţiv care, în plus, mai este şi un adevărat amator de aventuri amoroase! Şi incredibilul se produce: Rob Lowe se suie în avion şi aterizează... direct la centrul de reabilitare de la Sierra Tucson, Arizona. Se întoarce de acolo un alt om. Se căsătoresc şi se stabilesc la Santa Barbara. Acum au doi copii, pe Matthew şi pe Owen, de 7 ani şi respectiv de 5 ani. „Shirley este cel mai bun prieten al meu", spune Rob tuturor prietenilor care, evident, au început să revină. El s-a întors la film, cu un scenariu bazat pe intrigile de la Casa Albă. I-a scris şi o scrisoare vechiului său prieten şi fost coleg de partid Al Gore, candidat democrat la preşedinţie. Care nu i-a răspuns niciodată. Cine ştie: dacă ar fi făcut-o poate că altul ar fi fost rezultatul alegerilor... *(M.D.)*

O familie „din aur"

În urma cu 15 ani, o familie din Calais, Franţa, e descoperit în timp ce sapă pământul în grădina de zarzavaturi, cinci piese din „fier" semănând cu nişte coliere. Nimănui nu i-a trecut prin gând că ar putea fi vorba de nişte obiecte din aur şi mai ales de mare valoare. Cei care au profitat de ele au fost copiii care şi-au completat arsenalul obiectelor de joacă. Printr-o pură întâmplare, două din coliere au fost vândute în urmă cu trei ani, pe un preţ de nimic, unui anticar care a vizitat familia Lannoy. Pe această filieră, Muzeul de Antichităţi naţionale din Saint-Germain-en-Laye a aflat de existenţa acestor piese. Familia Lannoy a fost contactată de specialişti ai acestui muzeu, care au ajuns la concluzia că aceste bijuterii din aur, rarisime, datând din epoca de bronz (1200 î.Ch.) sunt de o imensă valoare. Unul dintre coliere decorat cu caneluri extrem de fine cântăreşte nu mai puţin de 749 de grame. Familia Lannoy a cedat cu uşurinţă aceste comori Muzeului de Antichităţi având în vedere că suma primită în schimb îi permite să trăiască fără griji până la adânci bătrâneţi. *(D.M.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ Există o multitudine de discipline sportive de iarnă legate de folosirea schiurilor, dar minţile inventive ale unor semeni ai noştri nu încetează să creeze „probe" noi şi foarte atractive. Francezul Guy Leblanc a reuşit să coboare pe schiuri, pe o pantă accentuată, ţinând pe creştetul capului o tavă cu o ceaşcă de cafea. Chiar dacă licoarea s-a vărsat în întregime, cana a scăpat întreagă. O performanţă asemănătoare a realizat Yves Cariolle, acesta coborând aceeaşi pârtie pe un singur schi.

◆ Utilizând acoperişul propriei case drept trambulină, americanul Simon Daves a sărit cu schiurile douăzeci şi opt de metri, aterizând în curtea unui vecin. Acesta neprevenit asupra intenţiilor acrobatice ale lui Simon, tocmai îşi curăţa maşina de zăpadă. Cei doi s-au întâlnit într-o îmbrăţişare neelegantă, în urma căreia ambii au fost spitalizaţi.

◆ Gerry Vincent Holms, un bucătar cu idei din Paloma, California, a parcurs pe schiuri aproape zece kilometri, după care, epuizat, s-a aşezat turceşte şi le-a... mâncat pe îndelete! Ustensilele de mers prin troiene fuseseră preparate dintr-un amestec dur de zahăr ars şi alte ingrediente comestibile, care au rezistat cu bine probei de semimaraton.

◆ Cea mai lungă călătorie a unui om de zăpadă pe schiuri s-a înregistrat la Morano, Italia. Pe o pantă nu prea ascuţită, copiii unei şcoli din localitate l-au făcut pe moşul cu nas de morcov şi căciulă de tablă să alunece în echilibru 168 de metri. *(P.I.)*

Săptămâna 8 – 14 FEBRUARIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **9.10** Film: „Prinţesa şi cerşetorul" (r) **11.00** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Fă-i inimii pe plac!" (SUA, 1994) **22.15** Ştirile de sâmbăta asta **22.50** Serial: „Amy" **23.55** Film: „A fost odată asasin" (SUA, 1997). Cu: John Cusack, Minnie Driver.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **10.20** Serial: „Necazuri de puştoaică" **12.45** Debut 50 Plus **14.00** Film: „Star Trek 4: Înapoi spre casă" **16.00** Garantat 100% **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Muzica e viaţa mea! **20.00** Jurnal **20.35** Serial: „Titanii" **21.30** Film: „Ultima şansă" (SUA, 1995). Cu: Nastassja Kinski **23.30** Film: „Dragoste târzie" (SUA, 1975). Cu: Katharine Hepburn, Laurence Olivier.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.40** Serial: „Horace şi Tina" (ep.1) **10.30** Viaţa satului **13.00** Conferinţa de presă **14.30** Film: „Miracolul" (coprod., 1985) **16.00** Bun de tipar **17.30** Bravo, bravissimo! **19.00** Glume, boacăne, aventuri **20.00** Jurnal **20.35** Ghici cine vine la tine? **21.30** Film: „Avionul condamnaţilor" (SUA, 1997). Cu: Nicolas Cage.

LUNI 7.30 Strict necesar **13.30** Spectacolul lumii **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Iartă-mă! **21.50** Serial: „Oraşul îngerilor" **0.45** Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Timişoara **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Obsesia" (SUA, 1992). Cu: Shannen Doherty **22.40** Frontal **0.00** Lumea dansului.

MIERCURI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" **21.50** Cu ochii' 4 **22.50** Recurs la morală.

KEVIN SORBO
TVR2, duminică, 16.10

JOI 7.30 Strict necesar **11.05** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Prinţesa şi cercetorul" (partea a II-a) **22.45** Euroatlantica **0.00** Profesioniştii.

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **21.00** Serial: „Călătorie spre centrul Pământului" **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **0.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Îngeraşul" **15.00** Căsuţa poveştilor **16.00** Serial: „Femei înşelate" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Seducţie" (ultimul ep.) **21.30** Serial: „Curcanii" (ultimul ep.) **22.20** Serial: „O mamă şi jumătate" **22.50** Serial: „Dădaca" **0.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngeraşul" **14.15** Serial: „Lumi diferite" (ultimul ep.) **15.00** Căsuţa poveştilor **15.30** La casa de vis **16.00** Ia-mă acasă! **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „O mamă şi jumătate" (ultimul ep.) **21.30** Film: „Dr. Jekyll şi doamna Hyde" (SUA, 1995) **23.30** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.20** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.15 Reluări **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cătel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix **13.00** Cu Tibanu' la pescuit şi vânătoare **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **19.30** Real TV **20.00** Film: „Înfruntarea" (SUA, 1997). Cu: Anthony Hopkins **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **11.00** Sport Magazin **14.00** Motor **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **19.30** Real TV **20.00** Film: „Impact fatal" (SUA, 1994) **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Serial: „Justiţie militară".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Creaturi sălbatice **11.00** Tradiţiile românilor **14.00** Camera de râs **15.00** Real TV **18.00** Focus **20.00** Film: „Armăsarul argintiu" (Australia, 1993). Cu: Russell Crowe **22.00** Serial: „Providence" **23.00** Serial: „Justiţie militară".

LUNI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Serial: „Patrula aeriană" **21.00** Film: „K2" (Marea Britanie, 1991) **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

MARŢI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Film: „Ucide-mă din nou" (SUA, 1989). Cu: Val Kilmer **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

MIERCURI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Gunoierii" (SUA, 1990). Cu: Charlie Sheen **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

JOI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Film: „Domniţa Şoim" (SUA, 1985). Cu: Michele Pfeiffer **22.00** Obiectiv **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Justiţie militară".

2

VINERI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" (ultimul ep.) **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Televiziunea, dragostea mea! **16.50** Primul pas **18.05** Doc.: „Evadare de pe Terra" **19.05** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.00** D'ale lu' Mitică **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Pericol iminent" (SUA, 1995) **0.55** Remix.

SÂMBĂTĂ 8.40 Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chit-Chit **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.40** Serial: „Poliţia judiciară" (ultimul ep.) **14.05** Planeta singuratică **15.05** Bărbaţi, la cratiţă! **16.05** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **18.35** Serial: „Mercury" **19.30** Scurte povestiri cinematografice **20.00** Serial: „Captiv în viitor" (ep.1) **21.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **1.05** Hochei: Slovacia – Germania.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.45** Serial: „Wishbone – Un alt fel de Cyrano" **14.05** Doc.: „Splendorile naturii" **15.15** Doc.: „Corpul uman" **16.10** Serial: „Andromeda" (ep.1). Cu: Kevin Sorbo **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **20.20** Serial: „Captiv în viitor" **21.10** Serial: „Ce nemaipomeniţi!" **22.35** Serial: „Prietenii".

LUNI 8.00 Serial: „Fete vesele" (ep.1) **8.30** Cafeaua de dimineaţă **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.05** Oprirea obligatorie **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **20.30** Piramida **21.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **22.00** Telejurnal **22.35** Teatrul Naţional TV prezintă: „O scrisoare pierdută" de I.L. Caragiale **1.00** Hochei: Ucraina – Elveţia.

MARŢI 8.50 Serial: „Fete vesele" **9.15** Desene animate **10.40** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **19.00** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **22.00** Telejurnal **23.25** Serial: „Captiv în viitor" **1.00** Hochei: Slovacia – Austria.

MIERCURI 8.50 Serial: „Fete vesele" **9.15** Desene animate **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **20.30** Piramida **21.00** Serial: „Captiv în viitor" **22.00** Telejurnal **1.00** Hochei: Elveţia – Belarus.

JOI 9.00 Serial: „Fete vesele" **9.25** Desene animate **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **12.40** Mit şi istorie **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **18.05** Doc.: „Culisele celui de-al doilea război mondial" **20.30** Piramida **22.00** Telejurnal **22.30** Serial: „Captiv în viitor" **23.20** Serial: „Lee Evans" **24.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

PRO TV sâmbătă, 1.30
CLINT EASTWOOD

ROMÂNIA 1 marţi, 20.30
SHANNEN DOHERTY

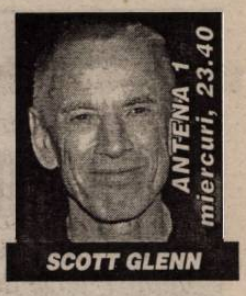
ANTENA 1 miercuri, 23.40
SCOTT GLENN

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: „Nebun după tine" **12.30** Serial: „Lege şi ordine" **13.15** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Dosarul Pelican" (SUA, 1993) Cu: Julia Roberts, Denzel Washington **22.35** Film: „Focul ucigaş" (SUA, 1991) **0.50** Film: „Nimic nou pe Frontul de Vest" (SUA, 1930) **4.45** Film: „Biloxi Blues" (SUA, 1988). Cu: Christopher Walken.

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate **10.50** Film: „Mica eroină" (SUA, 1934) **13.00** Serial: „Lano şi Woodley" **13.30** Serial: „News Radio" **14.30** Film: „Un străin suspect" (SUA) **16.05** Charlie Chaplin **17.20** Film: „Bătăuşul" (SUA, 1996) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Dă lovitura şi fugi" (SUA, 1994). Cu: Alec Baldwin, Kim Basinger **22.10** Serial: „Totul despre sex" **22.45** Serial: „Oz, închisoarea federală" **23.35** Zâmbete într-o pastilă **0.00** Film erotic: „Obsesia" **1.30** Film: „Claustrofobul" (SUA, 1970). Cu: Clint Eastwood.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **11.00** Parte de carte **13.00** Film: „Prizonierii diavolului" (SUA, 1992) **14.35** Film: „Omul liniştit" (SUA, 1952). Cu: John Wayne **17.15** Film: „Dictator fără voie" (coprod., 1988). Cu: Richard Dreyfuss **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Lumea apelor" (SUA, 1995). Cu: Kevin Costner, Dennis Hopper **22.20** Serial: „Prietenii tăi" **22.50** Film: „Ultima ispită a lui Iisus" (SUA, 1988). Cu: Willem Dafoe **1.30** Film: „Playback".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **11.30** Serial: „Nebun după tine" **12.00** Serial: „Lege şi ordine" **13.00** Serial: „Expertul" **16.05** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Michael" (SUA, 1996). Cu: John Travolta **22.45** Film: „Prins în capcană" (SUA, 1993) **1.00** Film: „Vrăjitorul din Oz" (SUA, 1978). Cu: Diana Ross, Michael Jackson.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: „Nebun după tine" **12.30** Serial: „Lege şi ordine" **13.15** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Urmărire generală **21.00** Serial: „Războinare fără limite" **22.45** Film: „Havana" (SUA, 1990). Cu: Robert Redford **1.15** Film: „Cortina sfâşiată" (SUA, 1966). Cu: Paul Newmann, Julie Andrews.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: Nebun după tine" **12.30** Serial: „Lege şi ordine" **13.30** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Sub semnul întrebării" (SUA, 1989) **22.45** Film: „Afaceri necurate" (SUA, 1993) **0.45** Film: „Bomba blondă" (SUA, 1994). Cu: Tom Berenger.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" **12.00** Serial: „Nebun după tine" **12.30** Serial: „Lege şi ordine" **13.00** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Iubitul meu se însoară" (SUA, 1997) **22.45** Film: „Limbajul trupului" (SUA, 1995) **0.45** Film: „Ceopatra" (SUA, 1963, partea I). Cu: Elizabeth Taylor, Richard Burton.

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Film: „Muschetarii zilelor noastre" (r) **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Gong Show **22.35** Film: „Creatura" (ultima parte).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (SUA, 1942) **9.00** Serial: „Calea misterelor" **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Misiune imposibilă" **16.00** Film: „Atracţia Broadway-ului" (SUA, 1991) **18.00** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Evadare din Absolom" (SUA, 1994). Cu: Lance Henriksen **22.00** Fotbal din Primera Division.

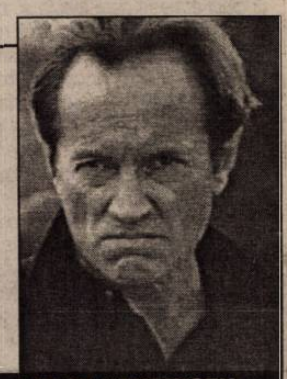
LANCE HENRIKSEN
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

DUMINICĂ 10.00 Desene animate **11.30** Serial: „Bette" **12.00** Film: „Vraja dragostei" (SUA, 1989) **13.00** Hi-Q noi **16.00** Serial: „Roswell" (ep.1) **17.00** Serial: „Milagros" **18.00** Şapte zile **19.00** Observator **20.00** Film: „Lupul singuratic" (SUA, 1983). Cu: Chuck Norris **22.00** Film: „Dreptate pe cont propriu" (SUA, 1989).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Operaţiunea Delta Force 4" (SUA, 1999) **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Plan diabolic" (SUA, 1992).

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.30** Film: „Înscenarea" (SUA, 1995). Cu: Billy Zane **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Evadarea" (SUA, 1990).

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Strict autentic **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Schimbare de planuri" (SUA, 1988). Cu: Scott Glenn.

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Film: „Schimbare de planuri" (r) **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" (ultimele ep.) **19.00** Observator **20.00** Gong show – ediţie specială **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „La bine şi la rău" (SUA, 1990).

tele 7 abc

VINERI 10.00-14.00 Reluări **16.30** Desene animate **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film (r) **22.00** Reportaj 7 abc.

SÂMBĂTĂ 10.00-12.00 Reluări **12.30** Cinetour **13.30** Melodii, melodii **16.00** Club ABC **17.00** As show **18.30** Telejurnal **19.30** Reportaj 7 abc **20.30** Film **23.45** Muzică.

DUMINICĂ 10.00-12.30 Reluări **14.00** Film **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Reportaj 7 abc **20.00** Film: „Misterele Bucureştilor" (România, 1983) **22.00** Loto – Pariu Trio – Bingo **22.30** Cântece populare.

LUNI 9.00-14.00 Reluări **16.00** Desene animate **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film **22.00** Reportaj 7 abc **23.45** Muzică.

MARŢI 10.00-14.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film: „Zidul" (România, 1974) **23.45** Muzica.

MIERCURI 10.00-14.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film **22.05** Reportaj 7 abc **23.45** Muzica.

JOI 10.00-14.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film: „Năpasta" (România, 1982) **22.30** Loto – Joker – Patriu Trio **23.45** Muzica.

ANTENA 1 marţi, 20.30
BILLY ZANE

ROMÂNIA 1 vineri, 23.55
MINNIE DRIVER

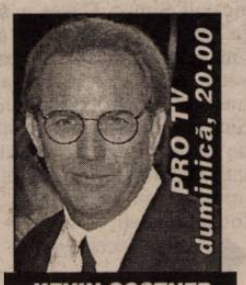
PRO TV duminică, 20.00
KEVIN COSTNER

PRO TV sâmbătă, 20.00
KIM BASINGER

Bilet de călătorie către „unchiul Oscar"

Bătălia pentru Globul de Aur care a avut loc pe 20 ianuarie în lumea filmului e pe deplin justificată. Gala decernărili premiilor, organizată cu mult fast la Los Angeles şi transmisă în direct în întreaga Americă, apoi şi în numeroase alte ţări din lume, este importantă din multe puncte de vedere: în primul rând, cel care obţine unul sau mai multe premii, fie el actor, regizor, scenarist etc., poate considera că deţine un autentic bilet de călătorie către marii favoriţi ai Oscarilor.

Până la decernarea statuetelor mult râvnite ce-l evocă pe „unchiul Oscar" nu mai e mult (24 martie). Şi nu e rău, exact în această scurtă perioadă ce desparte Globul de Aur de Premiile Oscar, câştigătorii din noaptea de 20 ianuarie se bucură de o publicitate sporită, pentru că aproape numai de ei se vorbeşte. Astfel, interesul pentru producţiile încununate deja cu lauri sporeşte, pe de-o parte în rândul publicului, iar pe de alta în rândul criticilor de film şi specialiştilor în ce-a de-a şaptea artă, care vor avea un cuvânt greu de spus la Marele Festival. Ca să nu mai amintim că nominalizaţii şi aspiranţii la premiile „Globul de Aur" au beneficiat o dată în plus de valul publicitar declanşat încă din luna decembrie a anului trecut şi care va dura până la ceremonia din 24 martie într-un crescendo continuu. „Studiourile se servesc de aceste premii ca de nişte instrumente de marketing – spunea un jurnalist de la „Variety Daily". Dacă filmul lor nu primeşte un Glob de Aur şi nici măcar nu este înscris pe lista nominalizaţilor la Oscar, problemele care ţin de publicitate, difuzare şi încasări sunt mult mai numeroase."

Aur american pentru australieni

Potrivit opiniei organizatorilor Festivalului Globul de Aur, anul acesta a fost pentru prima oară după multă vreme când „favoriţii" nu s-au redus doar la două-trei nume – încât alegerea câştigătorilor a fost mult mai dificilă – după cum, totodată, preferinţele: filmul lui Ron Howard „A Beatiful Mind" a fost recompensat cu patru statuete pentru cel mai bun film dramatic, cel mai bun actor dramatic într-un rol principal (Russell Crowe), cel mai bun scenariu (Akiva Goldsman) şi cea mai bună actriţă într-un rol secundar (Jennifer Connelly). Pe locul doi în topul celor mai premiate filme la ediţia de anul acesta a galei s-a aflat comedia muzicală a lui Baz Luhrmann, „Moulin Rouge", care a intrat în competiţie cu şase nominalizări şi a obţinut trei premii – cea mai bună comedie muzicală, cea mai bună actriţă într-un film de comedie (Nicole Kidman) şi cea mai bună muzică originală (Craig Armstrong). Aşadar, două dintre cele mai importante trofee ale galei au fost atribuite celor doi actori de origine australiană, Nicole Kidman şi Russell Crowe.

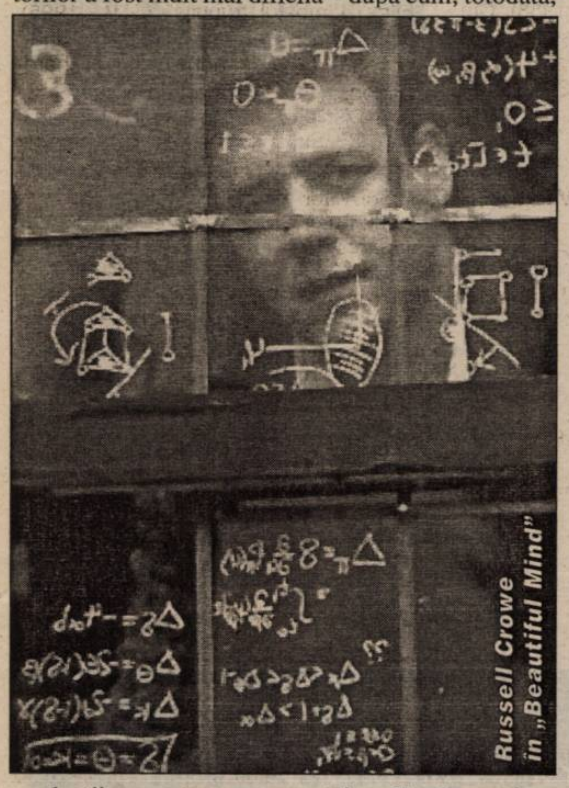

producţii neaşteptate s-au regăsit pe listele nominalizaţilor. Dar până la urmă, juriul celei de-a 59-a ceremonii a premiilor „Golden Globe" şi-a exprimat

Numele lui Nicole Kidman a figurat de fapt la două categorii de nominalizări în cadrul galei, pentru două producţii de factură total diferită: music-holl-ul „Moulin Rouge" (în care joacă rolul unei cântăreţe de cabaret din Parisul anului 1899) şi drama „The Others" (în care interpretează rolul unei tinere mame hăituite de fantome). Dar, juriul a fost cucerit în special de prestaţia actriţei din „Moulin Rouge", pentru care i-a oferit trofeul. „Acest premiu este unul cu totul special pentru mine – a declarat Nicole Kidman – deoarece niciodată nu mi-a trecut prin minte că aş putea juca un rol într-o comedie muzicală şi, cu atât mai puţin, să primesc un premiu pentru asta." Actualul „Moulin Rouge" este cel de-al treilea film din istoria cinematografiei dedicat celebrului cabaret din Montmartre; primul a fost realizat în 1929, iar al doilea în 1952. În ceea ce-l priveşte pe Russell Crowe, care, la 37 de ani, este deja deţinătorul unui Oscar pentru cel mai bun actor (Maximus din „Gladiatorul"), a aliniat în vitrina palmaresului personal şi un Glob de Aur. „A Beatiful Mind" – spunea actorul – este în esenţă un film care ne ajută să ne deschidem inimile, care ne învaţă cât de importante sunt înţelegerea şi compasiunea."

Tânărul Ewan McGregor, partenerul lui Nicole Kidman din „Moulin Rouge" s-a numărat şi el printre nominalizaţii la categoria cel mai bun actor într-un rol principal de comedie, dar premiul a fost atribuit... bătrânului Gene Hackman pentru rolul interpretat în „The Royal Tennenbaums". La cei 74 de ani cât are în prezent, Gene Hackman a obţinut astfel cel de-al doilea Glob de Aur din cariera sa, primul fiindu-i adus de rolul din „Filiera". Un alt „glob" important, cel pentru cel mai bun regizor a fost decernat tot unui veteran al cinematografiei: Robert Altman, 76 de ani, care a intrat în competiţie cu creaţia sa, „Gosford Park". Turnat în Marea Britanie, filmul cuprinde în distribuţie, printre alte nume de referinţă, pe Kristin Scott Thomas şi Helen Mirren şi a fost nominalizat la cinci categorii. Şi nu în ultimul rând, aşa cum era de aşteptat, premiul pentru cea mai bună actriţă într-un rol dramatic i-a revenit interpretei din „In the Bedroom", Sissy Spacek.

Nicole Kidman, idolul lui Buffy

Sarah Michelle Gellar, alias „Buffy, spaima vampirilor", a făcut declaraţii incendiare: este topită după Nicole Kidman, o admiră şi o iubeşte nu doar pentru talentul ei de actriţă, ci şi ca femeie. O iubeşte atât de mult încât ar fi gata oricând să-şi părăsească logodnicul – pe Freddie Prinze Jr., pe care îl cunoaşte de anul trecut şi cu care ar urma să se căsătorească – dacă ar avea cea mai mică şansă ca Nicole să-i fie... parteneră de viaţă. Tânăra Sarah care nu-şi pierde capul în faţa vampirilor, dar îşi pierde minţile doar când se gândeşte la australiancă, mai declara că a trebuit să-l roage în genunchi pe Freddie să o ducă la „Moulin Rouge". Acesta s-a enervat la culme şi a ameninţat-o că dacă nu încetează cu această nebunie el va fi cel care o va părăsi pentru Nicole Kidman. „Nu m-am supărat pe el nici pentru ce-a zis şi nici dacă ar face acest lucru – spunea Sarah. Îl înţeleg: dacă eu l-aş părăsi pentru o asemenea femeie, el, ca bărbat, de ce n-ar face-o. E atât de sexy..."

Interesant este că Sarah Michelle Gellar a fost recompensată cu un premiu MTV pentru rolul din „Sexe Intensions" în care o îmbrăţişează foarte pasional pe Selma Blair.

Woopy Goldberg, maestru de ceremonii

...Şi nu oriunde, ci la ceremonia Premiilor Oscar. Nu este pentru prima oară când actriţa de culoare se bucură de această onoare. De-a lungul carierei sale a „interpretat" rolul de amfitrion al galei de trei ori. Recordul la acest capitol îl deţine însă în continuare Billy Crystal, cu 7 prezentări ale ceremoniei. Fericită, Woopy Goldberg a declarat: „Sunt încântată că am fost încă o dată solicitată să prezint gala, mai ales că pentru prima oară festivitatea va avea un alt sediu – Kodak Theatre – pe care îl ador pentru cum arată."

Woopy Goldberg este şi ea deţinătoare a unui Oscar, obţinut în 1991 pentru cea mai bună actriţă într-un rol secundar („Ghost", cu Demi Moore şi Patrick Swayze).

Arnold Schwarzenegger a înregistrat un record de milioane

Terminatorul nu se dezminte. Începând din luna aprilie va începe turnările la „Terminator 3", lansarea superproducţiei fiind programată pentru 2003. Deşi casa producătoare – „Warner Bross" – nu a confirmat zvonul, presa de specialitate care pretinde că deţine informaţii de primă mână afirmă că salariul lui Schwarzy a bătut toate recordurile din istoria cinematografiei, ajungând la 30 de milioane de dolari, dublu faţă de cel primit pentru „Terminator 2". În ceea ce priveşte bugetul filmului şi acesta este destul de generos: 170 de milioane de dolari, fapt care înscrie această peliculă printre cele mai scumpe realizări de la Hollywood (excepţie făcând „Titanic"). „Pearl Harbor", de exemplu, a costat 140 de milioane de dolari. Potrivit estimărilor din „Daily Variety", începând din 1984 şi până în prezent, primele două filme din seria „Terminator" au adus încasări de 560 milioane de dolari, cifră pe care producătorii speră ca „Terminator 3" să o depăşească...

Steaua lui Muhammad Ali nu va străluci pe Hollywood Boulevard

Destinul de legendă al boxerului Muhammad Ali are dreptul la steaua sa. Ar fi putut să strălucească pe Hollywood Boulevard, alături de cele ce evocă sute de mari staruri cărora li s-a făcut această onoare. Numai că fostul campion al ringului a refuzat ca numele său „să fie călcat în picioare de oameni care nu ştiu ce înseamnă respectul". În acest caz, s-a găsit totuşi o soluţie: steaua lui Muhammad Ali va lumina vestibulul noului sediu destinat ceremoniilor prilejuite de Premiile Oscar. Rupând tradiţia de pe Hollywood Boulevard, unde stelele se aliniază pe paviment, steaua lui Muhammad Ali va fi amplasată pe unul din pereţii vestibulului Teatrului Kodak care va deveni în martie sediul permanent al Galei Premiilor Oscar.

Tot ca un gest de recunoaştere a meritelor unui om a cărui viaţă a devenit legendă, oraşul Los Angeles i-a dedicat marelui fost campion ziua de 17 ianuarie, data la care a împlinit 60 de ani. Dincolo de veneraţia reală a boxerului, evenimentul s-a transformat şi într-o campanie publicitară a filmului „Ali", ecranizarea biografiei lui Cassius Clay, adevăratul nume al lui Muhammad Ali. Născut pe 17 ianuarie în 1942 la Louisville (Kentucky), a câştigat în 1960 medalia de aur la jocurile Olimpice de la Roma, iar între 1964 – 1967 a deţinut titlul de campion mondial la categoria grea. În 1960, s-a convertit la religia islamică, luându-şi numele de Muhammad Ali. Un punct de referinţă a al biografiei sale este şi faptul că a refuzat să lupte în Vietnam, ceea ce i-a adus numeroase prejudicii – pierderea licenţei de boxer şi o condamnare la închisoare. În rolul celebrului campion joacă Will Smith. Atât în Europa, cât şi în America, lansarea filmului care îi evocă viaţa a constituit un prilej suplimentar de a-i fi adus un omagiu. La Londra, de exemplu, la avant-premiera mondială a filmului au asistat prinţul Charles, actori şi regizori, critici de film, gazetari, dar şi mulţi reprezentanţi ai lumii boxului: britanicul Audley Harrison – medaliat cu aur olimpic, foştii campioni Henry Cooper, Barry McGuigan, Nigel Benn... Din nefericire, marele absent a fost însuşi Muhammad Ali care, afectat de o fază avansată a maladiei Parkinson, şi-a anulat călătoria în ultimul moment.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

LUMINA DIN PALME - armonie universală

Ştiinţele confirmă, în anii din urmă, ceea ce foarte mult timp era privit ca un domeniu mai degrabă ocult: relaţia directă şi indestructibilă dintre om şi Cosmos. Aceasta, în aşa-zisa civilizaţie occidentală, căci asiaticii cunosc şi utilizează energia universală de milenii, ridicând comunicarea cu forţele nevăzute pe nivele ale spiritului greu de imaginat. Între ştiinţele respectivei relaţii, *Reiki* se remarcă, în primul rând, prin faptul că orice individ poate fi iniţiat în lucrul cu energiile cosmice. De aceea, nu doar orientalii au acces în acest domeniu. În România, dintre terapeuţii care practică Reiki, s-a remarcat *Antoaneta Neantina ROMAN,* cu performanţe notabile obţinute atât în ţară, cât şi în străinătate (Spania, SUA ş.a.). Despre activitatea sa şi despre capacităţile nebănuite ale fiinţei umane – în rândurile următoare.

„Toţi oamenii se nasc cu capacitatea de folosire a energiei universale activată"

Reiki înseamnă în limba japoneză „energie universală de viaţă" sau „forţă vitală universală". În şcolile cu tradiţie din „ţara de la Soare-răsare", se adaugă o formulare cu semnificaţie aparte: „...energie condusă în mod spiritual". Totuşi, în ciuda oricăror suspiciuni, Reiki nu se referă la nimic din ceea ce noi considerăm ocult sau magie. Ca dovadă, remarcă Antoaneta Neantina Roman, forma de energie canalizată prin palme în timpul aplicării terapiei Reiki, deşi nu este vizibilă cu ochiul liber, a fost fotografiată cu ajutorul aparatului inventat de soţii Kirlian. În cadrul cursurilor organizate de terapeută, se activează de altfel „una dintre capacităţile pe care toţi oamenii o au – aceea de a canaliza prin palme energia universală. Ea nu este pozitivă sau negativă, ci reprezintă un echilibru perfect. Trebuie spus că omul se naşte cu amintita capacitate activată, dar după prima perioadă a copilăriei începe s-o piardă, într-o măsură mai mare sau mai mică. Cauza o constituie legarea tot mai strânsă de lumea materială, dependenţa de aceasta. Totuşi, nu se pierde tot, mâna păstrează informaţia despre energia respectivă şi despre valoarea ei aparte. Gândiţi-vă, de pildă, că atunci când ne doare ceva, punem mâna aproape automat pe acel loc. La fel, îmbrăţişarea sau gestul de a da mâna cu cineva semnifică intenţia de armonie, un transfer de energie, ceva ce noi uităm să fim, dar de care interiorul nostru ne ajută să ne amintim: nu numai «consumatori», ci şi «constructori» de armonie".

„Starea omului este simultană cu Creaţia"

De fapt, ce înseamnă activarea sau acordajul, despre care s-a vorbit mai sus? Aceasta o face maestrul Reiki asupra practicantului şi reprezintă redeschiderea unui canal energetic şi schimbarea nivelului vibraţional al persoanei respective. Altfel spus, se reface legătura individului cu Cosmosul. Odată realizată activarea, capacitatea respectivă nu se pierde. Astfel, când atingem o fiinţă vie cu palmele, în mod automat, chiar şi fără intervenţie mentală, începe transmiterea energiei universale către acea fiinţă; când luăm palmele, se întrerupe şi transmisia. „Iniţierea – precizează Antoaneta Roman – nu se face greu şi nu este condiţionată de anumite însuşiri ale practicantului. În acelaşi timp, trebuie ştiut că nu se poate face autoiniţierea: maestrul dă o unealtă ce poate fi folosită ori de câte ori va fi nevoie, pentru (auto)tratament sau din dorinţa de autodepăşire. Iar autodepăşire, în Reiki, înseamnă trecerea de la un anumit nivel de vibraţie la altul, superior, ştiut fiind faptul că vibraţiile foarte joase înseamnă, de fapt, energie negativă, vibraţie distructivă. Această evoluţie antrenează şi schimbări în viaţa personală, printr-un fenomen de rezonanţă: atragem oameni şi situaţii pe măsura vibraţiei noastre, pe măsura a ceea ce suntem noi; aşadar, când eu devin mai armonios, viaţa mea devine mai armonioasă, mai împlinită."

„Reiki vindecă bolnavi şi aduce armonie"

„Persoanele care vin la mine, pentru tratament sau pentru cursurile de Reiki, încep să înţeleagă treptat însemnătatea gândirii pozitive în viaţa lor şi a celor apropiaţi, devenind regizorii unei noi vieţi. Numai că schimbarea nu se face fără suferinţă. E o încercare a spiritului de a ne determina să privim altfel lumea materială: o face printr-o boală, printr-o situaţie dramatică... Apare aici şi cererea de transformare rapidă."

De altfel, chiar Antoaneta Roman a ajuns să practice Reiki în urma vindecării unei boli foarte grave, de care a suferit cu ani în urmă. Ulterior, reuşitele sale au făcut-o cunoscută, cum spuneam, atât în România, cât şi în alte ţări, precum SUA, unde l-a tratat şi -pe celebrul cercetător al scrierilor lui Nostradamus, d-l Vlaicu Ionescu. Vom aminti în continuare câteva dintre afecţiunile tratate cu succes la pacienţii săi, indiferent de vârstă. De precizat că terapeuta colaborează cu medicii care au tratat ori au fixat diagnosticele acestor bolnavi, chiar dacă, prin palparea aurei cu palma, depistează zonele afectate, fie că boala se manifestă, efectiv, fie că încă nu este activă. Într-o evaluare nu neapărat riguroasă, dumneaei constată că bolile cardiace şi cancerul cunosc cea mai mare răspândire, apoi tuberculoza şi – în oftalmologie – dezlipirea de retină au luat amploare. Foarte bine au răspuns terapiei Reiki diverse forme de reumatism, leucemie, psoriazis, anevrism cerebral, varice, fibrom uterin, scleroză în plăci ş.a. Un caz deosebit a fost cel al unui pacient suferind de boala Alzheimer, a cărui stare s-a ameliorat. De asemenea, fracturile se vindecă în 5-6 zile, datorită energiei folosite prin Reiki, lucru verificat de terapeută cu ajutorul chirurgului ortoped.

*

Ce se mai realizează prin practicarea Reiki? Antoaneta Neantina Roman precizează că se ajunge la însănătoşire pe toate nivelele. Apoi, cel puţin faţă de persoanele apropiate, practicantul va putea percepe, chiar fără vizualizarea aurei, ce organ şi în ce măsură este afectat. Noi interacţionăm cu toate celelalte fiinţe, dar nu suntem (sau suntem prea puţin) conştienţi de acest lucru. Permanent, transmitem şi primim energie, condiţionată de starea noastră de armonie sau de dizarmonie. Prin urmare, „lumina din palme" poate fi considerată un dar pe care nu trebuie să-l ignorăm, ci, dimpotrivă, să-l folosim cât mai mult pentru restabilirea acelei armonii interioare şi exterioare dorite de fiecare dintre noi.

PUBLICITATE

Maestra Antoaneta Neantina ROMAN ţine conferinţe REIKI, la ARCUB – str. Batiştei nr. 14 – lângă Hotelul „Intercontinental", Bucureşti – marţea şi vinerea, de la orele 18[00].
Pentru orice informaţie, apelaţi la: 01-320.89.63; 094.255.091 sau 01-642.78.39.
Adresa cabinetului: Aleea Apostol Mărgărit nr. 2, scara B, apart. 39, parter (interfon 39), Bucureşti (zona metrou Piaţa Muncii).

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

OFERTĂ SPECIALĂ „CUM SĂ DEVII CLARVĂZĂTOR!"

Comandaţi acum exemplarul dv. GRATUIT la C.P. 63-142 Bucureşti.

REMEDII prin flux bioenergetic şi flux telepatic

Amploarea, greu de anticipat în urmă cu 10-12 ani, pe care au luat-o la noi tratamentele prin bioenergie, îşi poate găsi o explicaţie în faptul – confirmat ştiinţific – că fiecare individ beneficiază de câmpul bioenergetic sinonim cu viaţa, dintr-un anumit punct de vedere. La fel de adevărat este însă şi că nu oricine are toate capacităţile necesare pentru a trata. Performanţe remarcabile în acest domeniu au înregistrat, după 1990, soţii *Ştefania şi Dan-Ionel* ***ANGHEL,*** membri ai Asociaţiei de Medicină Naturistă „Totul pentru sănătate", care are avizul Ministerului Sănătăţii şi este afiliată la Centrul Mondial de Medicină Complementară Sri Lanka – COLOMBO.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Diagnosticare şi tratamente comune

Ştefania Manea-Anghel (maestru internaţional în medicina alternativă – psiho-bio-corecţie) ţine să precizeze, de la bun început, că tratamentele promovate ţin cont întotdeauna de buletinele medicale cu analizele clasice. Ceea ce adaugă, înaintea alegerii tehnicii terapeutice propriu-zise, reprezintă – să spunem – completarea diagnosticului pe care-l face datorită capacităţilor extrasenzoriale, reuşind să perceapă deficienţele energetice ale organelor. Cum se argumentează o asemenea afirmaţie? În mod obişnuit, bolnavul se prezintă la medic cu anumite simptome, analizele se focalizează pe zona sau organul suferind iar tratamentul indicat vizează acelaşi sistem. Or, nu mai e un secret că o boală nu afectează în mod exclusiv un anumit organ, ci suferinţa se reflectă în întregul organism, într-un fel sau altul. Şi din motivul amintit, pacientului i se recomandă să repete analizele clinice după fiecare serie de şedinţe terapeutice (3 cure de 15, 10 şi 10 şedinţe, cu câte 2 săptămâni de pauze intermediare), pentru a constata astfel din ce stadiu al bolii s-a pornit şi în ce măsură situaţia s-a ameliorat. De asemenea, „nu trebuie absolutizat rolul bioterapeutului în procesul de vindecare. Medicamentele prescrise de medicul alopat sunt folosite în paralel cu tratamentul complementar, cu atât mai mult cu cât există afecţiuni ce necesită acţiuni severe, precum injectarea insulinei la diabetici, cobaltoterapia sau citostaticele în cancere ş.a.m.d. Prin această conlucrare am avut, de-a lungul timpului, ameliorări substanţiale în asemenea boli, mergând chiar – de exemplu – până la scoaterea insulinei din tratament." – remarcă Ştefania Anghel. Ideea generală este că fiinţa umană îşi întemeiază evoluţia pozitivă pe un echilibru interior care tinde să se înscrie în armonia universală. Dacă acest echilibru s-a deteriorat – ceea ce, din păcate, se întâmplă frecvent – trebuie tratat ceea ce se cheamă portretul psiho-somatic al omului, adică şi trupul, şi sufletul. Iar bioenergia poate realiza o asemenea terapie conjugată.

Nu există terapii-şablon

Psiho-bio-corecţia vizează în primul rând liniştea sufletească, adică acea stare favorabilă tratamentului şi mobilizării pacientului pe plan mental. Este foarte important, pentru obţinerea rezultatului dorit, ca, în special pe toată perioada tratamentului, suferindul să trăiască într-un mediu caracterizat prin linişte şi iubire. La cabinetul Ştefaniei Anghel, pe lângă amintita psiho-bio-corecţie, se utilizează şi meloterapia, aromoterapia, fitoterapia, uneori şi terapia reflexogenă şi tratamentul telepatic. Nici una dintre metodele semnalate nu presupune incantaţii, ceea ce numim practici magice şi alte detalii susceptibile de a ieşi din sfera medicinei complementare. Iar, pe de altă parte, tratamentul este, oricum, general, chiar dacă se adresează prioritar unui anume organ, cum precizam şi mai sus.

Cazuistica celor 12 ani de activitate este foarte bogată. Practic, nu se obţin efectele scontate în cancerul ajuns la un stadiu avansat (cu metastaze), în spondilita anchilopoietică, în boli cauzate de animale (scabie, toxoplasmoză). În general, chiar dacă nu apare vindecarea totală, se realizează ameliorări substanţiale sau cel puţin oprirea evoluţiei bolii. Ştefania Anghel mai face precizarea, unanim acceptată, că tratamentele diferă de la un pacient la altul; deci şi efectele. Un exemplu foarte bun – „curele de slăbire", care nu reprezintă un standard universal valabil (de aceea, deseori nu dau rezultat); în schimb, tratamentul bioenergetic ajunge fără probleme la efectele dorite. Să mai spunem că au răspuns pozitiv acestor terapii cazuri de psoriazis şi dermatite, reumatisme, astm, hipoacuzie şi afecţiuni psihice, boli situate la orice nivel al corpului, iar în cazul persoanelor operate, bioterapia reduce timpul de convalescenţă şi reface părţile din corp afectate, ducând la creşterea imunităţii organismului.

Să ne apropiem de natură!

O observaţie făcută şi de Ştefania Anghel, cu privire la starea noastră de sănătate generală, se referă prioritar la copii şi tineri. Aceştia răspund cel mai bine tratamentului bioenergetic, dar sunt şi cei mai expuşi agresiunilor exterioare. Urmarea – boli ale psihicului, rezistenţă scăzută la suprasolicitări, afecţiuni cauzate de poluare, de exploziile solare, de alimentaţia necorespunzătoare (coloranţii şi alţi compuşi de sinteză, din alimente, sunt deseori nocivi), de diversele droguri şi chiar de asaltul tehnicii moderne. Recomandări? În general, se ştie ce mod de viaţă e bine să adoptăm, dar... Foarte importantă este mişcarea zilnică – cel puţin, mersul pe jos pe distanţe suficient de lungi – înotul reprezentând sportul cel mai complex; consumul de legume şi fructe, de preferat autohtone, în cadrul alimentaţiei optime, pe care fiecare organism o indică singur; relaxarea, liniştea interioară – stări obţinute şi printr-o ambianţă adecvată, de exemplu înconjurându-ne de flori şi de arome (busuioc, levănţică, mentă, sânziene). Altfel spus, să trăim firesc, cât mai aproape de natură. Este o condiţie esenţială, pentru a dobândi mult-dorita stare de sănătate trupească, sufletească şi spirituală.

PUBLICITATE

SALIN
aparatul care alungă răceala şi gripa

Purificatorul de aer – SALIN, invenţia domnului inginer *Constantin PASCU* din Buzău (principalul realizator al aparatului de purificat apa cunoscut sub numele de AQUATOR), ajută substanţial la *remedierea afecţiunilor aparatului respirator.*

SALIN poate fi folosit acasă, la birou, în maşină, îmbunătăţind calitatea aerului prin reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (transpiraţie, mucegai, cărţi vechi etc.) şi împrospătând totodată atmosfera, prin realizarea unui conţinut discret, dar permanent, de aerosoli.

Efectul terapeutic remarcabil, semnalat de cunoscuţi medici din clinici renumite şi menţionat şi de pacienţi, se referă preponderent la boli localizate la toate nivelele aparatului respirator. Astfel, afecţiunile ORL, pneumologice şi generale se remediază după o durată mult redusă şi fără medicaţie abundentă. *Rinite, sinuzite, alergii, astm bronşic, silicoze, mucoviscidoză, recuperări în TBC* – iată doar câteva boli cu evoluţie dramatică, în care SALIN a demonstrat o eficienţă deosebită.

Apreciat ca atare în întreaga lume, purificatorul de aer cu plăci saline *alungă bolile specifice iernii,* dar vă ajută şi la dobândirea unui *confort general al organismului,* la preţ foarte avantajos.

Pentru comenzi, persoanele sau instituţiile din provincie se pot adresa firmei producătoare - S.C. TEHNO BIONIC S.R.L. Buzău, fie prin poştă, la adresa str. Triumfului nr. 39, cod 5100, fie telefonic, la 038/719.188. Pentru Bucureşti, doritorii se vor adresa la CENTROFARM - telefon: 01/315.78.96 sau la 093/703.121 (Tiberiu Gheorghe, directorul reprezentanţei Bucureşti). Menţionăm că se asigură şi setul de plăcuţe saline cu perioadă medie de folosire de 6 luni.

De vorbă cu avocatul casei

Domnului ANGELESCU FLOREA din Constanţa

Problema dv., expusă în scrisoarea adresată redacţiei, îşi găseşte într-adevăr răspunsul în cuprinsul Legii nr. 9/1998, ce reglementează acordarea de compensaţii cetăţenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România şi Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.

Din puţinele amănunte ce ni le furnizaţi prin intermediul scrisorii lucrurile ar putea sta în felul următor.

Compensaţii

Conform art. 4 alin. 1 din Lege considerăm că aţi depus în termenul legal, de 6 luni (ulterior prelungit cu încă 18 luni), cererea pentru acordarea compensaţiilor. Cererea depusă la comisia judeţeană în circumscripţia căreia domiciliaţi, trebuia să fie însoţită de acte doveditoare ale terenurilor, locuinţelor sau recoltelor ce pretindeţi că le-aţi deţinut în judeţul Durostor şi, totodată, dosarul trebuia să includă şi o declaraţie autentificată, pe propria răspundere, din care să rezulte suprafeţele pentru care vă consideraţi îndreptăţit să primiţi compensaţii. Conform legii amintite comisiile judeţene şi a municipiului Bucureşti trebuie să ia *Hotărâri* privind acordarea compensaţiilor, în termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererilor.

În cazul dv. termenul a fost de mult depăşit şi, presupunând că aţi depus toate actele doveditoare ale dreptului de proprietate, considerăm că sunteţi îndreptăţit să primiţi un răspuns. Ca urmare a celor prezentate, şi în concordanţă cu prevederile legii, sunteţi îndreptăţit să faceţi o *contestaţie la comisia centrală* ce este abilitată să soluţioneze aceste aspecte, prin care să faceţi cunoscut faptul că dosarul dv. nu este soluţionat şi să pretindeţi compensaţiile cuvenite.

Comisia, în termen de cel mult 60 de zile, este obligată să admită sau să respingă contestaţia.

Dacă în urma soluţionării contestaţiei nu veţi fi mulţumit de răspunsul primit sau dacă nu vi se va răspunde la prezenta contestaţie, trebuie să ştiţi că există un control judecătoresc al activităţii acestor comisii.

Astfel puteţi formula o cerere de chemare în judecată în contradictoriu cu comisia judeţeană şi cu comisia centrală, prin care le veţi cere acestor comisii să vă acorde despăgubirile la care sunteţi îndreptăţit conform legii.

Pe calea acestei acţiuni judecătoreşti, instanţa de judecată, în măsura în care va considera cererea dv. întemeiată, va dispune acordarea compensaţiilor în cuantumul ce vă revine.

Cu privire la rugămintea dv. vă informăm că nu avem posibilitatea să studiem dosarul pentru a şti în ce stadiu se găseşte.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ŞI FACE REMIZĂ

BERGER - KOSS, 1882

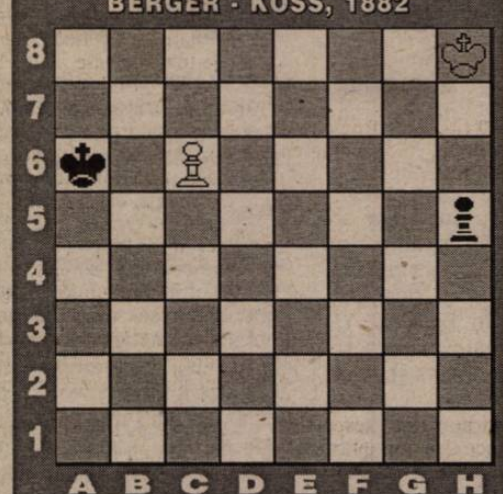

DEZLEGARE: 1. Rg7! h4 2. Rf6 Rb6 [2... h3 3. Re7! h2 (3... Rb6 4. Rd7 h2 5. c7 =) 4. c7 =] 3. Re5 h3 (3... Rc6 4. Rf4 =) 4. Rd6 h2 5. c7 şi remiză.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Test

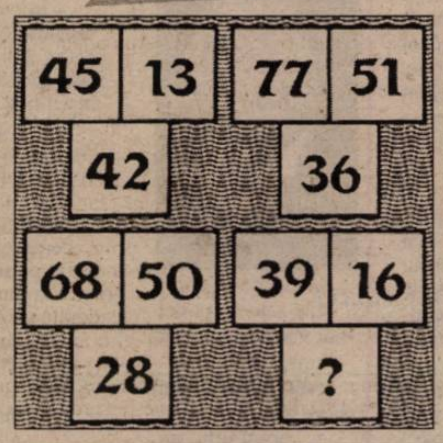

Ce număr trebuie plasat în pătratul liber conform unei logici anume? (Gh.R.)

SOLUŢIA Urmează să fie înscris numărul 33, pentru că în fiecare grup de 3 numere, numărul inferior este rezultatul diferenţei cu celelalte două plus zece.

Umor

– *Ionele, spune învăţătorul, să presupunem că locuieşti la etajul 7. Fiecare etaj este despărţit de celălalt prin 20 de trepte. Câte trepte trebuie să urci?*

– *Pe toate!*

– *Cum s-a petrecut accidentul?*

– *Vedeţi pomul acela?*

– *Îl văd!*

– *Ei bine, eu nu l-am văzut!*

– *Soţul dumitale va muri de moarte violentă spune o ghicitoare clientei sale.*

– *O singură întrebare: o să fiu achitată?*

Verificaţi-vă cunoştinţele

PORTRETE

1. Cum se numeşte portretul (pictură) reprezentat într-un cadru oarecare: peisaj, interior etc.
2. Cine a scris romanul „Portret al artistului în tinereţe"?
3. Ce pictor a realizat celebrul portret al lui Carol I, regele Angliei?
4. Cui aparţine romanul „Portretul lui Dorian Gray?
5. În ce comedie de Ion Luca Caragiale eroina cântă o romanţă de mahala contemplând portretul iubitului?
6. Cine a realizat cunoscutul portret al Doamnei Recamier, aflat la Muzeul Carnavalet din Paris?
7. Cine a interpretat rolul principal în filmul Incognito, realizat în 1997, film al cărui erou realizează un fals uriaş considerat de specialişti un veritabil portret de Rembrandt?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Citatul amintit aparţine scriitorului şi filozofului latin Lucius Annaeus Seneca (4 î.Ch. – 6 d.CH.) şi face parte din „Scrisori către Lucilius". 2) Compozitorul stabilit la Viena din dorinţa de a-l avea profesor pe Mozart este Ludwig van Beethoven (1770 – 1827). 3) Prima poezie a lui Mihai Eminescu a fost scrisă la moartea profesorului Aron Pumnul. Poezia, ocazională, se numea „La mormântul lui Aron Pumnul" şi a fost publicată în broşura „Lăcrămioarele învăţăceilor". 4) Poezia „Mâhniri de tânăr cărturar" a fost scrisă de Tudor Arghezi (1880-1967). 5) Protagonistul filmului „Cercul poeţilor dispăruţi" a fost actorul american Robin Williams. 6) Piesa de teatru „Steaua fără nume" a fost scrisă de Mihail Sebastian (1907 – 1945). 7) Cuvintele respective sunt cele cu care Constantin Brâncuşi a părăsit atelierul lui Auguste Rodin.*

Poşta cititorilor *Pentru întrebările cu tema „Parfum" nu am primit nici o scrisoare cu 7 răspunsuri bune, chiar şi cei mai exigenţi cititori ai noştri dând dovadă de neatenţie. Explicabil după euforia sărbătorilor.*

Aşadar 6 răspunsuri corecte: Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvanei şi Mihai Waspusch – Bucureşti, *care deşi, grăbiţi, ne-au furnizat o serie de detalii deosebit de interesante.*

Am primit însă câteva scrisori cu trei şi patru răspunsuri corecte de la proaspeţi prieteni: Ioana Cristea – Timişoara; Viorela Cizmaru – Iaşi; Cristina Iosif – Bacău; Mirela Ionescu – Urziceni; Margareta Costea – Bucureşti; Ion Savu – Cluj-Napoca; Mircea Dima – Bucureşti.

Sperăm că nu este doar o întâmplare şi că vom primi mai des scrisori de la aceştia şi de la alţii. Îi anunţăm totodată pe prietenii noştri că întrebările trimise de ei vor apărea cât de curând în revista. (I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„CONJUGĂRI"

PRIELNICI		NESIGUR		TOC DE OCHELARI		A FOLOSI		JALUZELE		A ENERVA									
EXPERT ÎN TEHNICA PASELOR		A MERGE... PE BICICLETĂ		A GĂTI		CALE DE URMAT		FIR DE CUSUT		PROGRAME DE ZI									
NEMILOŞI	→																		
CA NIŞTE FANTOME																			
	→							LUCRU CU PLUGUL	→										
								„PEPENE" CU SOLZI											
MINUS	→					NEA!	→			DUŞMĂNIE	→								
UN PAS MARE						PREGĂTIT DE CULCARE				A ZIDI-O MANOLE									
	→			CUTII CU CREIOANE	→											CUTIE... MUZICALĂ			
				ENIGMĂ															
CAP DE CĂMILĂ!	→		OAMENII SATULUI	→								NU PREZINTĂ INTERES							
AFIRMAŢIE			ŢĂRI																
	→	UN ŞEF AL DRACULUI	→							NU	→								
		MACAGIU								ARBUSTUL IGNARILOR									
CAPI DE FAMILIE	→					CURĂ!	→			TALER DE BALANŢĂ	→								
MÂNCARE DE LEGUME						ORGAN DE RESORT				CAMPIONI									
	→						BĂI DE ABURI	→											
							ÎN CERC!												
EŞEC	→							VORBĂ BUNĂ	→										
NATURĂ UMANĂ																			
	→			TĂIETURĂ... LA MODĂ	→														

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „VULPENII". *Orizontal:* I - G - C - L - H - K - INCHEIETOARE - VOINTA - PLAT - VALCEA - BUTIC - LAI - TOANA - H - IMN - CERNE - TU - AERE - IU - CIP - OS - BRR - TRON - EC - CUVIINTA - CARPETA - STIL - LIOTA - ACUTA - MANTA - AVARII.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

YUCA. Se înmulţeşte prin butaşi de tronsoane de tulpină şi butaşi de rozete. Pentru butaşii de tronsoane se folosesc plantele bătrâne. În serele din Europa se importă din ţările de origine (Mexic, Guatemala etc.) asemenea trunchiuri bătrâne din care se fac butaşi mai mari sau mai mici, ce vor constitui tulpina viitoarelor plante. Butaşii se pun la înrădăcinare în strat de turbă cu nisip, se acoperă cu o folie de polietilenă, căreia i s-au făcut câteva orificii pentru aerisire. La o temperatură de aproximativ 22 grade C şi o umiditate crescută, primele frunze apar după 3-4 săptămâni. În acest moment se înlătură folia de plastic, dar se lasă în continuare butaşul în acelaşi substrat, timp de alte 4-5 săptămâni, pentru creşterea rădăcinilor. Abia apoi se poate trasfera noua plantă într-un ghiveci definitiv. Butaşii de rozetă se recoltează astfel încât să ciupească şi un mic fragment din tulpină, apoi se reduce numărul frunzelor la 2-3 şi se procedează exact ca şi în cazul butaşului de tulpină.

PALMIERI. Se înmulţesc în special prin seminţe, deşi se poate recurge şi la despărţirea lăstarilor formaţi la baza plantei. Plantele noi, obţinute din seminţe, sunt de obicei deosebit de frumoase şi viguroase. Semănatul se face cât mai repede după recoltarea seminţelor deoarece la cele mai multe specii durata germinativă este de numai câteva luni. Se recomandă ca, înainte de a fi semănate, seminţele să se ţină în apă călduţă timp de 48 de ore sau să li se zgârie învelişul. Apoi, se seamănă în ghivece cu diametrul de 8-9 cm, în substrat de turbă sau muşchi vegetal amestecat cu nisip, care păstrează mai bine umiditatea şi căldura. În acelaşi scop, ghivecele cu seminţe se îngroapă la rândul lor într-un alt substrat, acoperindu-se chiar, cu 2-3 cm de pământ. Majoritatea palmierilor au nevoie de căldură multă (25-30 grade C) pentru germinare. Durata de germinare şi răsărire diferă de la specie la specie, putând fi vorba de câteva săptămâni (de ex. Liwistona), câteva luni (Chamaerops) sau mai mult de un an (Phoenix). Indiferent de situaţie, schimbarea ghiveciului se face după aproximativ un an, cu mare grijă să nu se rupă vârful rădăcinii principale. În general, palmierii nu suportă să fie deranjaţi prea des prin transplantare, motiv pentru care se recomandă ca această operaţiune să se facă o dată la 4-10 ani, numai atunci când rădăcinile ocupă în mod evident tot vasul, ies la suprafaţă sau acoperă total orificiile de scurgere a apei.

Cum se înmulţesc aceste plante?

COCOS. Planta răsare dintr-o veritabilă nucă de cocos care se îngroapă doar pe jumătate în pământul din ghiveci; după câteva săptămâni apare colţul frunzelor, care cresc destul de repede. Iniţial, planta tânără nu are tulpină, dar cu timpul formează un trunchi înfăşurat într-o reţea de fire negricioase. Frunzele ating o lungime de 40-60 cm, sunt pronunţat nervurate şi elegant arcuite, motiv care-i face pe cei mai mulţi iubitori ai plantelor de apartament să considere cocosul cel mai graţios palmier. *(A. Popescu)*

Tenis în limba japoneză

Turneul de tenis „Pan Pacific" de la Tokyo (1,24 milioane dolari) s-a încheiat duminică cu victorii scontate. Elveţianca Martina Hingis a reuşit să se impună în faţa americancei Seles, după ce a fost condusă cu 1-0. Seles, fostă cehoaică, şi-a făcut reintrarea pe terenurile de tenis după întâmplarea destul de ambiguă în care un suporter al nemţoaicei Steffi Graf a înjunghiat-o superficial chiar pe terenul de joc. Cu o nouă naţionalitate, Seles n-a mai fost nici o clipă cea de dinainte de incident. Fără să mai strălucească, Seles a reuşit la Tokyo s-o învingă în semifinale pe cea mai frumoasă jucătoare de tenis din lume, Anna Kurnikova. Echipată într-o ţinută provocatoare pentru un teren de tenis (şort „pe talie" şi tricou mulat scurt, „deasupra buricului"), Kurnicova, invitată la turneu din motive mediatice, a reuşit un set contra americancei Seles (şleampătă şi boccie) dar, din păcate, doar atât. În aceste condiţii, finala le-a adus în faţă pe cele două rivale, una mai tânără şi alta mai urâtă. Dacă dăm la o parte aceste două amănunte, pot spune că spectatorii au văzut ceva tenis de calitate şi oricum, în final, au asistat la cea de-a patra victorie a elveţiencei la Tokyo. După openul de la Tokyo, clasamentul general WTA, Jennifer Capriati rămâne în frunte cu 4825 puncte, urmată de Lindsay Davenport, Venus Williams, Martina Hingis fiind plasată pe locul 4, cu doar 3901 puncte.

SPORT FLASH

Superman Michael

Multiplul campion mondial de Formula 1, ultima oară cu scuderia Ferrari, germanul Michael Schumacher a declarat într-un recent interviu că nu se simte un Superman şi că s-a săturat să fie privit ca o legendă vie. Michael se consideră o persoană absolut normală deşi are un enorm succes în Formula 1, succes datorat în mare măsura şi norocului său, lucru recunoscut şi de el.

„Nu sunt o legendă, sunt doar un tip care are norocul să facă bine ceva la care se pricepe şi îi face şi plăcere pe deasupra. În afară de faptul că am o situaţie materială excelentă şi pot asigura absolut

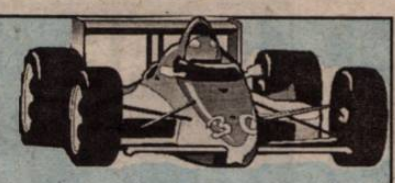

orice familiei mele, sunt o persoană normală" a adăugat Michael. Schumacher ar putea egala recordul de 5 titluri mondiale deţinut de brazilianul Juan Manuel Fangio dacă anul acesta repetă isprava de anul trecut, dar recunoşte că alta ar fi fost situaţia dacă ar fi concurat în acele vremuri, Formula 1 fiind mult mai periculoasă atunci. „S-ar putea ca anul acesta să fie cel mai dificil să câştig titlul de campion mondial deoarece toţi piloţii ce vor fi prezenţi la linia de start au valori apropiate. Însă de-abia aştept să concurez împotriva lor, să mă conving de ce sunt în stare" a încheiat campionul mondial.

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

11 - 17 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Sub influenţa benefică a lui Saturn, această perioadă va fi una de căutări şi iniţiative fructuoase, în dragoste şi/sau în mediul profesional. Deocamdată, astrele nu spun nimic nou despre bani, situaţia materială staţionează la un nivel acceptabil.

TAUR (21.04-21.05): Monotonia vieţii zilnice va fi brusc întreruptă miercuri sau joi, când veţi primi o veste mai puţin bună din sfera financiară. Mercur este în poziţie nefavorabilă faţă de Soare, deci s-ar cuveni să cântăriţi cu mare atenţie fiece cheltuială.

GEMENI (22.05-21.06): O întâlnire mai puţin obişnuită veţi avea în a doua jumătate a acestui interval, când o persoană de sex opus vă va face o propunere foarte interesantă. Cel mai înţelept lucru ar fi să amânaţi răspunsul până săptămâna viitoare.

RAC (22.06-22.07): Cel mai semnificativ aspect astral este poziţia excelentă pe care Luna o are faţă de Soare. Dragostea şi dinamismul în afaceri sau în meserie sunt pet avantajate, iar rezultatele nu vor întârzia să apară. Mici probleme de sănătate se pot ivi în weekend.

LEU (23.07-22.08): Se pare că va fi o săptămână plină de evenimente mărunte şi stresante, pe fondul unei activităţi zilnice foarte febrile. O persoană din anturaj se intersectează cu interesele dv. şi este inevitabilă o confruntare fără urmări importante.

FECIOARA (23.08-21.09): Farmecul unei persoane de sex opus din anturajul profesional vă va deturna de la problemele curente şi, dacă nu sesizaţi la timp faptul că totul nu este decât un foc de paie, s-ar putea să suportaţi unele consecinţe cu gust din cel mai amar.

BALANŢA (22.09-22.10): Curba financiară are o ascensiune lentă dar sigură, până când atinge un maxim (joi sau vineri). În consecinţă, veţi primi, probabil, o sumă consistentă de bani şi vă veţi achita cea mai mare parte a datoriilor. În weekend soseşte o veste excelentă de departe.

SCORPION (23.10-21.11): O presimţire mai veche se va confirma în această perioadă; poate fi vorba de ceva legat de situaţia materială sau de viaţa sentimentală. Oricare ar fi adevărul, la finele săptămânii vă veţi simţi mult mai bine din punct de vedere psihic.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Mici disensiuni şi polemici trecătoare vor umple zilele acestui interval în care nu vă veţi vedea capul de treburi. Pentru celibatari, perioada este propice înfiripării de noi legături, poate trainice, poate doar pe durata unei cesti de cafea.

CAPRICORN (21.12-19.01): Deşi vă domină o somnolenţă şi o apatie aparent imposibil de învins, pe la mijlocul săptămânii veţi fi protagonistul unui eveniment care vă va dezmorţi. Indiferent de natura lui, lucrurile vor lua o întorsătură pozitivă.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară şi cea a afectului au o evoluţie de excepţie. Ambele sunt într-o frenetică ascensiune şi ambele vor avea câte un maxim în a doua jumătate a săptămânii. Pe de altă parte, sâmbătă primiţi o veste excelentă de departe.

PEŞTI (19.02-20.03): În această perioadă vă va surâde şansa atât pe plan profesional, cât şi pe plan sentimental. Chiar şi situaţia financiară se va îmbunătăţi, deşi nu pe măsura aşteptărilor dv. Nu ezitaţi şi profitaţi de orice ocazie pentru a vă testa norocul.

Personalităţile săptămânii: *Titu Maiorescu, Spiru Haret, Dimitrie Gusti, Ştefan S. Nicolau, Theodor Burghele, Gheorghe Cucu, Octavian Cotescu;* Abraham Lincoln, Charles Darwin, Galileo Galilei, Georges Simenon, Yoko Ono.

Robotul de primit pumni!

Există oameni agresivi, dar mult mai numeroşi sunt cei care reuşesc să se controleze. Unii pot fi chiar „definiţi" ca aparţinând... familiei pacifiştilor. Dar chiar şi aceştia se întâmplă câteodată să... simtă nevoia să se descarce, să dea cuiva un pumn. Conştienţi de asemenea situaţii, japonezii de pildă recurg la adevărate „săli pentru defulare", unde salariaţii pot arunca cu roşii sau cu ouă în portretele celor pe care nu-i suferă. Dar ce te faci când cineva îşi doreşte efectiv să dea un pumn celui care nu-i place? Şi, chiar dacă îl laşi, ce te faci dacă „preopinentul" ripostează? Firma americană Body Trends se pare că a găsit soluţia: un... robot care încasează pumni! Este făcut din polipropilenă şi dintr-o spumă de plastic care face ca robotul să-şi recapete forma iniţială imediat ce a fost lovit. Roboţii respectivi se numesc Siam şi Cyber Man şi au un sistem special de lumini montate pe corp, care se aprind la început şi care se sting atunci când lovitura de pumn îşi atinge adresa. „Satisfacţie garantată", s-ar putea spune, mai ales că nici unul dintre roboţi nu s-a gândit niciodată să riposteze şi se mulţumesc, cuminţi, să încaseze toate loviturile... *(M.D.)*

Pare mai degrabă o jucărie inofensivă, dar nu e deloc aşa. Trotineta este cea care-i iniţiază pe copii în problema vitezei pe roţi, dar tot ea le oferă experienţe nefericite. Într-un singur spital din Lausanne (Elveţia), au fost internaţi 156 de accidentaţi în asemenea împrejurări, în ultimul an. Jumătate din ei erau copii între 10 şi 13 ani, loviţi - cel mai frecvent - în zona feţei, a mâinilor sau a genunchilor, în 31% din cazuri înregistrându-se fracturi. Aşadar, şi distracţiile pe două roţi se plătesc, uneori, foarte scump! (A.N.P.)

„Patologia" trotinetei

Cel mai vârstnic BUNIC

În vârstă de 112 ani şi considerat cel mai bătrân om din lume, păstorul italian Antonio Todde s-a stins din viaţă în noaptea dintre 3 şi 4 ianuarie. „Bunicul omenirii", cum i se mai spunea, s-a născut pe 22 ianuarie 1889, anul construcţiei Turnului Eiffel. Anul trecut, faimoasa Carte a Recordurilor („Guinness Book")

l-a înscris în paginile sale drept cel mai vârstnic om din lume, după o concurenţă acerbă cu cu un alt candidat la acest titlu, un agricultor din Oklahoma, născut în acelaşi an cu Antonio, dar... la 3 iulie. Antonio Todde şi-a petrecut întreaga viaţă în împrejurimile oraşului Nuoro, ca păstor. A trăit într-o casă adevărată abia în ultimii patru ani ai vieţii sale. Potrivit opiniei lui, secretul longevităţii sale a constat în alimentaţia bazată pe paste, supă şi foarte puţină carne. În plus, nu s-a abătut pentru nimic în lume de la „ritualul" de a bea o cană şi jumătate de vin roşu pe zi. *(A.P.)*

Şarpele dansator

Tainele civilizaţiei maya continuă să fascineze lumea ştiinţifică. Ruinele cetăţii El Mirador din nordul Guatemalei au constituit un izvor de incontestabile dovezi despre spiritualitatea locuitorilor. Templul Tigrului prezintă o serie de măşti şi desene care au putut fi restaurate. Printre ele s-a aflat şi imaginea acestui dansator ritual. El are capul împodobit cu pene, poartă o mască de lemn prin care trece un „şarpe viu", odihnindu-se pe banda de jad care împodobeşte umerii. Şarpele ia parte astfel la ceremonie, devenind un „dansator" care se mişcă o dată cu omul. *(I.S.)*

John Lennon, mai important decât Shakespeare!

Câteodată, şi englezii sunt surprinzători. O dovedeşte un recent sondaj realizat în rândul opiniei publice britanice de BBC, având drept scop desemnarea celei mai mari personalităţi din toate timpurile din Anglia. În urma votului a 10000 de persoane, pe primul loc s-a situat John Lennon, fostul ex-Beatles, surclasându-i pe Shakespeare, Newton, Churchill, Darwin, Căpitanul Cook şi Amiralul Nelson, care, ce-i drept figurează totuşi printre primele personalităţi din „Top 10". *(A.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	25.000 LEI	☐ 3 LUNI	82.000 LEI	☐ 5 LUNI	132.000 LEI
☐ 2 LUNI	50.000 LEI	☐ 4 LUNI	107.000 LEI	☐ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Marile promisiuni ale secolului XXI – Nanotehnologiile
- Plantele transgenice, pericol sau binefacere?
- Care va fi soarta zgârie-norilor?
- Femina club
- Coxartroza – musafirul nepoftit din viaţa noastră
- În culisele capodoperelor
- Satelitul jupiterian Io are... activitate geologică!
- Un miracol în deşert
- Popas în lumea telenovelelor
- De vorbă cu avocatul casei
- Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 560 • ANUL XLV • 14 FEBRUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 7 (2310)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

„Nu ridica pe nimeni atât de sus, că n-ai să-l mai poţi coborî de-acolo."
(Asadi Tusi)

„Nu-ţi fie teamă că înaintezi prea încet. Teme-te dacă te opreşti."
(Sun Tzu)

„Partea cea mai bună a curajului este prudenţa."
(Shakespeare)

Care va fi soarta zgârie-norilor?

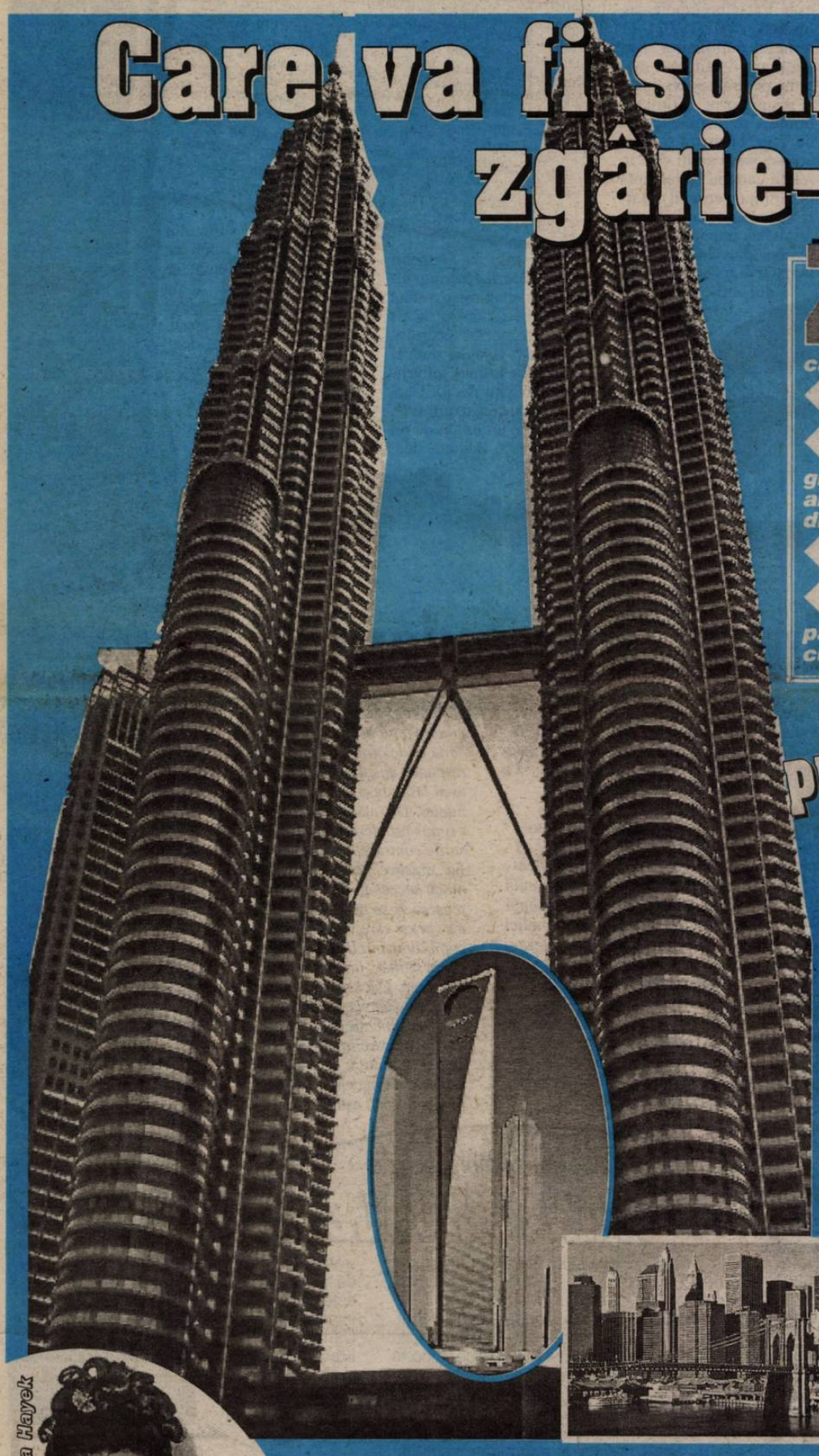

Zgârie-nori se vor mai construi, chiar mai înalţi, dar cu respectarea unor noi condiţii de securitate dintre care amintim:

- **folosirea betonului armat în locul oţelului;**
- **structuri alveolare de disipare a energiei în caz de impact; ameliorarea aerodinamicii;**
- **„Sandvişul anti-incendiu";**
- **reducerea timpului de evacuare (salt cu paraşuta de la etaj, evacuarea pe verticată) etc.**

Plantele transgenice PERICOL sau binefacere?

Organismele modificate genetic trezesc reacţii ofensive drastice pe plan economic, chiar dacă ultimul cuvânt al comunităţii ştiinţifice nu a fost încă rostit. Problema respectivă plasează Europa şi SUA într-un „război rece", purtat pe un... teren verde. Totuşi, o eventuală cale de mijloc pare să dea speranţa rezolvării unei probleme sociale majore: asigurarea hranei populaţiei globului.

(Continuare în pag. 5)

Spectacolul cunoaşterii

Marile promisiuni ale secolului XXI - Nanotehnologiile

Femina club

Despre dragoste, de ziua îndrăgostiţilor

Consultaţii fără plată

Coxartroza musafirul nepoftit din viaţa noastră

Misterele lumii

Un miracol în deşert

Terapii complementare

Salvarea coloanei vertebrale şi a rinichilor

Terra X

Muzeul Rodin

Stele fragile

NASA a lansat un satelit de observare a erupţiilor solare

În ciuda faptului că a înregistrat o întârziere de doi ani faţă de data iniţial prevăzută, NASA a plasat recent pe orbita Terrei un satelit de observare a erupţiilor solare. Botezat Hessi (High Energy Solar Spectroscopic Imager) satelitul a fost expediat în misiune de deasupra Oceanului Atlantic, de la aproximativ 150 km faţă de ţărmul american. Transportat de raheta purtătoare Pegasus XL, satelitul a fost pus pe orbită la o altitudine de 600 km. Franţa, Japonia, Elveţia, Scoţia şi Ţările de Jos îşi înscriu numele ca participante la această misiune. Iniţial, oamenii de ştiinţă îşi propuseseră să lanseze acest satelit în iunie 2000, perioada care promitea o activitate solară deosebit de intensă. Dar o eroare în timpul probelor şi câteva defecţiuni înregistrate de Pegasus au impus întârzieri pentru remediere. „Am ratat aşadat erupţiile solare de atunci", declara Brian Dennis, de la NASA. Hessi va studia razele X şi gamma emise în timpul erupţiilor solare care eliberează în doar câteva minute sau chiar mai puţin până la un miliard de megatone de forţă explozivă ce poate perturba comunicaţiile radio şi reţelele electrice ale Terrei. Pe parcursul misiunii sale de doi ani, satelitul ar putea contribui la descifrarea misterelor exploziilor solare, dat fiind capacitatea sa de a furniza în premieră absolută imagini color de înaltă rezoluţie ale razelor X şi gamma. Satelitul ar trebui să-şi înceapă în mod concret activitatea în maximum trei săptămâni. *(A.P.)*

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Coloana Pomenirii fără sfârşit

Rareori ai ocazia să citeşti în puţine rânduri ceva extraordinar. Şi mai rar este să descoperi o carte de nici 40 de pagini care să conţină o contribuţie extrem de substanţială la descifrarea unui mister. O asemenea carte este cea semnată de P. S. Calinic, episcop de Argeş şi de Muscel, al cărei titlu este „Pace şi bucurie cu Brâncuşi" şi care a văzut lumina tiparului la Cluj-Napoca. Culmea este că această carte, conţinând trei eseuri semnate Calinic Argatu, a apărut anul trecut, adică în „anul Brâncuşi". Anul trecut exegezele despre părintele sculpturii moderne s-au întrecut la număr, alături de simpozioane, conferinţe, colocvii, filme documentare şi exegeze. Îndrăznesc să spun că în această cărticică modestă am găsit cele mai tulburătoare gânduri despre Brâncuşi, cele trei eseuri ale P.S. Calinic răsturnând întreaga perspectivă asupra fundamentelor spirituale ale sculpturii brâncuşiene. Citind cartea ai surpriza să îţi apară în faţa ochilor un Brâncuşi profund ortodox, un artist care a tradus în limbajul sculpturilor lui conceptele de pace, lumină, bucurie. Pasiunea lui pentru momentul originar şi pentru formele arhetipale, ne spune Calinic Argatu în cartea sa, departe de a fi o rezultantă a contactului cu poetul indian Milarepa, care propovăduia contemplaţia în detrimentul acţiunii, şi cu gândirea indiană, este de fapt o relaţie firească şi directă cu arta populară românească şi cu spiritualitatea ţăranului român. În primul eseu, „Pace şi bucurie cu Brâncuşi", Calinic Argatu descoperă, sub paradoxul cugetărilor brâncuşiene, temeliile morale, profund ortodoxe. Arta lui Brâncuşi are o puternică dimensiune morală, ceea ce o apropie de spiritualitatea ortodoxă. Extraordinară, în acest sens, este afirmaţia lui Brâncuşi, atunci când se făceau paralele între originalitatea sa şi arta contemporanilor săi, şi anume că el n-a făcut „decât să deschidă o filială a Mănăstirii Tismana la Paris"! Referindu-se la arta sa, Brâncuşi spunea fără ocolişuri: „Eu vă dau bucurie curată" şi este poate una dintre cele mai frumoase definiţii a artei în general. „Bucuraţi-vă!" le-a spus Iisus mironosiţelor după ce a înviat şi apoi ucenicilor le-a spus „Pace, vouă!". Aceste cuvinte le descoperă Calinic Argatu în opera brâncuşiană. Pătruns de aceste adevăruri, Brâncuşi a imaginat complexul sculptural de la Tg. Jiu ca pe o cinstire a celor dispăruţi, subliniind relaţia foarte specială pe care ortodoxia o aşează între cei vii şi cei adormiţi (în cazul de faţă, eroii Războiului de Reântregire). De aceea, sculptorul român şi-a intitulat coloana (simbol al reînvierii) „Coloana Pomenirii fără sfârşit". Cum spuneam, o carte tulburătoare pe care orice român ar trebui să o citească.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DOINA P., Craiova: „Citind această rubrică de trei sau patru săptămâni, am constatat că mereu puneţi accentul pe latura negativă a celor ce spun astrologii prin cărţi sau reviste de specialitate, ca şi cum nu există şi oameni cu caracter pe lumea asta. Nu mi se pare corect şi nu înţeleg de ce aveţi reţineri în a scoate în evidenţă laturile pozitive ale celor născuţi într-o zodie sau alta. De exemplu, aţi scris odată că Taurii ar fi impulsivi şi că preferă escapadele sentimentale şi amoroase. Ei bine, eu sunt născută în zodia Taurului, am 38 de ani şi n-am avut până acum nici o astfel de aventură. Doar dacă numiţi aventură prietenia cu soţul meu, cu care sunt căsătorită de 12 ani. Cum vă explicaţi acest lucru, el fiind la rândul lui Taur? (...) Aş dori să nu ocoliţi răspunsul şi să faceţi o reparaţie, dacă se poate, la adresa celor din zodia noastră?"

– Stimată doamnă Doina P., recunosc faptul că aşa cum puneţi dv. problema, aveţi dreptate. Numai că în răspunsul respectiv căutam o explicaţie astrologică faţă de un comportament condamnabil. După cum observaţi, nu este loc aici de analize detaliate, ci de a lua în consideraţie cazuri concrete. Nu am nici o intenţie de a defavoriza vreo zodie sau alta, conform principiului enunţat în debutul rubricii, şi anume că aspectele negative şi pozitive (dacă acceptaţi o exprimare matematică) se echilibrează în caracteriologia fiecărui om; acolo unde predomină plusul sau minusul, avem de-a face cu excepţii. Revenind la întrebarea concretă, succesul căsniciei nu este o problemă de interferenţe zodiacale, ci una mult mai complexă; însă în multitudinea de factori implicaţi, dragostea cu tot ce derivă din ea, este numitorul comun. Chiar dacă numai Taurii şi Balanţele sunt patronate de Venus, nici un astrolog n-a avut curajul să spună că iubirea are preferinţe zodiacale.

*

– Dragă Tatiana, eşti născută în zodia Balanţei, iar prietenul tău favorit este Leu. Celălalt băiat este Vărsător (zodie cu limitele 20.01-18.02). O femeie dominantă Balanţă are o afinitate maximă pentru Leu, Balanţă şi Capricorn; afinitatea minimă se manifestă faţă de Taur, Fecioară şi Peşti (cu celelalte zodii este în relaţii care nu se remarcă prin nimic deosebit). Bărbatul născut în Leu are afinitatea maximă faţă de femeia din Gemeni, Balanţă şi Vărsător. La rândul lui, un bărbat Vărsător dominant are legături optime cu femei din Taur şi Vărsător; afinitatea minimă există faţă de Rac, Fecioară şi Peşti. Aceste „reguli" se datorează conexiunilor dintre Venus şi Marte.

Din punct de vedere al unghiurilor formate pe cercul zodiacal, tu, ca Balanţă, poţi găsi armonia maximă în relaţiile cu Gemenii şi Vărsătorii. Incompatibilitatea maximă o ai faţă de Berbec. Din tot acest hăţiş de „norme" astrologice ar fi bine să deduci faptul că astrele influenţează, dar nu decid. Căci pe acelaşi cerc astrologic, Leul face un unghi de 60 de grade cu Balanţa, deci o poziţie favorabilă, dar nu de aceeaşi intensitate precum cea cu Vărsătorul. Trecând la viaţa reală, nu uita – după lectura acestor rânduri – să priveşti cu mare atenţie în oglinda sufletului tău şi să nu te minţi pe tine însăţi, indiferent ce spun unii şi alţii. Şi nu trebuie să uiţi şi faptul că perfecţiunea, ca şi absurdul de altfel, există doar în situaţiile limită ale fizicii şi matematicii, deci le suportă numai teoria, nu şi practica.

RADU IANIERI

TATIANA R.T., Buzău: „...Sunt născută la 25 septembrie 1978, iar prietenul meu este născut la 14 august 1977. Ne cunoaştem de aproape doi ani şi s-ar putea ca în curând să ne căsătorim, însă eu am unele reţineri. Nu vreau să dau detalii prea multe, nu e cazul. Dar părinţii mei mă tot sfătuiesc de la un timp să mă împrieteenesc cu un fel de preferat al lor, un băiat al unei familii apropiate, al cărui tată este coleg de serviciu cu tatăl meu. Eu nu le înţeleg această atitudine şi n-o comentez (...) Aş dori doar să-mi spuneţi, mai mult ca o curiozitate, care din cei doi mi s-ar potrivi mai bine. Celălalt băiat este născut pe la mijlocul lui februarie, nu ştiu data exactă. Aştept nu nerăbdare răspunsul dv., oricare ar fi acesta, şi nu luaţi în consideraţie că până la urmă voi face ce vreau eu, şi nu părinţii".

Un sărut de... milioane

De câteva săptămâni mă întâlnesc aproape zilnic cu Corina. Nu ştiu dacă sunt un băiat timid. Probabil că sunt din moment ce în primele săptămâni nu am avut curajul s-o sărut. Mai ales când eram singuri. Corina e o fată super. Vorbeşte mult, are umor etc., dar mi-a fost imposibil să intru în ritmul ei. M-am simţit inhibat, crispat în ultimul hal, deşi mereu făceam eforturi să ies din muţenie, să par degajat. Într-o zi am sărutat-o. S-a întâmplat în faţa Muzeului de Istorie la o oră de vârf. S-a întâmplat pur şi simplu. De atunci m-am simţit fericit, liber. Adio inhibiţii, crispări... Eu şi Corina parcă suntem o singură fiinţă. E nemaipomenit! *(Sorin Paşcu, 15 ani, Bucureşti)*

Tele contracepţie

În India se face prea mult amor. Mai ales în rândurile populaţiei, fără locuri de muncă, defavorizate, care beneficiază de prea mult timp liber. Până acum măsurile politice legate de controlul naşterilor nu au reuşit să reducă sporul de natalitate. Acum doi ani, pragul de un miliard de locuitori din India a fost depăşit. O cifră care a pus pe jar autorităţile. Ministerul indian al Sănătăţii a găsit, provizoriu, o soluţie de-a dreptul bizară pentru a limita timpul rezervat sexualităţii, propunând accesul gratuit la unele posturi de televiziune pentru cetăţenii care beneficiază de prea mult timp liber. Cei vizaţi au declarat că sexul nu reprezintă pentru ei un divertisment, ci o nevoie fizică acută pe care vor continua să şi-o satisfacă, fie înainte, fie după vizionarea programelor de televiziune, eventual chiar în timpul spoturilor publicitare...

O pasiune „imprudentă"

„Am fost fascinată de ochii lui"

„Sunt în culmea fericirii şi tristă în acelaşi timp. Se poate spune aşa ceva? Da. Am 22 de ani, mă numesc Mirela, locuiesc în Constanţa, am o slujbă cu un salariu foarte bun. Toate bune şi frumoase până aici. Visul meu a fost de a mă întreţine singură şi am găsit de lucru la o firmă. Acum un an şi jumătate am întâlnit un bărbat, mai mare decât mine cu şapte ani. L-am întâlnit într-un magazin şi m-am îndrăgostit pe loc de el. Nu sunt de felul meu „imatură", dar m-au fascinat ochii lui negri. Şi el m-a observat şi m-a „agăţat", dacă îmi permiteţi acest cuvânt. Am făcut schimb de numere de telefoane şi a spus că mă va suna. A doua zi era ziua mea şi l-am sunat eu ca să ne întâlnim în oraş. Ştia că e ziua mea pentru că prima dată când ne-am întâlnit făceam cumpărături chiar pentru acest eveniment şi i-am mărturisit acest lucru.

Galanterie „precoce"

Mi-a adus în dar un lănţişor de aur şi un buchet de trandafiri imens. Nu îmi venea să cred că după o zi, fără să ne cunoaştem mai bine, îmi făcea asemenea cadouri. Ne-am întâlnit la o pizzerie şi consider că atunci a fost cea mai frumoasă zi din viaţa mea. Seara i-am invitat pe toţi prietenii mei acasă. Şi pe el, evident. După ce au plecat prietenii mei, am rămas singuri. M-am culcat cu el, poate nu trebuia, dar nu mă consider uşuratică pentru că de obicei nu fac aşa ceva. Mă simţeam aşa de atrasă de el încât am renunţat la concepţiile mele. Acum port în pântec copilul bărbatului de care m-am îndrăgostit la prima vedere. Nu îmi pare rău o clipă.

Mărturisire târzie

Dar, acum o lună, după ce am petrecut cu el un an şi jumătate, mi-a mărturisit că e însurat şi că nu se poate despărţi de soţia lui. El nu ştie de copil (nu are copii cu soţia lui) şi cred că dacă îi voi spune va veni la mine. Dar nu vreau să vină la mine pentru copil, aş vrea să vină în primul rând pentru mine. Mi-a mărturisit că nu îşi iubeşte soţia. Acum nu mă simt singură, ştiu că cineva mă va iubi necondiţionat şi acel cineva va fi copilul meu. Ştiu că îl pot creşte singură, nu îmi fac griji din punct de vedere material. Vreau să îmi spuneţi dacă e bine ce fac." *(Mirela)*

Răspuns *Nu trebuie să fii un înţelept ca să te conformezi unui principiu cât se poate de simplu şi sănătos atunci când te implici serios în dragoste şi anume să-ţi cunoşti partenerul. Timpul a fost de partea ta, într-un an şi jumătate ai fi putut să-ţi dai seama cât de departe poţi merge într-o astfel de relaţie. E de neînţeles faptul că în acest timp nu ţi-ai dat seama că libertatea sa e cenzurată. Când eşti căsătorit nu te poţi întâlni oricând cu iubita ta, nu poţi vorbi în voie de la un telefon la care răspunde şi soţia ta. Faptul că te-ai lăsat dusă de val e de înţeles. Dar atâta vreme cât nu s-a pus problema căsătoriei, măsurile contraceptive trebuiau să fie „drastice". Există femei care nu au succes în dragoste, nu reuşesc să se mărite (sau poate nu vor) şi care vor să aibă un copil dintr-o relaţie superficială cu un bărbat „bine". Nu e şi cazul tău. Dacă această sarcină te face cu adevărat fericită, OK!*

Dar dincolo de toate acestea, mi se pare imperios necesar ca tatăl copilului să afle despre această sarcină chiar dacă relaţia nu mai este actuală.

Flori, bomboane şi îmbrăţişări de SFÂNTUL VALENTIN

În timpul domniei împăratului roman Claudius al II-lea, un anume Valentin s-a oferit să oficieze căsătorii în secret pentru tineri. Când a aflat de intenţiile sale, împăratul a ordonat ca acesta să fie ucis. În timpul detenţiei, Valentin s-ar fi îndrăgostit de fata unui deţinut. Înainte de a fi omorât, i-a scris o superbă scrisoare de dragoste pe care a semnat-o: „Al tău, Valentin", formulă care a făcut carieră până în zilele noastre. În Evul mediu, Valentin este considerat un sfânt şi un important personaj „romantic". Ziua de 14 februarie este sărbătorită în special în SUA, Canada, Mexic, Franţa, Australia şi Marea Britanie şi de câţiva ani şi în România.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Marile promisiuni ale secolului XXI

NANOTEHNOLOGIILE

Călătorie fantastică

Vă mai amintiți un film extrem de spectaculos în care eroii se îmbarcă pe o navă care îi va purta de-a lungul... vaselor de sânge din organismul unui om? Ei bine, ceea ce în acest film era doar fantezie, acum este pe cale de a deveni realitate. Sub numele de „*nanochirurgie*", termen mediatizat de către NASA și cu prilejul unui articol de la mijlocul lunii ianuarie 2002. De altfel, scopul declarat al proiectului finanțat de NASA este tocmai „fabricarea" unei astfel de nave care să poată fi trimisă „pe valuri de sânge" într-o adevărată vânătoare de celule bolnave și având posibilitatea de a pătrunde prin membrana acestora și de a „depozita" în interiorul lor dozele de medicamente necesare pentru vindecare. Într-o imagine realizată de Daniel Higgins de la Universitatea statului Illinois, din Chicago, încă din 1999, se pot vedea tocmai aceste nano-capsule de medicamente, de un miliard de ori mai mici decât cele pe care le cumpărăm din farmacii și decât „globulele roșii" din sângele nostru. Într-o zi s-ar putea ca aceste infime particule să fie injectate direct în sânge și să ajungă să vindece o impresionantă diversitate de boli, de la cancer la boala produsă de radiații. Prezența NASA indică evident aplicațiile spațiale drept principala țintă a acestor cercetări. Și, într-adevăr, speranța cercetătorilor este că, dacă munca lor va fi încununată de succes, explorarea umană a planetei Marte va putea fi adusă cu câțiva pași mari mai aproape!

Armă letală XXI

Dar, deși aplicațiile spațiale rămân scopul principal, nanoparticulele conțin un imens potențial de speranță și pentru aplicațiile... terestre. Vă imaginați ce va însemna intrarea direct în celulele maligne și „injectarea" medicamentelor sau, în cazul în care situația este fără speranță, distrugerea pe loc a moleculei afectate! Cine nu și-ar dori în mileniul trei asemenea „arme letale" cu efect binefăcător?! Care să facă uitate, printre altele, cum ține să sublinieze Stephen Lloyd de la Universitatea din Texas, șeful grupului de cercetători alături de James Leary de la aceeași Universitate, efectele distrugătoare ale chimiterapiei.

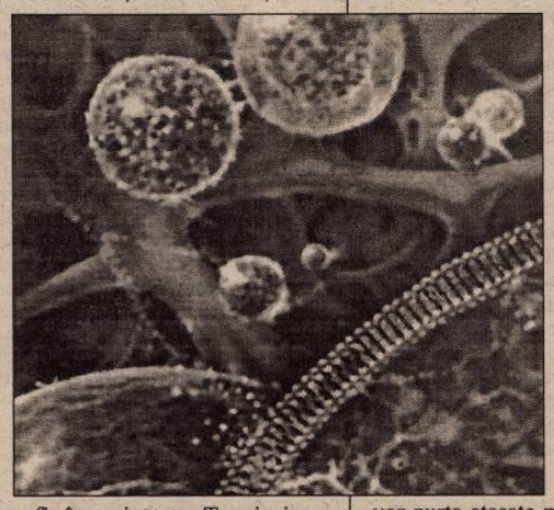

Dar tratamentul cancerului nu este mai puțin o prioritate a NASA și a exploratorilor spațiului cosmic. Aceasta se datorează gravelor forme de cancer provocate în spațiu din cauza iradierii cu radiație cosmică, radiație ce poate produce alterări grave ale ADN-ului și să ducă astfel la comportări aberante ale celulelor – inclusiv cancerul! Câtă vreme exploratorii porniți spre Lună sau spre Marte se vor afla în vecinătatea Terrei, ei vor fi protejați de câmpul magnetic terestru. Dar după aceea? Căci nimic, nici un material cunoscut astăzi, nici un costum de protecție nu-i pot apăra pe cosmonauți de radiația de înaltă energie din spațiul cosmic liber. Fotonii din Cosmos vor pătrunde prin corpurile lor ca niște adevărate gloanțe, chiar dacă sunt invizibile. Care până la urmă ucid! Și împotriva cărora nici un scut nu pare a fi suficient.

Dialogul celulelor

Nanoparticulele par însă a oferi o soluție elegantă. Capsulele-purtătoare-de-medicamente măsoară doar câteva sute de nanometri – sunt deci mai mici decât orice bacterie și chiar decât... lungimea de undă a luminii vizibile! O singură injecție poate să introducă în fluxul sangvin câteva milioane de astfel de capsule. Aici, nanoparticulele se vor folosi de sistemul natural de semnalizare celulară pentru a identifica celulele afectate de radiație. Pentru că există un adevărat sistem de identificare și comunicare pentru cele câteva trilioane de celule din organism, prin intermediul unor molecule complexe aflate în membrana celulară exterioară: mai sunt numite uneori „steaguri chimice" sau „porți chimice". Cum spune James Leary, celulele își vorbesc una alteia: *„Hei, am fost rănită de radiații!"* Nanoparticulele pot fi programate să caute celulele afectate de radiații și în cazul când nimic nu mai este de făcut, să pătrundă în ele și să inițieze „secvența de autodistrugere". Altminteri, când încă nu este pierdut totul, aceleași nanoparticule pot „deversa" enzime care repară ADN-ul și pot readuce celula la starea normală de funcționare.

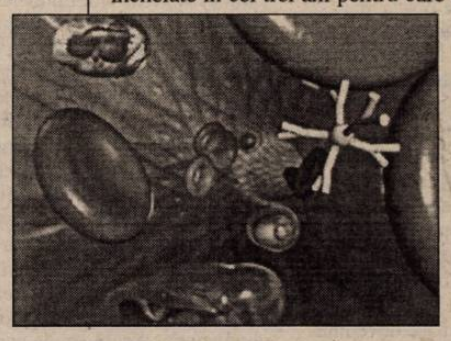

Șocul radiațiilor

Existența acestora a fost dedusă dintr-un fapt cu totul extraordinar, subliniat de același James Leary: există organisme care pot absorbi doze extrem de mari de radiații și se simt foarte bine! Și tocmai studiul acestor specii i-a condus pe Leary și colaboratorii săi la identificarea enzimelor de reparare a ADN. Nanoparticulele vor purta atașate molecule fluorescente care, mai mult, își vor putea schimba culoarea, semnalând îndeplinirea fiecărei sarcini pe rând! Cosmonautul care trebuie să monitorizeze, în permanență, impactul radiațiilor asupra organismului său, va purta din când în când un fel de... ochelari care însă vor privi „în interiorul retinei!" unde vor putea „citi" nivelul influenței radiațiilor. Și dacă vor constata că au nevoie de intervenție, vor avea la îndemână seringa pregătită: o simplă apăsare și nanoparticulele vor porni la treabă pe magistralele sangvine ale organismului afectat! Și dacă toți cei implicați în acest incredibil proiect sunt conștienți că cercetările nu vor putea fi încheiate în cei trei ani pentru care este asigurată în prezent finanțarea, ei sunt oricum hotărâți să realizeze inovații fără precedent în cercetarea lor. Și, de ce nu, să o facă cu plăcerea și satisfacția că încă o dată știința va reuși să schimbe fața lumii...

MIHAELA DOROBANȚU

4 exploratori români uitați?...

Atunci când se discută despre contribuția românilor la explorarea ținuturilor mai puțin cunoscute ale globului, evident în era de dinainte de sateliți (!), sunt menționate numele lui Emil Racoviță (1868-1947), Iuliu Popper (1856-1893) și al înaintașului lor Spătarul Nicolae Milescu (1636-1708), cu ale lui mirifice expediții în Extremul Orient (1675-1678)...

Mai puțin sau aproape deloc sunt cunoscuți alți patru temerari exploratori români, care au și publicat rezultate ale muncii lor:

◆ ***Exploratorul și orientalistul Alexandru Csoma*** (1774-1842) originar din Covasna, absolvent al unui colegiu din Aiud și al Facultății de filologie din Göttingen, care a plecat în 1819 din București, pentru o expediție prin Turcia, Siria, Irak, Persia (Iran) și India. La mănăstirea Gompa din Ladak (Micul Tibet), el a studiat între 1829 și 1830 vechi manuscrise budhiste. A publicat două lucrări fundamentale: „Gramatica limbii tibetane" și primul „Dicționar tibetan-englez" și a pus bazele tibetanologiei. Csoma a murit la Darjeeling (India) în timpul unei călătorii exploratorii către Lhassa, capitala Tibetului. La Darjeeling i s-a ridicat un monument funerar, iar la Tokio are o statuie într-un templu...

◆ ***Zoologul Constantin Manolesco*** este considerat unul dintre primii exploratori ai faunei și florei Peninsulei Balcanice; el a întreprins între 1933 și 1936 o expediție în această regiune, în care a adunat o bogată colecție de păsări, melci, insecte și plante, pe care a donat-o mai multor muzee românești. Nu există mențiuni mai ample despre opera și lucrările acestui explorator uitat.

◆ În perioada 1901-1905 ***exploratorul român Ion Catina*** (1870-1938) a străbătut Arabia și Cornul de Est al Africii, explorând Mozambicul și Rhodesia (actualele Zambia și Zimbabwe), precum și Transvaalul și Natalul. El a fost primul român care a cercetat Africa Centrală; a publicat câteva lucrări importante: „De pe un alt tărâm" și primul „Dicționar cafro-român", care este cel dintâi dicționar dintre o limbă a continentului negru și limba română.

◆ ***Medicul Constantin Dumbravă*** (1890-1933?) a întreprins două expediții în Groenlanda: în perioada 1927-1928, când a fost însoțit de belgianul Fredy Bernard, și alta între 1930 și 1931; a efectuat cercetări geografice, botanice și etnografice și a publicat „Printre eschimoși" și „Jurnal de călătorie".

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Nemuritorii

Nicolae Teclu

Patriarhul chimiei românești

*La începutul secolului 20, în laboratoarele de chimie din întreaga lume, intra în limbajul curent numele unui român, grație invenției sale omonime: **becul Teclu**. Realizarea proiectului data încă din anul 1892 și reprezenta un bec cu reglare automată a curentului de aer și gaz, temperatura flăcării fiind superioară aparatelor similare concepute până atunci. Într-un fel, aceasta venea ca o recunoaștere deplină a valorii inventatorului valah din Viena, care a excelat în domenii dintre cele mai diverse, de la chimie și aeronautică, până la criminalistică și... gimnastică.*

Nicolae Teclu era brașovean, născut în 1839. Vremurile i-au îndreptat pașii către studii superioare la München și Berlin (Academiile de Arte Frumoase) și la Viena, unde a studiat chimia generală și analitică, ce avea să-l consacre, ca savant. Bagajul de cunoștințe considerabil și entuziasmul vârstei l-au adus apoi către meleagurile natale. Pentru puțin timp, căci – în ciuda dorinței declarate, de a activa într-o instituție românească, „poate la Universitatea din București" – condițiile de cercetare necorespunzătoare l-au determinat să se întoarcă la Viena, ca profesor. Acolo, aveau să-l cunoască și Slavici, și Eminescu. Savantul era atras deopotrivă de artele plastice și de natură, de nenumărate ori făcând drumeții în munții românești. În același timp, a fost și un gimnast remarcabil, iar la Brașov și Viena a înființat societăți de profil, unde era numit maestru-instructor de gimnastică.

Știința l-a atras în primul rând pe Teclu, impunându-l în exigentele cercuri apusene, ca inventator prolific. Astfel, a făcut studii originale asupra hârtiei și a fibrelor lemnoase, asupra pigmenților minerali și a uleiurilor folosite în pictură (a predat chimia pigmenților la Academia de Arte Frumoase din Viena); a realizat un aparat pentru semnalarea concentrației de „grizu", amestec exploziv de metan și aer, foarte periculos pentru mineri; a conceput un dispozitiv special pentru determinarea rezistenței și a gradului de încleiere a hârtiei, aparate pentru prepararea ozonului și a bioxidului de carbon, pentru determinarea transparenței corpurilor, pentru măsurarea electricității atmosferice și alte asemenea studii. El însă a trecut și dincolo de domeniul strict al chimiei, concepând un vehicul de zbor cu motor, (nerealizat, din lipsa banilor) și metode ingenioase folosite în criminalistica modernă, cu ajutorul cărora au fost elucidate cazuri dificile.

Invențiile amintite au fost realizate departe de țară. Nicolae Teclu a păstrat însă permanent legătura cu lumea științifică română și în calitate de membru al Academiei Române, unde îl avea coleg pe Iorga, savant care îl aprecia în mod deosebit. În iunie 1906, la Expoziția generală română din București, Teclu își prezenta toate realizările de excepție și niciodată nu a ezitat să le vorbească discipolilor săi, până la moartea survenită în 1916, despre perspectivele chimiei – „mama industriei într-o țară cu resurse atât de bogate". O impresionantă întoarcere, cu fiecare gând, către țara din care și-a tras sevele și căreia i-a rămas devotat, până la capăt.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

FUMATUL ÎMBĂTRÂNEȘTE PREMATUR

Se știe de mult timp că fumatul duce la formarea ridurilor, dar mecanismul în sine a fost ignorat, până de curând. Cercetătorii de la Institutul de dermatologie „Saint-John", din Londra, au aflat cu totul întâmplător explicația, pe parcursul studierii efectelor băilor solare asupra pielii. Ei au descoperit o genă (botezată NMP-1) implicată în formarea ridurilor sub influența luminii solare. Numai că, și în absența acesteia, gena acționa, însă, asupra pielii unui grup mai restrâns din lotul persoanelor supuse experimentului: fumătorii. În cazul nefumătorilor, lipsa expunerii la radiațiile luminoase determina starea de inactivitate a NMP-1 – responsabilă cu sinteza unei enzime care participă la distrugerea colagenului, proteină ce conferă pielii elasticitate. Prin urmare, țigările activează gena, conducând implicit la îmbătrânirea prematură a epidermei și a dermei. O realitate care ar trebui să dea de gândit serios măcar reprezentantelor sexului frumos ispitite de „iarba diavolului". *(A.N.P.)*

SCRISORI... TELEFONATE

Mai multe orașe britanice au fost dotate cu 2700 telefoane publice Textphone, capabile de mai multe operațiuni decât cea realizată în mod curent de binecunoscutele aparate stradale. Ele pot fi folosite la convorbiri telefonice, dar și pentru a trimite mesaje scurte (SMS) către un telefon mobil sau scrisori, prin poșta electronică. Un asemenea aparat este echipat cu o claviatură similară celei a calculatoarelor și cu un ecran retro-luminat, de culoare albastră, accesul – deci plata – fiind posibil fie prin monede, fie cu obișnuita cartelă telefonică ori cardul bancar. Tarifele sunt foarte accesibile, o singură problemă apărând (cu siguranță, însă, repede surmontabilă): nu se poate accesa propria poștă electronică și nu se poate naviga pe Internet. Probabil din această cauză, încă nu s-au format cozi la cabinele „textphone". (A.N.P.)

UN NOU OBSERVATOR SPAȚIAL

Succesorul lui Hubble, observatorul spațial al NASA, va fi realizat integral de europeni. Denumit „Herschel" după numele astronomului englez care a descoperit planeta Uranus, acest telescop va fi dotat cu o „oglindă" receptoare de 3,5 metri în diametru (față de 2,4 metri în cazul telescopului Hubble) și va avea ca obiective descoperirea unor galaxii și stele care au apărut în urmă cu 13 miliarde de ani

și, probabil, a unor fenomene cosmice necunoscute. Destinația sa va fi o orbită aflată la 1,5 milioane de km, față de Terra, adică de patru ori distanța de la Pământ la Lună. (D.M.)

Inexplicabilul de lângă noi

Inflaţia de vrăjitoare

Primesc telefoane, scrisori, sunt oprit pe stradă şi întrebat de ce mă compromit apărând pe posturi de televiziune alături de vrăjitoare şi, în fine, de ce nu spun că toată inflaţia aceasta de magiciene are un singur scop – înşelătoria şi escrocarea credulilor! Recunosc că nu este deloc agreabilă apostrofarea aceasta şi că aceia care îmi atrag atenţia asupra „învoielii cu compromisul" sunt de bună credinţă...

Poate că sunt, la ora aceasta, unul dintre puţinii români care au ajuns să cunoască corect societatea vrăjitoarelor şi substanţa ocultă a oficierii magiei. Concluzia ce se desprinde dintr-o astfel de cunoaştere este în primul rând tristă şi în ultimul rând paranormală! Prestaţia vrăjitorească practicată de sute şi sute de magiciene care îşi popularizează „minunile" de toate felurile nu are nimic de-a face cu ocultismul şi cu atât mai puţin cu magia.

Inflaţia de vrăjitoare la care asistăm acum este un efect: efectul unei debusolări morale, efectul unei sărăcii inacceptabile, efectul unui gol de speranţă, efectul unei slăbiri dramatice a moleculelor care compun la om capacitatea de a „programa" scenarii de existenţă optimiste sau mulţumitoare...

În trecut, magicienii, unii dintre ei adevărate arhetipuri ale atestării forţei oculte, erau atât de rari încât trebuia străbătut un imperiu ca să se ajungă la ei. În clipa când au început să se înmulţească şi să prolifereze pe kilometru pătrat, magia a intrat în desuetudine şi ridicol iar „profesioniştii" minunilor au decăzut până la marginalizarea egală cu eradicarea. Aşadar, fenomenul se repetă azi la noi, prin înmulţirea vrăjitoarelor, înmulţire îngroşată prin apariţia generaţiilor tinere de vrăjitoare, apariţii la fel de ignorante ca şi predecesoarele lor, din care zic că-şi extrag „harul" dar mai moderne pe micul ecran şI multe dintre ele frumuşele ca-ntr-o imagine celebră dintr-un tablou al lui Nicolae Grigorescu. Lipsa unei minime acumulări culturale, ignoranţa, analfabetismul vrăjitoarelor, aproape generalizat, le fac un corp anacronic şi străin spiritului vremii. Dar toate acestea devin şi factor subminant. Imaginaţia lor este blocată „tradiţional" la aceleaşi promisiuni şi aceleaşi practici fără nici o relevanţă în realitate. Luând o sută de vrăjitoare, observi că toate fac, prin minune, acelaşi lucru: scot argintul viu, vindecă de impotenţă, „împreunează" cupluri, desfac căsătorii, alungă duhurile magiei negre, şi, mai nou, fac ceea ce nu fac instituţiile medicale terestre – vindecă psoriazisul!

Adevărul este că nimic din repertoriul de mai sus nu este permeabil cu vreo vindecare magică. Dar toate, absolut toate vrăjitoarele apar şi rostesc acelaşi repertoriu de „binefaceri" şi asta în câteva ore sau câteva zile. În mărturisirile vrăjitoarelor, indiferent de vârstă, se înşiră cu exactitate aceleaşi „virtuţi" şi nici una nu-şi dă seama că această repetiţie a „facerilor" şi „desfacerilor" practic le anulează pe toate. Cea mai spectaculoasă declaraţie este aceea a vindecării de epilepsie. Dacă urmăreşti o sută de vrăjitoare şi le asculţi cum vindecă ele de epilepsie în regim de masă, trebuie să tragi concluzia că în România există câte un epileptic pe suta de metri!

Inflaţia de vrăjitoare este semnul sigur că această „clasă" de poreclite pline de har, este pe cale de dispariţie. Climatul social începe să se plictisească de atâtea vrăjitoare şi de minunile pe care ele le produc asupra unor destine disperate. Pentru că disperarea trimite uneori la vrăjitoare şi nu sunt excluse coincidenţele când o disperare iese ameliorată de la o vrăjitoare, dar fără ca aceasta să fie cauza tămăduirii, ci mai degrabă autosugestia...

Însoţind vrăjitoarele din când în când, fac un act de catalizare şi un experiment necesar celui preocupat de fenomene paranormale. Am ajuns să pot afirma – şi voi continua experimentul – un adevăr de care are nevoie parapsihologia: vrăjitoarele în supranumerar azi nu au nimic comun cu paranormalul sau cu parapsihologia!

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

Misterele metapsihicii

Charles Richet, laureat al Premiului Nobel pentru Medicină în 1913, sesizează o deosebire esenţială între forţele care acţionează la nivelul lumii fizice şi cele care se manifestă sub apanajul trăirilor noastre mentale şi sufleteşti. În primele, spune el, nu există nici o urmă de intenţionalitate! Când clorul şi sodiul se combină pentru a da sarea de bucătărie, nici unul din cele două elemente nu procedează... intelectual; la fel, când razele Soarelui vin să încălzească Pământul – cine ar putea vorbi aici de vreo alegere pe care o fac ele sau de elemente de fantezie... Dar când Padre Pio, în plină concentrare a rugăciunii, se ridică de la pământ în levitaţie? Dar când, tot aflaţi într-o concentrare extremă, misterioşii „mesageri ai Tibetului" parcurg, fără nici un efort aparent, sute de kilometri pe zi? În opoziţie cu „fatalitatea" fenomenelor fizico-chimice, fenomenele psihice implică acte de voinţă, intenţii umane sau extra-umane, decizii din surse cunoscute sau nu. Acesta este, după Charles Richet, domeniul *Metapsihicii*. Sigur, nimeni nu se aştepta atunci când venerabilul om de ştiinţă vorbea despre el să fie acceptat cu uşurinţă. Nici astăzi nu se aşteaptă mai mult. Dar aşa s-a întâmplat de fapt cu majoritatea descoperirilor de răscruce ale ştiinţei şi tehnicii!

Iată o incredibilă listă, chiar dacă este departe de a fi completă: ◆ medici şi oameni de ştiinţă neagă anestezia chirurgicală (Magendie fiind unul din cei mai cunoscuţi contestatari – cine şi-l mai aminteşte astăzi?); ◆ Bouillaud declară: telefonul nu este decât opera unui... ventriloc; ◆ Lavoisier: din cer nu pot să cadă pietre pentru că... în cer nu sunt pietre; ◆ circulaţia sângelui a avut nevoie de 40 de ani de discuţii sterile pentru a fi acceptată; ◆ 1827: într-un discurs pronunţat la Academia Franceză de Ştiinţe, P.S. Girard afirmă că este o nebunie să te gândeşti la posibilitatea unor conducte care să aducă apa la nivelele superioare ale unei clădiri; ◆ 1840, J. Müller: este imposibil de măsurat viteza influxului nervos.

Ca să nu mai vorbim că Galilei a riscat cel puţin închisoarea pe viaţă pentru că a susţinut că Pământul se roteşte. Lordul Kelvin, ilustru savant britanic căruia îi datorăm scara de temperatură care porneşte de la zero absolut, se exprimă cu o vehemenţă totală, în 1904, împotriva oricăror fenomene „neînţelese", cum ar fi „magnetismul animal, mesele care se învârtesc, spiritismul, clarviziunea..." „***Nu există nici un al şaptelea simţ de natură mistică***", adaugă el, considerând că nu există aici nimic altceva decât rea credinţă, observaţii prost făcute, impostură voluntară. „Ţin să resping cu vehemenţă orice aparentă tendinţă de a accepta această mizerabilă superstiţie..." Este, oare, într-adevăr mai uşor (sau, oricum, mai comod) să negi sau să te faci că nu există ceea ce nu înţelegi? Camille Flamarion, celebrul astronom, cu un mic zâmbet, vorbeşte însă despre asemenea atitudini (inclusiv despre cei care le profesează) ca „trecând la nivelul de borne rutiere care jalonează drumul progresului"...

MIHAELA DOROBANŢU

Extraterestru deghizat în pisică?

ED WALTERS – un caz foarte complicat

În 8 februarie 1988 cunoscutul investigator Budd Hopkins soseşte în Gulf Breeze. În urma întrebărilor sale, Ed Walters îşi aduce aminte că în trecut a mai trăit cel puţin *trei întâmplări stranii*, cărora căutase până acum să nu le dea prea mare importanţă...

Prima întâmplare s-a petrecut pe când avea 17 ani. O după-amiază întreagă, în care umblase cu bicicleta, trimis de mama lui după cumpărături, a fost urmărit insistent de un imens câine negru necunoscut. În noaptea care a urmat, în timp ce dormea în aceeaşi cameră cu fratele său, simte că-i sare ceva în pat. În primul moment crede că e pisica, dar îşi aduce aminte imediat că atunci când s-au culcat pisica fusese dusă afară din casă iar uşile şi ferestrele fuseseră bine închise. Vede şi nişte umbre, apoi brusc apare, la o palmă de faţa sa, un cap chel cu ochii înfundaţi în nişte orbite negre imense, fără gene sau sprâncene. Terorizat, ţipă, îşi acoperă faţa cu perna, aprinzând concomitent lumina de pe noptieră. Camera era goală. Fratele, trezit din somn, bombăne că a simţit şi el că-i umblă ceva prin pat dar şi-a zis, la fel, că a fost pisica. Pe podea zăresc urme ude de paşi, dovedind că cineva sau ceva intrase, nu se ştie cum, prin curte, unde toată noaptea mersese o stropitoare.

Întunericul care urmăreşte victima

A doua întâmplare s-a petrecut pe când avea 25 de ani. Fiind căsătorit doar de doi ani, lucra din greu pentru a-şi înzestra proaspătul său cămin. Într-o zi se întorcea cu maşina de la servici, la ora 23. Drumul dura circa o jumătate de oră. Străzile erau pustii; la un moment dat constată cu groază că în oglinzile retrovizoare nu se vede nimic decât bezna. Pe măsură ce depăşea un felinar acesta parcă dispărea în neant îndărătul său, ca şi cum maşina lui ar fi târât în spate o imensă perdea neagră. Speriat, vrea să accelereze dar maşina nu reacţionează. Trage maşina pe dreapta şi coboară să-şi revină puţin. Acum strada pare normală, cu lumini şi înainte şi înapoi. Doar de undeva, mai de departe, venea o lumină, ca un far de motocicletă. Numai că pe măsură ce lumina aceasta se apropia se înălţa tot mai mult de la sol... Ed, îngrozit, sare la volan şi demarează. În retrovizoare din nou nu se vede nimic. Este cât pe-aci să piardă controlul maşinii; frânează, opreşte, coboară din nou din maşină şi priveşte îndărăt. Vede iar lumina ca de motocicletă apropiindu-se din depărtare. Porneşte din nou, accelerând, în dorinţa de a scăpa de acest coşmar, dar în câteva secunde lumina îl ajunge, devine imensă, inundând tot interiorul automobilului...

Ed îşi revine abia şase ore mai târziu, şezând la volanul maşinii sale trasă la marginea şoselei, fără să-şi poată aduce aminte ce s-a întâmplat între timp.

Coşmarul vine din fundul mării

A treia întâmplare, la vârsta de 33 de ani, s-a petrecut într-un mic concediu, în zona barierei de corali din Golful Mexic. Ed ieşise în larg singur, într-o canoe, cu intenţia de a pescui ceva. Era exact miezul zilei când botul bărcii s-a lovit de ceva metalic; o mulţime de bule de aer au urcat spre suprafaţa apei, emanând un pronunţat miros de clor. Încearcă să le evite dar părea că bulele se ţin după el... Dintr-o dată observă sub apă, la o adâncime de circa zece metri, o lumină verzuie care creştea tot mai mult...

Peste un răstimp care nu i se păruse mai lung de câteva secunde, se pomeneşte întins pe fundul bărcii care plutea nemişcată. Se uită la ceas – era ora cinci după amiaza şi se găsea la mai multe mile de locul unde avusese ciudata întâlnire. Mai târziu şi-a explicat întâmplarea zicând că avusese poate o insolaţie...

În urma regresiilor hipnotice efectuate de Dr. Dan Overlade, aparent în toate cele trei cazuri menţionate Ed Walters a fost dus la bordul unui OZN, unde a suportat examinări medicale, manipulări de natură sexuală şi i s-au făcut implanturi.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/7

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Înţelepţi şi clarvizionari

Biografiile marilor personalităţi ale Greciei antice (şi nu numai) pun în evidenţă, uneori, „detalii" pe care noi le-am asociat cu fenomenele parapsihologice, fără să accentuăm aceaste însuşiri ca fiind unele definitorii ale înţelepţilor respectivi. Fie că este vorba de biografi precum Xenofon, Hermip din Smyrna, Diogenes, Laertios, Sotion sau Plutarh, aluzii la capacităţile extrasenzoriale nu au reprezentat, acum peste două mii de ani, subiecte predilecte ale autorilor respectivi. De aceea, vom încheia această succintă serie de articole amintind „în treacăt" alte câteva „ciudăţenii" din viaţa unor filosofi greci preplatonicieni.

Previziunea unor fenomene astronomice şi meteorologice n-a fost străină de calităţile de vizionar ale lui Anaxagora (500-428 î.Ch.). Reprezentativă ni se pare prezicerea căderii unui meteorit la Aigospotamoi (în Tracia). Confirmarea predicţiei n-a fost, însă, atât de importantă pentru contemporani, pe cât a fost confirmarea ipotezei lui Anaxagora, care susţinea că meteoritul respectiv este o „bucată de metal provenind din Soare"; astrul zilei era el însuşi o „bucată de metal incandescent mai mare decât Peloponezul"... Pentru această „impietate" a fost judecat şi condamnat la o amendă de cinci talanţi şi exil – după cum ne spune Diogenes Laetios. Acelaşi biograf ilustru ne mai povesteşte că Anaxagora a ştiut, într-o anume împrejurare, să se pregătească pentru a se apăra de ploaie, pe când cerul era încă senin, iar apa norilor a început să cadă nu după mult timp. Să fi fost vorba de o simplă întâmplare?

Unul din discipolii lui Anaxagora a fost Socrate. Fie că el însuşi a afirmat că multe din deciziile şi atitudinile sale i-au fost „dictate" de un *geniu protector*, fie că alţi gânditori, invidioşi că preoteasa oracolului din Delfi îl catalogase drept „cel mai înţelept", i-au atribuit acest sprijin invizibil al unui daimon, Socrate a făcut numeroase gesturi care i-au contrariat pe contemporanii săi. Poate că cea mai spectaculoasă ieşire la rampă a celebrului cetăţean al Atenei a fost sfidarea tribunalului care l-a judecat pentru impietate faţă de zeii recunoscuţi, introducerea de noi divinităţi şi coruperea tineretului. Comportarea de la proces, când a refuzat să fie apărat şi şi-a ironizat acuzatorii, ar fi putut fi rodul unui astfel de dialog cu daimonul *auzit* numai de profesorul lui Platon. Poate că făcuse un pact secret cu moartea, la cei şaptezeci de ani ai săi, atunci când a băut fiertura de cucută, pact încheiat cu ocrotitorul din umbră, de bună voie...

PAUL IOAN

CARE VA FI SOARTA ZGÂRIE-NORILOR?

În anii '30, în una din cele mai celebre (și influente!) reviste de anticipație din lume, *Amazing Stories* (unde și-a publicat și Asimov primele capodopere), doi zgârie-nori cunoscuți, Woolworth și Chrysler, au o soartă dramatică: primul este sfârâmat de... ghețari iar al doilea este... răpit de extratereștri; în filmul *Armageddon* același Chrysler este din nou distrus, în timp ce în *Con-Air*, cu Nicholas Cage, asistăm la o scenă aidoma cu cea din ziua de 11 septembrie 2001; și chiar dacă nu vom putea vedea probabil niciodată avionul „prins" în pânza de paianjen țesută între Gemeni de *Spiderman*, pentru că scena a fost tăiată de cenzură, tot un film, *Atac asupra WTC*, vizionat și în România, se încheie cu fraza „*data viitoare le dărâmăm pe amândouă*"– era vorba evident tot de Gemeni, cele două turnuri-simbol ale puterii americane, variantă modernă a Babelului biblic…

Și astăzi? Empire State Building a rămas cel mai înalt zgârie-nori din New York după prăbușirea celor două turnuri gemene ale World Tarde Center, dar se pare că din ce în ce mai multă lume începe să-l părăsească. 16 din cele 180 de societăți care își au sediul acolo și-au reziliat contractele de închiriere și alte 37 sunt pe cale să o facă. Și situația nu este diferită chiar și în zgârie-nori mult mai puțin expuși pericolului unor atacuri teroriste. Lumea se simte însă nesigură, așa că unii se întreabă dacă nu cumva era zgârie-norilor a luat sfârșit...

Dincolo de bani

Problema ar putea fi, desigur, una de costuri, dar nu numai. Chiar și un celebru arhitect – cum este Richard Rogers, cel care printre altele este autorul proiectului sediului londonez al companiei Lloyds, care trebuie să plătească asigurarea familiilor victimelor de la WTC – este perfect conștient de măsurile extraordinare de creștere a siguranței construcțiilor care vor trebui luate. Convingerea sa este că zgârie-nori se vor mai construi, chiar mai înalți, dar cu condiția să se reușească găsirea de noi soluții pentru cerințele impuse acestor construcții, inclusiv de către societățile de asigurare! În primul rând, o rezistență sporită la impact. World Financial Center din Shanghai, cu o înălțime de peste 450 m, care trebuie să fie predat în 2005, folosește deja beton armat în loc de oțel. Se vorbește despre noi generații de cimenturi și ceramici, rezistente la foc, iar Franz Josef Ulm, de la Departamentul de Inginerie Civilă al MIT – faimosul Institut de Tehnologie din Boston, Massachussets – vorbește despre iminența folosirii unor structuri alveolare care să disipeze energia unui impact de tipul celui de la WTC din 11 septembrie. Măsurile luate de constructorii de automobile pentru a diminua impactul unei ciocniri sunt exemple foarte bune de urmat.

De ce trebuie să-ți fie mai teamă?

Probabil că lui Tony Fitzpatrick, proiectantul gigantului din Shanghai cel mai mult îi este teamă de vârtejurile de aer pe care se pare că le generează uniformitatea formelor de zgârie-nori și în același timp oscilațiile acestora. De aceea, pentru a-i ameliora aerodinamica, el a proiectat construirea pe acoperiș a unui adevărat amfiteatru circular cu un diametru de 54 m (care va fi și o importantă atracție panoramică) precum și a unor... rezervoare de apă, de dimensiunile unui apartament, care, prin oscilațiile în antifază ale apei folosite va amortiza oscialțiile clădirii...

Unul din cele mai mari motive de groază rămâne însă focul. Sistemul care la ora actuală inspiră cea mai mare încredere este așa-numitul „sandviș anti-incendiu" (folosit deja la turnurile Petronas din Kuala Lumpur, care, de altfel, pentru o siguranță sporită, sunt și legate printr-o „pasarelă de salvare" la jumătatea înălțimii lor). Acest sistem prevede presurizarea și blocarea automată a etajelor imediat deasupra și dedesubtul etajului unde s-a declanșat incendiul. Ceea ce înseamnă blocarea și a focului și a fumului! Indiferent însă care va fi soluția finală, că se va rămâne la ideea unei *safe room*, cum sunt folosite astăzi contra tornadelor, sau că se vor adopta alte soluții, problema cea mai importantă rămâne „garantarea" unei zone din clădire care să reziste cel puțin o oră înainte de a începe să se deformeze, pentru a permite evacuarea.

„...Și au mai zis: «Haideți să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul...» ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului. Domnul S-a pogorât să vadă cetatea și turnul pe care îl zideau fiii oamenilor. Și Domnul a zis: «Iată ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă; și iacă de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând. Haidem să Ne pogorâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora.» Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea. De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ..."

(Facerea, 11. 4-9)

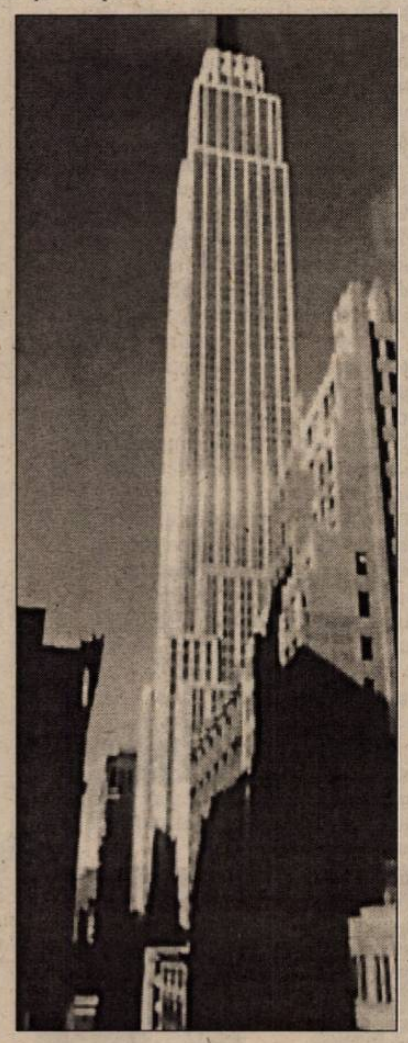

Cu parașuta de la etaj!

Intervalul optim de o oră pentru aterizare a fost verificat și depășit în cel puțin două cazuri – 62, respectiv 103 minute. Dar totul trebuie suplimentat cu o reducere substanțială a timpului evacuării. Cum? S-a vorbit despre „echiparea" celor care lucrează sau locuiesc în zgârie nori cu... parașute. Primele „sisteme" au și fost puse în vânzare, la prețul de 800 de dolari! Specialiștii, printre care pompierii, nu agreează însă această soluție: ar însemna folosirea unei parașute pentru prima oară în stare evidentă de stress! În plus, parașutele sunt utilizabile doar de la înălțimi de peste 100 m! Pentru cei de la etajele 6-7 ar putea fi imaginate niște structuri gonflabile, ca în cazul evacuărilor din avioane. Sau „*life chute*", niște tuburi din nylon foarte rezistent, prevăzute la capete cu inele, care să se poată lansa de la înălțimea etajului 15, fixându-se ferm la sol și permițând apoi slavarea oamenilor. Dar de la etajele mai înalte? O soluție ar fi „împușcarea" unor cabluri super-rezistente care să permită apoi montarea unor adevărate poduri aeriene pe care să se poată efectua evacuarea. Sau un sistem de evacuare verticală, propus de japonezi, care pare cel mai promițător și este deja în funcțiune la aeroportul Narita, la Universitatea din Tokyo și la Tokyo Dome, care funcționează până la etajul 100 și permite... „să te arunci" de la etaj, fiind sigur că vei coborî cu o viteză care nu depășește un metru pe secundă...

MIHAELA DOROBANȚU

Plantele transgenice

pericol sau binefacere

Aduse în Europa, din SUA, la prețuri ce elimină orice concurență, asortate și cu o publicitate pe măsură, argumentată inclusiv pe tărâm medical, alimentele obținute din așa-numitele organisme modificate genetic (OGM) purtau în subtext și un mesaj mai mult decât agresiv: în zece ani, industria biotehnologică europeană va fi lichidată, în folosul americanilor. Mai multe state membre UE au luat în serios avertismentul și au blocat accesul OGM pe bătrânul continent. În octombrie 1998, Franța a interzis porumbul transgenic în Hexagon ; începând din iunie 1999, Italia, Grecia, Franța, Luxemburg, Austria și – ulterior – Danemarca au refuzat să mai primească noi dosare. Totuși, noile strategii ale „părții adverse" alimentează ideea unei reveniri apropiate a OGM în Europa. Vom ști vreodată care este adevărul despre toate acestea?

Între siguranță și îndoială

În general, consumatorii refuză produsele OGM mai mult din rațiuni etice, economice sau ecologice, decât din motive personale ori de teama îmbolnăvirii – constată profesorul de economie Bernard Ruffieux, citat de revista „Science & Vie". Dintre cei chestionați, doar o treime continuă să boicoteze produsele respective, chiar dacă prețul acestora a scăzut. Și, în fond, de ce anume ar trebui să ne temem?

Adevărul e că încă se urmăresc efectele consumului de plante transgenice asupra omului și a animalelor, știut fiind faptul că nu există „risc zero". Se consideră că sistemele de control și supraveghere a OGM funcționează bine. Astfel, s-a putut stopa cultivarea unui tip de soia transgenică, atunci când s-a descoperit transferarea unui alergen, printr-o genă preluată de la nuca de Brazilia, în soia. Pe de altă parte, pare aproape imposibil de eliminat contaminarea altor plante și a mediului cu componente ale OGM. Responsabilitatea reală față de consumatori și obligativitatea transparenței i-au determinat pe oficialii europeni din UE să adopte o legislație care să impună reglementări stricte, fără echivoc, în domeniu. Menționarea, pe ambalajul mărfii, a provenienței din OGM, și-a aflat unele ecouri și în România, dar – pe lângă faptul că orice produs poate fi contrafăcut – rămâne un coeficient de incertitudine privind potențiala contaminare „accidentală" menționată mai sus.

Nimic nu este simplu...

De la bunele intenții, până la realitatea brută, distanțele sunt deseori dificil de parcurs, oricâte legi și reglamente s-ar adopta. Mai ales când consumatorul constată stupefiat că se ia în calcul și un fel de... joc „de-a șoarecele și pisica". Se afirmă clar: în condițiile în care agroindustria americană nu separă total producția transgenică de cea convențională, Europa va trebui să folosească metode subtile pentru identificarea și cuantificarea OGM, atât în semințe, cât și în produsele transformate, cum sunt făina, uleiul, cremele-desert ș.a.m.d. Dar nu e deloc simplu, căci trebuie știut și ce anume trebuie căutat. Prin urmare, chiar producătorii ar trebui să le comunice organismelor de control ce construcții genetice au folosit. Ceea ce reprezintă o iluzie ridicolă, conform ecologiștilor. Care industriaș poate fi convins să dezvăluie secretul propriei tehnologii?

În ciuda progreselor înregistrate pe acest front economic, persistă încă numeroase îngrijorări. De pildă, ADN-ul adăugat și proteinele asociate devin nedetectabile, dacă procesul de transformare alimentară le-a distrus; la fel, când construcția genetică nu generează sinteza unei noi proteine, ci inhibă sinteza unei proteine naturale a plantei, detecția devine extrem de dificilă.

Argentina și China țin trena nord-americanilor

Dificilă este și reglementarea problemei. E o chestiune de voință și de timp – estimează cunoscătorii. Adică de diplomație. Domeniu prin care se încearcă readucerea OGM în Europa, cu condiția menționării responsabilității producătorilor și importatorilor, și în cazul afectării mediului. Căci, între producție, comercializare și transformarea produselor, există un lanț complex de responsabilități care depășesc frecvent frontierele naționale și chiar continentale. Cu atât mai mult, cu cât OGM se află în ascensiune vertiginoasă, nu doar în America de Nord (SUA și Canada), ci și în Argentina și China, care vin din urmă rapid. Totuși, Europa rămâne poate cea mai râvnită piață pentru producători. Pentru a se impune, ei trebuie însă și să anuleze actualele suspiciuni, și să convingă în privința utilității și costului avantajos, ale OGM, venind cu alte argumente decât rezistența la ierbicide și la insectele dăunătoare. Numai că aici se pune problema unor investiții masive în cercetare, ceea ce ar avea efect de bumerang, prin mărirea considerabilă a prețurilor produselor.

OGM – noua generație

În anii'90, ascensiunea plantelor transgenice se anunța fulgerătoare. Astăzi, mari companii care au mizat pe acest tip de „agrobusiness" au început să-și cedeze afacerile în domeniu ori să se reprofileze. La urma-urmei, cel care trebuie sedus este consumatorul, iar vina pentru neconfirmarea deplină a așteptărilor o au înșiși producătorii. Ei propun acum, cu generozitate, o „nouă generație" de OGM: organisme transgenice utile în conservarea mediului (plastic biodegradabil, porci care să digere fosforul, în loc să-l elimine etc.), utile pentru sănătate (sinteza anticorpilor și a proteinelor componente ale vaccinurilor actuale), ameliorarea calităților nutritive ale alimentelor (fructe care se strică mai greu, cu un conținut mai bogat în zaharuri, uleiuri „sărăcite" sau cu un conținut sporit de acizi grași, cereale multivitaminizate). Și exemplele pot continua.

Motivele actuale ale pierderii optimismului producătorilor de OGM vor fi eliminate, mai devreme sau mai târziu. Intră în logica jocurilor economice transnaționale, dar o sugerează și succesele, deloc neglijabile, de până acum. Într-un singur deceniu, vânzările mondiale de plante transgenice au crescut de peste 10 ori!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Aditivi din plante pentru benzină

MTBE (metil-terț-butil-eter) este un aditiv care înlocuiește plumbul, toxic, din carburanții auto, hidrosolubil, însă greu degradabil și în consecință factor poluator puternic al pânzelor

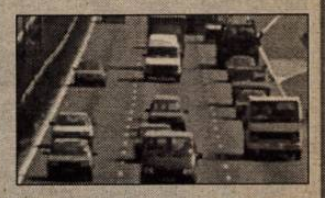

freatice. Chiar în concentrații foarte reduse, mirosul puternic și gustul specific se detectează imediat în apa contaminată, al cărei consum poate genera crize de astm, alergii, iritații cutanate, probleme oculare, grețuri etc. Până în prezent, autoritățile americane au impus folosirea MTBE, acceptând un nivel maxim de 0,013 mg/l în apa potabilă. Începând cu anul 2003, se intenționează însă interzicerea acestui aditiv. În schimb, Uniunea Europeană nu a luat în discuție problema respectivă, încurajând utilizarea aditivilor de origine vegetală: ETBE (din sfeclă și cereale) pentru benzină și EMVH (din rapiță și floarea-soarelui) pentru motorină, care l-ar putea înlătura de pe piață pe periculosul MTBA.

Clonați-vă singuri!

Obsesia clonelor nu bântuie doar prin lumea geneticii. Prin pași mici, dar siguri, ideea duplicării sau a multiplicării infinite începe să fie indusă sub forme seducătoare încă de la vârsta copilăriei; firește, prin jocuri electronice. Tema e foarte simplă: școlarul, deja prins în capcana cibernetică, este invitat să-și creeze singur eroii jocului de pe ecran, împrumutându-și propriul chip personajului preferăt. Și, care puști poate rezista ispitei de a se regăsi în pielea unui Rambo, Robin Hood sau Superman?... Modificare subtilă a personalității? Manipulare psihologică, prin transfer asupra unor ficțiuni supuse voinței operatorului? Răspunsul, probabil că nu-l vom afla decât peste mai mulți ani, când actualii copii vor deveni adulți. Adulți care, fără îndoială, nu vor avea absolut nimic împotriva clonării umane...

Și stridiile sunt stresate...

Că nu e o glumă, au demonstrat cercetătorii Observatorului oceanic din Roscoff. Cauzele stresării stridiilor sunt operațiunile de manipulare și transportul lor, ceea ce le face mai vulnerabile la acțiunea bacteriei Vibrio splendidus. Cercetătorii au inoculat o mică

doză de bacterii în două loturi de stridii, apoi au agitat (mecanic) primul lot și au injectat hormoni de stres celui de-al doilea. Rezultatele au fost edificatoare: rata infectării și a mortalității a crescut în mod echivalent, la ambele loturi, ceea ce a dus la concluzia că, în mare parte, pierderile de după recoltarea stridiilor sunt cauzate de brutalitatea cu care ele sunt manipulate. (A.N.P.)

E bine de ştiut

FLORILE şi simbolurile lor

Dacă relaţia voastră, stabilă, serioasă, vă determină să vă uniţi destinele, se ajunge, inevitabil şi la... buchetul miresei. Alegerea buchetului perfect presupune imaginaţie, bun gust, rafinament, cunoaşterea preferinţelor iubitei, dar şi a simbolurilor florilor. Fiecare femeie are o floare preferată, fie că este vorba despre flori de câmp, maci, frezii, orhidee. Alegeţi florile preferate ale iubitei şi combinaţi-le cu altele, în funcţie de culoare, miros, structura şi mărimea petalelor. Natura vă poate inspira teribil în acest sens. Iată acum şi simbolul câtorva dintre cele mai frecvente flori:

- ambrozia semnifică sinceritate în sentimente şi iubire eternă;
- garoafa, dragoste, fidelitate, profunzime;
- margareta, inocenţă, frumuseţe, delicateţe;

- laleaua, declaraţie de dragoste, devotament, generozitate;
- orhideea, fidelitate, iubire veşnică;
- trandafirii trădează pasiune;
- violetele, loialitate, inocenţă;
- liliacul, invitaţie de a te gândi insistent la cel care ţi l-a oferit.

Despre dragoste de ziua îndrăgostiţilor

Fiecare cuplu îşi are dominantele sale. Pentru naturile sportive, complicitatea de a fi împreună în vârful muntelui, de a înnota sau de a alerga împreună reprezintă note autentice de fericire. O ascensiune montană, o zi pe malul mării, joggingul de dimineaţă făcut umăr lângă umăr, vă conferă armonia unui cuplu perfect, în care spiritul de echipă este important. Vă plac sen-

zaţiile stimulatoare, să probaţi, în doi plăcerea acţiunii, gustul jocului cu natura fascinantă. Voi apreciaţi plăcerile simple, valorile adevărate, baladele pădurii, cântecul ploii. Şi totuşi, spun psihologii, dincolo de grija faţă de muşchi, cultivaţi relaţia voastră cu delicateţe pentru a vedea dacă nu confundaţi iubirea cu... adrenalina. Vedeţi cu ochii minţii dacă aţi descoperit cu adevărat „jumătatea" voastră.

Voi doriţi să vă păstraţi fiecare libertatea de acţiune, sunteţi un cuplu independent. Fiecare dintre voi trăieşte fiecare întâlnire ca pe o sărbătoare. Ignoraţi ceea ce vă rezervă viitorul, gustând din plin „cupa" prezentului. Prezentul trăit este adesea intens şi rapid, dacă nu chiar efemer. Pentru voi doi momentele de plăcere pot fi o conversaţie spumoasă, o cafea sorbită într-un loc însorit, o noapte de amor pe atât de înflăcărată, pe cât este de rară. Orele ce se succed vă conduc spre linii mai solide. Sau spre „frânturi de viaţă" fără consecinţe importante. Aventurile voastre amoroase par să demonstreze că nu ar exista decât un singur mod de existenţă în doi. Ar fi minunat dacă amândoi aţi fi de acord asupra „folosirii timpului" şi a ritmului întâlnirilor. Altfel există riscul frustrărilor. Acest tip de cuplu poate funcţiona pentru un timp, sau pentru o viaţă, cu condiţia de a îndepărta asperităţile şi de a şti, cu certitudine, dacă în spatele afişatei libertăţi nu se află un seducător de profesie.

Amanţi teribili, pentru voi iubirea nu are nimic de-a face cu un lung fluviu liniştit. Pentru voi ea este un torent tumultos, o cascadă uriaşă. Voi iubiţi iubirea şi o faceţi pe săturate. Duşmanul vostru intim este plictiseala, energia voastră o reprezintă pasiunea, iar între două discuţii aprinse, iubirea este cea care vă împacă. Excesele, în orice caz, fac rău. Inimii, sufletului şi chiar cuplului. Sunteţi dintre cei care trăiesc intens, preferaţi să muriţi din dragoste, dar v-aţi întrebat: sunteţi îndrăgostiti de celălalt, sau de ceea ce vă oferă? Sunteţi îndrăgostit de amor? Se spune că uneori pasiunea este o oglindă în care nu se vede şi cel de alături. Calmaţi puţin jocul pentru a-l descoperi şi pe partener şi... adevărul despre sentimentele voastre. Pentru a vedea dacă e bine sau e rău.

Gurmanzii care preferă să guste plăcerile vieţii în doi reprezintă cuplurile de... viaţă lungă. Pentru ei un popas la un restaurant cu mâncăruri apetisante, o seară petrecută tête à tête, buchetul vinurilor bune sunt plăceri ce nu se uită uşor. În egală măsură, când sunt tineri savurează gustul iubirii. Cum însă gustul iubirii este trecător, există riscul de a rămâne, spre bătrâneţe doar cu savoarea percepută de papilele lor de gurmanzi...

Pentru unele cupluri amenajarea locuinţei reprezintă o adevărată plăcere. Pentru ei căldura căminului, a familiei, este înainte de toate un refugiu. Un cuib intim, delicat, construit în doi. Energia, gustul, priceperea, iubirea se regăsesc într-un singur proiect, acela de a construi, piatră cu piatră, o fericire solidă şi securizantă. A construi şi a trăi anticipând fericirea este bine. Cu condiţia de a şti ca din când în când să trăieşti din plin în prezent. Să uiţi de copii, de familie, de bani şi „să evadezi", tu şi el (sau ea). Doar voi doi, într-o escapadă care să vă arate cât de mult vă iubiţi. Dacă veţi face astfel cât mai des, ziua în care veţi gândi că vă simţiţi încorsetaţi în căminul dumneavoastră va întârzia să apară. Sau nu va veni niciodată.

Dacă abordaţi schimburile de idei, dacă faceţi şi refaceţi lumea, dacă pentru voi întotdeauna „unu plus unu fac doi", sunteţi două spirite ce se completează, două personalităţi ce îşi urmează, fiecare, drumul. Aveţi gusturi divergente? Şi totuşi sunteţi împreună pentru că vă plăceţi. De altfel, dezbaterile

de idei şi discuţiile de mare valoare vă ajută să vă regăsiţi. Individualişti, dar nu egocentrişti, vă place să vorbiţi, să schimbaţi idei, să iubiţi. Chiar dacă ţineţi la punctele voastre de vedere, formaţi un cuplu realist, liber şi extrem de compatibil.

Fără a cerceta cu orice preţ elementele ce vă unesc, nu lăsaţi să se instaleze distanţarea. Independenţa, chiar dacă este necesară, poate genera o incompletă cunoaştere a celuilalt. Exersaţi în a găsi puncte şi preocupări comune. Atenţie să nu cădeţi în extrema cuplurilor ce se întâlnesc doar pentru a discuta şi a analiza. Nu uitaţi să trăiţi!

AFRODISIACE

mai puţin ştiute, dar zilnic gustate

Preferate pentru valoarea lor nutritivă şi gustul proaspăt, fructele au şi virtuţi afrodisiace pe care cei mai mulţi consumatori nu le ştiu, sau, pur şi simplu, le ignoră. Datorită culorii apetisante, a parfumului deosebit şi semincelor care încolţesc relativ rapid, gutuia era folosită în Grecia antică drept ofrandă adusă zeiţei Afrodita, simbol al iubirii, fertilităţii şi fericirii în căsnicie. Dacă tinerii mâncau o gutuie întreagă în ziua nunţii, se spune că aveau parte de o viaţă intimă mai mult decât satisfăcătoare. O reţetă afrodisiacă, la îndemâna oricui se poate prepara cu uşurinţă, amestecând, într-un bol, o gutuie tăiată felii cu trei linguriţe de miere de albine (de salcâm). După ce stă la frigider 4-5 ore se serveşte iubitului ca desert al unei cine copioase, în doi, care eventual a cuprins şi păstrăvi. În mod garantat veţi avea parte de o noapte... furtunoasă. Dacă vă amintiţi că bunicile lăsau pe dulap, toată iarna, câteva gutui, trebuie să vă spunem că ştiau ele ce fac: parfumul gutuilor creează o atmosferă euforizantă.

Strugurii, simbolul zeului Dyonisos, protector al iubitorilor vinului au un cuvânt de spus şi în privinţa fertilităţii şi procreării. Cu puţină fantezie puteţi pregăti iubitului o salată de fructe savuroasă, dar şi cu virtuţi afrodisiace. Este suficient să amestecaţi banane, portocale, kiwi şi cât mai multe boabe de struguri. Nu uitaţi că şi nucilor, deşi bogate în proteine, le sunt cunoscute virtuţile afrodisiace. Amestecate într-o combinaţie de ţelină şi măr ras reprezintă în unele momente un aliat sigur al iubitului vostru. Puteţi testa pentru a vă convinge...

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

O SUGESTIE

Dacă iubitul vostru v-a invitat astăzi într-un loc mai special şi doriţi să-l surprindeţi cu eleganţa dv., mai aveţi timp să combinaţi piesele din garderobă pentru a fi cu totul seducătoare...

Remedii naturale

TURIŢA MARE – un fel de „Sfarmă-Piatră"

Turiţa mare este planta cunoscută sub numeroase denumiri populare, cum ar fi: turicioară, turiţă, turiuţă, sora fragilor etc. Creşte în locuri semiumbrite, cu umiditate mare, în luminişuri şi margini de pădure, livezi, pajişti. În scop medicinal, se foloseşte numai partea superioară a plantei (nu şi rădăcina), care se recoltează în timpul înfloririi.

Deşi este eficace în tratarea multor boli, faima sa se leagă de rezultatele pe care le dă în litiazele biliare şi renale, adică în eliminarea calculilor. Se prepară sub formă de infuzie, o lingură de plantă mărunţită la o cană cu apă clocotită; se beau 2-3 căni pe zi. În medicina tradiţională există precizarea că dozele trebuie respectate, deoarece excesul de ceai zilnic sau mărirea concentraţiei acestuia pot duce la eliminarea forţată a calculilor, riscul fiind de astupare a căilor biliare sau renale. Tratamentul poate fi de lun-gă durată, neexistând risc toxic.

Ce alte boli mai pot beneficia de ameliorări semnificative cu ajutorul „curei" de infuzie de turiţă mare? Dischinezii biliare, disfuncţii hepatice, hipoaciditate gastrică, reumatism, gută, anorexii etc.

Tot ca infuzie, dar mai concentrată – două linguri de plantă la o cană de apă clocotită – se foloseşte pentru clătirea gurii în stomatite şi gingivite sau pentru gargară în caz de amigdalită sau faringită.

Ulcerul varicos poate fi, de asemenea, tratat cu un preparat pe bază de turiţă mare: 200 g plantă fiartă într-un litru de vin roşu, timp de 30 de minute. Se filtrează şi se foloseşte pentru spălături ale leziunilor sau sub formă de comprese.

Medicina populară mai foloseşte în special frunzele de turiţă mare (mărunţite) combinate cu puţin vin roşu, puţină untură, tărâţe de grâu şi drojdie (se face ca o pastă) în tratarea luxaţiilor şi entorselor.

Rănile se pot vindeca şi ele mai uşor prin folosirea unui decoct preparat dintr-o lingură de turiţă mare cu o cană de apă, lăsate la fiert timp de 15 minute. Soluţia se strecoară prin tifon dublu (să nu rămână fragmente de plantă) şi se foloseşte la tamponarea rănilor sau la comprese.

Tratamentul conjunctivitelor poate de asemenea beneficia de o infuzie din două linguri de plantă la o cană cu apă clocotită; după 15 minute se filtrează şi se aplică sub formă de comprese locale.

COXARTROZA

musafirul nepoftit din viaţa noastră

- *Coxartroza este o boală artrozică, de uzură a articulaţiei şoldului (articulaţia coxo-femurală)*
- *O dată cu înaintarea în vârstă, această articulaţie se degradează treptat şi ireversibil*
- *Primele simptome pot apărea în jurul vârstei de 40 de ani*
- *La 90 de ani, majoritatea aomenilor sunt afectaţi de coxartroză*

Coxartroza apare atunci când cartilagiile sau oasele articulare încep să se degradeze. E aproape un proces firesc, articulaţiile şoldurilor fiind solicitate pe parcursul întregii vieţi, începând de la primii paşi ai copilului. Mersul, statul în picioare, presiunea exercitată eventual de kilogramele suplimentare acumulate de organism îşi spun în timp cuvântul. E de la sine înţeles că, atunci când ne sprijinim pe ambele picioare, fiecare şold suportă câte o jumătate din greutatea corpului, minus cea a membrelor inferioare. Când mergem, fiecare şold susţine întreaga greutate a corpului, minus cea a membrului inferior „încărcat". Or, forţele ce acţionează asupra articulaţiei şoldului supun ţesuturile articulare la presiuni permanente şi destul de importante. Coxartroza apare ca un defect datorat modificării echilibrului dintre ţesuturile osteoarticulare şi presiunea exercitată asupra articulaţiei.

Ce poate deranja acest echilibru?

- dereglarea metabolismului ţesuturilor articulare din cauze diverse, uneori necunoscute (denumite în medicină „idiopatice"). Este vorba de aşa-zisele *coxartroze primare.*
- traumatismele articulaţiilor, infecţiile cronice şi acute, modificări de statică, devieri ale oaselor bazinului etc. Acestea sunt *coxartroze secundare.*

Din punctul de vedere al gravităţii bolii, medicii ortopezi definesc aceste leziuni *coxartroze incipiente* sau *avansate.*

În coxartrozele incipiente, simptomele se manifestă, în general, prin durere şi oboseală la mers, suferinţe care, de altfel, apar şi în cazul sciaticii, herniilor de disc, afecţiunilor genunchiului etc. De aceea, diagnosticul corect de coxartroză incipientă se poate pune numai după un consult medical de specialitate, care, de obicei, presupune, printre altele, efectuarea unei radiografii a articulaţiei şoldului.

În coxartroza avansată, examenul clinic şi cel radiologic pun în evidenţă degradări articulare foarte clare, care pot fi de mai multe tipuri, în funcţie de acestea stabilindu-se şi conduita terapeutică.

În ce constau acţiunile terapeutice?

Tratamentele practicate în prezent vizează două ţinte precise: 1. *înlăturarea factorilor patogenici care au generat coxartroza* şi 2. *crearea condiţiilor de regenerare a ţesuturilor articulare.* Evident, aceste lucruri presupun îndeosebi suprimarea durerilor, a contracţiilor musculare, scăderea presiunii mecanice, menţinerea mobilităţii articulare. *Din nefericire, coxartroza nu se poate vindeca, această boală se poate doar ameliora.*

În funcţie de fiecare caz în parte şi de stadiul de evoluţie a bolii, se adoptă o anumită strategie de tratament. *Tratamentul nechirurgical* se bazează pe medicamente (antialgice, antiinflamatoare, miorelaxante, tranchilizante, unguente, creme, geluri etc.), precum şi pe fizioterapie şi balneoterapie. Medicamentele care fac parte din familiile amintite, deşi în mare parte se eliberează fără reţetă, au contraindicaţii sau implică anumite restricţii (de exemplu regim fără sare), de aceea nu se recomandă „automedicaţia", medicul (de familie, internist, reumatolog, ortoped) fiind singurul în măsură să prescrie corect dozele (ţinând seama şi de eventuale alte suferinţe sau boli cronice ale pacientului).

Tratamentul chirurgical se practică fie preventiv – pentru a corecta defectele articulare înainte de apariţia coxartrozei –, fie curativ – pentru a rezolva anchilozele şi durerile articulare. Progresele înregistrate în acest domeniu au uşurat mult suferinţele bolnavilor cu coxartroză, endoprotezele fiind nedureroase şi conferind a şoldului o foarte bună mobilitate. Din nefericire, costul protezelor este încă destul de ridicat iar termenul de funcţionare a acestora nu este nelimitat.

Stilul de viaţă ajută!

Fiind vorba de o boală ireversibilă, dar a cărei evoluţie poate fi încetinită şi ale cărei consecinţe pot fi corectate, trebuie... acceptată în viaţa persoanei care deja se confruntă cu ea şi... tratată corespunzător. Remediul nr. 1 pentru a diminua procesul de deteriorare a articulaţiilor este grija pentru greutatea corporală, de preferat fiind cea aflată uşor sub limita normală. Cu cât bolnavul de coxartroză este mai slab, cu atât va tolera mai bine boala şi va simţi ameliorările aduse de tratament. Obezitatea, în schimb, este cel mai mare duşman al bolnavului cu coxartroză. Ortopezii susţin că menţinerea (sau redobândirea) unei greutăţi corporale normale ar scuti pacienţii de multe tratamente costisitoare şi chiar de operaţii nu tocmai uşoare. Cheia succesului? Un regim alimentar sărac în grăsimi animale şi hidrocarbonate complexe (dulciuri, cartofi, paste făinoase, pâine). În plus, menţinerea unei bune mobilităţi articulare, prin practicarea zilnică a unor exerciţii de gimnastică articulară. Curele balneoclimaterice sunt şi ele recomandate. Sunt de evitat în schimb: mersul îndelungat şi statul mult în picioare.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

VIŞAN STELIANA din Săcele. *Probabil că aţi constatat deja (dacă nu, încercaţi să observaţi de acum înainte, fiind un amănunt important în precizarea unui diagnostic corect) că urticaria de care vă plângeţi nu se manifestă neapărat la frig, ci la diferenţa de temperatură pe care organismul o percepe*

URTICARIE LA FRIG

prin trecerea bruscă de la cald la frig. Şi se manifestă prin senzaţia de mâncărime, înroşirea şi umflarea zonei expuse (mâini, faţă, buze, gât, picioare). Vârfurile degetelor de la mâini se pot umfla chiar şi numai după contactul cu obiecte foarte reci (de exemplu, pachete cu alimente scoase din congelator) sau buzele se tumefiază după ingestia de băuturi foarte reci. Dar, aşa-zisa urticarie la frig poate apărea şi ca urmare a tratamentului cu un medicament de tip Clorzoxazonă, la administrarea de contraceptive, la contactul cu insecticide sau după înţepături de insecte (albine, viespi). Vă puteţi face singură un test pentru a vedea dacă suferiţi de urticarie la frig (căci poate fi vorba şi de alt tip de urticarie, la care nu vă gândiţi): aplicaţi un cub de gheaţă pe antebraţ, timp de 4-5 minute şi vedeţi dacă, după aproximativ alte 10 minute, simptomele cunoscute apar. Chiar şi aşa (prin tatonare şi „autodiagnostic") e de preferat să mergeţi la medic pentru a afla dacă nu cumva „urticaria la frig" este de fapt consecinţa unei alte boli nedefinite încă. În ceea ce priveşte tratamentul medicamentos, acesta se bazează în general pe administrarea de antihistaminice din generaţia I – Doxepin, Hidroxizin, Ketotifen, uneori asociate cu produse din generaţia a 2-a – Astemizol, Loratadină etc. Măsurile profilactice ale bolii constau în limitarea expunerii la frig, purtarea de haine călduroase, inclusiv mănuşi, fular, căciulă, evitarea consumului de alimente şi băuturi reci.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

PERSOANELE OBEZE, MAI EXPUSE CANCERULUI DE PANCREAS

Două cercetări americane desfăşurate pe parcursul a 10 şi, respectiv, 20 de ani şi care au cuprins 47000 de bărbaţi între 40 şi 75 de ani, precum şi 120000 de femei între 30 şi 55 de ani, au evidenţiat în mod clar că riscurile de a contracta un cancer de pancreas este semnificativ mai crescut în rândul persoanelor obeze. Activitatea fizică, fie ea şi moderată, diminuează acest risc şi ajută, după cum se ştie, la pierderea în greutate.

Viaţa ţi-a mai jucat o festă!

– Mă cheamă Daria, sunt la a doua căsătorie. Soţul meu este mai mic decât mine cu 3 ani. Suntem căsătoriţi de 5 ani. Am doi copii, o fetiţă din prima căsătorie şi un băiat din a doua. După un divorţ foarte dureros şi neplăcut, am stat necăsătorită vreo 3 ani, timp în care m-am străduit să-mi cresc copilul şi să fac faţă singură tuturor greutăţilor pe care mi le-a oferit viaţa. Într-o zi însă, m-am îndrăgostit, deşi nu credeam că se va mai întâmpla aşa ceva. M-am gândit la început că bărbatul pe care îl iubeam părea prea „copil" pentru mine, dar dragostea m-a luat pe sus şi până la urmă ne-am căsătorit. Dar, încetul cu încetul, el a început să fie distant, nici pe băieţel nu pot să spun că l-a dorit, nu mă ajută deloc cu creşterea copiilor şi nu mai este împreună cu mine fizic sau psihic decât rareori, atunci când facem dragoste. Încerc să mă obişnuiesc cu ideea, dar mi-e foarte greu. Ce s-a întâmplat cu noi?

– Dragă Daria, întotdeauna într-un cuplu există un sentiment de dragoste, dar fiecare iubeşte în felul lui. Din ce ne-ai scris, eu am înţeles că tu l-ai iubit pe soţul tău ca pe un bărbat, ca pe jumătatea ta, iar el te-a iubit ca pe o mamă. Erai mamă când te-a cunoscut, şi te-a plăcut aşa. Şi a visat că va putea să fie şi el „copilul" tău, cu drepturi cel puţin egale cu ale celuilalt. Tu, firesc, nu i-ai dat ceea ce aştepta, ba mai mult, te-ai hotărât să mai faci un copil, cu el, şi să-l mai detronezi o dată din locul mult visat. L-ai îndepărtat mai mult de visul său de a fi copilul tău preferat. Tu aştepţi de la el să-ţi fie alături ca bărbat, dar el nu şi-a dorit niciodată asta. Din această cauză a şi afirmat, de atâtea ori, că nu se simte pregătit să aibă un copil. Pentru că nici nu poate fi. El este încă la vârsta copilăriei, adolescenţei. Dacă tu nu ai putut să-i oferi ceea ce el aştepta de la tine, atunci a început să caute în altă parte. Îşi caută locul undeva, pentru că, în sinea lui, se simte părăsit, fără „adăpost" sufletesc. De aceea stă atât de mult la serviciu, probabil că acolo are satisfacţii sau a găsit un mod de a se simţi bine în copilăria lui. Tu nu mai eşti importantă şi nici nu ai fost vreodată, decât pentru a-i furniza lui plăcere. Aşa cum simte un copil, cu egoism, la adresa celor din jur.

Ce s-a întâmplat cu tine? E clar că viaţa ţi-a jucat o festă pentru a doua oară, dar poate şi tu ai ajutat-o puţin. Poate l-ai încurajat, fără să-ţi dai seama, pe iubitul tău, plăcându-ţi să te joci de-a „mama protectoare", mai ales că el ţi-a inspirat de la început un „copilandru". Dacă tu nu cochetai deloc cu ideea asta, probabil că i-ai fi respins tentativele de a te transforma în mămica lui. Probabil că şi el te-a păcălit puţin, ştiind, firesc, că tu aştepţi de la el să fie şi bărbat nu numai copil, şi atâta vreme cât a trebuit, şi-a jucat şi rolul de om matur.

Şi acum, ce e de făcut? Nu prea multe. Fie accepţi să-l creşti alături de ceilalţi doi copii, până când, într-o zi, poate se va maturiza, iar atunci te vei putea aştepta să plece de sub aripa ocrotitoare a „mamei", în lumea largă. Fie nu-l accepţi în ipostaza asta şi îl determini să plece în căutarea altei mămici, sau să fie „copil cuminte" şi să facă eforturi, ca la început, să-ţi facă pe plac, pentru a nu te pierde. Asta depinde şi de cât de dependent se simte el în relaţia cu tine; de cât de mult îţi doreşte dragostea.

Probabil că nici una dintre variante nu sună prea bine, dar cred că ar putea fi mai mult decât ai acum. Şi, nu uita, ai viaţa înainte!

MIHAELA DOROBANŢU

Eşti timid? Tratează-te!

Englezii vor cu orice preţ să descopere leacul timidităţii. Aşa se face că un grup de cercetători din Glasgow sunt în faza finală a elaborării unui medicament care promite oamenilor să scape de timiditate. Medicamentul are în vedere stimularea creierului de a produce serotonină, substanţa „euforiei, bunei dispoziţii, încrederii în forţele proprii". Medicii au realizat deja teste şi confirmă rezultatele încurajatoare prin faptul că sute de persoane care sufereau de timiditate – resimţită ca un complex major – s-au vindecat. Medicamentul împotriva timidităţii a fost botezat „Escitalopram" şi, potrivit promisiunilor, va fi lansat pe piaţă în acest an.

O caracatiță necunoscută

O nouă specie de caracatiță a fost descoperită în largul insulelor Sulawesi și Bali (Indonezia). Aceasta încă nu are un nume științific, iar oceanografii australieni care i-au observat comportamentul afirmă că este vorba de o adevărată campioană în ceea ce privește arta „camuflajului subacvatic".

Având dimensiuni relativ modeste – 60 de centimetri cu tentaculele

desfăcute – specia-surpriză își poate modifica, în funcție de împrejurări, atât forma corpului (prin gruparea într-un anume fel a tentaculelor), cât și culoarea corpului. „Personificările" misterioasei caracatițe sunt legate în special de dorința de a se apăra, preluând aspectul unor prădători periculoși care se folosesc de otravă pentru a-și paraliza victimele. Cea mai spectaculoasă „deghizare" este transformarea ei în șarpe de mare: șase tentacule sunt grupate, iar celelalte două, aflate diametral opus, imită mișcările unui șarpe. De asemenea, inventiva caracatiță mai poate imita pisica de mare, ariciul de mare, meduza etc. Uluitoare este și rapiditatea cu care această actriță desăvârșită decide ce prădător să imite.

CAVALERI
de ieri și de azi

Cândva, într-un ev mediu mai puțin romantic, totuși, decât ni-l înfățișează romanele de capă și spadă, un cavaler câștigător al vreunui turnir se-mpleticea sub povara armurii mergând spre loja specială a celor cu sânge albastru; făcea o plecăciune și primea în schimb o floare aruncată dintr-un decolteu discret de prințesă...

Peste veacuri, un bărbat, cuprins și el de temeritate, își împovărează trupul cu altfel de straturi protectoare și pleacă să sfideze dușmănia unui adversar indescriptibil de cumplit: neomenescul neant cosmic.

Ce legătură ar putea fi între cei doi pământeni care se costumează atât de grijulii, când prin însăși spectacolul veșmintelor lor trezesc o emoție admirativă a privitorilor? Pur și simplu știința de a se proteja în fața unui inamic. Dacă impenetrabilul costum al unui cavaler al secolului XV (perioada în care ieșea la rampă pentru ultima oară) cântărea între 30 și 35 de kilograme, astăzi, pentru a roboti în spațiul cosmic, carnavalescul astronaut poartă o ținută care duce acul cântarului spre 120 de kilograme, aici, pe Pământ. În vidul care-i poate îngheța și sufletul, dincolo de mrejele gravitației, hainele sale nu sunt mai grele decât trupul unui fluture care ți s-a așezat pe mână. Și ambilor cavaleri nu le sunt lăsate decât privirile să țâșnească dincolo de viziere...

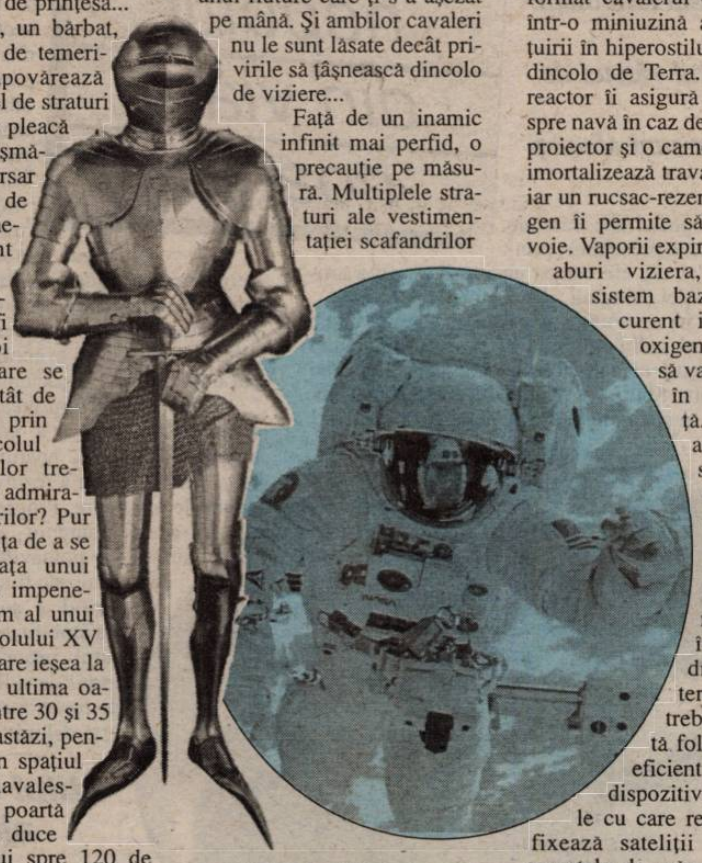

Față de un inamic infinit mai perfid, o precauție pe măsură. Multiplele straturi ale vestimentației scafandrilor cosmici se justifică prin multiplele agresiuni la care sunt supuși pe când lucrează în afara stațiilor orbitale. Scuturile termice, antimeteoritice și antiradiații, sistemele de presurizare, de climatizare și de circulație interioară a apei, toate perfecționate de-a lungul deceniilor pentru a permite o cât mai mare elasticitate a mișcărilor, au transformat cavalerul cosmosului într-o miniuzină a supraviețuirii în hiperostilul mediu de dincolo de Terra. Un motor reactor îi asigură deplasarea spre navă în caz de nevoie, un proiector și o cameră video îi imortalizează travaliul în vid, iar un rucsac-rezervor cu oxigen îi permite să respire în voie. Vaporii expirației nu pot aburi viziera, căci un sistem bazat pe un curent interior de oxigen îi permite să vadă limpede în permanență. Mânușile au un triplu strat: unul maleabil de cauciuc, altul care-i conferă aderență și încă unul drept scut termic. Mâna trebuie să poată folosi cât mai eficient uneltele și dispozitivele speciale cu care repară și/sau fixează sateliții artificiali, aparatele de măsură, panourile fotovoltaice etc.

Poate că vreunui cititor i se va părea forțată alăturarea celor două categorii de cavaleri. Dar fiecare în parte poate fi considerat un erou al epocilor lor, în pofida rutinei care pândește orice activitate; un tip de campion care lansează o modă vestimentară impusă de riscurile specifice asumate.

IN CULISELE CAPODOPERELOR

SFINXUL-FEMELĂ
și egiptomania

Realizare a unui artizan francez anonim, statueta „Sfinxul-femelă" datează din primul pătrar al veacului al XIX-lea și este făurit din porțelan de Sèvre. Este, indubitabil, vorba de o replică feminină a celebrului Sfinx pe de platoul Giseh, de lângă Cairo; coafura, delicatețea trăsăturilor și pieptul aparțin unei tinere femei cu corp leonin. Astfel de sfincși, aparținând de sexul frumos sunt, de fapt, caracteristici Greciei antice, unde această temă artistică a fost adusă de cretani în mileniul I î.Ch. Maeștrii Eladei obișnuiau să doteze statuile respective și cu aripi (cum spune și mitul lui Oedip). Faptul că o astfel de capodoperă are „naționalitate" franceză se explică prin atracția irezistibilă pe care lumea Egiptului antic a generat-o față de oamenii de artă și cultură, o dată cu expedițiile napoleoniene în patria faraonilor. Istoricii Hexagonului pun la loc de cinste o întâmplare cu caracter anecdotic privind începuturile „aventurii" franceze dincolo de Mediterana: în anul 1797, în timpul unui bal, generalul Napoleon a cerut un pahar cu limonadă. Profitând de ocazie, un împătimit al civilizației egiptene, artistul Vivant Denon, i-a oferit paharul său, ca pretext pentru a intra în vorbă cu marele om de stat. Cu acel prilej i-a vorbit despre planul unei expediții cultural-științifice la Giseh și pe valea Nilului. A obținut banii necesari și în 1802 a apărut o monumentală lucrare a lui Denon: „Voiaj în Egiptul de Sus și de Jos în timpul campaniei generalului Bonaparte". Cartea, bogat documentată și ilustrată, a declanșat în Franța ceea ce s-a numit în epocă (și nu numai) *egiptomania*.

Fie că a fost vorba de pictură, sculptură sau de ornamente și mobilier de interior specifice erelor faraonice, artiștii francezi s-au dezlănțuit, creând o autentică și irezistibilă „modă" în primele decenii ale secolului XIX, căreia îi aparține și Sfinxul-femelă. Francezii se mândresc, printre altele, și cu faptul că savantul Auguste Mariette este acela care a creionat – unii autori spun „conceput în mod decisiv" – intriga, decorurile și costumele folosite la realizarea operei *Aida* de Giuseppe Verdi.

Mulți criticii de artă francezi afirmă că Sfinxul- femelă s-a născut în același an, 1822, în care lingvistul Jean-François Champollion decripta hieroglifele „Pietrei de la Rosette", reușind să faciliteze, în mod decisiv, accesul la spiritualitatea Egiptului antic.

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

Aurul galezilor

O zi de neuitat pentru cetățenii Romei antice (un triumf al mândriei de învingător și un delir al lăcomiei) a fost aceea în care Iulius Cezar a prezentat, în Cetatea Eternă, roadele cuceririi Galiei. Era anul 46 î.Ch.

Galia, vastul ținut antic european cuprinzând regiunile dintre Rin, Alpi, Mediterana, Pirinei și Atlantic, ocupat de celți încă din mileniul I î.Ch., a fost una din țintele preferate ale armatelor romane. Se spunea, pe bună dreptate, că legendele despre aurul care „mustește" în aceste pământuri au un sâmbure de adevăr. Conducătorii diverselor grupări celtice erau descriși ca purtând somptuoase bijuterii de aur, veșminte și încălțări aurite, iar caii erau la rândul lor împodobiți cu ornamente din același metal prețios. De altfel, înșiși luptătorii galezi de prim rang purtau coliere și brățări la care soldații romani nici nu visau. Iar legiunile lui Cezar s-au comportat în consecință: sanctuarele și casele Galiei ocupate au fost scormonite cu febrilitate pentru descoperirea comorilor ascunse de localnici. Monedele din aur pur, bătute încă din secolul III î.Ch., erau cele mai căutate din întreg Imperiul. Ocupanții erau convinși că vor găsi acel „Pol al aurului" păstrat în mare taină de „barbarii" care opuseseră o atât de dârză rezistență... Într-adevăr, Plinius cel Bătrân spunea în a sa „Istorie naturală" că galezii aveau o tehnică de căutare a metalului suprem, care o „depășea pe cea a uriașilor care trăiseră cândva" în acele zone ale Europei Occidentale. Cercetările arheologice au confirmat pe deplin faptul că vechii locuitori ai Galiei beneficiaseră de cantități inestimabile de aur aluvionar (nisipuri aurifere ale apelor curgătoare), de aur de suprafață și de aur de profunzime. Numai în regiunea Limousin a Franței de azi au fost identificate 230 de mine de aur, exploatate încă din primele veacuri ale mileniului I î.Ch. Alte sute de galerii au fost inventariate în Bavaria, în Țara Bascilor, pe cursul Loirei, în Auvergne, Aquitania, în văile Pirineilor etc.

Faimosul coif de aur al prințului galez Hochdorf

Bogăția deseori ostentativă a galezilor fusese rodul unor milenii de perfecționare a metodelor de exploatare a zăcămintelor metalifere. Populațiile neolitice stabilite în acele regiuni știau să aducă la lumină și să prelucreze cu migală silexul și cuprul (mileniile IV-II î.Ch.), apoi bronzul (mileniile II-I î.Ch.) și ulterior aurul. „Recoltele" lor intrau pe mâna meșteșugarilor care, după purificare și topire, le transformau în lingouri. Apoi venea rândul artizanilor, care făureau obiecte din cele mai fine, cu lucrături care pot stârni invidia oricărui bijutier de astăzi. De la coifurile filigranate ale marilor conducători și până la încălțările femeilor de vază, tot ceea ce se putea confecționa din aur exista în civilizația galezilor.

Povestiri mai noi, apărute în secolele XVI-XVII, demonstrează că, totuși, activitatea de minerit din Galia nu a epuizat nici pe departe comorile disponibile din vechile regiuni antice ocupate de romani. Astfel, se spune că în sudul Germaniei de azi (în Bavaria) țăranii mai descopereau bucăți sau praf de aur pe când brăzdau pământul pentru a semăna sau când săpau solul în căutarea apei... Și astăzi, institutele de cercetări de profil din Franța descoperă prin metode moderne noi și noi șantiere și ateliere antice în care galezii prelucrau mult râvnitul metal, toate acele locuri devenind monumente istorice naționale. De altfel, istoricii francezi numesc teritoriile în care abundă minele aurifere ale strămoșilor lor „Muzeul aurului".

VITRINA ZOOLOGICĂ

MORSA
un supraviețuitor al ghețurilor

Trăind în zonele arctice și subarctice, morsa pare la prima vedere un monstru greoi care se mișcă alene atât pe banchize, cât și în apele înghețate ale zonelor nordice ale Atlanticului și Pacificului. Este, într-adevăr, cel mai mare piniped (termen care înseamnă picioare sub formă de aripioare înotătoare), familie din care mai fac parte focile și leii de mare. Masculul poate atinge 3-3,5 metri lungime și o greutate de 2 tone, iar femela are de obicei 2,4-2,5 metri și o greutate maximă de o tonă. Însă, contrar așteptărilor, morsele continuă să surprindă specialiștii prin unele caracteristici morfologice și anatomice cu totul deosebite.

Una din ciudățeniile acestui „elefant acvatic" (poreclă care evidențiază colții de fildeș, prezenți la ambele sexe) este faptul că poate dormi pe verticală, dând totuși impresia că înoată. Acest fapt se datorează unor pungi plasate în zona gâtului, care sunt pline cu aer atunci când sunt extenuate și nu vor să se odihnească pe banchize din cauza prădătorilor săi (se feresc în special de eternul înfometat care este ursul polar, dar și de oameni). O altă particularitate, nemaiîntâlnită la alte mamifere acvatice, i-a făcut pe zoologi să compare morsele cu... arborii! Astfel, în secțiunea transversală a caninilor săi se pot distinge inele corespunzătoare fiecărui an de viață. În medie, existența morselor se întinde pe durata a 35 de ani și se spune că rareori această vietuitoare moare de bătrânețe.

Pentru modul de viață al comunităților de morse, fildeșii sunt extrem de utili. La masculi lungimea acestora este de 1-1,2 metri, iar la femele este de 60 de centimetri. Groși și foarte grei, acești colți sunt folosiți la agățarea de gheață pentru ieșirea din apă, la săpatul de adăposturi în banchize. Din punct de vedere social, lungimea lor determină rangurile masculilor, care nu se sfiesc să-și ucidă rivalii cu aceste arme de temut, în perioada premergătoare împerecherii.

Cea mai interesantă însușire a morselor rămâne, însă, schimbarea culorii în funcție de temperatura mediului. Atunci când domină frigul arctic, culoarea obișnuită a pielii, roz-cimaron, devine maro închis și chiar cenușie, iar când vremea se îndulcește, aspectul cromatic redevine unul deschis. Acest cameleonism se datorează unei reglări permanente a circulației sangvine prin stratul gros de grăsime. Adaptarea la gerurile teribile din habitatul lor nordic se mai face și prin migrație; semnalul de plecare din regiunile foarte reci spre sud îl dă creșterea suprafeței înghețate, iar întoarcerea se produce atunci când banchizele încep să se topească.

Din păcate, numărul comunităților de morse este în descreștere. Pentru eschimoși, giganticul piniped este o sursă de hrană și o materie primă pentru construirea corturilor și ambarcațiunilor. Fildeșii sunt prelucrați artizanal și vânduți la prețuri foarte atrăgătoare. Grăsimea este folosită la iluminat și încălzire, iar femeile știu să prepare din ea un fel de somnifer pentru pruncii prea gălăgioși. Dar în ultimele decenii, omul contribuie la micșorarea populațiilor de morse și prin poluarea chimică, și prin consecințele efectului de seră. Încălzirea globală generează o topire nefiresc de mare a ghețurilor și deruteză ciclicitatea migrațiilor, creând confuzie și în ceea ce privește locurile alese pentru reproducere și creștere a puilor.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...ancia este o lamă fină din lemn (trestie) sau metal prin a cărei vibrație se produce sunetul la instrumentele de suflat? Se mai folosește la armoniu, acordeon și orgă.

◆ ...marele poet și filozof persan Omar Khayyamm (c.1045 – c.1122), autorul catrenelor cunoscute sub numele de rubaiate, a fost în același timp și om de știință? El s-a remarcat ca astronom și matematician.

◆ ...statuia lui Spiru Haret din Piața Universității din București a fost înălțată în 1935? Este opera lui Ion Jalea.

◆ ...Baalbekul, localitate arheologică din Liban este un străvechi centru fenician? El poartă numele zeului Baal – personificare a Soarelui.

◆ ...actrița de teatru Fanny Tardini (1823-1908) a jucat în trupele lui Costache Caragiale, Matei Millo și Mihail Pascaly? Din 1860 a devenit directoarea propriei trupe și a organizat importante turnee în țară, stabilindu-se în cele din urmă la Teatrul din Galați.

◆ ... Șinca este un afluent al Oltului de pe partea stângă? Izvorăște din Munții Piatra Craiului și drenează estul Depresiunii Făgăraș.

◆ ...constelația „Vizitiul" (Auriga) se află în emisfera boreală? Este vizibilă din România în nopțile de iarnă, cea mai strălucitoare stea a sa fiind Capella.

◆ ...cele „trei grații" din mitologia greacă, se numeau de fapt „harites"? Fiice ale lui Zeus: Aglaie, Euphrosyne și Thaleia, personificau frumusețea, grația și farmecul feminin.

◆ ...orașul Vaslui este menționat documentar pentru prima oară în 1375? După 1475 cunoaște o dezvoltare continuă iar din 1490 devine reședință domnească. (I.S.)

Știați că...

Din curiozitățile *plantelor*

De cele mai multe ori, aria de răspândire a unei plante este condiționată de mulțimea de bariere fiziografice, climatice sau biologice. Așa, de pildă, omagul, din genul Aconitum, din cauza alcătuirii sale florale, nu poate fi polenizat decât de anumite specii de bondari – respectiv Bombus –, specie care se găsește numai în anumite zone. În lipsa lor, planta riscă să dispară, deoarece nu poate produce semințe. Ceva asemănător se întâmplă și cu smochinul, care cunoaște peste 900 de specii. Existența sa este dependentă de prezența unei viespi specifice smochinului din genul Blastofaga, singura în stare să asigure polenizarea plantei. Ciclul reproducător, destul de scurt, al femelei, este corelat cu cel al smochinului, astfel că orice eveniment neprevăzut poate duce la nefecundarea florilor. Cunoașterea acestor lucruri are o deosebită importanță practică. După introducerea smochinului în California, multă vreme nu s-au putut obține recolte bune, nefiind adusă și insecta polenizatoare.

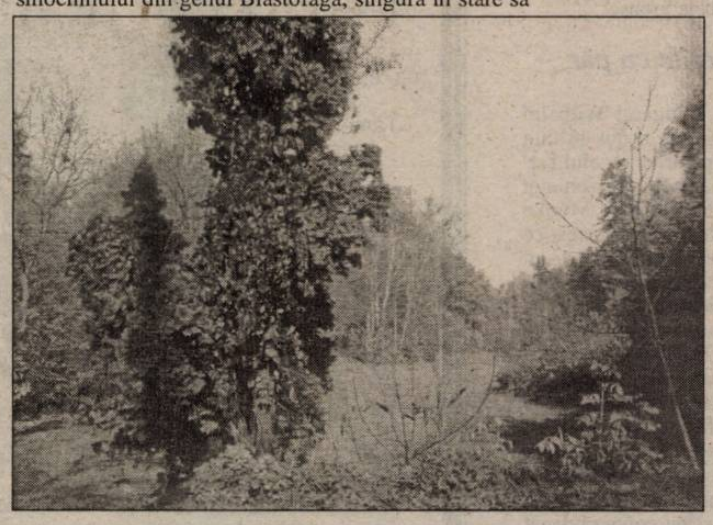

Coloritul divers și atrăgător al florilor, mirosul lor plăcut, ca și gustul deosebit al nectarului sunt calități cu ajutorul cărora sunt atrase insectele polenizatoare. Chiar dacă o floare nu îndeplinește toate aceste însușiri la un loc, o singură calitate este suficientă pentru a atrage insectele polenizatoare. Așa se întâmplă și cu cele peste 2000 de specii de orhidee din America Centrală și de Sud, plante care, deși nu produc nectar, sunt, totuși, căutate de insecte datorită parfumului lor deosebit de atrăgător. Cercetările au arătat că acest parfum conține peste 40 de componenți, dintre care unul seamănă cu mirosul vâscului, iar altul cu cel al unui sortiment de parfum fabricat de Casa „Dior". Curios este faptul că albinele colectează nu numai nectarul florilor, ci și parfumul lor, pe care-l depozitează într-un țesut spongios al picioruşelor, parfum cu ajutorul căruia își atrag masculii pentru împerechere.

IOANA PROCA-FLORIA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Mahalaua Batiștei

Dominată, la capătul său dinspre Universitate, de Hotelul Intercontinental, Strada Batiștei ne poartă, perpendicular pe Bulevard, printre case vechi, de mare frumusețe și printr-o zonă unde mai regăsești pe alocuri fragmente cel puțin din imaginea Bucureștilor de altădată. Astăzi, aici, este plin centrul orașului! Dar nu totdeauna a fost așa. Ca și atâtea alte părți ale Bucureștiului, cu care ne-am obișnuit a le considera „la doi pași", Batiște a fost și ea odinioară o simplă margine de oraș, o mahala.

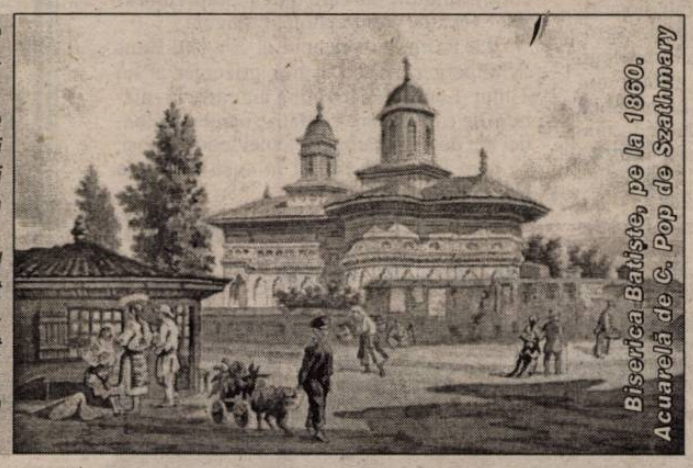

Biserica Batiște, pe la 1860. Acuarelă de C. Pop de Szathmary

– De fapt, stimate domnule ADRIAN MAJURU, cred că prea puțini mai știu astăzi inclusiv de unde îi vine numele...

– Într-adevăr, în veacul al XVI-lea, actuala Stradă Batiștei se afla în afara orașului. Era probabil doar un drum care ducea la satele din apropiere. De unde îi vine numele?

La începutul secolului XVII, Mihnea Turcitul a împroprietărit cu terenuri, la marginea de nord a orașului, pe unul din boierii săi, Constantin Baptista, boier cu mare vază, italian de origine, „ales iubit al domniei mele", cum spune hrisovul. Acest Baptista își petrecuse copilăria împreună cu Radu Vodă Mihnea (Turcitul) la Mănăstirea Ivirului de la Muntele Athos. De acolo, călugării l-au trimis pe Mihnea, viitorul domn al Țării Românești, la Veneția și Padova, ca să învețe carte. În anii petrecuți în Italia, Mihnea va lega prietenie cu Baptista, în așa fel încât italianul va primi, în 1692, și moșia Frăsinetului din Ilfov, fiind mai apoi de ajutor și Domnitorului Alexandru Coconu, fiul lui Mihnea.

– Și este de bănuit că originea italiană a „boierului Baptista" și-a spus cuvântul în organizarea și gospodărirea terenurilor primite...

– Bineînțeles. Pe locul primit, Baptista va ridica o serie de case domnești, înconjurate de o grădină splendidă, în stil renascentist. Mai târziu, în apropierea acestora, el va ridica și o biserică ce se va păstra în tradiția orală sub numele de Biserica Batiștei, de fapt o preluare a numelui boierului amintit. Și, cum se întâmplă, de aici a pornit de fapt dezvoltarea întregii zone pe care o cunoaștem astăzi sub acest nume...

În secolele XVII și XVIII, în jurul bisericii se va dezvolta o mahala care va intra rapid în spațiul urban al Bucureștilor, astfel încât la începutul secolului XIX procesul avea să fie încheiat.

Mahalaua Batiștei devine astfel una dintre cele mai vechi din București, născută și dezvoltată pe domeniu domnesc și locuită, timp de mulți ani, de sumedenie de boieri, negustori străini iar mai apoi de liber profesioniști...

MIHAELA DOROBANȚU

Muzeul Rodin

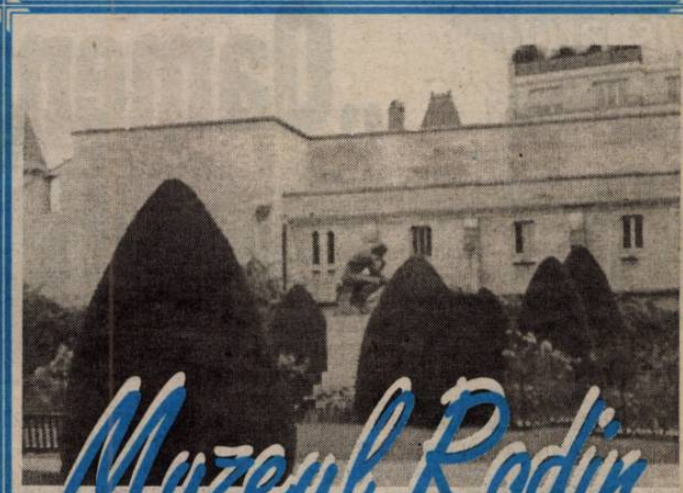

Puține personalități își reprezintă atât de bine țara, vocația și convingerile artistice ca inegalabilul Auguste Rodin (1840-1917). Sculptor și șef de școală, el simbolizează deopotrivă arta franceză și cea universală, constituind un adevărat model pentru urmași.

Muzeul, închinat operei sale, se află în inima Parisului, foarte aproape de Domul Invalizilor și destul de aproape de Turnul Eiffel, alte importante monumente ale artei și istoriei Franței.

Casa care îl adăpostește este o construcție impunătoare, înălțată în 1728 de Abraham Peyrene de Moras, unul dintre cei mai ambițioși oameni din Paris. Construită după planurile lui Jean Aubert, casa a fost repede transformată într-un loc de întâlnire al celor mai importante personalități artistice și mondene ale orașului. Din 1737 a început să fie închiriată și apoi vândută unor persoane din înalta societate: ducese, generali, ambasadori, reprezentanți ai unor ordine religioase iar din 1904 aici au locuit artiști iluștri ca Isadora Duncan, Jean Cocteau, Henri Matisse, Reiner Maria Rilke și, în sfârșit, Rodin. În 1911 statul cumpără clădirea, iar din 1916, când marele sculptor își cedează întreaga operă statului, începe aici amenajarea Muzeului Rodin care își deschide porțile în 1919.

Fascinante sunt acum deopotrivă încăperile cu exponate, de o valoare inestimabilă, cât și grădinile, presărate de asemenea cu opere ale artistului. Chiar la intrare, în partea stângă, este o mică grădină în care sunt amplasate: statuia lui Balzac, grupul statuar „Burghezii din Calais" și vestita „Poartă a Infernului" impresionantă nu doar prin dimensiuni, ci și prin întreg dramatismul care îl emană. Parterul muzeului, la care se află și o bibliotecă și un centru de documentare, expune câteva dintre cele mai cunoscute creații ale artistului, printre care trebuie amintite: „Sărutul" și mai ales vestita „Catedrală" reprezentând de fapt două mâini care se ridică spre cer în semn de închinăciune. Tot la parter există o sală închinată prietenei artistului Camille Claudel (1864-1943). Printre lucrările acesteia trebuie amintit „Valul" o splendidă lucrare în onyx, sugerând perfect mișcarea apei. Etajul expune, pe lângă mobile, obiecte personale și desene ale lui Rodin și tablouri ale prietenilor săi și ale altor artiști pe care-i aprecia: Van Gogh, Monet, Renoir și mulți, mulți alții. La ieșire, ești întâmpinat de o altă grădină dominată de statuia „Gânditorului", opera preferată a artistului.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

SATELITUL JUPITERIAN Io are... activitate geologică

Imaginile recepționate de NASA de la sonda interplanetară automată GALILEO au evidențiat o activitate geologică spectaculoasă proprie satelitului jupiterian Io, care are similitudini dar și flagrante deosebiri față de aceea a Terrei! Descoperit în 1610 de celebrul astronom Galileo Galilei (1564-1642) satelitul Io al planetei Jupiter are diametrul de 3240 km și efectuează o rotație circumplanetară pe o orbită circulară la 421600 km, având perioada de 18 ore și 28 min. Se pare că Io este cel mai mic satelit din Sistemul Solar care posedă o atmosferă în care a fost detectată prezența sodiului, heliului și sulfului. La Io sunt interesante: prezența unei ionosfere la înălțimi între 100 și 700 km, unele izbucniri radio pe lungimi de undă metrice de sorginte necunoscută, precum și o intensă activitate... vulcanică!

Sonda GALILEO a evidențiat apariția în regiunea TSVACHTAR a unui spectaculos mănunchi de gheizere de gaze fierbinți, a cărui activitate explozivă a depășit cu mult asemenea fenomene observate sporadic încă din anul 1999. Aceste observații arată că menționata zonă este în-că activă vulcanic și similară cu multe din regiunile vulcanice terestre. Un alt vulcan de pe Io, numit LOKI, care se astfel de gheizere cărora le sunt proprii străluciri luminoase alternând cu „decolorări" care se succed cu un fel de periodicitate, fenomen care nu are nici un corespondent pe Pământ. În plus, NASA posedă acum date despre existența unor eroziuni ale unor forme de relief pentru care nu există încă nici un fel de explicație plauzibilă din punct de vedere științific; acesta este cazul așanumitei faleze TELEGONUS – observată pe imagini luate și transmise la intervale de timp de sonda GALILEO – ale cărei eroziuni se pare că ar fi datorate gravitației sau... undelor seismice provocate de erupțiile vulcanice!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Dispăruți fără urmă

„Oamenii cavernelor”

În ultimele decenii au apărut ipoteze susținând existența unor zone unde supraviețuiesc – ascunși în masivele muntoase greu accesibile – neanderthalieni aflați în același stadiu al paleoliticului timpuriu în care erau cu multe milenii în urmă.

În 1982, arheologul dr. Myra Shackley de la Universitatea din Leicester (Marea Britanie) scandaliza antropologii conservatori afirmând că, după toate probabilitățile, în Mongolia trăiesc mici grupuri de „oameni ai cavernelor”, numiți de localnici *Alma*. „Este imposibil de negat existența acestor ființe”, declara cercetătoarea britanică, prezentând o serie de dovezi șocante, adunate la fața locului în cursul expediției arheologice la care participase cu un an înainte. Descoperind unelte de piatră de tip

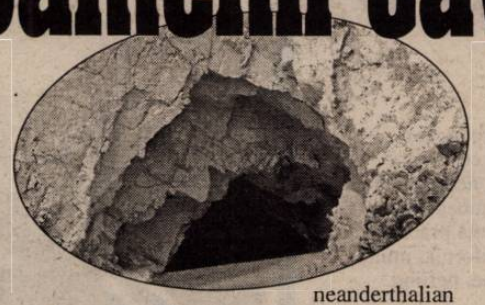

neanderthalian – topoare, vârfuri de suliță, răzători, dălți și cuțite – într-un dezolant deșert stâncos, dr. Shackley a fost atât de intrigată încât și-a consacrat toate eforturile încercării de a clarifica această enigmă. După ce colindase regiunea întrebând păstorii mongoli și triburile nomade despre proveniența uneltelor găsite, a avut surpriza să constate că toți localnicii erau profund nedumeriți de ignoranța ei. „Topoarele de piatră? Sunt folosite de oamenii *Alma* care trăiesc ascunși în grotele din munți! N-ați auzit de ei? Dar noi îi întâlnim câteodată, ca și părinții părinților noștri” – erau răspunsurile invariabile.

Scepticism zdruncinat

Călăuzindu-se la început după sănătosul aforism al lui Euripide („Cea mai valoroasă calitate a omului este acel bun simț de a ști ce *nu* trebuie să creadă”), cercetătoarea și-a văzut scepticismul serios zdruncinat când păstorii i-au arătat urmele unei tabere a „oamenilor sălbatici” din Altaiul Gobian: cenușa unui foc mare, oase de animale prezentând zgârieturi provocate de lamele rudimentare de piatră ce curățaseră carnea, o legătură de topor făcută din tendoane de cal sălbatic, coada ruptă a unei bâte de lemn... Mai târziu, reputata specialistă a avut ocazia să studieze sute de rapoarte provenind din Uniunea Sovietică, Mongolia și China. Cetățeni respectabili (doctori, ingineri, vânători, geodezi, agronomi), oameni de știință (arheologi, zoologi, paleontologi), triburi nomade și păstori afirmau că hominizi de tip neanderthalian trăiesc în masivele muntoase din Asia Centrală și sud-estul Uniunii Sovietice („*OMNI*”, septembrie 1982).

De fapt se cunosc mărturii despre *Alma* datând încă din secolul al XIII-lea. Astfel, în 1245 călugărul Giovanni da Pian del Carpinni, solul papei Innocențiu IV, îl vizita pe Batu Han care, separându-se de imperiul mongol, constituise, în 1243, Hoarda de Aur pe cursul inferior al Volgăi. În 1246 italianul ajungea la Kara-Korum („Nisipurile negre”), capitala uriașului imperiu condus pe atunci de Marele Han Guiuk, nepotul lui Ghinghis-Han. În ambele locuri Carpinni i-a auzit pe mongoli vorbind despre o populație de oameni sălbatici care nu domesticiseră calul – fapt de neconceput pentru călărețiii asiatici – și luptau cu „pietre prinse la capetele unor bețe groase”.

Creaturi acoperite cu păr

Între 1253 și 1254 călugărul Wilhelm van Ruysbroock (Rubricius) a dus la bun sfârșit o dificilă solie din partea regelui Ludovic al IX-lea (aflat pe atunci în prizonierat la mameluci) pe lângă Marele Han Munke ce domnea la Kara-Korum. În cartea ce descrie peripețiile călătoriei sale, van Ruysbroock povestea că, pe drumul de întoarcere, la una din faimoasele stații de curieri mongoli, a văzut o tânără femeie *Alma*, recent capturată. „Creatura avea trupul acoperit cu păr de culoare închisă ce crescuse în plete lungi pe cap, dar lipsea de pe față, pântece și piept. Mongolii îi dădeau carne crudă pe care o rupea lacomă cu dinții. Soldații din escortă mi-au spus că poporul ei trăiește în peșterile munților din vestul marelui deșert de nisip și nu coboară decât rareori în câmpie, pentru a prinde câte o oaie rătăcită de turmă”.

Următorii europeni care au consemnat mărturii despre existența „oamenilor acoperiți cu păr” au fost Marco Polo (care efectua, între 1275 și 1292, faimoasa lui călătorie în Asia) și preoții nestorieni ce primiseră îngăduința de a crea primul episcopat în China, de la Marele Han Kubilai (1260-1294), fondatorul dinastiei Yüan (1271-1368), singura sub care întreg „imperiul celest” s-a aflat sub stăpânire mongolă.

La începutul veacului al XV-lea, Hans Schiltberger, nobil bavarez prizonier al lui Timur Lenk (1370-1405) amintea în memoriile sale despre ciudații „oameni sălbatici din deșert”, bărbați și femei foarte păroși, pe care i-a văzut expuși în cuști la curtea hanului.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

MUNTELE DE DEASUPRA NOASTRĂ

Marchizul Joseph Alexandre Saint-Yves d'Alveydre este cel care publică primele informații despre Aggartha în lucrarea sa amintită, *Misiune în India*, apărută postum, în 1886. Așa cum a comentat-o mai ales René Guénon, ea apare ca un adevărat scut de care se lovesc orice potențiali cuceritori europeni care ar încerca să obțină prin forță o alianță pe care doar o colaborare sinceră și cinstită le-ar fi ptutut-o oferi. Imagine fidelă a Cuvântului Etern transmis de-a lungul întregii opere a Creației, unind în rugăciune cei 20 de milioane de locuitori care o compun și la care se aduagă încă pe atât în teritoriile limitrofe, Aggartha – nume care semnifică „inaccesibil la violență și anarhie” – pregătește pentru omenire condițiile revenirii ciclice la Legea Divină a organizării sale inițiale. De unde și legătura cu Paradisul despre care am mai amintit. Acest Paradis terestru ne apare astfel ca o zonă supremă, inaccesibilă la un alt moment decât cel al sfârșitului vieții, când ne-am angajat pe calea care duce spre salvarea noastră finală. Aceasta însemnând și regăsirea accesului la starea edenică inițială a umanității, adică înainte de a „intra” noi în ciclul actual.

Iar în centrul acestui Paradis, al acestei Paradesha, care a fost la început Aggartha, „orientul nostru metafizic”, cum spune d'Alveydre, se ridică un munte. Care este menționat în toate tradițiile, de la Muntele Meru al hindușilor, la Mont-Salvat sau Montsalvat al Creștinismului în căutarea Sfântului Graal și la muntele Qaf al tradiției islamice. Un munte inaccesibil, imposibil de atins de vreunul din cataclismele care tulbură lumea oamenilor cel puțin la finalul unora din perioadele ciclice. Un munte care, uneori mai poartă și numele de Sinai. Iată-l apărând în povestirea exilului lui Sohravardi: *„Am ieșit din caverne... mă îndreptam spre Izvorul Vieții... Acest munte înalt, am întrebat, unde se află? Și ce este stânca aceasta uriașă? ...L-am urcat și m-am trezit în fața tatălui nostru sub chipul unui mare înțelept, atât de înalt încât Cerurile și Pământul erau gata să se frângă sub epifania luminii sale... Să știi că acest munte este muntele Sinai, dar deasupra sa există un altul: este Sinai-ul celui care este tatăl meu și strămoșul tău, cel față de care relația mea nu este alta decât relația cu mine însumi. Și avem mai mulți strămoși, ascendența noastră mergând până la un rege care este Strămoșul Suprem, care nu are nici un tată și nici un strămoș. Noi suntem servitorii lui: îi datorăm lumina, luăm foc din focul lui. El deține frumusețea cea mai sublimă, majestatea cea mai copleșitoare. Este mai sus decât orice este mai sus. Este Lumina Luminii. Este mai presus de Lumină.”*

René Guénon remarcă faptul că toate pietrele sacre ale lumii sunt de fapt simboluri ale acestui munte sacru (prezent de altfel și în mitologia noastră!). Pe culmile sale începe un alt tărâm, un alt pământ, un „paradis ceresc”. Care ne conduce la „centrul prim și suprem”, Tula, din care grecii au făcut la vremea lor Thulé. Și toată această știință, toate artele de 556 de secole se află într-o singură bibliotecă, după cum ne spune d'Alveydre, inaccesibile oricărei priviri profane și la adăpost de orice atentat al unor forțe impure. Singurul care are acces la orice, la caracterul sfințit al acestei biblioteci planetare, în inițierea sa supremă, este suveranul pontif al Aggarthei – Regele Lumii. Dar, cu excepția celor care au primit cea mai înaltă inițiere, fața sa nu i-a văzut-o nimeni niciodată...

MIHAELA DOROBANȚU

Amprente ale spiritualității noastre

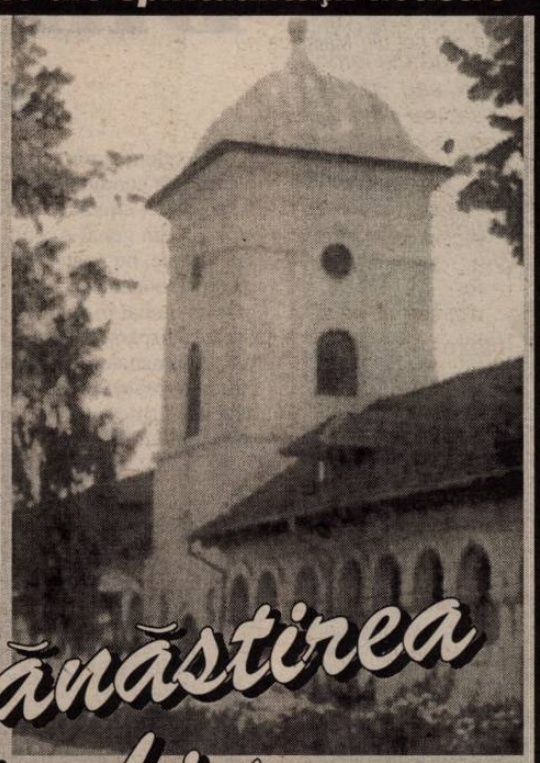

Situată la marginea comunei Bărcănești din județul Prahova, pe șoseaua de centură între Ploiești și Buzău, Mănăstirea Ghighiu impresionează prin grădinile care o înconjoară, grădini îngrijite de minunatele călugărițe de aici. Mănăstirea, cu hramul „Izvorul Tămăduirii”, fostă

Mănăstirea Ghighiu

mănăstire de călugări până în 1952, a fost întemeiată în 1817 de ieromonahul Arsenie de la Cernica. Biserica și clădirile care o înconjurau au fost construite pe pământul donat de Uța Răfoveanca, o femeie pioasă din acea vreme. Locașul se înalță pe locul unei vechi biserici de lemn, deoarece aici funcționase, încă de la sfârșitul secolului al XVI-lea, un vechi centru monahal ridicat de logofătul Coresi și soția sa. Biserica actuală a fost reconstruită în întregime între anii 1854-1858. Este un monument tipic brâncovenesc, de plan treflat, cu o turlă pe naos și pridvor deschis. Interiorul a fost pictat de Gheorghe Tattarescu, mai puțin imaginile din turlă. Locașul a avut mult de suferit în urma cutremurului din 1940 și a bombardamentelor din 1944. În 1954-1956 a fost serios restaurat, atunci construindu-se chilii, tot în stil brâncovenesc, și ateliere de lucru. De asemenea stricăciunile suferite în urma cutremurului din 1977 au fost remediate prin consolidările făcute la sfârșitul secolului trecut.

Mănăstirea deține un important muzeu de artă veche bisericească și colecții de carte, cele mai multe dintre aceste obiecte fiind aduse aici din secolul al XVI-lea. Printre cele mai prețioase odoare ale sfântului locaș se află o icoană făcătoare de minuni, reprezentând-o pe Maica Domnului cu Pruncul. Această icoană atrage un mare număr de vizitatori care vin aici cu smerenie și credință în Dumnezeu. Mănăstirea Ghighiu devine astfel nu doar un loc de popas pentru amatorii de artă și de frumusețe ci și un loc de unde pleci cu încă un strop de încredere în Cele Sfinte.

IRINA STOICA

Un miracol în deșert

Pentru a supraviețui într-o țară în care deșertul predomină în proporție de 90 la sută, libienii au construit cea mai mare rețea hidrografică din lume, cunoscută sub numele de Marele Râu artificial.

„Cea de-a opta minune a lumii”

Cu aceste cuvinte a fost inaugurată construcția hidrografică a statului libian. Marele Râu are un volum de apă de jumătate de milion de metri cubi, apă extrasă prin foraj din subsolul saharian și ajunge până spre coastele tripolitane unde trăiesc 85 la sută din populația Libiei. Această lucrare executată după modelul apeductelor antice va rămâne fără îndoială în istorie. Succesul se datorează în primul rând valorificării fabuloaselor resurse petroliere care au făcut din Libia o țară bogată.

Lucrările au debutat în 1983 după ce Libia s-a confruntat, începând cu anii '70, cu un important deficit de apă. Lichidul vital e scos prin foraje de la sute de metri adâncime, dintr-o mare subterană ce ascunde apă foarte pură. Aceasta e transportată spre orașele din nordul țării printr-o rețea de canalizare îngropată măsurând peste 4000 de kilometri, conductele fiind de dimensiunea unui tunel de metrou. Primele robinete au fost deschise în 1992 în Benghazi și Syrt, iar în capitala Tripoli, în 1997. De-a lungul a două decenii, mii de muncitori au săpat un șanț uriaș în dunele de nisip și gresie la o temperatură care adesea atingea 58 de grade C, dislocând 155 de milioane de tone de metri cubi de nisip, pământ și rocă. Cât privește volumul materialelor de construcție, acestea ar fi suficiente pentru ridicarea a 16 piramide de mărimea celei a faraonului Kheops.

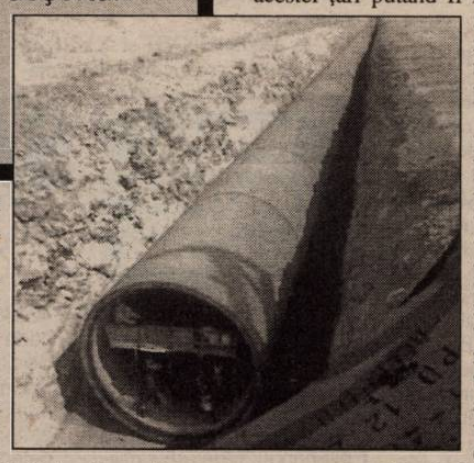

Ape fosile milenare

Libia, ca și toate țările din Sahara și Sahel, suferă de secetă cronică, regiunile cele mai meridionale ale acestei țări putând fi lipsite timp de zece ani de cele mai neînsemnate averse de ploaie. Prin anii '60, în timpul forajelor petroliere, geologii au avut surpriza să găsească la o adâncime de 600-1800 de metri unul dintre cele mai mari zăcăminte subterane de apă din lume: un bazin adânc de 3500 de metri cu o suprafață de 2,5 milioane km pătrați, adică de cinci ori suprafața Franței, care se prelungește în subsolul Egiptului, Sudanului și Ciadului. Volumul de apă este estimat la 120000 de kilometri cubi, echivalentul a două treimi din Marea Neagră. Aceste ape fosile existau în urmă cu 10000 de ani, când Sahara era o savană luxuriantă, populată de girafe și elefanți, o epocă în care ploile cădeau din abundență, infiltrându-se în sol și formând pânze freatice. De-a lungul timpului, acestea au fost acoperite de sedimente impermeabile, deasupra formându-se alte pânze freatice, acest proces de multistratificare continuând până în urmă cu 3000 de ani când Pământul a cunoscut o schimbare climatică brutală, Africa sahariană devenind o zonă secetoasă. Pungile cu apă din subsol au rămas însă intacte.

Reversul medaliei

Agricultura libiană beneficiază în proporție de 80 la sută de cantitatea de apă asigurată de Marele Râu. Nevoia de apă a Libiei este însă din ce în ce mai mare pe măsură ce economia acesteia se dezvoltă. Pomparea excesivă a apei presupune însă un risc, o amenințare pentru viitor întrucât nu se știe care va fi efectul acestei intervenții asupra circulației apei în subsol. Urcând spre suprafață, apa traversează straturi de roci cu un mare conținut de sare care poate afecta solul și deci agricultura. Pe de altă parte, pe măsură ce zăcămintele de apă subterană se împuținează, structurile aflate deasupra se vor slăbi și se vor surpa. Bazându-se pe modelele matematice, specialiștii apreciază că resursele de apă subterane sunt suficiente pentru nevoia de apă a Libiei doar pentru următorii 50 de ani. Ce se va întâmpla apoi? Specialiștii speră ca în următorii 50 de ani să găsească o alternativă.

DORIN MĂRAN

O LUME NEBUNĂ

◆ ***După ce a pătruns*** *pe geam în apartamentul unui cuplu din Kuala Lumpur, un hoţ din Malaezia nu s-a mulţumit cu banii, bijuteriile şi alte obiecte de valoare ale victimelor lui, el le-a pretins mai întâi acestora să facă dragoste în faţa lui. „Spectacolul" comandat de hoţ sub ameninţarea cu un cuţit a... protagoniştilor nu a fost pe măsura aşteptărilor lui, dar, din fericire, el nu i-a ucis, aşa cum le promisese în caz de eşec. Femeia, în vârstă de 30 de ani, a fost atât de şocată încât a vomat sânge, iar bărbatul, de 36 de ani, şi-a pierdut controlul bine antrenat ca om de afaceri. După această întâmplare, amândoi au avut nevoie de câteva zile de spitalizare pentru îngrijiri psihice. Hoţul amator de distracţii a fost prins.*

◆ ***Un tânăr francez*** *(18 ani) a găsit o modalitate mai puţin obişnuită de a se distra. Puţin după miezul nopţii, el a pătruns pe furiş într-o locomotivă de manevră din gara Metz şi a pornit-o la plimbare. Cu luminile stinse a reuşit să parcurgă 400 de metri, apoi a deraiat lovind un stâlp de înaltă tensiune, ceea ce a întrerupt alimentarea cu energie electrică a trenurilor din gară. Pe parcursul întregii zile mersul trenurilor a fost dat peste cap. Cursele au fost deviate, întârzierile au atins zeci de minute. Interogat de poliţie, tânărul a tot ţinut-o într-un râs, considerând că a fost doar o joacă tot ceea ce a făcut. Supus unui examen psihiatric, diagnosticul n-a mai fost de... râs.* (A.P.)

clarvăzător

Un copil de cinci ani

Clarence Wilby este un băieţel în vârstă de cinci ani înzestrat cu un har ieşit din comun. Încă de la vârsta de 11 luni el a început să facă, într-un mod specific vârstei, primele profeţii. Deşi a venit pe lume prematur, micuţul cântărea aproape 5 kilograme şi avea înfăţişarea unui bebeluş de cel puţin două luni, cu ochii verzi, pătrunzători, cu o privire înţeleaptă. La 10 luni a început să vorbească. La 11 luni copilul a emis prima sa premoniţie adresându-i mamei sale următoarele cuvinte: „Ne caută bunica." După câteva minute a sunat telefonul. Era chiar bunica. După alte câteva zile copilul a făcut o nouă predicţie pe care părinţii săi nu au luat-o în seamă. „Trenul, îngăima, micuţul, bum-bum!" A doua zi un tren a deraiat la câţiva zeci de kilometri de oraşul în care locuiau, accidentul soldându-se cu multe victime. Părinţii s-au arătat înspăimântaţi de însuşirile paranormale ale copilului. Fiecare gest, fiecare cuvânt pe care îl scotea erau un motiv de panică. Clarence însă nu-şi dezvăluie predicţiile decât atunci când are chef. Prin desene şi, mai rar, prin cuvinte. Mulţi dintre cunoscuţii familiei au încercat să intre în graţiile copilului pentru a-şi afla viitorul. Acesta devine însă foarte agitat când cineva este insistent şi refuză să-i acorde vreo atenţie. Clarance s-a dovedit însă foarte cooperant cu poliţia pe care a ajutat-o să rezolve câteva cazuri de persoane dispărute. Micuţul a devenit foarte repede celebru. Institutul de Studii Parapsihologice din Sidney l-a supus unor riguroase investigaţii recunoscând precocitatea ieşită din comun a băiatului şi mai ales exactitatea predicţiilor sale. *(D.M.)*

Devotament... faţă de câine

Devotamentul fără rezerve al câinelui, cel mai bun prieten al omului, este bine cunoscut. De multe ori însă, acest devotament nu este răsplătit cum se cuvine, răspunzându-i-se chiar – ce-i drept destul de rar – cu ingratitudine.

Această acuzaţie nu poate fi adusă însă sub nici o formă avocatului Ed. Milrenin din Washington. Aşa cum ne informează revista National Geographic, Sonnetag, câinele său, un ciobănesc german de 10 ani, a suferit o paralizie a coloanei vertebrale în urma unui glonţ primit în locul stăpânului. Paraplegia a fost irecuperabilă.

Stăpânul câinelui a încercat totul: chirurgie, steroizi, nataţie, acupunctură, dar totul a fost inutil. Veterinarul Jod Korich subliniază atitudinea eroică a avocatului, devenit cea mai bună infirmieră a câinelui său. Mai mult decât atât, i-a făcut un scaun special pentru maşină, ca să-l poată lua cu el pretutindeni, şi un cărucior asemănător celor pentru invalizi ca să-l poată plimba.

Ştiind că se apropie sfârşitul bietului necuvântător, avocatul i-a oferit o plimbare în Alaska ştiind cât de mult iubea acestă zăpada. Din nefericire, paralizia completă nu a întârziat să apară şi atunci stăpânul a ştiut că trebuie să curme suferinţa animalului, cerând veterinarului să-i facă injecţia letală şi rămânând lângă prietenul său până în ultima clipă. *(I.S.)*

GÂNDUL RĂU, ca un bumerang

Vămile lumii nu se văd. Ele sunt ştiute numai de către persoane care au puterea, dar şi permisiunea păzitorilor tărâmurilor nevăzute, să le depăşească, atunci când urmăresc anumite scopuri. Dacă însă legile lor tainice sunt încălcate, reculul acţiunii devine extrem de violent, îndreptându-se chiar împotriva celui ce-a declanşat mecanismul ocult. O demonstrează şi cazul de faţă, o „poveste" strict autentică, derulată în zilele noastre – întâmplător, în Bucureşti – aşa cum se întâlnesc totuşi pretutindeni, acolo unde trăiesc oameni.

Pe protagonistă o vom numi, simplu, Adina. E o femeie foarte frumoasă, însuşire pe care nu i-au ştirbit-o nici cei peste 40 de ani de viaţă, nici necazurile din ultima vreme. În prima tinereţe, admiratorii roiau în jurul ei, fapt ce i-a dat o anume încredere în propria putere de seducţie, care – la nevoie – putea spulbera orice bariere. A cochetat cu câţiva bărbaţi, aleşi mai mult în joacă din şirul pretendenţilor la graţiile sale şi, într-o vreme, şi-a fixat atenţia asupra unui sportiv, halterofil, în care a văzut bărbatul ideal. El urma să-i fie soţ – a hotărât Adina, fără să fie cine ştie ce afectată de faptul că acesta era cunoscut ca un afemeiat notoriu; doar ea avea toate atuurile, pentru a-şi îndepărta adversarele. Un singur lucru nu a luat în calcul: alesul ei nu se arăta deloc interesat de o relaţie cu ea. Şi-atunci, femeia a făcut pasul ce avea să-i fie fatal.

Vrăjitoarea la care a apelat era unsă cu toate... poţiunile breslei, aşa că a exploatat din plin patima Adinei. Sigur că-i va aduce alături bărbatul dorit, dar pentru aceasta avea nevoie de puţin păr al iubitului, de ceva aur şi bancnote verzi şi... răbdare! Ca orbită, femeia a pus în mâna vrăjitoarei 200 de dolari şi 100 grame de aur şi, după două săptămâni, voinicul ei o privea îmblânzit, ca pe unica lui comoară. După alte două săptămâni, rodul magiei negre s-a arătat pe deplin, când bărbatul i-a cerut mâna. Bucuria Adinei nu mai cunoştea margini şi, pentru că aşteptarea devenise insuportabilă, au hotărât ca nunta şi cununia religioasă să aibă loc cât mai curând.

E greu de spus dacă una şi aceeaşi entitate malefică îi oferise tinerei femei sprijin, apoi îi pregătise calea de urmat, cu un hohot malitios. Ceea ce se ştie este că, în timp ce se aflau în biserică, puterea slujbei religioase a fărâmat lanţurile magiei şi mirii abia au suportat ceremonialul, până la capăt. Abia ieşiţi din sfântul lăcaş, au început însă o ceartă care a transformat întreaga nuntă într-un dezastru. Simulacrul de căsnicie a durat doar două luni; două luni de certuri şi violenţe, urmate de plecarea bărbatului. Adina a rămas singură, a născut mai târziu un copil zămislit în asemenea împrejurări nefericite, dar divorţul nu l-a putut evita. Au trecut de-atunci 15 ani, timp în care nici un bărbat nu s-a mai atins de ea. Femeia e la fel de frumoasă, din punct de vedere profesional se poate considera realizată (are o funcţie importantă la o bancă), dar sufletul îi este gol. Sau, altfel spus, are de toate, dar nu are nimic... *(A.N.P.)*

PEDEAPSA AMINTIRILOR

...mai ales atunci când sunt dureroase sau, mai mult, dramatice. Aşa s-a întâmplat cu o cunoscută actriţă americană de comedie, Joan Rivers, a cărei mamă a murit în urma unei crize declanşate de o ceartă pe care o avusese cu fiica ei. „Vorbeam cu mama la telefon – îşi aminteşte Joan - şi am început să ne certăm atât de tare încât la un moment dat pur şi simplu i-am trântit telefonul." A doua zi de dimineaţa, soţul lui Joan i-a telefonat şi i-a spus că mama ei murise. „Mama? Vrei să spui, tata!" a replicat Joan, pentru că tatăl ei era de multă vreme bolnav şi moartea lui nu ar fi fost o surpriză pentru nimeni.

Şocul adevărat avea să-l suporte însă atunci când i s-a spus că mama ei avusese un puternic atac de inimă exact în momentul când întrerupsese convorbirea telefonică. „A fost un şoc îngrozitor pentru mine. Mama era perfect sănătoasă şi niciodată nu avusese nici cea mai mică problemă cu inima. Acest incident mi-a schimbat viaţa pentru totdeauna." Joan a scris în cele din urmă o carte, intitulată „Nu număraţi lumânările, doar aveţi grijă să fie focul aprins tot timpul." Şi spune cum se roagă în fiecare zi ca mama ei să se poată întoarce măcar pentru o clipă, ca să-i poată mulţumi încă o dată pentru tot ce a făcut pentru ea şi să-i poată spune că nu a avut nici o intenţie rea când s-au certat şi i-a închis telefonul. Dar soarta nu a fost blândă cu ea: după un timp şi-a pierdut şi soţul. Iar şocul nu a mai fost atât de mare – se obişnuise cu gândul că Edgar, soţul ei, era bolnav, stăteau mult de vorbă, şi moartea a venit ca un lucru firesc. Dar peste moartea mamei nu a putut trece nici peste 20 de ani. De atunci nu mai închide nimănui telefonul, chiar dacă se ceartă. Şi în nici un caz nu o face cu fiica ei, Melissa. Pentru Joan, care se află şi astăzi în doliu, cea mai specială zi din an este Ziua Mamei. Şi a mai scris o carte, de data aceasta sub titlul: „De la mamă la fiică – gânduri şi sfaturi despre viaţă, iubire şi căsătorie".

Aici se găseşte şi mesajul ei către toţi oamenii: „Spuneţi celor pe care îi iubiţi, mamei voastre, tatălui, membrilor familiei, spuneţi-le cât îi iubiţi, că sunteţi fericiţi că sunt împreună cu voi şi că sunt prezenţi în viaţa voastră. Nu aşteptaţi ziua de mâine. Spuneţi-o astăzi! Ziua de mâine este un timp pentru care nimeni nu vă dă nici o garanţie!" *(M.D.)*

Un pastor a fugit cu soţia superiorului său

Credincioşii unui liniştit orăşel din centrul Angliei – Melton Mowbray – au fost de-a dreptul şocaţi când, mergând ca de obicei la slujba de duminică, au aflat că pastorul a fugit cu soţia superiorului său. Nu era o glumă! Reverendul David Shenton în vârstă de 44 de ani, totodată cântăreţ într-un grup local de rock botezat „Clerical Errer", îşi abandonase funcţia şi familia şi dispăruse fără urmă împreună cu soţia superiorului ierarhic, Charles Jenkin. Nimeni nu bănuise că între cei doi, fiecare având câte doi copii, se înfiripase o poveste de dragoste atât de pasională. Cei doi bărbaţi – reprezentanţi ai bisericii – lucrau împreună de trei ani. Erau complet diferiţi: reverendul Shenton era genul de om cu vederi largi, pe care enoriaşii îl numeau cu simpatie „pastorul cântăreţ"; Charles Jenkin, în schimb, era descendentul unei notabile familii de conservatori, respectat pentru autoritatea sa. Tatăl său a fost ministru, iar fratele său este membru al partidului conservator, ceea ce face ca întreaga poveste să fie şi mai neplăcută pentru Charles Jenkin. *(A.P.)*

◆ *Faimoasa creatoare de modă Vivienne Westwood şi câteva alte nume sonore în ale designului vestimentar au găsit de cuviinţă să-şi pună fantezia la încercare pentru a realiza haine de lux pentru câinii vagabonzi de pe străzile Londrei. Iniţiativa a aparţinut de fapt Ligii naţionale de protecţie a animalelor. Câteva „manechine" canine au defilat dând din coadă pe podiumul modei, iar hainele prezentate au fost puse în vânzare la preţuri destul de piperate. Modelele cu patru labe, alese pentru a fi vedete, au ţopăit şi au salivat de plăcere la gândul că-şi pot ajuta astfel semenii defavorizaţi de soartă.* (A.P.)

Săptămâna 15 - 21 FEBRUARIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **9.10** Film: „Prinţesa şi cerşetorul" (r) **11.00** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Asasinul ţarului" (coprod., 1991) **22.40** Ştirile de sâmbăta asta **23.10** Serial: „Amy" **0.15** Film: „Agenţii" (SUA, 1998). Cu: Michael Dudikoff.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **10.20** Serial: „Necazuri de puştoaică" **12.45** Debut 50 Plus **14.00** Desene animate **14.15** Film: „Inimă de cristal" (Spania, 1985) **16.00** Garantat 100% **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Muzica e viaţa mea! **20.00** Jurnal **20.35** Serial: „Titanii" **21.35** Film: „Gitanul Andres" (Spania, 2000). Cu: Laetitia Casta **23.35** Film: „Decizii dureroase" (SUA, 1988). Cu: Gene Hackman.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.40** Serial: „Horace şi Tina" **10.30** Viaţa satului **13.00** Conferinţa de presă **14.30** Film: „Urmărire pe gheaţă" (SUA, 1943) **15.55** Festivalul Naţional al Cântecului de Dragoste, ediţia a V-a **17.30** Bravo, bravissimo! **19.00** Glume, boacăne, aventuri **20.00** Jurnal **20.35** Ghici cine vine la tine? **21.35** Film: „Jocul" (SUA, 1997). Cu: Michael Douglas, Sean Penn.

LUNI 7.30 Strict necesar **13.30** Spectacolul lumii **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Iartă-mă! **21.50** Serial: „Oraşul îngerilor" **0.45** Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Timişoara **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Dezvăluirea" (SUA, 1997) **22.50** Frontal **0.05** Lumea dansului.

MIERCURI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" **21.50** Cu ochii' 4 **22.50** Recurs la morală.

JOI 7.30 Strict necesar **11.10** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Dublă expunere" (Italia, 1990, partea I) **22.40** Euroatlantica **0.00** Profesioniştii.

acasa

VINERI 7.00 – **12.40** Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cățel" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **1.35** Muzica de acasă, muzica nopţii.

SÂMBĂTĂ 9.30 Serial: „Îngeraşul" **13.45** De 3 x femeie **14.55** Aventuri pe gheaţă **16.00** Serial: „Femei înşelate" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Mariu" (ep.1) **22.00** Serial: „Nord şi Sud" (ep.1) **3.00** Muzica de acasă, muzica nopţii.

DUMINICĂ 9.30 Serial: „Îngeraşul" **14.45** Serial: „Alice în Ţara Minunilor" (ep.1) **15.30** La casa de vis **16.00** Ia-mă acasă! **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **19.00** Serial: „Intrusa" **21.30** Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (ep.1) **22.30** Serial: „Jake şi grăsanul" (ep.1) **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – **14.15** Reluări **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cățel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – **12.40** Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cățel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – **12.40** Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cățel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – **12.40** Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cățel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

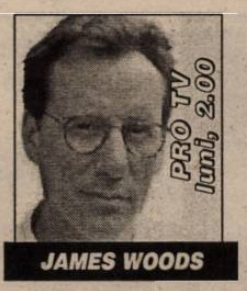

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Profesioniştii" (ultimul ep.) **12.00** Serial: „Nebun după tine" **12.30** Serial: „Lege şi ordine" **13.15** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Film: „Un sărut de milioane" (USA, 1995). Cu: Meg Ryan **23.00** Serial: „Totul despre sex" **23.30** Serial: „Prietenii tăi" **0.00** Film: „Un week-end ratat" (SUA, 1945) **3.30** Film: „Cleopatra" (partea a II-a).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **10.00** Film: „Fete de bani gata" (ep.1) **11.35** Film: „Susannah şi micul indian" (SUA, 1939) **13.00** Serial: „Lano şi Woodley" **13.25** Serial: „News Radio" (ultimul ep.) **15.40** Magazin Liga Campionilor **16.45** Bucătăria lui Radu **17.20** Film: „Declaraţie de dragoste" (România, 1985) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vacanţa Mare **21.00** Film: „Ce vrăji mai fac fetele" (SUA, 1998). Cu: Sandra Bullock, Nicole Kidman **22.50** Serial: „Oz, închisoarea federală" **23.45** Film: „Fetele rele cuceresc Vestul" (SUA, 1994) **1.30** Film erotic: „Erotica" **3.00** Film: „Marnie" (SUA, 1964). Cu: Sean Connery.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **11.00** Parte de carte **13.00** Film: „Cântec de dragoste" (SUA, 1999) **14.35** Charlie Chaplin **15.00** Film: „Mica romanţă" (coprod., 1979). Cu: Laurence Oliver **17.20** Film: „Liceenii" (România, 1987) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Insula secretelor" (SUA, 1995). Cu: Geena Davis **22.10** Cassa Loco **22.45** Film: „Casa groazei" (SUA, 1994) **0.25** Film erotic: „Moştenire însângerată".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **11.45** Serial: „Nebun după tine" **12.15** Serial: „Lege şi ordine" **13.15** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Serial: „Răzbunare fără limite **22.30** Serial: „Familia Bundy" (ep.1) **0.50** Serial: „La limita imposibilului" (ep.1) **2.00** Film: „Controversele unui caz celebru (SUA, 1995). Cu: James Woods.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **11.30** Serial: „Nebun după tine" **12.00** Serial: „Lege şi ordine" **13.00** Serial: „Expertul" (ultimul ep.) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.45** Urmărire generală **21.30** Fotbal UEFA: Juventus Torino – Deportivo la Coruna **2.30** Film: „Miraj" (SUA, 1966). Cu: Gregory Peck.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **12.15** Serial: „Nebun după tine" **12.45** Serial: „Lege şi ordine" **13.45** Serial: „Jocul puterii" (ep.1) **16.15** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Noua dezordine mondială" (SUA, 1999) **21.30** Fotbal UEFA: FC Liverpool – Galatasaray Istanbul **1.45** Film: „Patru anotimpuri" (SUA, 1981). Cu: Alan Alda.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **12.15** Serial: „Nebun după tine" **12.45** Serial: „Lege şi ordine" **13.45** Serial: „Jocul puterii" **16.15** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Luna de porţelan" (SUA, 1994). Cu: Ed Harris **22.30** Serial: „Familia Bundy" **0.20** Serial: „La limita imposibilului" **1.45** Film: „Vis de dragoste" (M. Britanie, 1991).

prima

VINERI 8.00 Zid **13.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **14.00** Desene animate **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Reuniunea de clasă **22.00** Real TV **0.00** Serial: „Nemuritorul" (ep.1).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **11.00** Sport Magazin **14.00** Motor **15.00** Rugby: România – Spania **17.00** www.primatv.ro **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **19.00** Vrei să fii miliardar? **20.00** Banc Show **22.30** Camera de râs **0.00** Serial: „Nemuritorul".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.30** Să fii sănătos! **11.30** Top Zid **18.00** Focus **19.00** Vrei să fii miliardar? **20.00** Obiectiv **21.00** Film: „Poliţistul din Beverly Hills" (SUA, 1984) **23.00** Serial: „Providence" **0.00** Serial: „Nemuritorul".

LUNI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Serial: „Eddie McDowd" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Teroare în munţi" (SUA, 1999) **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Nemuritorul".

MARŢI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Serial: „Eddie McDowd" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Film: „Aventură periculoasă" (SUA, 1996) **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Nemuritorul".

MIERCURI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Serial: „Eddie McDowd" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Destine paralele" (SUA, 1998) **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Nemuritorul".

JOI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Serial: „Eddie McDowd" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Alomania **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Nemuritorul".

2 TVR

VINERI 7.50 Poftă bună cu Petrişor! **8.55** Serial: „Fete vesele" **10.40** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Televiziunea, dragostea mea! **16.50** Jocurile Olimpice Salt Lake City 2002 **19.05** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.00** D'ale lu' Mitică **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Captiv în viitor" **23.20** Serial: „Lee Evans" **0.10** Hochei: Canada – Suedia.

SÂMBĂTĂ 7.00 Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **8.40** Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Avocaţi şi asociaţi" **14.05** Planeta singuratică **15.05** Bărbaţi, la cratiţă! **16.10** Serial: „Andromeda" **18.00** Documentar **19.00** Schi alpin **20.30** Scurte povestiri cinematografice **21.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **22.10** Serial: „Prietenii" **22.50** Serial: „Captiv în viitor" **1.45** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002.

DUMINICĂ 7.00 Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **8.45** Veni, Video, Vici! **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.45** Serial: „Wishbone" **14.05** Doc.: „Splendorile naturii" **15.15** Doc.: „Corpul uman" **16.10** Serial: „Andromeda" **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **18.30** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX **19.00** Schi alpin **20.20** Serial: „Captiv în viitor" **21.25** Serial: „Ce nemaipomenit!".

LUNI 8.00 Serial: „Fete vesele" **8.30** Cafeaua de dimineaţă **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.05** Oprirea obligatorie **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **20.30** Piramida **21.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **22.15** Telejurnal **22.30** Teatrul Naţional TV prezintă: Perpetuum... Caragiale **1.10** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002.

MARŢI 8.50 Serial: „Fete vesele" **10.40** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **19.00** Fotbal UEFA: Roda Kerkrade – A.C. Milan **22.00** Telejurnal **22.30** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002.

MIERCURI 8.50 Serial: „Fete vesele" **9.15** Desene animate **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **20.30** Piramida **21.05** Serial: „Captiv în viitor" **22.00** Telejurnal **23.00** Serial: „Captiv în viitor" **0.30** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002.

JOI 8.50 Serial: „Fete vesele" **9.15** Desene animate **10.40** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **12.40** Mit şi istorie **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.50** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **18.05** Documentar **19.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **20.30** Piramida **21.30** Telejurnal **22.00** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 **23.20** Serial: „Captiv în viitor" **2.10** Jocurile olimpice Salt Lake City 2002.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Film: „La bine şi la rău" (r) **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Ispita" (primele ep.) **19.00** Observator **20.00** Film: „Zona impact" (SUA, 1994) **22.35** Film: „Riscurile meseriei" (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Îngerii de pe Broadway" (SUA, 1940) **8.30** Serial: „Calea misterelor" **10.00** Casa de piatră **13.30** Serial: „Misiune imposibilă" **16.30** Film: „Spiritul Ninja" (SUA, 1984) **18.00** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **19.50** Film: „Forţe de elită" (SUA, 1998) **21.45** Fotbal din Primera Division.

DUMINICĂ 10.00 Desene animate **11.30** Serial: „Bette!" **12.00** Film: „Fete contra băieţi" (SUA, 1987) **14.00** Hi-Q noi **16.00** Serial: „Roswell" **17.00** Serial: „Ispita" **18.00** Şapte zile **19.00** Observator **20.00** Film: „Mandat pentru crimă" (SUA, 1990). Cu: Jean Claude Van Damme **21.45** Contraatac **23.00** Film: „Domnul Majestyk" (SUA, 1974). Cu: Charles Bronson.

LUNI 8.00 Observator **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Film: „Operaţiunea Delta Force 5" (SUA, 1999) **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Cinci detectivi la cină" (SUA, 1976) **2.00** Film: „Olimpiada sub teroare" (SUA, 1996).

MARŢI 8.00 Observator **10.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.30** Film: „Rechinii atacă" (SUA, 1999) **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Furie înăbuşită" (SUA, 1994) **2.00** Film: „Sanctuarul" (SUA, 1997).

MIERCURI 8.00 Observator **10.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Strict autentic **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Planuri dejucate" (SUA, 1995) **2.00** Film: „Post-mortem" (SUA, 1998). Cu: Charlie Sheen.

JOI 8.00 Observator **10.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Film: „Crocodilul" (SUA, 1999) **22.00** Marius Tucă Show **23.40** Film: „Străzile crimei" (SUA, 1999). Cu: Lorenzo Lamas **2.00** Film: „Boogle Boy" (SUA, 1997).

tele 7 abc

VINERI 10.00 Tentaţii **11.00-17.00** Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film **22.00** Reportaj 7 abc (r).

SÂMBĂTĂ 10.00-12.00 Reluări **12.30** Cinetour **13.00** Cântece populare **13.30** Melodii, melodii **16.00** Club ABC **17.00** As show **18.30** Telejurnal **19.30** Reportaj 7 abc **20.30** Film **23.45** Muzică.

DUMINICĂ 7.35-14.00 Reluări **15.30** Documentar **16.00** Cântece populare **17.00** As show (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Reportaj 7 abc **20.30** Film: „Colierul de turcoaze" (România) **22.00** Loto – Pariu Trio – Bingo.

LUNI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film: „Al 41-lea" (URSS, 1956) **22.00** Reportaj 7 abc (r) **23.45** Muzică.

MARŢI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film: „Hanul dintre dealuri" (România, 1988) **23.45** Muzică.

MIERCURI 7.00-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film: „Piesă neterminată pentru pianină mecanică" (URSS, 1976) **22.05** Reportaj 7 abc (r) **23.45** Muzică.

JOI 10.00 Tentaţii **10.30** Desene animate **13.00** Muzica **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **20.30** Film: „Între oglinzi paralele" (România, 1978) **22.45** Loto – Joker – Pariu Trio **23.45** Muzică.

popas în lumea telenovelelor

SALMA HAYEK

a fost cândva Teresa

Salma Hayek este azi o vedetă internaţională şi se numără printre puţinele celebrităţi, de origine sud-americană, lansate la nivel planetar de Hollywood. Ea consideră că a avut noroc. Nonconformistă, s-a opus idealurilor nutrite de părinţi în privinţa carierei ei şi a bătut la porţile filmului. Tot ce a reuşit pentru început a fost să fie distribuită în telenovele şi, din când în când, să apară în câte o emisiune televizată. A fost şansa ei. Cu totul întâmplător, măturând cu privirea imaginile insipide de pe un canal sau altul al televizorului, interesul regizorului hispanic Robert Rodriguez s-a oprit asupra unui chip de femeie frumoasă, înspirând energie şi pasiune. Era vorba de tânăra Salma Hayek, o actriţă de telenovele. Cartea ei de vizită? Rolul din „Teresa", care îi adusese şi premiul pentru cea mai bună actriţă. Suficient, pentru că a urmat marea lansare în cinematografie, în câteva filme ale acestuia. Şi, în 1995, alături de Antonio Banderas, avea să cucerească o lume întreagă cu „Desperado". Apoi, a fost distribuită în cel puţin două-trei filme pe an, astfel încât numărul rolurilor interpretate până la ora actuală este destul de impresionant. Dar, în ciuda succesului, Salma Hayek a tânjit după propriile rădăcini, aşa încât, după ce a reuşit să-şi întemeieze propria casă de producţie, simte acut nevoia să se întoarcă spre ai săi, spre autenticitatea simbolurilor mexicane. Proiectul ei de suflet şi-a propus să reînvie personalitatea pictoriţei mexicane Frida Kahlo, o femeie fascinantă a Mexicului de demult.

Mai exact, cine este Salma Hayek?

- S-a născut pe 2 septembrie 1968, în localitatea de petrolişti Coatzacoalcos, în apropiere de Veracruz, Mexic.
- Tatăl său, Sami Hayek Dominguez, cu origini libaneze, era comerciant cu petrol. Mama sa, Diana Jimenez, cu rădăcini spaniole, era cântăreaţă de operă, deosebit de talentată şi în alte domenii artistice.
- Are un frate, botezat Sami, după numele tatălui.
- S-a remarcat de mică prin aspectul fizic deosebit de atrăgător. Deşi minionă – 1,58 m şi 43 kg – producătorii de la Hollywood au văzut în ea o bombă explozivă, alimentată de sângele latin.
- La 12 ani, părinţii au trimis-o să studieze în Stalele Unite, unde a dat imediat dovadă de comportamentul ei rebel, care i-a adus multe prejudicii în şcoală.

- A urmat studii de artă dramatică la Universitatea Iberico-americană.
- În ciuda înălţimii ei, a fost fotomodel, iar frumuseţea chipului a transformat-o în imaginea firmelor „Revlon" şi „HS".
- Nu este căsătorită şi nici nu intenţionează să o facă. Declară că bărbatul vieţii ei trebuie să aibă simţul de a povesti mai dezvoltat decât al ei. A fost foarte des văzută în compania lui Edward Norton, pe care l-a cunoscut la filmările pentru „American History X".
- În 1996, înfiinţează propria-i casă de producţie „Ventana rosa", sub auspiciile căreia a realizat deja pelicula „El coronel no tiene quien le escriba", „El tiempo de las mariposas Hotel" şi „Frida Kahlo".
- Îi place să-şi petreacă timpul liber plimbându-se pe plajă sau călărind.
- E fascinată de sportul extrem – de mare risc –, dar ea nu practică nici măcar gimnastică de întreţinere.
- Preferă rochiile decoltate, care să-i pună în valoare bustul şi să-i alungească linia gâtului.
- Nu are preferinţe culinare, îi place orice şi nu ţine nici un fel de dietă.
- Admiră în mod deosebit puterea de autocontrol, siguranţa de sine şi perseverenţa.
- Detestă calomnia (în special cea practicată de revistele de scandal şi cu atât mai mult dacă sunt mexicane) şi rolurile de latină focoasă în care o văd la infinit producătorii de la Hollywood.

- Îşi atribuie, ca principale calităţi, echilibrul şi liniştea pe care le inspiră şi altora, spontaneitatea, disciplina, senzualitatea, ambiţia, încrederea în propriile forţe.
- Ştie însă că are şi defecte: e capricioasă şi suferă de claustrofobie.
- Locurile favorite pentru ea nu sunt neapărat cele foarte preţioase, foarte luxoase, ci acelea care îţi aduc liniştea în suflet.
- Este o mare admiratoare a persoanelor cu idei clare, cu o gândire limpede.
- Nu se consideră un sex simbol, cel mai adesea o deranjează această etichetare.
- Personalitatea care o fascinează cel mai mult este chiar personajul pe care şi l-a ales pentru ultimul film produs de ea: pictoriţa mexicană Frida Kahlo, o femeie care n-a impresionat niciodată prin frumuseţe, ci prin farmecul, misterul şi forţa sa interioară. O femeie care, prin concepţia sa, a depăşit cu mult epoca în care a trăit.
- A jucat în telenovele („Un nuevo amanecer" – 1988; „Teresa" – 1989) şi a participat la realizarea unor programe de televiziune („El show de Simbad" – 1993).
- Pe marele ecran, beneficiind mai întâi de porţile deschise de regizorul Robert Rodriguez, apoi de cele ale cetăţii filmului hollywoodian, a jucat în: „Mi vida Loca" (1993), „Roadracers" (1994), „El Callejon de los milagros" (1995), „Desperado" (1995), „Four Rooms" (1995), „Fair Game" (1995), „Abierto hasta el amanecer" (1996), „Fugitivos encadenados" (1996), „El vuelo del aguila" (1996), „Solo es tontos se enamoran" (1997), „Follow Me Home" (1997), „The hundchback" (1997), „Quien diablos es Juliette?" (1997), „Breaking up" (1997), „Studio 54" (1998), „The Faculty" (1998), „Welcome to Hollywood" (1998), „The Velocity of Gary" (1998), „Dogma" (1999), „El coronel no tiene quien escriba" (1999), „Wild Wild West" (1999), „Forever Hollywood" (1999), „Timecode" (2000), „Chain of Fools" (2000), „Traffic" (2000), „La gran vida" (2000), „El tiempo de las mariposas Hotel" (2001), „Frida Kahlo" (2001), „Death to Smoochy" (2001).

- A lucrat cu Banderas, Tarantino, Kevin Kline, Matt Demon, Ben Affleck, George Clooney, Will Smith...
- Nu a acceptat niciodată să fie distribuită în filme care denigrează cultura şi tradiţia mexicană.

Ce crede despre sine, despre lumea înconjurătoare şi cea de la Hollywood?

- *Ştiu bine că sunt doar o mexicancă şi că din cauza asta cu foarte mare greutate primesc alte roluri decât cele de servitoare sau de cameristă care se oferă actorilor sud-americani. Fac însă parte din aşa-numita „generaţie n" care nu se mulţumeşte la infinit cu roluri inconsistente, prost plătite.*
- *Deşi unii dintre prietenii mei îmi spun că, în ciuda faptului că sunt o fiică a Mexicului, am avut mult noroc – ceea ce recunosc – nu pot să mă împac cu gândul că sunt acceptată în roluri mai importante doar pentru că numele şi fizionomia mea au origine latină.*
- *Ştiu sigur, există mulţi candidaţi latini la probe pentru obţinerea unui rol şi, deşi sunt mult mai buni decât alţii, nu sunt acceptaţi. Sunt respinşi gratuit dacă nu e nevoie doar de un trup tânăr, frumos, care explodează de energie.*
- *Nu sunt animată de nici un fel de sentiment de invidie când e vorba de Thalia sau de Jennifer Lopez, cu atât mai mult cu cât aceasta din urmă întruchipează în filmul produs de mine rolul Fridei Kahlo, personajul care mă fascinează.*
- *Îmi doresc mai mult ca orice să pot să realizez propriile mele proiecte, care să ajungă la inima spectatorului. Îmi doresc ca soarta să mă ajute să fac filme care să devină clasice.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Vopsita din „BETTY CEA URÂTĂ" – în sfârşit, mireasă

După cum ştim, în „Betty cea urâtă" Patricia n-a avut nici o şansă să-şi găsească un bărbat care să o iubească şi să o ceară în căsătorie. Intrigantă, oportunistă, infidelă, arogantă, certăreaţă, înfumurată şi... câte şi mai câte alte defecte au fost puse pe seama frumoasei Patty, personaj interpretat în serial de Lorna Paz. Nici una din „calităţile" Vopsitei nu se regăseşte însă în personalitatea reală a actriţei. Studiile ei nu se rezumă doar la şase semestre la San Marino, cum îi plăcea Patriciei să se tot laude în serial, căci Lorna Paz este absolventă a Universităţii de psihologie din Columbia. Nu are de ce să se agaţe cu disperare de orice bărbat pentru a pune capăt singurătăţii şi pentru a-şi rezolva problemele economice deoarece, de zece ani încoace are un soţ suficient de bogat, Eduardo Paz, care este totodată managerul ei. Împreună au trei copii, cel mai mic fiind în vârstă de cinci ani. Fost manechin, în prezent actriţă, Lorna preţuieşte mult fidelitatea în cuplu. Când l-a cunoscut pe Eduardo, ea se afla în proces de divorţ cu

primul ei soţ. Imediat ce şi-a recăpătat libertatea s-a căsătorit cu Eduardo la Miami. A fost însă vorba atunci doar de căsătoria civilă, or Lorna visa să îmbrace şi rochia de mireasă pentru cel pe care şi atunci şi acum îl consideră bărbatul vieţii ei. Au trecut zece ani până să-şi vadă dorinţa împlinită. Abia în octombrie anul trecut, Lorna a spus DA şi în faţa altarului. De fericire, nu şi-a fluturat ostentativ pletele blonde, cum făcea în serial, a preferat să-şi strângă părul într-un coc sofisticat şi să radieze sub voalul de mireasă. La ceremonie, i-au fost alături prietenii şi colegii din „Betty cea urâtă", chiar şi fetele din „clanul urâtelor, care în realitate o îndrăgesc. Deopotrivă, au fost prezenţi sora ei, actriţa Angie Cepeda, şi prietenul acesteia, cântăreţul argentinian Diego Torres. Potrivit tradiţiei, după nuntă, cuplul a plecat în luna de miere, pe care cei doi şi-au petrecut-o în condiţii de lux, în Insulele Virgine. Nici o legătură aşadar între existenţa reală a Lornei şi cea a Patriciei pentru care era o problemă de viaţă şi de moarte transportul de la Ecomoda acasă sau invers...

Thalia revine

După doi ani de absenţă de pe platourile de filmare, timp în care, din punct de vedere profesional s-a dedicat exclusiv carierei muzicale, iar în plan personal s-a căsătorit cu Tommy Mottola – producătorul Sonny Music –, Thalia se gândeşte să revină în lumea telenovelei. Dar asta după ce îşi va definitiva ultimul său disc la care lucrează în forţă în prezent şi pe care speră să-l lanseze în vara acestui an. Ce rol i se pregăteşte? Televisa are în proiect realizarea unei telenovele care se va chema „Cecilia Valdes", o poveste în stilul obişnuit genului, despre o tânără ce provine dintr-o clasă socială modestă, dar care se va îndrăgosti şi în cele din urmă se va căsători cu bărbatul visurilor ei – un tânăr chipeş, educat şi bogat. Evident, rolul Ceciliei Valdes îi va reveni „reginei telenovelei", cum e numită Thalia în Mexic. Pornind de la această premisă, producătorii telenovelei au cerut deja ca multe din calităţile Ceciliei să rimeze cu personalitatea actriţei care va da viaţă acestui personaj.

Deocamdată, în studiourile din Miami şi New York, Thalia îşi dedică întregul timp definitivării albumului compus din balade, melodii pop şi piese în ritm latin. „Vor fi şi câteva surprize care, sper eu, vor face plăcere publicului, declară Thalia. În plus, producătorii au fost extrem de exigenţi cu cele mai mici detalii, fapt ce va garanta calitatea. Chiar Tommy (n.r. Mottola, soţul ei) i-a orientat în unele aspecte."

Succesul albumului este, cu siguranţă... garantat. Amintim că Tommy Mottola a fost căsătorit înainte cu Maria Carrey, iar vârful carierei cântăreţei a atins fără doar şi poate cota maximă exact în perioada în care a fost soţia producătorului.

SALVAREA COLOANEI VERTEBRALE ŞI A RINICHILOR

Alimentaţia necorespunzătoare şi deficitară, calitatea îndoielnică a lichidelor pe care le bem zilnic, începând chiar cu apa obişnuită, reprezintă doar câteva cauze de îmbolnăvire. Între efectele dezechilibrelor organismului se află şi formarea aşa-numiţilor calculi (pietre - în limbaj curent), în interiorul unor organe care nu mai reuşesc să elimine în totalitate toxinele şi reziduurile, favorizând astfel sedimentarea lor şi generarea unor disfuncţii ce pot deveni foarte grave. Rinichii sunt puternic afectaţi de asemenea nedorite fenomene, iar eliminarea calculilor renali se face cu destul de multă greutate şi presupune durere, suferinţă, efecte colaterale pe termen lung.

Topirea şi eliminarea pietrelor

Dr. Grigore ŞEREMET –medic specialist în boli interne – coloana vertebrală – un mai vechi colaborator al publicaţiei noastre, a introdus recent, între tehnicile blânde de tratare a „pietrelor la rinichi", *centura* denumită *„salvarea coloanei vertebrale şi a rinichilor"*. Confecţionată din compuşi 100% naturali, această centură arată şi se foloseşte exact ca tradiţionalul brâu, neavând absolut nimic dăunător sau care să determine efecte secundare. Centura propriu-zisă este realizată din bumbac, iar la spate, în dreptul rinichilor, este prevăzută cu două mici buzunare, în care se pune câte o plăcuţă de mărimea unei cartele telefonice. Acestea constituie, de fapt, „secretul" efectului vindecător. Realizate dintr-un amestec de parafină, ceară curată (de albine), propolis, plus alte două componente organice nedăunătoare corpului uman, cele două plăcuţe macină depunerile minerale din rinichi, până la transformarea lor într-un nisip extrem de fin, ce se elimină o dată cu urina, fără dureri, cum se întâmplă în cazul fragmentării pietrelor cu ajutorul ultrasunetelor. În funcţie de structura şi mărimea depunerilor, „topirea" acestora necesită purtarea centurii între 3 şi 12 luni, atât ziua, cât şi noaptea; firesc, ea va fi scoasă atunci când pacientul face baie şi, eventual, în timpul somnului, dacă dă o senzaţie puternică de disconfort. În perioada folosirii centurii, urina capătă de obicei o culoare mai roşiatică, din cauza toxinelor eliminate pe această cale. Dacă investigaţiile ulterioare confirmă dispariţia totală a calculilor, pacientul poate purta în continuare centura, în scop profilactic. Menţionăm că, practic, ea are un termen de utilizare nelimitat, efectul terapeutic maxim obţinându-se în primii 5 ani.

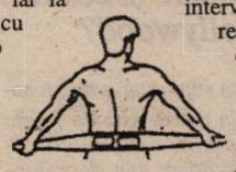

Remediu pentru afecţiuni complexe

Un alt efect al purtării centurii se observă pe coloana vertebrală, în regiunea lombară, acolo unde acţionează cele două plăcuţe. Structurile organismului situate în această regiune, afectate de şederea îndelungată pe scaun, de condusul maşinii etc., „reînvie": discurile intervertebrale se refac, se restabileşte structura cartilagiilor articulaţiilor, se elimină insuficienţa de circulaţie sanguină. Dr. Şeremet ne-a semnalat, de fapt, obţinerea unor reacţii curative în lanţ: dezintoxicarea, dispariţia balonărilor abdominale, a constipaţiei şi în general a problemelor legate de funcţionarea intestinelor subţire şi gros, mâinile şi picioarele expuse la frig nu mai sunt atât de vulnerabile. La acelaşi nivel, s-a observat o influenţă pozitivă în bolile aparatului genital, în prostatite, în hemoroizi etc.

Datorită efectului foarte bun în afecţiunile amintite, pacientul devine mai activ şi mai optimist, stările depresive dispar, astfel că – spune dr. Şeremet – purtată timp îndelungat şi chiar profilactic, centura „salvarea coloanei vertebrale şi a rinichilor" reprezintă un remediu pentru toată viaţa. De asemenea, în momentul redactării articolului de faţă se lucrează la variante ale centurii, adaptabile la alte regiuni ale corpului, pornindu-se de la ameliorările considerabile obţinute în spondiloza cervicală, ameţeli, dureri de cap ş.a.

*

Probabil că numeroşi cititori consideră că remediul acesta reprezintă un potenţial „miracol". În realitate, invenţia se bazează pe exploatarea raţională a uriaşului rezervor de sănătate al naturii. Varianta de la care s-a pornit este utilizată cu succes în Rusia, de mai mulţi ani. Şi – deloc întâmplător – se poate afla că există chiar o tradiţie în domeniu, la unii călugări din zona himalayană. Aceştia folosesc tot un fel de brâie cu buzunare, în care introduc combinaţii de plante tămăduitoare. O dovadă certă că, acolo unde oamenii trăiesc în deplină armonie cu natura, se poate accede la mult-doritul echilibru, atât pe plan individual, cât şi la nivelul întregii comunităţi.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUBLICITATE

Salvarea coloanei vertebrale şi a rinichilor

■ O centură 100% naturală „topeşte" pietrele la rinichi şi reface discurile intervertebrale.

■ Confecţionată din bumbac şi prevăzută cu două buzunare în care se introduce câte o plăcuţă ce conţine ceară curată, parafină, propolis şi alte două componente organice nedăunătoare, centura influenţează câmpul informaţional al celulelor, retrezind codul genetic, refăcând structura genomului.

■ Terapia durează între 3 şi 12 luni, în funcţie de structura şi mărimea calculilor. Se poate purta şi în scop profilactic, durata efectului pozitiv maxim fiind de 5 ani.

■ Patologii:

– măcinarea pietrelor la rinichi şi determinarea eliminării lor ● tratarea spondilozei regiunii lombare ● herniile de disc ● insuficienţa circulatorie sanguină în regiunea lombară ● scolioze ● afecţiunile intestinului gros şi subţire ● constipaţii ● hemoroizi ● prostatite ● boli uro-genitale;

– eliminarea ameţelilor ● spondiloză cervicală ● dureri de cap ● stări depresive.

■ Centura nu are contraindicaţii şi nu impune restricţii legate de vârstă.

Pentru detalii şi procurarea centurii, dr. Grigore Şeremet vă stă la dispoziţie la telefon: 01/421.13.63, 01/411.64.48 sau la telefon mobil 091.447.282. Adresa centrului medical: str. Novaci nr. 6, bloc P-78A, scara 2, parter, sector 5 – Bucureşti.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Prostata se tratează şi cu plante

Se ştie de mult timp că o prostată mărită produce frecvent, la bărbaţi, numeroase probleme urinare şi chiar disfuncţii sexuale. Glandă auxiliară a aparatului reproducător masculin, prostata produce o mare parte a lichidului seminal. Din nefericire, problemele centrate în jurul zonei genitale, dintr-o pudoare rău înţeleasă, sunt considerate adesea cazuri strict personale sau, şi mai rău, jenante. Mulţi se consideră vinovaţi sau ruşinaţi, ignoră simptomele dureroase şi renunţă să se adreseze medicului de familie sau celui specialist, pentru a urma un tratament prescris.

Orice bărbat trecut de 50 de ani are 60% şanse de a i se mări prostata şi, ca atare, are nevoie de tratament pentru aceste deficienţe. Dar nici bărbaţii tineri nu trebuie să ignore problemele prostatei şi să acţioneze preventiv, înainte de apariţia simptomelor alarmante, adresându-se medicilor urologi.

Semnele de avertizare cele mai obişnuite – mărirea prostatei declanşează contracţia uretrei, care cauzează urinatul dificil sau dureros – sunt greu de ignorat, chiar în lipsa unor cunoştinţe sau a unei „educaţii" medicale! Nevoia de a urina frecvent noaptea, întrerupând somnul de refacere a organismului, sau restrângerea debitului şi fluxului de urină sunt semnalele timpurii ce indică obligativitatea examinării prostatei la un urolog, care va constata afecţiunea: adenomul (hipertrofierea) prostatei însoţit de infecţii la nivelul vezicii şi retenţie urinară cronicizată. Acesta se manifestă de regulă în jurul vârstei de 60 de ani şi este de natură benignă, dar supusă oricând cancerizării – dacă nu se tratează corect afecţiunile prostatice. În mod excepţional, simptomele de mai sus pot apărea şi la vârstele tinere, între 20-40 de ani.

Este indicat, de aceea, să se instituie un consum ponderat de alcool, ceai negru, cafea, ciocolată sau condimente, cât mai de timpuriu şi mai ales după 40 de ani, când se impune obligatoriu şi acel examen de specialitate sus-menţionat, preventiv. De asemenea, tinerii să evite umezeala la picioare, expunerea prelungită la frig şi reţinerea voluntară a urinei.

De semnalat că, în formele mai avansate, mai greu se scapă de intervenţia chirurgicală (cu toate urmările ei genito-urinare), dar în stadiile primare afecţiunile prostatei pot fi tratate şi prin metode tradiţionale, destul de eficiente, demonstrate clinic prin cazuistica bogată: fitoterapie, homeopatie, apiterapie, argiloterapie, acupunctură etc. Acestea sunt mai puţin costisitoare şi mai uşor de aplicat de către fiecare bolnav, după prescrierea medicilor specialişti în aceste terapii tradiţionale.

În afara preparatelor din import, din care unele au la bază extractele naturale din seminţe de dovleac – uleiul bogat în vitamina E sau din: ginseng, polen de albine, urzică, coada calului, hortensie, glicină, palmier pitic („Serenoa repens"), arborele veşnic verde din Madagascar („Pygeum africanum"), mai sunt recomandate suplimentele de zinc (picolinatul de zinc), vitamina B6 (piridoxina) şi aminoacizii: glicina, L-alanina şi acidul glutamic, care trebuie administrate în dozele zilnice şi curele prescrise de medicii specialişti.

La fel de eficiente sunt însă şi plantele noastre autohtone, recomandate de practica fitoterapeutică tradiţională. Ele se află la îndemâna oricui, şi ca nivel de preţ. Astfel, pe primul loc se recomandă plantele care au fost expertizate farmacologic:

◆ Pufuliţă cu flori mici („Epilobium parviflorum L."): infuzie prelungită la 2-3 minute, filtrată şi consumată 2 ceşti/zi, dimineaţa, pe stomacul gol şi, la fel, seara, înainte de cină, a doua ceaşcă.

◆ Ghimpele sau Holera („Xanthium spinosum L."): se fierbe 1 g de pulbere din plantă la 200 ml apă, se strecoară şi se consumă 2 căni/zi, pe stomacul gol, dimineaţa şi înainte de cină, seara, a doua cană, timp de 6 luni, se reduce apoi la o cană pe zi în cele două reprize, ca mai sus, încă 12 luni – timp în care sunt interzise categoric condimentele şi alcoolul, iar sarea se reduce la 1-2 g/zi.

ATENŢIE! Ameliorarea evidentă după 3-4 săptămâni nu trebuie să conducă la întreruperea tratamentului mai sus indicat, deoarece, în acest caz, afecţiunile sunt reversibile! (Reducerea cu 1/2 a micţiunilor nocturne, dispariţia usturimilor în timpul micţiunii; diminuarea durerilor la nivelul vezicii urinare şi din zona pelvin-rectală; descongestionarea prostatei şi revenirea acesteia la volumul şi la consistenţa ţesutului fibros normale.)

Prof. dr. ing. EUGENIU ROTARU

PUBLICITATE

SALIN

aparatul care alungă răceala şi gripa

Purificatorul de aer – SALIN, invenţia domnului inginer *Constantin PASCU* din Buzău (principalul realizator al aparatului de purificat apa cunoscut sub numele de AQUATOR), ajută substanţial la *remedierea afecţiunilor aparatului respirator.*

SALIN poate fi folosit acasă, la birou, în maşină, îmbunătăţind calitatea aerului prin reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (transpiraţie, mucegai, cărţi vechi etc.) şi împrospătând totodată atmosfera, prin realizarea unui conţinut discret, dar permanent, de aerosoli.

Efectul terapeutic remarcabil, semnalat de cunoscuţi medici din clinici renumite şi menţionat şi de pacienţi, se referă preponderent la boli localizate la toate nivelele aparatului respirator. Astfel, afecţiunile ORL, pneumologice şi generale se remediază după o durată mult redusă şi fără medicaţie abundentă. *Rinite, sinuzite, alergii, astm bronşic, silicoze, mucoviscidoză, recuperări în TBC* – iată doar câteva boli cu evoluţie dramatică, în care SALIN a demonstrat o eficienţă deosebită.

Apreciat ca atare în întreaga lume, purificatorul de aer cu plăci saline *alungă bolile specifice iernii,* dar vă ajută şi la dobândirea unui *confort general al organismului,* la preţ foarte avantajos.

Pentru comenzi, persoanele sau instituţiile din provincie se pot adresa firmei producătoare - S.C. TEHNO BIONIC S.R.L. Buzău, fie prin poştă, la adresa str. Triumfului nr. 39, cod 5100, fie telefonic, la 038/719.188. Pentru Bucureşti, doritorii se vor adresa la CENTROFARM - telefon: 01/315.78.96 sau la 093/703.121 (Tiberiu Gheorghe, directorul reprezentanţei Bucureşti). Menţionăm că se asigură şi setul de plăcuţe saline cu perioadă medie de folosire de 6 luni.

EMILIA VLĂDESCU *răspunde cititorilor*

◆ ***Mihail Mereuţă – Bucureşti:*** *Nimic nu este întâmplător. Dorinţa dumneavoastră de recuperare a unor bunuri nu cred că vă va fi, vreodată, satisfăcută. Va trebui să vă împăcaţi cu ideea pierderii lor pe vecie. Gândiţi-vă şi puneţi în balanţă caracterul fraţilor Mereuţă, modalităţile prin care au făcut bani, comportamentul domniilor lor faţă de semeni şi după aceea analizaţi dacă merită a fi recuperate obiectele menţionate de dumneavoastră. Pentru fiecare faptă există şi o răsplată.*

Egoismul, cruzimea, încăpăţânarea, se plătesc scump. Toate bunurile au fost răspândite separat. Praful şi pulberea s-a ales de ele. Aşa ***trebuia să se întâmple.***

Aveţi grijă de stomacul dumneavoastră şi încercaţi să nu vă mai consumaţi (enervaţi) prea mult. Inima este slăbită. Împăcaţi-vă cu soarta şi ***să aveţi*** *în continuare credinţă şi sufletul uşor.*

◆ ***Vasile Andriescu – Huşi:*** *Vă mulţumesc mult pentru cărticică şi îmi cer scuze pentru întârzierea cu care v-am răspuns. Sunteţi o persoană interesantă, numai că fotografia pe care mi-aţi trimis-o nu vă reprezintă în procent de 100% aşa cum sunteţi acum. Nu văd lumina ochilor (care este foarte importantă pentru mine), motiv pentru care nu vă pot spune mare lucru.*

Referitor la întâmplările povestite de dumneavoastră, sunt foarte interesante, dar nu pot fi comentate prin intermediul publicaţiei „Magazin". Mi-ar face o mare plăcere să ne întâlnim şi sigur atunci o să putem afla mai multe.

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei CORNELIA MUNTEAN din Agnita

Stimată doamnă, din scrisoarea adresată redacţiei, dat fiind că lucrurile stau destul de clar, vă spunem de la bun început că nu trebuie să vă faceţi prea multe griji.

Din cele relatate am reţinut că socrii dv., cu care aţi locuit din momentul în care v-aţi căsătorit, au deţinut o proprietate formată din trei corpuri de clădiri şi o suprafaţă de teren. Această proprietate la un moment dat a fost împărţită, în sensul că dv. aţi dobândit prin contract de vânzare-cumpărare 1/3 din dreptul de proprietate, soţa soţului dv. de asemenea 1/3, iar socrii au rămas şi ei cu o treime din dreptul de proprietate.

Ne spuneţi de asemenea că dv. aţi locuit împreună cu soţul dv. în unul din cele trei corpuri de clădire şi totodată locuind acolo aţi făcut o serie de îmbunătăţiri în acel imobil.

Ieşirea din indiviziune

Faţă de faptul că soţul dv. a decedat ulterior, este evident că moştenitoare aţi devenit dv. şi fiica dv.

În acest moment sunteţi chemată în judecată printr-o acţiune de ieşire din indiviziune în contradictoriu cu nepotul de soră a soţului decedat.

Analizând cele prezentate de dv. prin intermediul scrisorii, dv. şi nepotul dv. sunteţi coproprietari asupra imobilului în litigiu, dv. având o cotă-parte ideală din dreptul de proprietate de 1/3, iar nepotul o cotă-parte de 2/3.

Faţă de faptul că nepotul dv. a introdus această acţiune, nu trebuie să aveţi suspiciuni deoarece coproprietatea este o stare temporară iar potrivit dispoziţiilor Codului civil nimeni nu poate fi obligat să rămână în indiviziune, împărţeala putând fi cerută oricând.

Prin această împărţeală se va pune capăt coproprietăţii, în sensul că bunul sau bunurile stăpânite în comun pe cote-părţi sunt împărţite materialmente între copărtaşi, fiecare dintre aceştia devenind proprietar exclusiv asupra unui anume bun dintre cele ce formau obiectul coproprietăţii.

Partajarea se poate realiza printr-o:

– împărţire în natură, formându-se loturi ce vor fi atribuite fiecărui coproprietar;

– prin atribuirea bunului unui coproprietar, când imobilul nu poate fi comod partajabil în natură, celorlalţi coproprietari acordându-le echivalentul bănesc al cotei lor;

– prin vânzarea bunului şi împărţirea preţului obţinut conform cotelor.

Cu privire la cazul dv., trebuie să vă spunem că din cele ce ne-aţi relatat, imobilul în discuţie este comod partajabil în natură, iar cum regula în această materie este atribuirea în natură a bunului, suntem convinşi că veţi rămâne cu casa, aşa cum doriţi.

Instanţa va stabili în cursul procesului bunurile supuse împărţelii, calitatea de proprietar, cota-parte ce se cuvine fiecăruia, iar cu privire la atribuirea loturilor va ţine cont de existenţa unor construcţii sau îmbunătăţiri făcute de copărtaşi.

Trebuie să ştiţi însă, că în tot cursul procesului părţile pot să împartă bunurile prin bună învoială iar dacă părţile ajung la o înţelegere cu privire la împărţirea acestora, instanţa va da o hotărâre potrivit învoielii părţilor.

De asemenea pentru a putea forma loturile, dacă este necesar, instanţa va dispune efectuarea unei expertize pentru realizarea unor măsurători şi evaluări.

Raportul de expertiză va arăta evaluarea şi criteriile avute în vedere la stabilirea acesteia, va indica dacă bunurile pot fi comod partajabile în natură şi în ce mod anume, propunând loturile ce urmează a fi atribuite.

Deşi ne spuneţi că nu aveţi posibilitatea să fiţi asistată de un avocat, vă sfătuim totuşi că măcar la efectuarea expertizei, în cazul în care se va dispune aceasta, să fiţi asistată de un consilier expert sau să cereţi ulterior sfatul unui specialist, pentru a găsi cea mai bună soluţie de formare a loturilor, şi bineînţeles vă sfătuim să vă prezentaţi la fiecare termen stabilit de instanţă pentru judecarea cauzei.

Ne întrebaţi de asemenea ce este SULTA.

Potrivit dispoziţiilor Codului de procedură civilă „instanţa va face împărţeala în natură... ea procedează la formarea loturilor şi la atribuirea lor. În cazul în care loturile nu sunt egale în valoare, ele se întregesc printr-o sumă de bani"... sumă numită şi sultă.

În primul rând nu trebuie confundată sulta, care o întâlnim numai în cazul partajului în natură, şi care are menirea de a egaliza loturile, cu suma de bani ce reprezintă echivalentul bănesc al cotei în cazul atribuirii întregului bun unui copărtaş şi achitarea cotei cuvenite celuilalt copărtaş în bani.

Aşadar plata sultei revine coindivizarului sau coindivizarilor al căror lot depăşeşte valoric cota cuvenită.

Date fiind cele prezentate considerăm că sunteţi îndreptăţită să primiţi, în natură, cota dv. de 1/3 din dreptul de proprietate asupra imobilului în litigiu.

În cazul în care ajutorul nostru vine mult prea târziu şi în cazul în care nu sunteţi mulţumită de soluţionarea cauzei până în acest moment vă sfătuim să nu uitaţi că aveţi deschisă calea apelului, pentru obţinerea unei soluţii favorabile.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Umor

Lordul îşi strigă lacheul şi îl roagă să-i aducă pianul.

– Vreţi să cântaţi, sir?

– Nu, dar pe pian am ţigările şi n-am vrut să te deranjez pentru un fleac.

Soţia unui director intră ca o vijelie în biroul soţului.

– Dragul meu, noua ta secretară este extraordinară! E aşa de drăgălaşă încât sunt sigură că-i vei da cele mai bune referinţe ca mâine să se mute la un alt director!

Pacientul aflat pe masa de operaţie îi şopteşte chirurgului:

– Doctore, poţi să-ţi scoţi masca! Te-am recunoscut!

Verificaţi-vă cunoştinţele

LUNA

Răspunzând cu promptitudine invitaţiei noastre, prietenul revistei şi al rubricii, prof. *Marin Ştefan* din Şimleul Silvaniei ne-a trimis mai multe seturi de întrebări din care am ales şapte pentru a le supune atenţiei dumneavoastră.

1. Ce este Luna din punct de vedere astronomic?

2. Cum se numea Luna în mitologia greacă, după zeiţa care o patroana?

3. Numele cărui savant român a fost dat unui crater de pe partea invizibilă a Lunii?

4. Cine a scris romanul „Luna şi doi bani jumate "?

5. Cine a compus piesa de muzică uşoară „Câmpia sub Lună"?

6. Cui aparţine poezia „Apostrofe la Lună"?

7. Cine a realizat, în 1963, filmul „Paşi spre Lună", film în care a fost distribuit şi Florin Piersic?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Portretul (pictură) reprezentat într-un cadru oarecare: peisaj, interior etc. se numeşte portret compoziţional. 2) Romanul „Portret al artistului în tinereţe" aparţine scriitorului irlandez de limbă engleză James Joyce (1882-1941) 3) Portretul lui Carol I, regele Angliei este realizat de pictorul flamand Van Dyck (1599-1641). 4) Romanul „Portretul lui Dorian Gray" aparţine scriitorului englez Oscar Wilde (1856-1900). 5) Comedia de Ion Luca Caragiale în care eroina cântă o romanţă de mahala contemplând portretul iubitului este „O noapte furtunoasă". 6) Portretul Doamnei Recamier este realizat de pictorul francez Louis David (1748-1825). 7) Rolul principal în filmul „Incognito" a fost interpretat de actorul Jason Patric.*

Poşta cititorilor *Pentru întrebările cu tema „Vioara" am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:*

– 7 răspunsuri bune: Elena Ispas – Piatra-Neamţ; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvanei şi Mihai Waspusch.

– 6 răspunsuri bune: Florentina Gorea – Topliţa şi Mioara Gâzea *care ne scrie pentru prima oară dar sperăm că va deveni unul dintre prietenii noştri.*

– 5 răspunsuri bune: din nou grăbitul Dan Victor Munteanu – Galaţi.

Mulţumim încă o dată tuturor cititorilor pentru cuvintele frumoase. (I. Stoica)

„EXPOZEU"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

PUNERE PE PICIOARE / CERBICIE		A PETICI / POTECĂ		AFIRMAŢIE / UN FEL DE CARTOFI PRĂJIŢI		E OCHIUL DRACULUI / PRIMUL LA CARTE		RECHINI AI FINANŢELOR / DESPUIAT		SOLDAT OTOMAN / PESCUIEŞTE CRUSTACEE
A PUNE DIN SOLNIŢĂ / CÂNTĂ LA HARPĂ				NEOMENOS / UNIFORME PENTRU ELEVE				SUPUŞII LUI DECEBAL / ETATE		
ANSAMBLU DE FLUIERE / LUMINEAZĂ PE LITORAL				ACELA / CAP DE ACUZARE!				BASTON DE BILIARD / FEMEIA SCORPIE		
			LANSAREA UNUI DISC / INSTIGAT							
LOCUL SABIEI / BIO!						DIN NOU / AFARĂ DIN JOC				SACRIFICAŢI CU UŞURINŢĂ LA ŞAH
		ARBUST PITIC / LIN						INDIVID / MEMBRE INFERIOARE			A-ŞI DA CUVÂNTUL
PATRIA YANKEILOR / DEPĂRTARE				SALĂ DE FACULTATE / FIR DE CUSUT					ÎN LIGĂ / PODOABĂ CAPILARĂ		
								ORIFICIU PE PIELE / ÎN PLEN!			
CERCURI AUTO / A ABSOLVI DE PĂCATE						HAINĂ SCUMPĂ				
				IMAGINI DE BASM						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „CONJUGĂRI". *Orizontal:* B - I - E - U - S - I - HIPNOTIZATOR - NECRUTATORI - VEDENII - ARAT - FARA - NA - URA - SALT - PENARE - CA - TARANI - C - DA - SATANA - BA - TATI - RA - TAS - TOCANA - SAUNE - RATARE - SFAT - FIRE - CROIALA.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Plantele cățărătoare aduc un element vertical în compoziţia grădinii, rupând monotonia şi dând senzaţia de diversitate, chiar dacă spaţiul de dimensiune mică nu permite cultivarea prea multor flori şi copaci.

Suprafeţele de teren acoperite numai cu iarbă (gazon) conferă oricărei grădini mult stil şi rafinament. Chiar şi numai câteva petice de iarbă, „croite" în forme diferite şi amplasate ici-colo, au farmecul lor. În plus, verdele mereu crud invită la relaxare şi odihnă.

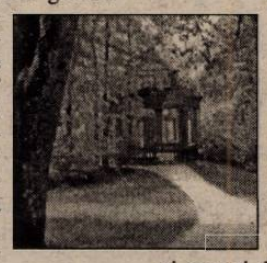

Copacii dau grădinii structură şi personalitate. Dacă suprafaţa de teren nu este prea mare, o alegere deosebit de potrivită constă în specii pitice (de exemplu arţar), cu coroane sferice. La fel de decorativi sunt arbuştii pereni, cum ar fi tuia, care se pot lăsa să crească sub forma unor coloane sau se pot tunde în diferite forme (spirală, globuri suprapuse, con etc.).

Ghivecele umanizează grădina, sporesc senzaţia de intimitate a unui spaţiu locuit. Acestea nu trebuie să lipsească dintr-o grădină, chiar dacă straturile cu flori par suficiente.

Dacă spaţiul o permite, amenajarea unei bolţi, deasupra locului unde se serveşte masa sau unde se stă vara... la taifas, transformă locul într-un colţ nu numai confortabil, ci chiar romantic. Şi asta mai ales dacă plantele

Din secretele decoratorilor

cățărătoare sunt cu flori – clematite, glicină, trandafiri etc. Şi o boltă de viţă este însă la fel de atrăgătoare.

Într-o grădină de mari dimensiuni, gardurile vii, bine îngrijite şi tăiate la linie, indiferent de forma în care le concepem, dau individualitate şi sunt şi decorative pentru că se aseamănă cu ramele unor tablouri. Gardurile din merişor, înalte cel mult până la genunchi, sunt cele mai potrivite. Într-o grădină mică însă, gardurile vii (cu excepţia celor care realmente ţin loc de gard) mănâncă din spaţiu şi dau impresia de micşorare a terenului.

Chiar şi în cele mai sofisticate grădini sunt la modă şi straturile cu legume. Dacă dimensiunea grădinii nu prea permite amenajarea ca la carte a unui loc special, tot se poate găsi o soluţie pentru realizarea acestui moft: fie se alocă grădinii de zarzavat un colţ însorit şi cu pământ gras, fie se găseşte câte un locşor, printre alte flori de grădină, ca să se... cultive douătrei verze, câţiva morcovi, câteva salate, pătrunjel, leuştean, ceapă, un dovleac, câteva fire de porumb etc. Bine îngrijite, partea aeriană a acestor plante este la fel de decorativă ca orice altă floare tradiţională de grădină. În acest caz înseamnă că veţi opta pentru varianta de grădină rustică (singura în care imixtiunea legumelor „dă bine în cadru").

Alte tipuri de grădină sunt: cele concepute în stil formalist – bazate pe jocul formelor geometrice; cele romantice – care abundă în flori

bătute, în culori suave, parfumate, cu petale dantelate, catifelate, cu inflorescenţe în formă de clopoţei, franjuri, steluţe etc.; cele naturale – compuse din ierburi decorative şi rezistente, plante sălbatice sau flori de câmp. *(A. Popescu)*

Olimpiada Salt Lake City 2002

Lorzii inelelor s-au pus pe treabă

În oraşul mormonilor, acolo unde se încearcă doborârea recordurilor mondiale de viteză pe uscat (e vorba de pista de sare de pe fundul unui lac secat), a început, vineri, prima Olimpiadă de iarnă a mileniului. Nici n-a început bine Olimpiada de la Salt Lake City şi aflăm primele superlative. Este cel mai mare oraş (deşi în anii 50 Salt Lake City era complet părăsit) care a găzduit o olimpiadă de iarnă, delegaţia SUA este cea mai mare din istoria participărilor şi aşa mai departe. Dincolo de toate aceste amănunte „de marketing", rămâne, ca de fiecare dată cu prilejul olimpiadelor, lupta atleţilor cu propriile limite fizice. Tocmai această luptă cinstită şi curată face să triumfe spiritul olimpic, atât de inexistent în viaţa de zi cu zi. Primele întreceri au început în forţă. Poate că atletul care a început cel mai tare întrecerea a fost spaniolul de origine germană, **Johann Muehlegg, 31 ani**, în proba de ski fond, 30 km, care a oferit Spaniei prima medalie olimpică după 30 de ani. La capătul epuizantei curse, Muehlegg (care este şi campion mondial la ski fond, 50 km) a mai fost în stare să trimită bezele publicului, părând extrem de proaspăt după o oră, nouă minute şi 28 secunde de muncă. Performanţa germanului naturalizat în Spania e cu atât mai importantă cu cât traseul de concurs de la Soldier Hollow (Ascunzişul Soldatului) este renumit pentru gradul său de dificultate, aflându-se şi la o altitudine de 1745 m. Să mai amintesc faptul că liderul Cupei Mondiale, suedezul Per Elofsson, a abandonat după 15 km din cauza oboselii excesive.

SPORT FLASH

Un alt atlet care s-a înfipt tare în gheaţă a fost Jochem Uytdehaage, care s-a impus în proba de patinaj viteză, 5000 m, în stil de mare campion. Deşi considerat un autsaider la începutul întrecerilor, olandezul nu doar că a câştigat prima medalie de aur a ţării sale la această ediţie a JO, ci a reuşit să facă acest lucru stabilind şi un nou record mondial. El le-a stricat spectatorilor americani prezenţi pe Ovalul de gheaţă toată bucuria de a-şi vedea compatriotul campion olimpic. Derek Parra a fost primul care a bătut vechiul record mondial al probei, realizând un promiţător 6:17:98/100. Timp de 20 de minute toată lumea credea că americanul va fi eroul zilei. N-a fost să fie aşa, pentru că Jochem a spulberat orice iluzii în momentul în care a reuşit un timp excepţional: 6:14:66/100!

GEORGE CUŞNARENCU

N.A. Ne cerem scuze pentru cele două erori apărute în numerele trecute şi facem cuvenitele rectificări: Bölöni este antrenor la Sporting Lisabona iar Monica Seles este de origine iugoslavă.

HOROSCOP

18 – 24 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Astrele vă sunt favorabile în această săptămână, în special Soarele şi Venus. Asta poate însemna că vă veţi descurca de minune în carieră şi că relaţiile sentimentale vor înflori mai mult ca niciodată. O veste excelentă soseşte în weekend.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară are oscilaţii periculoase. În consecinţă, s-ar putea să aveţi un ghinion la bani (la începutul perioadei), urmat de o revenire bruscă a bugetului. Probabil veţi primi o sumă consistentă, joi sau vineri. Mici probleme cu sănătatea pot apărea sâmbătă.

GEMENI (22.05-21.06): Cel mai remarcabil aspect al acestui interval pare să fie cel afectiv-emoţional. Curba respectivă are un maxim (miercuri sau joi), fapt care, în special pentru celibatari, poate însemna înfiripareaunei legături serioase şi trainice.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente contradictorii se vor petrece, probabil, la foarte scurt timp unul faţă de celălalt. Ambele se vor desfăşura în mediul profesional şi este posibil, în cele din urmă, să beneficiaţi de o situaţie excelentă pentru viitorul apropiat.

LEU (23.07-22.08): Nici o scamă de nor nu umbreşte acum destinul dv. Se pare că veţi parcurge o perioadă liniştită şi propice acumulărilor intelectuale şi materiale. Pe la mijlocul săptămânii veţi primi bani, iar în weekend vă aşteaptă o întâlnire parfumată.

FECIOARA (23.09-21.09): Deşi curba financiară are tendinţa clară de a urca spre cote foarte înalte, nu veţi fi lipsit de emoţii de acest gen. S-ar părea că afacerea dv. schioapătă, dar nu este cazul să vă alarmaţi. Aveţi de luat o decizie foarte importantă.

BALANŢA (22.09-22.10): Din nefericire, curba profesională şi cea financiară sunt în descreştere în majoritatea zilelor din această săptămână. Se impune să vă reevaluaţi posibilităţile de contracarare a dificultăţilor pe care le întâmpinaţi, cu sau fără ajutorul prietenilor.

SCORPION (23.10-21.11): Cel mai interesant aspect al acestui interval este apetitul pentru a colabora cu cei mai apropiaţi amici pentru aducerea la îndeplinire a unui deziderat mai vechi. Dorinţa de a vă apropia de oameni valoroşi vă va fi de mare folos.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cineva din anturajul profesional se intersectează voluntar cu interesele dv., fapt care ar trebui să vă facă mai precaut decât de obicei. În altă ordine de idei, situaţia financiară stagnează la o cotă acceptabilă, deci nimic nou despre bani. Deocamdată.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Cam aşa s-ar putea caracteriza această săptămână în care, fără voia dv., veţi fi protagonistul unor întâmplări cu gust dulce-amărui. În final, veţi ieşi basma curată din toate încercările, dar cu mari eforturi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară are o ascensiune vertiginoasă spre cele mai înalte cote şi atinge două maxime. Unul luni sau marţi, iar celălalt vineri sau sâmbătă. Deci, din punct de vedere material, perioada aceasta va fi una din cele mai faste ale anului.

PEŞTI (19.02-20.03): Sub influenţa lui Saturn şi a Lunii, s-ar părea că veţi parcurge o perioadă în care melancolia vă va bloca orice iniţiativă profesională sau familială. În orice caz, situaţia financiară cunoaşte o uşoară depreciere în prima jumătate a intervalului.

Personalităţile săptămânii: *Constantin Brâncuşi, Marin Sorescu, Eugen Barbu, Anton Bacalbaşa, Grigore Alexandrescu, Tudor Muşatescu;* Georg Friedrich Händel, Arthur Schopenhauer, Honoré Daumier, Luigi Boccherini, Nicola Copernic, Nikos Kazantsakis, Giulietta Masina.

Dansatori zuluşi

Populaţia zulu din Africa nu este alcătuită numai din războinici. Ei sunt deopotrivă oameni care ştiu să se distreze şi cărora le place să se împodobească. Această pereche de dansatori sunt surprinşi la o nuntă, unde participă din plin la bucuria colectivă. Atât bărbatul cât şi femeia au capetele împodobite cu pene, brăţări pe braţe şi coliere la gât. Zâmbetul care le luminează feţele arată deopotrivă bună dispoziţie şi siguranţă de sine. *(I.S.)*

O cameră... cu vedere

Nu, nu este cronica cinematografică la o recentă difuzare TV a multi-premiatului film cu acelaşi nume! Este un tip de locuinţă popular în Indonezia şi în general în zonele de junglă, unde arborii cresc extrem de înalţi şi... pe oriunde. Cum se vede în această spectaculoasă imagine în care o familie de indigeni Korowai şi-a construit casa la umbra unui arbore care a crescut pe o piatră drept în mijlocul râului. Aflată la o înălţime de 50 metri, cu siguranţă că „proprietarii" pot spune că au o vedere minunată... (M.D.)

BIJUTERII DE AUR

Simbol al suveranităţii, bijuteriile curţii regale ruse vorbesc mai bine decât orice despre puterea incontestabilă a conducătorilor acestei ţări. Acest „glob" servind drept suport pentru cruce nu este altceva decât un splendid obiect de artă care a aparţinut ţarului Alexei Mihailovici (1645-1676). Adevărată dantelărie de aur, globul se remarcă prin mulţimea pietrelor preţioase încrustate. Cele trei benzi de la mijloc conţin 36 de diamante şi 136 de rubine. Globul este decorat cu motive florale şi constituie una dintre cele mai preţioase podoabe de acest fel. *(I.S.)*

Prietenul lui Hemingway a plecat...

Gregorio Fuentes, pescarul cubanez care i-a inspirat lui Ernest Hemingway personajul din romanul „Bătrânul şi marea" s-a stins recent din viaţă, la vârsta de 104 ani. „Era un simbol al pescarilor cubanezi şi al prieteniei, şi asta tocmai graţie prieteniei dintre el şi Hemingway", declara Jose Miguel Diaz Escrich, figură reprezentativă a faimosului Havana's Hemingway International Nautical Club. Născut la 11 iulie 1897, Fuentes a fost căpitanul vasului Pilar pe care celebrul scriitor îl folosea în perioadele petrecute în Cuba. În ultimii ani, satul de pescari Cojimar, situat la est de Havana, unde trăia bătrânul Fuentes, devenise un punct de maxim interes pentru turiştii care sperau să întâlnească... personajul real din „Bătrânul şi marea". *(A.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Un supercomputer pentru Stephen Hawking ■ Compromisuri ştiinţifice şi transplantul de personalitate ■ Femina club ■ Oboseala – o boală „modernă" ■ Planeta giganţilor ■ Vestigii ale civilizaţiei Maya ■ „Aventurile Giocondei" ■ Blestemul faraonilor revine în actualitate ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 561 • ANUL XLV • 21 FEBRUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 8 (2311)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Nu pot să vă ofer formula succesului. Dar, pot să vă dau formula eşecului: încercaţi să-i mulţumiţi pe toţi. (Herbert Bayrd Swope)

Stelele nu se tem că ar putea fi luate drept licurici. (R. Tagore)

Pulsul planetei

Compromisuri ştiinţifice şi transplantul de personalitate

Într-un studiu recent dedicat finalităţii medicinei biomoleculare şi sensului vieţii, mai mulţi filozofi şi biologi francezi fac unele aprecieri interesante asupra unor relativ noi direcţii de cercetare ale geneticii moleculare. Dacă după Darwin, finalitatea evoluţiei speciilor, şi implicit a adaptabilităţii individului la stimulii mediului, reprezenta o elocventă ilustrare a relaţiei cauză-efect la nivelul viului, descoperirea codului genetic schimbă termenii acestei probleme. Proprietatea unui embrion de a edifica în totalitate un nou organism „după chipul şi asemănarea ascendenţilor, şi în primul rând ale părinţilor" devine un transfer de personalitate către descendenţi, având drept finalitate formală (neintenţională) alcătuirea unei noi zestre genetice. Iar intervenţiile în scop benefic asupra embrionului – finalitatea intenţională, care-şi propune evitarea unor maladii necruţătoare, precum Alzheimer, SIDA, deviaţii psihice, cardiovasculare etc. – nu ar face altceva decât să optimizeze acest transfer de personalitate...

PAUL IOAN

(Continuare în pag. 5)

Spectacolul cunoaşterii

Supercomputer pentru Stephen Hawking

Femina club

Trucuri primăvăratice

Terra X

Planeta giganţilor

Terapii complementare

Oboseala – boală „modernă"

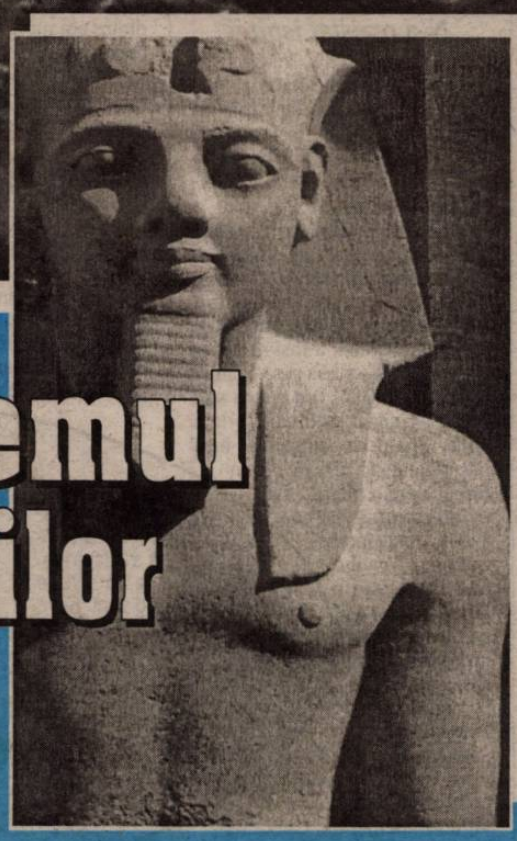

Blestemul faraonilor revine în actualitate!

Din culisele Oscarului

Consultaţii fără plată

POLUAREA afectează inima

Terra X

Vestigii ale civilizaţiei Maya

NOUA GENERAŢIE de biomateriale

Biomaterialele reprezintă acele produse biochimice care au menirea de a stimula activitatea unor gene spre a regenera celulele vii şi ţesuturile afectate ale organismului uman. De curând, doi specialişti de la Imperial College din Londra au publicat în „Journal of Science" rezultatele lor de pionierat în privinţa unei noi generaţii de biomateriale care pot determina, în „cooperare" cu un anumit fragment genetic, celulele osoase. Autoregenerarea noului ţesut osos (domeniu în care cercetările durează de doi ani) se face sub controlul genetic specific fiecărui pacient, întreg procesul de vindecare a zonei afectate minimalizând intervenţiile chirurgicale.

Noile produse biomoleculare stimulative constituie a treia generaţie a biomaterialelor (primele tentative de realizare a lor datează din anii 1960-1970) şi, afirmă cercetătorii englezi, ele pot avea şi o extraordinară utilitate cu caracter general: menţinerea celulelor din oricare tip de ţesut al organismului uman într-o stare de funcţionare normală, prevenindu-se astfel îmbătrânirea şi moartea lor. Cu alte cuvinte, bioprodusele genetic stimulative ne-ar putea apropia de idealul tinereţii fără bătrâneţe, sau „cel puţin" de prelungirea tinereţii organelor vitale. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Labirint sentimental

cartea albă

VREMELNICIE PIERDUTĂ

Acest titlu de carte ascunde debutul unui tânăr profesor de franceză care cochetează cu critica literară, dar ar are un ochi atent deschis spre lumea înconjurătoare, suficient de fin pentru a naşte o lume de personaje fremătând de viaţă. Numele acestui tânăr debutant este Bogdan Popescu, iar cel care îi dă girul critic nu este altul decât profesorul Eugen Simion, Preşedintele Academiei Române. Deşi nu scrie un gen de proză care să-mi fie aproape, totuşi recunosc în aptitudinile lui Bogdan Popesscu, forţa unui prozator adevărat. Ceva care vine dinspre Felea sau Marin Preda, dinspre Fănuş Neagu , ştefan Bănulescu. Este şi firesc ca aceste voci să se audă, autorul fiind la prima sa carte de proză şi dacă ar fi să-l amintim pe Mircea Cărtărescu, înainte să devină el însuşi o voce distinctă, un artist aflat la început de drum „cântă" pe vocile înaintaşilor lui. E un fel de omagiu adus modelelor literare înainte de despărţirea finală. Cam aşa se întâmplă şi cu Bogdan Popescu. „Ca prozator ocoleşte, dacă înţeleg bine lucrurile, scenariile postmoderniste, scrie despre dramele existenţiale, nu despre modul cum se constituie naraţiunea. Nu stă, cu toate acestea, departe de spiritul timpului, este un realist modern, lucid, cu o remarcabilă intuiţie a oralităţii. Este un *auditiv* din clasa lui I.L. Caragiale şi Marin Preda. *Aude bine* şi *vede* nu *monstruos*, ci cu îngăduinţă şi bunătate slăbiciunile individului contemporan", spune prof. Eugen Simion în cuvântul înainte al volumului. O povestire interesantă din „Vremelnicie pierdută" este cea intitulată „Păcătosul". E mai întâi „nea Mitu" Care vine la directorul şcolii pentru nişte vopsea. Apoi e Mielache. Tot îngrijitor de şcoală, un fel de rival al lui Mitu. Ceea ce urmează este un fel de monolog al lui Mitu în care planurile temporale se amestecă, faptele se amestecă împreună cu obiectele, oralitatea este prodigioasă, În final, ca o poantă, înţelegi că tot monologul lui nea Mitu este pentru a obţine de la auditoriu un ban de băutură. Pe care îl obţine pentru că „E bătrân şi cam nebun nea Mitu. Pe deasupra mai e şi beţiv. Se zvoneşte că l-ar fi omorât acum nu ştiu câţi ani pe unul, Mielache, şi că de aia bea, ca să-şi uite păcatul". Tot ce părea amestecat şi complicat se limpezeşte în finalul povestirii. Tot ce părea delir verbal nu este decât o simplă cerşeală. Din tot ce era fabulos în personajul „nea Mitu" la început şi pe parcursul povestirii nu rămâne decât un nea Mitu care „pleacă, târşâindu-şi tălpile poale pe alee". Mai sunt şi alte personaje, aşa cum mai există după fiecare povestire şi nişte „amintiri prefăcute". „O tipologie originală iese, la urmă, din aceste proze lucrate bine, la gherghef", mai spune prof. Eugen Simion încântat de scrierile lui Bogdan Popescu. O proză „ţărănească" în care criticul literar vede şi câteva trăsături care deosebeşte proza lui Bogdan Popescu de cea a lui Felea sau ştefan Bănulescu. Personajul nu mai este ţăranul „şi satul în care trăieşte nu mai este satul creator de mituri, locul în care se naşte veşnicia... Toate s-au amestecat, istoria a dat buzna peste aceşti oameni şi adunările liniştite, în care să domine, seniorial, inteligentul Paţanghel, nu mai sunt posibile". Cu speranţa că v-am incitat să descoperiţi un tânăr debutant în proză, vă mai spun doar că Bogdan Popescu este deja o speranţă. Iar eu îi doresc să confirme cât de curând...

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MIRELA C., Galaţi: „Nu am încă un prieten în adevăratul sens al cuvântului. În anturajul meu se vorbeşte destul de des despre zodiacul chinezesc şi despre capacitatea acestuia de a răspunde unor întrebări de ordin afectiv. Care este tehnica acestui tip de zodie în această privinţă şi cum mă poate ajuta el, măcar orientativ?"

– Dragă ***Mirela,*** pe cercul zodiacal chinezesc sunt stabilite patru triunghiuri numite ale armoniei perfecte. Aceste triunghiuri echilaterale unesc următoarele zodii care se înţeleg de minune între ele: 1. Şobolan (Săgetător) – Dragon (Berbec) – Maimuţă (Leu); 2. Bou (Capricorn) – Şarpe (Taur) – Cocoş (Fecioara); 3. Iepure (Peşti) – Oaie (Rac) – Mistreţ (Scorpion); 4. Tigru (Vărsător) – Cal (Gemeni) – Câine (Balanţă). În acelaşi timp, tradiţia chinezească stabileşte şi disarmoniile cele mai dure, între zodiile aflate la 180 de grade unele faţă de altele pe acelaşi cerc zodiacal. Aceste opoziţii dure sunt: Şobolan – Cal; Bou – Oaie; Tigru – Maimuţă; Iepure – Cocoş; Dragon – Câine; Şarpe – Mistreţ. În orice altă situaţie, armonia şi disarmonia sunt atenuate.

Există şi o clasificare din punct de vedere al temperamentului. Astfel, chinezii spun că zodiile dinamice sunt: Şobolan, Tigru, Dragon, Cal, Maimuţă, Câine. Celelalte sunt mai puţin temperamentale, care „se lasă conduse" de viaţă şi nu fac eforturi prea mari de a-i trece obstacolele. Sper ca din acest succint tablou al filosofiei zodiacale chinezeşti să-ţi fi făcut cât de cât o părere despre tine însăţi. Dar în ceea ce priveşte o legătură sentimentală trainică, rolul hazardului nu este deloc neglijabil.

*

–***Geta*** dragă, îmi dau seama cât de supărată eşti, dar nu mă pot abţine să nu remarc faptul că este cea mai amuzantă, dar şi cea mai dificilă scrisoare primită de mine. Crede-mă, mi-e imposibil să amestec astrologia cu pedagogia. Important e să-i dovedeşti că eşti o elevă conştiincioasă, lucru care se vede incontestabil, negru pe alb, în lucrările scrise. Nu pot să cred că te poţi „bucura" de o atitudine ostilă dacă îl convingi că înveţi şi că te ridici la exigenţele cerute de programa şcolară. Mai scrie-mi după o lună sau două

GETA, Bucureşti: „Vă rog să analizaţi cazul meu, pentru că nu ştiu ce să cred. Profesorul de latină mă persecută continuu, deşi eu mă străduiesc să învăţ cât pot de mult. Nu cumva există şi-n astfel de relaţii o incompatibilitate de zodii? Eu sunt Berbec, iar el mi se pare că e născut în iunie, poate e Gemeni sau poate e Rac (...) Nu ştiu de ce se poartă aşa urât cu mine! Puteţi să mă ajutaţi?"

şi încearcă să fii mai exigentă cu tine însăţi.

*

–Dragă ***Adriana,*** în nici fel de zodiac nu există zodii bune şi zodii rele. Nu există dualism în această privinţă, există doar oamenii cu calităţi şi defecte în ponderi diferită, dar ei nu pot fi reprezentativi pentru nici o zodie anume. Cred că te referi la ceea ce în tradiţia filosofiilor asiatice se numeşte *karma* (termen care în sanscrită înseamnă şi răzbunare), iar Şarpele (Taur) şi Dragonul (Berbec) sunt zodii karmice. Nativii acestor zodii suferă, după reîncarnare, consecinţele faptelor dintr-o viaţă anterioară. Principiul karmic este esenţial pentru hinduism, iar interpretarea astrologică în spaţiul nostru spiritual este o extensie greu acceptabilă. Capricornului îi corespunde, la chinezi, Boul, care are relaţii excelente cu Şarpele, dar nu şi cu Dragonul. Boul se mai înţelege de minune şi cu Cocoşul (Fecioara).

ADRIANA N., Braşov: „...Se spune că în zodiacul chinezesc există două zodii rele, a Şarpelui şi a Dragonului. Nu ştiu care este legătura cu zodiacul nostru şi cu cine ar fi compatibili aceşti oameni (...) Eu sunt născută în zodia Capricornului..."

RADU IANIERI

Toată lumea vorbeşte despre sex dar puţini fac sex (cu adevărat)

Din ultimul studiu anual legat de sexualitate efectuat în Hong Kong reiese faptul că doar 3% din locuitorii acestei insule consideră dragostea fizică o importantă sursă de plăcere. Majoritatea au mărturisit că mersul pe jos sau la cumpărături e cu mult mai plăcut decât amorul. Locul cel mai incitant, atunci când au chef de sex, nu e dormitorul ci biroul unde lucrează. Unul dintre motive ar fi faptul că majoritatea locuitorilor din Hong Kong lucrează de dimineaţa până seara, chiar şi în week-end, şi că e mai simplu (şi mai incitant) să faci dragoste la birou pentru a-ţi putea relua lucrul mai relaxat. Acelaşi studiu stipulează faptul că oamenii muncii de pe insulă fac dragoste

cam de 63 de ori pe an, faţă de japoezi care sunt mai... comozi, aceştia din urmă făcând dragoste doar de 36 de ori pe an. (În medie) Din alte studii reiese faptul că SUA nu e doar o super-putere economică ci şi sexuală, americanii făcând dragoste în medie, de 124 de ori pe an (media mondială fiind de 97 de ori). Chiar aşa? Pe noi românii, de ce nu ne întreabă nimeni?

Dacă dragoste nu e...

Soţul „ideal"

„Soţul meu Dan e, cum să vă spun, un bărbat deosebit. Aparent nu se distinge prin nimic special, nu e nici frumos, nici urât. Are un comportament normal dar cine îl cunoaşte mai bine îşi dă seama că nu sunt mulţi ca el. Dar cel mai bine e să vorbesc din punctul meu de vedere. Suntem împreună de 3 ani, ne înţelegem perfect, n-au existat niciodată tensiuni între noi sau mai bine spus au existat din cauza mea; ştiţi cum sunt femeile, după ce-şi bagă nasul prin magazine îşi lasă toată leafa acolo fără să se gândească la priorităţile din familie. Sau, mai corect spus, se gândesc că bărbatul se va ocupa de plata facturilor. Niciodată însă soţul meu nu a ridicat tonul la mine. De cele mai multe ori s-a arătat de acord cu micile mele „erezii" iar când n-a fost de acord mi-a spus-o, pe un ton blând, că ar trebui să fiu mai cumpătată cu banii. Dar ştiţi cum e, moda şi cosmetica sunt pentru femei ca nişte droguri. Ce să vă mai spun despre el. E un om sensibil, tandru, scrie poezii, cântă la pianină sau mai bine spus mă încântă când se aşază la pianină, uneori mai şi găteşte... Cred că e un soţ perfect. Eu sunt studentă la drept în ultimul an şi lucrez în acelaşi timp. Şi câştig mai bine decât Dan! Toate astea îmi ocupă ziua întreagă.

N-a rezistat ispitei

Până aici toate bune şi frumoase. În urmă cu câteva săptămâni s-a întâmplat un lucru oribil. O prietenă, mai bine zis o colegă de facultate care ne vizitează foarte des, mi-a făcut o mărturisire şocantă. Mi-a spus că Dan s-a aruncat în braţele ei. Că a încercat să o sărute... Primul lucru pe care l-am făcut, într-o stare de nervi pe care nu puteţi să vi-o imaginaţi, a fost să ajung cât mai repede acasă şi să-l iau la întrebări pe Dan. Îmi venea să-l omor. A negat totul din prima clipă. Ştiam că „prietena" mea m-a căutat de câteva ori în timp ce eram plecată dar nu mi-am imaginat că s-ar fi putut întreţine cu Dan mai mult de câteva minute. Se pare că unele vizite au durat mult mai mult. Disperată, am stat de vorbă şi cu soţul „prietenei" mele. Nu mi-a venit să cred ce mi-a spus. Urmau să divorţeze, tocmai din cauza faptului că „iubita" lui soţie avea obiceiul de a face avansuri bărbaţilor pe care îi întâlnea, chiar dacă erau din anturajul lor. Aşadar, lucrurile se cam leagă. După acel incident, relaţiile mele cu Dan au devenit reci. Şi ceea ce e mai grav, nici unul dintre noi nu face nimic pentru a calma lucrurile. Eu una nu pot să fac nimic pentru că sentimentele mele faţă de Dan s-au schimbat enorm. Simt că îl urăsc.

Răspuns *Împăcaţi-vă!*

Subiectul e susceptibil de comentarii ample. Voi încerca însă să răspund concis. ❶ Dan a căzut într-o capcană într-un moment în care discernământul şi sentimentele de fidelitate conjugală au fost alterate de presupusele provocări ale „prietenei" tale şi, probabil, de farmecul ei irezistibil. O notă proastă pentru el. Şansele sale de „promovare" sunt însă mai mult decât promiţătoare. ❷ Cred că Dan regretă ce s-a întâmplat (dacă s-a întâmplat) dar nu are puterea de a-şi motiva comportamentul, cu atât mai mult cu cât a negat implicarea sa în „idila" cu pricina. A făcut-o probabil, din laşitate, orgoliu sau din dorinţa de a nu complica lucrurile, de a-ţi menaja sensibilitatea. ❸ Spovedania „prieteniei" tale a fost un act de dispreţ, umilire, desconsiderare etc. la adresa ta. Va trebui să-i întorci spatele definitiv. ❹ Acordă-i o şansă soţului tău. Fă-l să se simtă ca în luna de miere. ❺ Dacă, doamne fereşte, recidivează, scrie-ne imediat.

Succes.

După ce m-am căsătorit am început să am succes în dragoste

Dragă redacţie. S-ar putea ca rândurile mele să vă facă impresia că cel care vă scrie e un neserios. Dar nu sunt. Şi vă rog să mă credeţi că ce vă spun e adevărat. Până la 24 de ani n-am cunoscut nici o fată. Am tupeu, am şi pentru alţii, dar n-am avut succes. Ba aveau prieteni, ba nu mă plăceau, ba mai făceam o boacănă şi se supărau. Şi la alea urâte nu m-am uitat. Până acum un an când am întâlnit-o pe Iuliana care m-a găsit şi frumos şi deştept şi cu bani şi devreme acasă. N-am mai stat pe gânduri şi am luat-o de nevastă. Nu pot să spun că sunt cel mai fericit din lume dar mi-e bine cu ea. Problema e alta. De când m-am însurat au început să se uite fetele după mine. Şi la servici şi pe stradă. Mie mi se pare ceva paranormal. Uneori parcă îmi pare rău că m-am însurat. Sunt gânduri păcătoase dar vă rog să mă credeţi că sunt curat la suflet şi nu numai că nu m-aş despărţi de Iuliana dar n-aş putea s-o înşel nici cu Pamela Anderson. *(I.H. din Negreşti, jud. Iaşi)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

SUPERCOMPUTER pentru Stephen Hawking

Ceea ce urmează este povestea unui supercomputer, construit de una din cele mai mari și mai puternice companii de calculatoare din lume pentru... Stephen Hawking. O boală aberantă i-a luat răpit lui Hawking totul, încă de acum aproape 40 de ani, încercând să-l transforme într-o legumă. Uitând totuși să-i mai ia un lucru: mintea. Și miracolul s-a produs. Refuzat de viață, Stephen Hawking devine el însuși generator de viață – creează sau recreează o lume în care obiectul principal de interes este Universul însuși. La 60 de ani, Profesorul Hawking, deținătorul Catedrei Lucasiene de Matematică de la Cambridge, aceeași pe care o deținuse cu patru secole în urmă Isaac Newton, se pregătește pentru pasul următor: re-crearea, cu ajutorul acestui supercalculator, a primelor fracțiuni de secundă după Big Bang...

Stephen Hawking – omul de la care se așteaptă dezlegarea misterelor ultimelor clipe ale Universului

Proiectul COSMOS

La jumătatea lunii ianuarie a.c. se anunța că o firmă californiană primise comanda de fabricare a unui supercomputer dedicat studiului originii Universului sub conducerea Prof. Stephen Hawking și a Grupului său de cosmologie de la Universitatea Cambridge. Acest server de mare putere va constitui nucleul unei noi rețele britanice de calcul – cel mai eficient mod de a ataca problemele de o extraordinară complexitate ale Cosmologiei, un fel de echivalent, dacă vreți, al rețelelor de antene care captează semnalele din Univers și reconstituie în acest fel imaginea sa de ansamblu. Astfel se va putea „modela" evoluția Universului, încă-pând de la primele fracțiuni de secundă după Big Bang și până în ziua de astăzi, acoperind deci o istorie de 15 miliarde de ani. Serverul *SGI Origin 3800*, care va suferi anul viitor și prima adaptare și modernizare, urmează să devină cel mai puternic computer dedicat cosmologiei din Marea Britanie. SGI – bine cunoscută până acum sub numele de Silicon Graphics – a furnizat, de altfel, proiectului COSMOS super echipamente de calcul și de vizualizare încă din 1997. „Ținta" principală este studiul așa-numitului fond cosmic de radiații, „relicva" rămasă în Univers de pe vremea Big Bang-ului...

„Familia Origin"

Importanța cu totul specială a super-computerelor din familia Origin este, așa cum subliniază Președintele SGI, Bob Bishop, că „ele permit cercetătorilor să se gândească și la problemele Universului, nu doar la programele de calcul pe care să le facă!" Iar planul este să ajungă să ofere cercetătorilor integral „capacitatea fundamentală de calcul pe care se bazează toate progresele științifice și creative ale lumii digitale a secolului XXI."

Supercomputerele din această familie au permis, în cei cinci ani de când funcționează, câteva rezultate de mare spectacol, atât grupului lui Hawking, cât și echipelor internaționale de cercetători care vin în Anglia special pentru a profita de ajutorul lor. Printre acestea se detașează o realizare care a permis nici mai mult nici mai puțin decât vizualizarea unuia din cele mai dramatice evenimente din Univers:

Moartea unei stele neutronice

...De fapt a două asemenea stele, căci este vorba de un sistem binar, în care cele două componente se rotesc una în jurul celeilalte până când ajung atât de aproape încât nu mai poate evita ciocnirea.

Echipa Universităților din Leicester și Basel, condusă de Stephan Rosswog, a calculat astfel ce se poate întâmpla în acest caz. Folosind calculatorul Origin 3800, instalat la 31 octombrie 2000, unul foarte special datorită faptului că posedă 128 de procesoare care pot lucra în paralel asupra unei aceleiași și unice probleme, 64 GB de RAM și 1300 GB spațiu de disc, ei au putut reproduce ultimele câteva milisecunde din viața acestui sistem de stele neutronice. De ce au făcut-o? Pentru că bănuiau că aici, în aceste spectaculoase explozii care au avut loc cu câteva sute de milioane de ani înaintea nașterii Sistemului nostru Solar, se poate afla explicația apariției în Univers a elementelor mai grele decât fierul, dar mai ușoare decât uraniul, pentru care nu exista până atunci o explicație suficient de solidă.

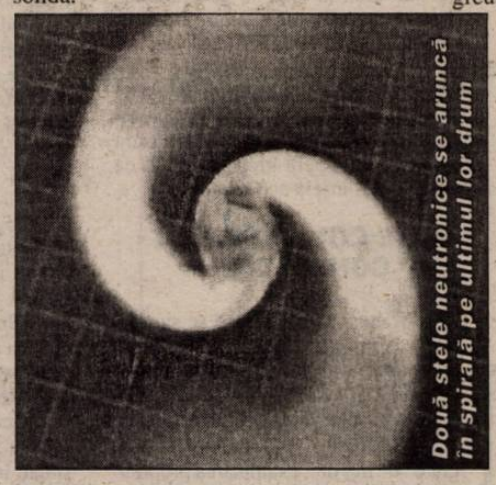

Două stele neutronice se aruncă în spirală pe ultimul lor drum

Inelul de cununie al Cosmosului

Răspunsul echipei de cercetători care a beneficiat de o valoare totală a investiției de 5,9 miliarde de lire sterline, a fost că ciocnirea acestor stele neutronice eliberează o uriașă cantitate de energie, suficientă pentru a... „arunca" în spațiul cosmic mari cantități de aur și platină!

Ceea ce a realizat echipa lui Stephan Rosswog poate rivaliza cu cel mai spectaculos film științifico-fantastic. Ei au construit pe calculator modelul celor două stele neutronice, incluzând cam tot ce se știe astăzi din fizica cea mai „exotică": mecanică cuantică, teoria relativității, instalând instrucțiunea ca stelele să „spiraleze" împreună... Este necesară o săptămână pentru un singur pas de calcul! Dar putem vedea în imaginile ultimelor milisecunde ale vieții celor două stele cum forțe uriașe le sfărâmă în bucăți, cum cantități uriașe de energie sunt lansate în spațiu. Și în final, înainte ca cele două stele neutronice să-și împlinească destinul de a sfârși într-o gaură neagră, ele mai strălucesc o dată, mai puternic decât tot Universul la un loc și „aruncă" în spațiu o parte din materia care le-a compus. Totul la un miliard de grade Celsius! O temperatură la care au loc reacții nucleare. Care în final generează elemente grele – aur și platină. Totul este acum o cenușă de aur și platină care se amestecă cu gazul și cu praful interstelar.

Iar după ce totul începe să se răcească, materia se prăbușește sub propria greutate și se nasc generațiile următoare de stele. O nouă etapă din zbuciumata istorie a Universului s-a consumat.

*

Emoționat, Stephan Rosswog declara: *„când te gândești că aurul din verighetele noastre s-a format în două stele care odinioară s-au ciocnit..."* și parcă îți vine să te gândești la mistica ceremonie a Dogelui care arunca un inel prețios, de aur, în Adriatica și logodea Veneția cu marea. Repetând, fără să știe, gestul de cununie a Cosmosului cu Ființa umană. Cum se spune, la bine și la rău...

MIHAELA DOROBANȚU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-și pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Și găsește apoi răspunsul..."

1928 Microscopul electronic

Ochiul... ciclopic al omului de știință a ajuns să răscolească, cu „indiscreția" caracteristică (firește, pozitivă), cele mai tainice segmente ale materiei. Performanțele de azi, realizate cu ajutorul microscopului electronic ultraperformant, au totuși un punct de pornire mai vechi, situat în timp cu o generație în urmă, deci acum aproape șapte decenii.

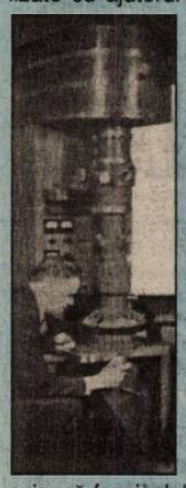

Acest instrument revoluționar, care este microscopul electronic, și-a făcut remarcat rolul în cercetare începând cu anul 1935, în Marea Britanie. Cu numai doi ani înainte, inginerul german Ernst Ruska pusese la punct primul microscop electronic, inspirându-se din lucrările despre electroni ale fizicianului francez Louis de Broglie. Pornind de la acestea, Ruska s-a hotărât să înlocuiască fasciculul de lumină și lentilele optice ale microscoapelor utilizate la vremea aceea, cu un fascicul de electroni și, respectiv, cu lentile electromagnetice. Până atunci, microscoapele optice utilizate deja de savanții secolului al XVIII-lea își dovediseră limitarea capacităților, din cauza lungimii de undă a luminii. Așa se face că lungimea de undă a electronilor, de 100000 de ori mai mică, deschidea porțile fascinantului imperiu al infinitului mic...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Planeta din constelația Pegas

Multă vreme astronomii s-au îndoit de existența planetelor din afara Sistemului nostru Solar. Prima planetă extrasolară a fost descoperită în urmă cu șase ani iar de atunci au mai fost descoperite aproximativ 90 de astfel de planete. Recent, doi astronomi americani au pus în evidență prezența atmosferei din jurul uneia dintre ele. O descoperire importantă în explorarea Universului întrucât se confirmă ideea că există planete foarte îndepărtate asemănătoare cu cele din Sistemul nostru Solar.

Cu ajutorul observatorului astronomic Hubble, doi astronomi americani au supravegheat o mică stea galbenă, asemănătoare cu Soarele nostru, care strălucește în constelația Pegas la aproximativ 150 de ani lumină de Pământ. Se știa din 1999 că acest astru are o planetă care se rotește în jurul său în 3 zile și jumătate. Este singura planetă din cele descoperite în afara Sistemului Solar a cărei trecere prin fața stelei sale este vizibilă de pe Pământ. În timpul uneia dintre eclipsele bisăptămânale, astronomii au putut observa fenomenul de absorbție a luminii stelei de către atmosfera planetei sale. Atmosfera acționează ca un filtru, lăsând să treacă radiațiile care indică compoziția sa. Astfel, astronomii au detectat în această atmosferă respectivă sodiu, într-o proporție de 3 ori mai mare decât se credea. Planeta este uriașă, fiind aproximativ de 220 de ori mai mare decât Pământul (sau 70% din masa planetei Jupiter). Temperaturile ajung aici la 110 grade C, ceea ce înseamnă că această planetă este departe de a fi un loc confortabil pentru întreținerea unor forme de viață. Astronomii speră totuși să găsească unele indicii chimice ale vieții extraterestre în sistemul extrasolar, cum ar fi oxigenul. Dar pentru asta trebuie detectate planete telurice mici, constituite din roci. Până acum toate planetele extrasolare descoperite, sunt uriașe și constituite din gaz, așadar improprii vieții.

DORIN-MĂRAN

TERAPIE DE EXTREMĂ PERICULOZITATE

Electroșocul, metodă terapeutică utilizată în psihiatrie, care are încă mulți partizani printre specialiști, mai ales în tratarea depresiilor, a fost dovedit drept un pericol extrem. Concluzia a apărut, oficial, în SUA, în urma unui studiu ce voia să demonstreze exact contrariul. Totuși, 84% din subiecți au înregistrat recăderi în următoarele șase luni. Raportat la cele 20% recăderi după tratamentul medicamentos și 50% în absența tratamentului, rezultatul este dezastruos, căci „terapia" apare astfel ca un puternic factor agravant al bolii. Să fie, oare, o „simplă" eroare științifică sau mai mult decât atât? *(A.N.P.)*

INVENTATORI PRECOCE

Că valoarea nu așteaptă numărul anilor o demonstrează și o serie de invenții, recent brevetate de OSIM, pe numele elevilor Paul-Lucian și Laurențiu-Sebastian Tudor, din Dragalina. Cel dintâi a realizat un set de comutatoare electrice acționate magnetic, o încuietoare magnetomecanică pentru sertare, uși, porți, precum și un joc de construcție acționat magnetic, pentru dezvoltarea imaginației, gândirii și îndemânării copiilor. Cel de-al doilea tânăr inventator a realizat un comutator electric cu filet, destinat aparatelor și instalațiilor electrice.

STRANIA FASCINAȚIE A AURULUI

Aurul nu reprezintă doar metalul prețios care a luat mințile multor oameni dornici de îmbogățire. Fascinația lui a atins și teritoriul științei, însă din cu totul alte motive, chiar dacă, în esență, s-a pornit de la același amănunt important: strălucirea lui deosebită. În general, un compus chimic expus la lumină puternică reacționează emițând o lumină fluorescentă. Chimistul american John Fackler a descoperit că asemenea emisii aparținând unor compuși ai aurului pot dura mai mult de un milion de ori decât emisiile obișnuite observate!

Nu se știe exact care este cauza acestui nivel neobișnuit, dar aplicațiile sale în medicină, în genetică sau în chimie au perspective dintre cele mai promițătoare. De exemplu, prin introducerea unei doze de aur în celula umană, datorită luminozității sale, se poate analiza compoziția chimică, detectându-se astfel eventualele boli ale persoanei respective. Ne-am putea apropia, prin urmare și de descifrarea unor mistere legate de civilizații dispărute (precum atlanții sau incașii), pentru care aurul însemna un dar divin, însă nu pentru valoarea sa, așa cum o percepem astăzi, ci pentru aplicațiile inimaginabil de benefice, în domenii dintre cele mai diferite.

NOSTRADAMUS DEPĂȘEȘTE ORIZONTUL

Pentru prima dată în lume, un radar poate „vedea" dincolo de linia orizontului. Se știe că radarele clasice nu au acces mai departe de câteva sute de kilometri: undele electromagnetice se propagă în linie dreaptă, din cauza curburii Pământului ele neputând atinge o țintă situată dincolo de linia orizontului, dacă baza radarului se află pe sol. Soluția aleasă de o echipă de cercetători francezi constă în emiterea undelor către ionosferă – stratul atmosferic situat între 100 și 300 km altitudine –, care are particularitatea de a reflecta undele radar. Raza de acțiune crește astfel până la aproximativ 2500 kilometri, ceea ce i-a adus sistemului numit Nostradamus calificativul de „transorizont". Acesta este un radar monostatic, ceea ce înseamnă că emițătorul și receptorul se află în același loc. Prototipul Nostradamus este compus din trei linii cu nu mai puțin de 96 antene dispuse pe sol, la 120 grade între ele. Se estimează că datele finale ale experimentului vor putea oferi certitudinile dorite în anul 2003. (A.N.P.)

Inexplicabilul de lângă noi

ARTA FASCINAȚIEI

Un grup de oameni de știință englezi au ajuns la concluzia că evoluția omului se cam încheie în curând, oricum timp înainte pentru accelerarea evoluției nu mai există, în fine, rostul nostru s-a cam încheiat pe această planetă, din păcate, fără să fi ajuns s-o cunoaștem în mod absolut așa cum nici noi nu am atins gradul absolut de cunoaștere a misterului care suntem în lumea ființelor vii. Ce dezamăgitor, să accepți că după milioane de ani de evoluție, se trage linie și intuiția științifică îți spune că „programul" Om se va încheia! Răsare de aici ideea tulburătoare că am fi fost desemnați pentru o evoluție iar desemnatarul a avut în vedere trinitatea evenimentului – naștere, evoluție, finalitate. Dar cum nici un experiment de această anvergură, prin excelență cosmică, nu poate fi gratuit, nu poate fi un capriciu, materia unui laborator despre care nu știm nimic, ne întrebăm, totuși, pentru ce, de ce, în ce scop sau dacă nu cumva există în acest determinism o finalitate care scapă intuiției și percepției omenești...

Am în fața ochilor o idee care a traversat secolele și mileniile. Ideea este chiar *arta fascinației!* Putem califica evoluția lumii după modul în care ea, lumea, abordează, trăiește, simte elementele fascinației în plan social, relațional sau, în primul rând, în planul ideilor și al idealurilor. Fără a generaliza, vom spune din capul locului că arta fascinației în civilizația instinctelor, în care trăim, este atât de mediocră încât te gândești la oboseala senzorilor omenești și la golul de spiritualitate. Această impresie poate fi dictată de faptul că avem acces nelimitat la un volum de informații aproape integral și reținem planurile mari ale aspirațiilor, comportamentelor și evenimentelor care recrutează întinderi demografice semnificative...

Putem observa așadar ce anume fascinează societatea junǎ și chiar adolescența? Pe primul loc întâlnim formele vulgare de expresie relaxantă. Divertismente mediocre și vulgare care plac la nebunie. O patologie a erotismului care cel mai adesea coboară în instinctualitatea zoologică. Mijloacele care transmit astfel de „plăceri ale gustului public" sunt slujite îndeobște de intelectuali! Cunosc un tânăr destul de instruit care îmi spune, privind prima filă a unui cotidian, că îl „fascinează gagica" arătată în veșmânt aproximativ. Îmi spune apoi că îl obsedează, deși stă scris în „legenda" pozei că fericita nefericită este o repetentă care la douăzeci de ani nu prea are alte șanse legate de idei și idealuri în afară de acelea care o fac plăcută bărbaților dornici de o aventură cu ea ci nu să o ceară de nevastă și să o trimită la liceu și după aceea la o facultate!

Arta fascinației a coborât atât de jos încât pare o enzimă ce se exprimă la fel de mediocru precum sunt în general divertismentele televizate. O vulgarizare mediocrizată în regim de masă și o găselniță care mai mult irită – transmiterea pe bandă a unor hohote de râs în situații presupuse de scenariști sau realizatori că „acolo ar fi ceva de râs" ! Și astfel râde și omul acasă lă fel, în fotoliu, înainte de a judeca dacă i s-a oferit cu adevărat ceva ce ar merita numele de humor sau de divertisment...

Arta fascinației a străbătut veacurile înflorind multe destine. A fi fascinat de un urlător pe chitare și de un glumeț fără umor este un sindrom care se autocalifică singur. Idolii tinerilor, așa cum se exprimă în presă realitatea, sunt ființe goale. Nu văd, nu aud, nu întâlnesc pe cineva care să mărturisească o fascinație obsesivă față de Eminescu, de pildă, față de Einstein, față de valori umane care au pus în piscul lumii coroane ce strălucesc continuu înnobilând evoluția omului. Dar tot mai des întâlnești tineri fascinați de vedete de două surcele, de burice legănătoare, de pulpe încordate tendețios și de manopere artistice care nu sar peste imprudența agramată a neștiutorilor de carte mutați în câmpul atât de nearat al vedetelor autohtone sau, de ce nu?, internaționale. Cutare cântăreț drogat devine idol al lui cutare elev care visează o glorie artistică! Grupul de englezi care vorbeau de încheierea evoluției are dreptate. O încheiere tristă...

ION ȚUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

TOATE DESCOPERIRILE AU FOST OBIECT DE DUBII

Având el însuși dificultăți de receptare a punctului său de vedere și a faptelor expuse, Charles Richet se gândește că este aproape imposibil ca oameni de știință de cel mai mare calibru să fi fost sau să se fi lăsat toți înșelați de aparențe sau chiar de... „șmecheria" unuia sau a altuia! Mai ales când printre aceștia figurează nume de fizicieni ca Sir William Crookes, filosofi ca Hans Reichenbach și William James, astronomi cunoscuți ca Giovanni Schiaparelli și Camille Flammarion. Să fi fost toți, cu sublinierea de rigoare, atât de imprudenți încât să accepte concluzii dintre care nici una să nu fie corectă? Atât de neatenți și inabili încât ei, mari experimentatori și gânditori, fondatori de școli (cum a fost Reichenbach care a fondat neopozitivismul) să nu programeze și efectueze ei înșiși o experiență ireproșabilă sau să expună o analiză serioasă a fenomenelor?

Dar întreaga istorie nu doar a științei, ci a cunoașterii umane în general, ne dovedește că aproape toate descoperirile, chiar și cele mai simple, au fost la început obiect de îndoială – specific de altfel însuși actului de gândire științifică – și unele chiar respinse. Claude Bernard, unul din fondatorii metodei experimentale, a stârnit controverse și obiecții atunci când și-a anunțat și susținut descoperirea conform căreia organismul animalelor secretă zahăr. „Imposibil!" s-a spus „Se strică armonia lumii vii, admițând formarea zahărului de către animale. Plantele sunt cele care fabrică zahăr – animalele sunt cele care îl consumă." Când s-a vorbit prima oară despre caracterul contagios al tuberculozei, un profesor universitar de la Paris a spus că „dacă tuberculoza ar fi fost contagioasă, am fi știut-o" și Academia de medicină l-a aprobat în unanimitate. Era anul 1878!

De atunci lucrurile s-au mai schimbat într-o anumită măsură. Se pare însă că în continuare cel mai greu de acceptat este neobișnuitul. „Misterele" științei nu mai ridică probleme pentru că ne-am obișnuit cu ele. Dar este încă neobișnuit și prin urmare mai greu de acceptat că fenomenele metapsihice nu sunt cu nimic mai „misterioase" decât electricitatea, de exemplu. Absurd ar fi să refuzăm a le studia doar pentru că sunt... neobișnuite.

Ajuns la cele mai înalte cote ale muncii sale de experimentator și gânditor în domeniul științei, onorat cu cele mai înalte distincții, inclusiv premiul Nobel, Charles Richet ajunge la concluzia că metapsihica este o știință veritabilă și că trebuie tratată ca atare, adică după toate normele actului științific. Care implică automat îndoiala ca atitudine, dar nu impune în nici un caz refuzul ca soluție în fața necunoscutului...

MIHAELA DOROBANȚU

VICTIMĂ SAU IMPOSTOR

Prima ipoteză a ufologilor fost că întregul caz Gulf Breeze e o farsă: machete atârnate sau aruncate în aer și fotografiate în peisaj, rezervorul unui turn de apă etc. Fotografiile făcute în perioada noiembrie 1987 – mai 1988 de către Ed Walters și alte persoane din Gulf Breeze au fost examinate de mulți specialiști. Între aceștia a fost și Bruce S. Maccabee, doctor în fizică, cercetătător angajat, pentru probleme de optică, timp de 16 ani în diverse proiecte ale guvernului american, între altele și la „Inițiativa pentru Apărare Strategică". Maccabee a tras concluzia că o eventuală farsă ar fi necesitat un laborator foto extrem de bine pus la punct, inexistent în oraș, ca și colaborarea întregii comunități a așezării, ceea ce era practic imposibil. De altfel multe poze au fost făcute sub controlul specialiștilor, cu aparate sigilate sau stereoscopice, special construite pentru acest scop.

În seara de *28 decembrie* cei doi soți Walters filmaseră OZN-ul și pe o casetă video, timp de un minut și 38 de secunde, trecînd prin spatele unor crengi. Examinarea, cadru cu cadru, a benzii, a întărit convingerea specialiștilor că nu poate fi vorba de o contrafacere.

PREA MULȚI MARTORI

D.M.Ware, directorul asociației MUFON pentru statul Florida menționa că în perioada și zona menționate au fost depuse cel puțin 68 rapoarte care indicau obiecte care n-au putut fi identificate, implicând 135 martori, dintre care patru au zărit ființe, șase au văzut raza albastră, iar nouă au suportat perioade de *„lacună în timp"* sugerând răpiri. Numărul total de fotografii a fost de 60, dintre care 39 făcute de Ed Walters.

E adevărat, la vreo 30 de kilometri exista o mare bază a aviației militare. În conferințe de presă oficialii acestora au dezmințit însă categoric zvonurile în legătură cu eventuale experiențe cu tipuri noi de aparate de zbor. Dat fiind că locuitorii orașului erau în bună măsură ofițeri pensionați, era greu de crezut că ei s-ar fi putut înșela atât de ușor.

ALTE CONFIRMĂRI ȘI CONTESTĂRI

Ed Walters a acceptat să se supună unei examinări prin detectorul de minciuni, la un laborator specializat, care nu mai avusese până atunci de-a face cu probleme legate de fenomenul OZN. Precedată de o ședință de „reglare" de trei ore, examinarea propriuzisă, efectuată peste câteva zile, a durat din nou trei ore. Procesul verbal consemna că „d-l Walters crede cu certitudine în faptul că fotografiile și observațiile descrise sunt adevărate și corespunzătoare realității". Teste complementare au arătat că Ed era sănătos psihic și că nu era un mincinos patologic.

La începutul lui iunie 1990 a venit o știre bombă – după ce Ed Walters s-a mutat, noul proprietar al fostei sale case, căutând ceva printre lucrurile abandonate în pod, a găsit un model al OZN-ului. Cu diametrul de 23 centimetri și înălțimea de 15, s-a zis că acest model ar fi servit la fabricarea binecunoscutelor fotografii. Dar era foarte greu de dovedit că modelul nu a fost pus în pod după decembrie 1988 când familia Walters se mutase într-o nouă casă. În plus, dacă ar fi existat o fraudă, Ed ar fi distrus dovada ei. Dar cel mai bun argument a fost faptul că, oricât s-au străduit partizanii acestei versiuni, ei n-au reușit să realizeze cu ajutorul machetei vreo fotografie convingătoare, în genul celor deja existente.

În ianuarie 1990, după aproape doi ani de pauză, OZN-urile au revenit la Gulf Breeze. În prima jumătate a anului existau deja 70 de rapoarte. Obiectele nu semănau cu cele din 1987-88, având forme diversificate: disc, cilindru, țigară. O statistică și măsurători bazate pe triangulații au arătat că diametrele obiectelor se situau între 5 și 10 metri, înălțimea medie de zbor între 500 și 3000 de metri, distanța de observare fiind de regulă de câțiva kilometri. Printre primii care le-au văzut și le-au fotografiat au fost din nou soții Walters, ca și Bruce Maccabee, care le-a și filmat în 1992. Observațiile au continuat și anii următori.

DAN D. FARCAȘ

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAȘTERII ____ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, județul _____. M/8

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Scepticism și credulitate

IGNORAREA PREMONIȚIILOR

Poate că în jurul nici unui mare șef de stat al antichității nu s-a închegat un adevărat „folclor" al prevestirii morții, precum s-a întâmplat cu Iulius Cezar. Învățatul Suetonius (70-150 d.Ch.), dobândind o funcție importantă la Curtea împăratului Hadrianus și având acces la multe documente, a reușit să spargă tiparele istoriografiei clasice romane, pigmentând din abundența biografiile Cezarilor cu detalii ale vieților lor personale. Așa am aflat despre nenumăratele semne precognitive care au anunțat iminenta dispariție a celui care trecuse fără ezitare Rubiconul. Evenimentele politice de la Roma se tensionaseră: în pofida unei vii opoziții, Senatul îl declară dictator pe viață la 14 februarie, anul 44 î.Ch. Apoi, în intervalul care urmat până la idele (ziua de 15) lui martie, avertismentele n-au încetat să apară, în diverse forme. Unul din cele mai emoționante fenomene râu-prevestitoare a fost relația dintre Cezar și caii săi. Aceștia începuseră să refuze hrana și apa, se spune, chiar atunci când însuși împăratul se ocupa de ei; splendidele patrupede parcă nici nu-l mai cunoșteau și parcă nu mai voiau să trăiască... La rândul ei, o întâmplare petrecută în sala Senatului a căpătat imediat valoare de simbol: un porumbel a răsturnat bustul împodobit cu lauri al lui Cezar, iar statueta s-a spart în zeci de bucăți.

Cu două săptămâni înainte de asasinat, prezicătorul Spurina (cititor al viitorului în mărunțaiele unor vietăți sacrificate sau haruspiciu – veche îndeletnicire divinatorie a etruscilor) l-a prevenit asupra faptului că suveranul absolut al imperiului va întâmpina o mare primejdie la idele lui martie... Într-una din călătoriile sale la Capua, Cezar descoperă la mormântul lui Capis (fondatorul orașului) o inscripție care vestea moartea violentă a unui bărbat din clanul Iulienilor (căruia îi aparținea împăratul). În sfârșit, în noaptea dinaintea crimei, Calpurnia (soția lui Cezar) are o premoniție onirică foarte clară: sabiile care pătrund în trupul soțului ei. Femeia îl avertizează, dar zadarnic. Mai mult, la 15 martie 44, pe când mergea spre clădirea Senatului, Spurina îi apare iarăși în cale, încercând să-l determine să renunțe la întâlnirea din acea zi. Cezar n-a luat în seamă nici acest avertisment și în acea zi douăzeci și trei de lovituri de sabie l-au doborât. Prevestirile s-au confirmat. Iulius Cezar le-a ignorat, iar destinul nu l-a cruțat. Oare ar fi putut să evite tragica moarte?

PAUL IOAN